

நான்மணிக்கடிகை

முலமும் பழைய உரையும்

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் வே. இரா. மாதவன்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர்

நான்மணிக்கடிகை மூலமும் பழைய உரையும்

பதிப்பாசிரியர்
முனைவர் வே. இரா. மாதவன்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு : 231

திருவள்ளூர்வராண்டு 2032 ஆவணி - ஆகஸ்டு 2001

நூல்	:	நான்மணிக்கடிகை மூலமும் பழைய உரையும்
ஆசிரியர்	:	விளம்பிநாகனார்
பதிப்பாசிரியர்	:	வே.இரா. மாதவன்
மொழி	:	தமிழ்
பொருள்	:	இலக்கியம்
பதிப்பு	:	முதற்பதிப்பு
பக்கம்	:	238
தாள்	:	டி.என்.பி.எல். கிரீம்லூவ்
அளவு	:	டெம்மி 1/8
நூற்கட்டுமானம்	:	சாதாக்கட்டு
விலை	:	உரு. 130-00
படிகள்	:	500
அச்சுப்பதிவம்	:	ஸ்டூடண்ட்ஸ் செராக்ஸ் சென்டர், தஞ்சாவூர்.
அச்சு	:	தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மறுதோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர்.

உள்ளே

	பக்கம்
● பதிப்புரை	1
● விளம்பிநாகனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை மூலமும் பழைய உரையும்	22
● செய்யுள் முதற்குறிப்பு	190
● நூற்பொருள் அகரவரிசை	192
● சொல் - தொடர் அகராதி	204
● அச்சில் வெளிவந்துள்ள நூல்கள்	231
● துணை நூல்கள்	233

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர் - 613 005 - இந்தியா

முனைவர் கதிர். மகாதேவன்
துணைவேந்தர்

அணிந்துரை

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழவேண்டிய வகையை விளக்கும் அற நூல்களுள் நான்மணிக்கடிகையும் ஒன்று. மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான அறநெறிகள் பலவற்றைக் கொண்ட இந்நூலைச் சிறுவயதிலேயே மாணவர்கள் கற்றால் அவர்கள் பிற்காலத்தில் நன்னெறி மிக்கவர்களாகத் திகழ்வர் எனும் நோக்கில் சென்ற நூற்றாண்டு வரையில் மாணவர்கள் பயிலும் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் ஒருசில பாடல்கள் மட்டுமே பாடத்திட்டத்தில் இடம் பெற்றன. இப்பொழுது இவை முழுவதையும் கற்கின்றவர்குறைந்து விட்டனர். சிறியவர் முதல் பெரியோர் ஈறாக வயது வேறுபாடின்றி அனைவராலும் போற்றுதலுக்குரிய ஒர் அரிய நன்னூலாகும்.

நான்மணிக்கடிகை மூலம் மட்டும், மூலமும் பழைய உரையும், மூலமும் புத்துரையும் என்று இதுவரை பல பதிப்புகள் வெளி வந்துள்ளன. ஏடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மூலபாடத்தைக் தேர்வு செய்து பதிப்பிக்கப்பெற்றவை ஒரு சிலவேயாகும். வெளிவந்த நூல்களிலும் ஏடுபற்றிய விவரங்களும், பதிப்பு விவரங்களும் தரப்பெறுவதில்லை.

தற்பொழுது கிடைத்துள்ள 17 ஓலைச்சுவடிகளில் 9 ஏடுகள் மூலம் மட்டும் உள்ளன; 8 ஏடுகள் மூலத்துடன் கூடிய உரையாக உள்ளன. இவற்றுள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக

ஓலைச்சுவடித்துறையிலுள்ள சுவடியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற நூலகங்களிலுள்ள சுவடிகளையும் பழைய பதிப்புகளையும் ஒப்புநோக்கி ஆய்வுப் பதிப்பாக வே. இரா. மாதவன் அவர்கள் பதிப்பித்துள்ளார்.

ஏற்கெனவே வெளிவந்த நூல்கள் மீண்டும் சுவடிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பாடவேறுபாடுகள், ஆய்வுக் குறிப்புகளுடன் செம்பதிப்பாக வெளிக்கொணர்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு செயலாற்றிவரும் ஓலைச்சுவடித்துறையில் பணியாற்றிவரும் இணைப் பேராசிரியர் முனைவர் வே. இரா. மாதவன் அவர்களின் முயற்சியைப் பாராட்டுவதில் அகமகிழ்வு கொள்கிறேன். அவர் பணி சிறக்க வாழ்த்துகிறேன்.

30-08-2001

(கதிர். மகாதேவன்)

நான்மணிக்கடிகை
மூலமும் பழைய உரையும்

பதிப்புரை

உயர்தனிச் செம்மொழியாம் தமிழ்மொழியை வளர்த்த முதல், இடை, கடைச் சங்கங்களின் மூலம் தோன்றிய அரிய நூல்கள் பல இன்று கிடைக்கவில்லை. அனலாலும், புனலாலும், பிறவற்றாலும் மறைந்து போன நூல்கள் பலப்பல. இடைச்சங்க காலத்தில் தோன்றியதாகக் கருதப்பெறும் தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூலே தமிழில் கிடைக்கும் மிகப் பழமையான நூலாகும். இதனையடுத்துத் தோன்றிய சில நூல்களே இன்று கிடைக்கின்றன. அவை, மேற்கணக்கு என்றும் கீழ்க்கணக்கு என்றும் கூறப்பெறும்.

எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் மேற்கணக்காம். திருக்குறள் முதலான பதினெட்டு நூல்களும் கீழ்க்கணக்காம்.

வெண்பா யாப்பினால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நால்வகைப் பயன்களைப் பற்றிப் பாடப் பெற்றவை கீழ்க்கணக்காம்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் வழக்கு

கீழ்க்கணக்கு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் வழக்குகள் பழமையானவை.

கீழ்க்கணக்கு என்பது தமிழகத்தில் வழங்கிய ஒருவகைக் கணக்கு முறை எனலாம். கீழ் என்பது கொண்டு சிறுகணக்கு, கைக் கணக்கு என இதனைக் குறிக்கலாம்.

”தொழுது தூமலர் தூலித் துதித்துநின்று

அழுது காமுற்று அரற்றுநின் றாறையும்

பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்,

எழுதும் கீழ்க்கணக்கு இன்னம்பர் ஈசனே” (5,21,8)

என்னும் திருநாவுக்கரசர் தேவாரமும் கீழ்க்கணக்கு என்பதைச் சுட்டும்.

உரையாசிரியர்களும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் வழக்கினைக் குறிக்கின்றனர். மயிலைநாதர் (நன்.387) பேராசிரியர் (தொல்.செய். 470, 547), நச்சினார்க்கினியர் (தொல். செய். 235) (தொல். செய். 149, 158) போன்றோர் இவண் குறிக்கத் தக்கவராவர்.

இலக்கணம்

"அகவலும் கலிப்பாவும் பரிபாடலும்
பதிற்றைந்து ஆதி பதிற்றைம்பது ஈறாக
யிகுத்துடன் தொகுப்பன மேற்கணக்கு எனவும்,
வெள்ளைத் தொகையும் அவ்வகை எண் பெறின்
எள்ளறு கீழ்க்கணக்கு எனவும் கொளவே." (346)

அடி நியர்வு இல்லாச் செய்யுள்-தொகுதி
அறம் பொருள் இன்பம் அடுக்கி அவ்வத்
திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக்கு ஆகும்." (348)

எனப் பன்னிரு பாட்டியல் கீழ்க்கணக்கு நூலின் இலக்கணம் கூறும்.

அடிநியர்வு இல்லாத வெண்பாக்களினால், அறம், பொருள், இன்பம் பற்றி, ஐம்பது முதல் ஐந்நூறு ஈறாகப் பாடல் பெறுவன கீழ்க்கணக்கு எனப் பெயர் பெறுவனவாம்.

கீழ்க்கணக்கு நூல்களைத் தொல்காப்பியர் கூறும் 'அம்மை' என்னும் வளப்பின் பாற்பட்டனவாகப் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் குறிக்கின்றனர்.

'சின்மென் மொழியால் தாய பனுவலின்
அம்மை தானே அடி நியர்வு இன்றே'
(6தொல்.6செய். 235)

என்பது அம்மை வளப்பின் இலக்கணம்.

சில எழுத்துக்களான் வந்த எண்ணுச் சுருங்கிய சொற்களால், அடி நியர்வு இல்லாததாய்த் தாய பனுவலின் இலக்கணத்தோடு அமைந்தது அம்மையாகும்.

'தாய பனுவலின்' என்பதற்கு விளக்கம் தரவந்தவிடத்து. நச்சினார்க்கினியரும் பேராசிரியரும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களைச் சுட்டி விளக்குவதைக் காணலாம்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

"நாலடி நான்மணி நானாற்பது ஐந்திணைமுப்
பால்கடுகம் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இன்னிலைய காஞ்சியோடு ஏலாதி என்பவே
கைந்நிலையு மாம்கீழ்க் கணக்கு"

என இப்பதினெட்டு நூல்களையும் ஒரு தனிப்பாடல் விளக்குகிறது.

பாடல் தொகை

கி.பி. 1849 இல் வேம்பத்தூர் முத்து. வேங்கடசுப்ப பாரதியார் தாம் எழுதிய பிரபந்த தீபிகை நூலில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் பெயரையும் பாடல் தொகையையும் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

ஈ-ஒன்பதின் கீழ்க் கணக்கினுட் படும்வகை-
இயம்பு நாலடி நானூறும்;
இன்னாமை நார்பது; நான்மணிக்கடிகை சதம்;
இனிய நார்பான்; கார் அதே;

குறிப்பு:- இன்னிலை, கைந்நிலை என்னும் இரண்டு நூல்களில் எதை இப்பதினெட்டு நூல்களில் சேர்ப்பது என்பதில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிறைய உள்ளன கி.பி.1849 இல் எழுதப் பெற்ற பிரபந்த தீபிகையின்படி நூற்பாடல் எண்ணிக்கையையும் (60), பாடற்பொருளையும் (ஐந்திணை) நோக்கக் கைந்நிலை என்னும் நூலே பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாக ஏற்க வேண்டியுள்ளது. (திரு.வ.உ.சி. அவர்கள் பதிப்பித்துள்ள 'இன்னிலை' என்பது 45 பாடல்கள் கொண்ட, முப்பால் பற்றிய ஒரு தனி நூலாகும்.)

கைந்நிலை நூற்பதிப்பில் இச்சிக்கல் குறித்து விரிவாக ஆராயப்பெறும்.

ஆடு களவழி நாற்பது; ஐந்திணையும் ஐம்பதும்,
 ஐம்பதுடன் இருபானும் ஆம்;
 அவகு இல் ஆசாரக்கோவை சதம்; திரிகடுகம்
 ஐ-இருபது ஆகும் என்பர்;
 சீருறும் பழமொழிகள் நானூறு; நூறதாம்
 சிறுபஞ்ச மூலம்; நூறு
 சேர் முதுமொழிக் காஞ்சி ; ஏலாதி என்பதாம்;
 சிறு கைந்தினை அறுபது ஆகும்;
 வாரி திணைமாவை நூற்றைம்பதாம்; திணைமொழி
 வழத்து ஐம்பதாம்; வள்ளுவ
 மாலை;-ஈர்-ஒன்பதாய்ச் சாற்று பிரபந்தம்
 வழத்துவர்கள் புலவோர்களே.

திணைமாவை நூற்றைம்பது நூலைப் பதிப்பித்த
 மகாவித்துவான் ரா.இராகவையங்கார் தம் முகவுரையில் பழைய
 ஏட்டுப்பிரதிக் குறிப்பு ஒன்றைத் தந்துள்ளார். அதில்,
 பதினெண்கீழ்க்கணக்குப் பாடல் தொகையைக் காணலாம்.

1. சைனமுனிவர்-நூலடி	-	400
2. விளம்பிநாகனார்-நான்மணி	-	100
3. கபிலர்-இன்னா	-	40
4. பூதஞ்சேந்தனார்-இனியவை	-	40
5. மதுரைக் கண்ணங்குத்தனார்-கார்	-	40
6. பொய்கையார்-களவழி	-	40
7. மாறன் பொறையனார்-ஐந்திணை	-	50
8. மூவாதியார்-ஐந்திணை	-	70
9. சாத்தந்தையார் மகனார் கண்ணம்பூதனார் - திணைமொழி	-	50
10. மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனார் மாணாக்கர் கணிமேதாவியார்-திணைமாவை	-	150
11. திருவள்ளுவர்-முப்பால்	-	1330
12. நல்லாதனார்-திரிகடுகம்	-	100
13. பெருவாயின் முள்ளியார்-ஆசாரக்கோவை	-	100
14. முன்றுறையரையனார்-பழமொழி	-	400
15. மாக்காரியாசான்-சிறுபஞ்சமூலம்	-	100
16. மதுரைக்கூடலூர்சீமார்-முதுமொழிக்காஞ்சி	-	100
17. மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனார் மாணாக்கர் கணிமேதாவியார்-ஏலாதி	-	80

18. மாறோக்கத்து முள்ளீநாட்டுநல்லூரீக்
காலிதியார் மகனார் புல்லங்காடனார்-
கைந்நிலை

60

ஆகப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முழுவதுமுள்ள பாடல் தொகை
3250 ஆகும்.

(ஏடுகள் சிலவற்றில் காணப்பெறும் மிகையான பாடல்களை
இனங்காண்பதற்கு இக்குறிப்பு மிகவும் பயனுடையதாகும்)

மூவகையின

இப்பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் முழுவதும் அகம், புறம்,
நீதி என முப்பெரும் பிரிவுகளுள் அடங்கும். அவையாவன

1. நீதிநூல்கள்-11

திருக்குறள், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, பழமொழி
நானூறு, திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம், ஆசாரக்கோவை, ஏலாதி,
இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, முதுமொழிக்காஞ்சி.

2. அகப்பொருள் நூல்கள்-6

திணைமாலை நூற்றைம்பது, ஐந்திணைமுபது, ஐந்திணை
ஐம்பது, திணைமொழி ஐம்பது, கார்நாற்பது, கைந்நிலை.

3. புறப்பொருள் நூல்-1

களவழி நாற்பது

இவை மதுரையில் இருந்த புலவர்களால் ஆக்கப்பெற்றவை
என்பதைப் பின்வரும் தனிப்பாடல் விளக்குகிறது.

"மாப்புலவர் எல்லோரும் மாக்கூடற்கண் இருந்து,
பாற்படுத்த தென்தமிழின் பாநான்கின்-

வாய்ப்புடைத்தாய்ப்

பண்பாய்ந்து உரைத்த பதினெட்டுக் கீழ்க்கணக்கும்
வெண்பாவின் பால்உரைத்தார் மீக்கு".

இப்பதினெட்டு நூல்களும் தனித்தனியே சுவடிகளில் எழுதிப் பாதுகாக்கப் பெற்றுள்ளனவேயன்றி இவை அனைத்தும் ஒன்றாக எழுதப்பெற்ற சுவடி எதுவும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பதிப்புகள்

கடந்த நூறு ஆண்டுகளில், வெவ்வேறு காலங்களில் இவை தனித்தனியாகவே அச்சிலும் பதிப்பித்து வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. இவை அனைத்தும் இன்று கிடைப்பதும் அரிது.

"பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒருசில தவிர மற்றையவெல்லாம் நன்கு பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்க வேண்டும் நிலைமையில்தான் இருக்கின்றன. இதற்கு வேண்டும் முயற்சியை நாம் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்".

"நான்மணிக்கடிகை முதலிய நீதிநூல்கள் மிகப் பரவுவதற்குக் காரணமாயிருந்தன கிறிஸ்தவ சங்கங்களும், அரசாங்க ஸ்தாபனங்களும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகமுமாகும். அவற்றைப் பாலர்க்குரிய நூல்களாகக் கிறிஸ்தவ சங்கத்தார் பதிப்பித்துப் பரப்பினர், கல்வியிலாகாப் பதிப்பாக வெளியிடுவித்து அரசாங்கத்தார் பரவச் செய்தனர். பல்கலைக்கழகமும் மெட்ரிக்குலேஷன் முதலிய பரீட்சைகளுக்குரிய பாடப்புத்தகத்தில் நீதிநூற் செய்யுட்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பித்துப் பரப்பி வந்தனர்; இப்பொழுதும் பரப்பி வருகின்றனர். ஆனால், பெரும்பான்மைப் பதிப்புகளில், திருந்தாத பாடங்களே காணப்படுகின்றன. எனவே, சுத்தமான பதிப்புக்கள் வெளிவர வேண்டுவது அவசியம். இப்போது கிடைக்கும் ஏட்டுப் பிரதிகள் தாமும் அழித்து விடுவதற்குமுன், இம்முயற்சியில் நாம் ஈடுபட வேண்டும்" என்பர் பேரா.எஸ் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள். (நான்மணிக்கடிகை, முன்னுரை)

குறிப்பு:

பதினெண் நூல்களையும் புத்துரையுடன் பல ஆண்டுகளாகப் பல பதிப்புகள் வெளியிட்டு மாணாக்கர்களுக்கு வழங்கிய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின பங்களிப்பு இவண் நன்றியுடன் சுட்டப்பெறுவதாகும்

1944-ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் பதிப்பித்த பிறகும் சில சுவடிகள் கிடைத்துள்ளன எனவே அவற்றையும் ஒப்பிட்டுப் பதிப்பிப்பது மிகவும் பயனுடையதாகும்.

நான்மணிக்கடிகை

சென்ற நூற்றாண்டு வரையில் மாணவச் சிறுவர்கள் இளமையில் ஒதிவரும் நூல்களில் ஒன்று நான்மணிக்கடிகை. சிறுவயதிலேயே ஒழுக்க நெறிகளைப் பயின்றால் அவை பசுமரத்தாணி போன்று அவர்கள் மனதிலே பதிந்து, பிற்காலத்தில் நன்னெறிமிக்க மக்களாகத் திகழ்வர் என்னும் நோக்கில் இவை அக்காலத்தில் பயிற்றுவிக்கப் பெற்றன. பின்னர், ஒருசில பாடல்களே பாடத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றன. இப்பொழுது இவை முழுவதும் கற்பார் குறைந்துவிட்டனர். சிறியவர் பெரியோர் என்னும் வேறுபாடின்றி அனைவராலும் போற்றற்குரிய ஓர் அரிய நன்னெறி நூல் நான்மணிக்கடிகையாகும்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் அடி அளவினால் பெயர் பெற்றது நாலடியார். அதுபோல ஒவ்வொரு பாடல்களில் கூறப்பெறும் நந்நான்கு கருத்துக்களினால் பெயர் பெற்ற நூல் நான்மணிக்கடிகை.

கடிகை என்பதற்குரிய பொருள்களில் 'துண்டம்' என்பதும் ஒன்றாகும். எனவே, நான்மணிக்கடிகை என்பது நான்கு இரத்தினத் துண்டங்கள் என்றும் பொருள்படும்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டிய வகையை விளக்கும் ஓர் அருமையான நூல் இது. மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அறநெறிகள் பல இதில் கூறப்பெறுகின்றன.

ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒத்த சிறந்த நான்கு கருத்துக்கள் சேர்த்துக் கூறப்பெறுகின்றன.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் நூறு செய்யுள்களையுடையன நான்காகும். அவை நான்மணிக்கடிகை, திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம், ஆசாரக்கோவை ஆகும். இவற்றுள், சிறந்த முறையில் நீதிகளை வகுத்துக் கூறும் நான்மணிக்கடிகை இவண் முதலாவதாகப் பதிப்பிக்கத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றது.

நான்மணிக்கடிகை கடைச்சங்கம் மரீஇய நூல்களுள் ஒன்று என்று கூறுவர். இதற்குச் சான்றாகச் சங்க நூல்களை இந்நூல் எடுத்தாளுவது குறிக்கத்தக்கது.

'குழவி அலைப்பினும் அன்னே என்று ஓடும்' (25) என்று இந்நூல் கூறுகிறது. இதற்கான மூலத்தை நாம் சங்க நூல்களிலேயே காண்கிறோம்.

'தாயுடன் அலைக்கும் காலையும் வாய்விட்டு
அன்னாய் என்னுங்குழவி' (397)

என்பது குறுந்தொகை.

யாப்பு

இந்நூலில், நேரிசை, இன்னிசை மற்றும் பஃறொடை வெண்பா என வெண்பா யாப்பிலேயே பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

நூற் பொருள்

நான்மணிக்கடிகையின் ஒவ்வொரு வெண்பாவும் நந்நான்கு நீதிகளைத் தெளிவாகவும் படிப்பவர் நன்கு புரிந்துகொள்ளும் விதத்திலும் அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறுகின்றன. ஒளிபொருந்திய மணியாரத்தைப் போலவே இவ்வெண்பாக்களும் அறிவொளியை வீசுகின்றன.

எதையும் தெளிவாகக் கூறுவதே இந்நூல் வெண்பாக்களின் தனிச்சிறப்பாகும்.

களளி வயிற்றின் அகில் பிறக்கும்; மான் வயிற்றில் ஒள்அரிதாரம் பிறக்கும்; பெரும் கடலுள் பல்விலைய முத்தம் பிறக்கும்; அறிவார் யார் நல்ஆள் பிறக்கும் குடி? (6) என இவ்வாறு பாடல்கள் மிக எரிய நடையிலுள்ளன.

ஒருவனுடைய மதிப்புக்கும் மதிப்பின்மைக்கும் அவன் பெற்ற கல்வி அறிவும் ஒழுக்கமுமே காரணமாக முடியும். அவனுடைய குடிப்பிறப்பைக் கண்டு அவனை உயர்வாகவோ தாழ்வாகவோ எண்ணக்கூடாது என்பதைப் பன்னூறு ஆண்டுகட்கு முன்பே விளக்கிய இந்நூலாசிரியரின் பண்பு வியந்து போற்றற்குரியதாகும்.

இவ்வாறே தனிமனித ஒழுக்கம் மற்றும் அரசாள்வோருக்குரிய அறவரைகள் பலவும் இதற்கூறப்பெறுகின்றன. தமிழர்தம் கொள்கைகள், நம்பிக்கைகள் பலவற்றையும் இந்நூல் முழுமையும் காணலாம்.

தமிழர்தம் தலைமை நீதிநூலான திருக்குறளின் கருத்துக்கள் பலவற்றை இந்நான்மணிக்கடிகையில் தெளிவாக விளக்கக் காணலாம்.

ஆசிரியர்

இந்நூலாசிரியர் பெயர் விளம்பிநாகனார் என்பதாகும். விளம்பி என்பது ஊராகலாம் என்பர். இளநாகனார், இனிசந்த நாகனார், வெள்ளைக்குடி நாகனார் என இவ்வாறு நாகனார் என்ற பெயரைத் தாங்கிய புலவர் பலர் தொகை நூல்களில் காணப்படுகின்றனர். எனவே, நாகனார் என்பது தமிழ்நாட்டில் நெடுங்காலமாக வழங்கிவரும் பெயர் என்பது விளங்கும்.

இவர் ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒத்த நான்கு சிறந்த கருத்துக்களைச் சேர்த்திணைத்து, அழகிய சொற்களால் மிக எளிமையாக அமைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாம். ஆடுஉ முன்னிலை, மஃடுஉ முன்னிலை ஆகிய இடைப் பிறவரல்கள் இன்றி, நந்நான்கு பொருள்ளை மட்டும் பாடல்தோறும் அமைத்துள்ள திறம் இவருடைய பெரும் புலமைக்குச் சான்றாகும்.

தெளிந்த அழகிய தமிழ்ச் சொற்களையே கையாளும் இவர் அசனம் (79), ஆசாரம் (93), சேனாபதி (52) போன்ற சில வடசொற்களையும் தம் பாடல்களில் பெய்திருப்பது அக் கால வழக்குநிலையைக் குறித்ததாகக் கொள்ளலாம்.

இவருடைய காலம் கி.பி.200க்கு முன் ஆகும்.

'அல்லவை செய்வார்க்கு அறம் கூற்றம்' (84) என்னும் இந்நூலின் கருத்து, 'அல்லவை செய்வார்க்கு அறம் கூற்ற மாமென்னும் பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே' (வழக்குரை, காதை, இறுதி வெண்பா) எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் அப்படியே வரக்காண்கிறோம். எனவே, இவர் சிலப்பதிகாரக் காலத்திற்கு முன்பட்டவர் எனத் தெரிகிறது.

பழைய உரைகள்

பதினெண்கீழ்க்கடிகைக்கு நூல்களுக்கு உரை வகுக்கும் பணியைப் பழைய புலவர்கள் பலர் மேற்கொண்டிருந்தனர் எனத் தெரிகின்றது. திருக்குறளுக்குத் தருமர் முதலிய பதினமர் உரை செய்தனர் என்பர். அவற்றுள் ஈந்துபட்டன போக, மணக்குடவர், காளிங்கர், பரிப்பெருமாள், பரிஞ்சயார், பரிமேலழகர் ஆகியோரது உரைகள் அச்சில் கிடைக்கின்றன. நாலடியாருக்குத் தருமர், பதுமனார் முதலியோரின் உரைகள் கிடைக்கின்றன. இவ்வாறே நான்மணிக்கடிகை, திரிகடுகம் முதலிய நூல்களுக்கும் பழைய உரைகள் கிடைக்கின்றன. ஆயின், அவ்வுரையாசிரியர்களைப் பற்றிய விவரங்கல, 1 அறிய இயலவில்லை.

இப் பழைய உரைகள் எல்லாம் சுருக்கமும் தெளிவும் கொண்டு, பண்டைய மரபுகளுக்கு ஏற்ப அமைந்த செம்மையான உரைகளாகும். இவை நூலோடு ஒத்த சிறப்புடையன.

சென்ற நூற்றாண்டில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் சில பழைய உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. எனினும் அவை இன்று முழுமையாக அனைவருக்கும் கிடைப்பதரிது.

மூலம் மட்டும், மூலமும் பழைய உரையும், மூலமும் புத்துரையும் எனப் பல பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. பிற்பதிப்புக்கள் பலவும் முற்பதிப்புகளைப் பின்பற்றியே அச்சிடப் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள், ஏடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒப்பிட்டுப் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை ஒரு சிலவே.

பள்ளிப் பாடத்திட்டத்திற்கு உதவும் வகையில் வெளியிடப்பெற்ற பல அச்ச நூல்களில் பழைய உரைகள் இல்லை. மிகையான பாடல்கள், இடைச்செருகல்கள் களையப் பெறாமல் அப்படியே அச்சிடப்பெற்றுள்ளன. ஆதாரச் சுவடிகள் பற்றிய செய்திகளையும் இவற்றில் கூறப்பெறுவதில்லை. புத்துரை ஆசிரியர்களின் மனதிற்கேற்ப உரை விளக்கங்கள் வரையப் பெற்றுள்ளன.

முன்வந்த பதிப்புகள்

இதுவரை வந்துள்ள பதிப்புகளில் பாடல் எண்ணிக்கை முதலாகவே பல குழப்பங்கள் மலிந்துள்ளன. (முன்வந்த அச்ச நூற்பட்டியல் தனியே பின்னிணைப்பில் காண்க).

நூறு ஆண்டுகட்கு முன்பு வெளியிட்ட பு'ரதச் செட்டியார் பதிப்பில் காப்பு உள்பட 106 பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றுள் 'வைத்தனானாகும்' (103), 'ஓருவன் அறிவானும்' (104), 'இன்சொலனாகும்' (106) என்ற மூன்று பாடல்களும் சிறுபஞ்சமூலத்தைச் சார்ந்தன. அந்நூலில் பழைய உரையோடு இவை கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, இவை இந்நான்மணிக்கடிகையில் உள்ள பாடல்கள் அல்ல என்பது தெளிவு. சுவடிகளிலும் இவை இல்லை.

ரிப்பன் பிரஸ் பதிப்பில் (1925) முறையே 101, 102, 104 ஆகிய எண்ணுடையனவாக இப்பாடல்கள் உள்ளன. 'மதிமன்னு' 'படியை மடியகத்து' என்னும் இரண்டையும் கடவுள் வாழ்த்தாகக் கொண்டு 104 பாடல்கள் உள்ளதாக இப்பதிப்பு அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

பழைய அச்ச நூல்களில், ஏடு பற்றிய விவரங்களோ, பதிப்பு விவரங்களோ தரப்பெறுவதில்லை. செந்தமிழ்ப் பிரசுரம் (1911) வெளியீட்டிலேயே ஏடு பற்றிய விவரங்கள் இல்லை. பதிப்பாசிரியர் பெயரும் இல்லை. முகவுரை, பதிப்புரை போன்ற எதுவுமில்லை. பதிப்பாசிரியரின் சிறு குறிப்புகள் சில பாடல்களுக்குக் கீழே அடிக்குறிப்பாக அளிக்கப் பெற்றுள்ளன. மொத்தம் 101 பாடல்கள் உள்ளன.

அகநானூற்றுப்பதிப்பாசிரியர் வே. இராஜகோபாலையங்கார் பதிப்பித்த (1924) நூலில், 'மகவுரை, செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி, விஷய சூசிகை (பாட்டெண்களுடன்) முற்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில், கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் இரண்டும் சேர்த்து மொத்தம் 101 பாடல்கள் உள்ளன. இதில், மூலம் தனியாகவும் பின்னால் குறிப்புரை தனியாகவும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. பழையவுரை எனக் கூறியிருப்பினும் அவற்றின் பின்னே, பதிப்பாசிரியர் தம் குறிப்புரைகளையும் சேர்த்துப் பதிப்பித்துள்ளார். குறிப்புரையில், ஒப்பீடு, கதை விளக்கங்கள், இலக்கணக் குறிப்புகள் போன்றவற்றை எழுதிச் சேர்த்துள்ளார். இவர் தம்மிடமிருந்த பிரதியை முன்வந்த பதிப்புகளோடு ஒப்பிட்டுள்ளார். ஆயின் அவற்றின் பதிப்பு விவரம் ரதும் கொடுக்கவில்லை. திரு மு. இராகவையங்கார் இதற்குப் பிழை பார்த்து உதவியுள்ளார். குறிப்புரைகளின் இறுதியில்,

"பூதனையை யின்னுயிரார் போர்க்காளி யற்படுத்தார்
காதனைமுன் கொண்டணைந்த கானுடையார்-சூதுடைய
வக்கலைமா எனய்தமிக வன்புடையார் கண்ணெனாடு
மொக்கவிரா மன்புகழை யோது"

என்னும் வெண்பாவை அச்சிட்டுள்ளார். இறுதியில் அரும்பதவகராதி இடம் பெற்றுள்ளது.

கன்னாகம் குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் வெளியிட்ட யாழ்ப்பாணப் பதிப்பில், 'கல்லில் பிறக்கும்' (5), 'நகை இனிது' (36), 'யானை உடையார்' (53) என்னும் மூன்று பாடல்களும் காணப்படவில்லை. 65, 66 ஆம் பாடல்கள் முன் பின்னாக வரிசை மாறி உள்ளன. 'புகை வித்தாப்' (30) என்ற பாடலின் பின்,

"முனியார், அரிய முயல்வார்; அவரின்
முனியார், அறம் காமுறுவார்; இனிய
இரங்கார், இசைவேண்டும் ஆடவர்; அன்பிற்கு
உயங்கார், அறிவு உடையார்."

என்னும் இப்பாடல் காணப் பெறுகிறது.

1944-இல் சக்தி காரியாலயம் வெளியிட்ட தமிழ்ப் பதிப்பகப் பதிப்பினைப் பேரா.எஸ்.வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள் செய்தளித்துள்ளார்கள். இதில், கடவுள் வாழ்த்து முதலாக 103 பாடல்கள் பழைய உரைகளுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. இவர்தாம் ஒப்பு நோக்கிய ஏட்டுப்பிரதிகள், அச்சு நூல்கள் பட்டியல்களையும் தந்துள்ளார். பாடவேறுபாடுகளையும் குறித்துள்ளார்.

திரு தி.சு. பாலசுந்தரம்பிள்ளை (இளவழகனார்) உரையுடன் வெளிவந்த (1904) கழகப் பதிப்பே இதுவரை வந்த பதிப்புகளில் மிகுதியான மறுபதிப்புகளைப் பெற்றதாகும். 1941 முதல் பத்திற்கும் மேற்பட்ட மறுபதிப்புகளை இது பெற்றுள்ளது. இதில், கடவுள் வாழ்த்து முதலாக மொத்தம் 106 பாடல்கள் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. இதில், பழைய உரை எதுவும் குறிக்கப் பெறவில்லை. பதிப்பாசிரியரே உரையாசிரியராகவும் அமைந்து ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் கீழே பதவுரை, கருத்துரை, விரிவுரை என எழுதிச் சேர்த்துள்ளார். மூல ஏடு பற்றிய விவரம் எதுவும் இதில் கொடுக்கப் பெறவில்லை. ஒரு சில பாடவேறுபாடுகளை மட்டும் அங்கங்கே குறித்துள்ளார். முற்றிலும் பாடத்திட்டப் பயன்பாட்டு நோக்கம் கருதி இப்பதிப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனையே கடந்த அறுபது ஆண்டுகளாக ஆயிரக்கணக்கான மாணாக்கர்கள் பயின்று வருகின்றனர்.

கழகப் பதிப்பில் (1933) காணும் மிகையான பாடல்கள் வருமாறு;

அலைப்பான் பிறவுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்;
 விலைப்பாலிற் கொண்டுன் மீதைலுங் குற்றம்;
 சொலற்பால அல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்;
 கொலைப்பாலும் குற்றமே யாம். (28)

வைததனால் ஆகும் வசையே வணக்கமது
 செய்ததனால் ஆகுஞ் செழுங்கிளை செய்த
 பொருளினால் ஆகுமாம் போகம் நெகிழ்ந்த
 அருளினால் ஆகும் அறம். (103)

ஒருவ னறீவானும் எல்லாம் யாடுதான்றும்
ஒருவ னறீயா தவனும் ஒருவன்
குணன்அடங்கக் குற்றமு ளானும் ஒருவன்
குணன்அடங்கக் கற்றானும் இல்.

(104)

மனைக்கு விளக்கம் மடவார்; மடவார்
தமக்குத் தகைசால் புதல்வர்; மனக்கினிய
காதற் புதல்வர்க்குக் கல்லியே; கல்லிக்கும்
ஓதீற் புகழ்சால் உணர்வு.

(105)

இன்சொலான் ஆகுங் கிழமை இனிப்பிலா
வன்சொலான் ஆகும் வசைமனம்-மென்சொலின்
நாவினாள் ஆகும் அருள்மனம் அம்மனத்தான்
வீவிவா வீடாய் விடும்.

(106)

இந்த ஐந்து மிகைப் பாடல்களில் 'அலைப்பான் பிறிதுயிரை' மற்றும் 'மனைக்கு விளக்கம்' எனத் தொடங்கும் இரண்டு பாடல்களைப் பேரா எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களும் தம் பதிப்பில் முறையே 102,103 ஆம் பாடல்களாகப் பதிப்பித்துள்ளார். இந்த இரண்டு பாடல்களும் நான்மணிக்கடிகையில் உள்ளனவாகப் புறத்திரட்டில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாலும் சில ஏடுகளில் காணப்படுவதாலும் தாம் இவற்றைச் சேர்த்திருப்பதாகவும் அவர் குறித்துள்ளார். இவற்றிற்கான உரை புதிதாய் எழுதிச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவை யாவற்றையும் கருத்தில் கொண்டு, இன்று கிடைக்கக்கூடிய சுவடிகளையும் ஆராய வேண்டியு் ளது.

ஒலைச்சுவடிகள்

இன்று கிடைக்கும் மொத்தச் சுவடிகள்: 17

இவற்றுள் மூலம் மட்டும்: 9, மூலமும் உரையும்: 8, அவையாவன:

1. டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூலகம், சென்னை : 5.
ஐந்தும் மூலமும் உரையும் கொண்டவை.

2. அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம், சென்னை: 5
மூலமும் உரையும் : 2
மூலம் மட்டும் : 3
3. கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம், திருவனந்தபுரம் : 2
மூலம் மட்டும் உள்ளது
4. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம் : 2
மூலமும் உரையும் : 1
மூலம் மட்டும் : 1
5. இந்திய தேசிய நூலகம், கல்கத்தா : 1
மூலம் மட்டும்.
6. பிபிலோதேகு நேஷனல், பாரிசு, பிரான்சு : 1
மூலம் மட்டும்.
7. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் : 1
மூலமும் உரையும்.

திருந்திய ஆய்வுப் பதிப்பு

சுமார் நூறு ஆண்டுகளாக வெளிவந்துள்ள பதிப்புகளை ஒப்பு நோக்க இவை மேலும் திருத்தம் பெற்று, சிறந்த ஆய்வுப் பதிப்புகளாக வெளிவர வேண்டியதன் தேவை நன்கு புலனாகும்.

இத்தகைய நெடுநோக்கில் இப்பதிப்பு உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஒலைச்சுவடித்துறை நூலகத்திலுள்ள சுவடியை (எண்.979) அடிப்படையாகக் கொண்டு, பிற நூலகங்களிலுள்ள சுவடிகளையும் பழைய பதிப்புகளையும் ஒப்புநோக்கி ஆராயப்பெற்றுள்ளன. இவ்வகையில் பல இடைச்செருகல்கள், மிகைப்பாடல்கள் களையப் பெற்று, சிறந்த திருத்தமான பாடல்களும் தேர்ந்தெடுத்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

ஓலைச்சுவடிகளை ஒப்பிட்டு வெளியிட்ட பதிப்புகளுள் சிறப்பாகக் குறிக்க தக்கது மகாவித்துவான் ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் பதிப்பாகும். ஆயின், இத்தகைய பதிப்புகளிலும் திருத்தம் பெறவேண்டிய பகுதிகள் இருப்பது இவண் சுட்டத்தக்கது. காட்டாக, இந்நூலில் 86-ம் பாடல்:

”ஒன்றுக்கல் பெண்டிர் தொழில்நலம் என்றும்
நன்றுக்கல் அந்தண ருள்ளம் பிறன்ஆளும்
நாடுக்கல் மன்னர் தொழில்நலம் கேடுக்கல்
கேளிர் ஒரீஇ விடல்.”

என்பதாகும். இதில், 'ஒன்றுக்கல், நன்றுக்கல்' என்பதில் எதுகை நயம் உள்ளது. ஆயின், 'நன்றுக்கல்' என்னும் சீருக்கு முந்தைய சீர் மாச்சீராக இருப்பதால் வெண்பாவிற்றூரிய தளை தட்டுகிறது. எனவே, இப்பாடம் பிழை என்பது விளங்குகிறது. மேலும், பழைய உரையையும் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது. பழைய உரை எப்பொழுதும் மூலத்திலுள்ள சொற்களை கிடக்கை முறையிலே விளக்கிச் செல்வது.

'நன்றுக்கல்' என்ற பகுதிக்கு, 'அறத்தினையே முயன்றொழுதல்' என்றே பழைய உரை விளக்கம் தருகிறது. 'நன்று' என்பது 'நன்மை' எனப் பொருளாகுமே அன்றி, 'அறம்' எனப் பொருள் படாது. எனவே, பழைய உரையினைக் கொண்டும் இப்பாடல் பிழை எனத் துணியலாம்.

இவற்றுடன் பாடலில் தொடை நயத்தையும் கவனிக்க வேண்டியுள்ளது முதலடியில் 'ஒன்று.... என்றும்', மூன்றாமடியில் 'நாடுக்கல்....கேடுக்கல்' என்றும் ஒருஉத் தொடை அமைந்திர கக் காணலாம். எனவே, இரண்டாம் அடியும் அவ்வாறு அமைய வேண்டும் எனலாம். 'அறனூக்கல்...பிறனாளும்' என்பதே பொருத்தமுடையதாகும்.

'அறனூக்கல்' என்பதையே நல்ல பாடமாகக் கொண்டால் தளை தட்டாமல் வருகிறது. பழைய உரையும் பொருந்தி வருகிறது தொடை நயமும் சிறந்து விளங்குகிறது. சுவடியிலும் இப்பாடமே காணப்படுகிறது. எனவே, 'அறனூக்கல்' என்பதையே

செம்மையான மூல வடிவமாகக் கொள்ளலாம். (இவ்வாறே மேலும் பல செம்மையான பாடங்கள் இப்பதிப்பில் தேர்ந்தெடுத்து அளிக்கப் பெற்றுள்ளன).

நூல் தொடக்கத்தில் உள்ள கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் இரண்டையும் நூலாசிரியரே பாடியதாகக் கொண்டு சுவடிகளில் பாடல் எண்கள் தொடர்ச்சியாகக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன. அவ்வாறே இப்பதிப்பிலும் பின்பற்றப் பெற்றுள்ளது.

பாடலிலும் பழைய உரையிலும் காணும் சில பாடவேறுபாடுகளும் அங்கங்கே சுட்டப் பெற்றுள்ளன. காட்டாக, முதற்பாடலின் பழையஉரையில், மதியம் மாயவனது ஒளிமுகம் ஒக்கும் எனத் தமிழ்ப் பலகலைக்கழகச் சுவடியில் உள்ளது. ஆயின், செந்தமிழ்ப் பதிப்பில், மதி மாயவனது ஒளிமுகம் ஒக்கும் என உள்ளது. இதுவே, மதியை மாயவனது ஒளிமுகம் ஒக்கும் என்பதாகத் திரு எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் தம் பதிப்பில் குறித்துள்ளார். இவற்றுள், 'மதியம்' என்ற பாடமே சிறப்பானதாகக் கொண்டு இப்பதிப்பில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறே, ஒளிசிறந்த ஞாயிற்றை அவனது சக்கரம் ஒக்கும் எனத் திரு எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை பதிப்பில் இருக்க, செந்தமிழ்ப் பதிப்பில் ஒளி சிறந்த ஞாயிறு அவனது சக்கரம் ஒக்கும் என உள்ளது. இதுவே சிறப்பான பாடம் என இப்பதிப்பில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

மே. ம், நீந்திக் கடக்கும் - நீந்திக் கிடக்கும். (பா:18 உரை) இனமாகக் கூடின-இன்பமாகக் கூடின (பா:23 உரை), கற்கக்-கற்பக் (பா:29); செறிவுழி-செறுவுழி (பா:30), பொங்கழல்-போகழல் (பா:32); வங்குநெருப்பு-ஓங்கு நெருப்பு (பா:32); அன்புடைமை-உவகை (பா:32 உரை), புல்லன்னர்-புல்லன்ன (பா:33); பிணியை-பிணிமை (பா:33 உரை); போன்றவையும் தேர்ந்து அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

'அந்தணரின் நல்ல பிறப்பில்லை' என்பது செந்தமிழ்ப் பதிப்பிலுள்ள பாடம் இதையே சரியான பாடமெனத் திரு எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளையும் தம் பதிப்பில் ஏற்றளித்துள்ளார். ஆயின்,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகச் சுவடியில் 'அந்தணரின் மிக்க பிறப்பில்லை' என்ற பாடம் கிடைத்துள்ளது. பழைய உரையிலும், 'மறையவர் பிறப்புப் போல மிக்க பிறப்பு இல்லை' என உள்ளதால் இதுவே சிறந்த பாடமென இப்பதிப்பில் தேர்ந்தளிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இந்நூலின் 25-ஆம் பாடலின் முதலிரண்டு அடிகள்,

"மலைப்பிலும் வாரணந் தாங்கும் அலைப்பினும்
அன்னேயன் ரோடும் குழலி: சிலைப்பினும்"

என்பதாகப் கழகப் பதிப்பில் காணப்பெறுகின்றன. ஆயின், இவையே தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகச் சுவடியில்,

"மலைப்பினும் வாரணம் தாங்கும் ; குழலி
அழைப்பினும் அன்னே என்று ஓடும்-சிலைப்பினும்"

என உள்ளது. இதுவே சரியான பாடமென இங்குத் தேர்ந்தெடுத்து கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறே மற்றொரு பாடலையும் காணலாம்.

"நிலத்துக் கணியென்பர் நெல்லும் கரும்பும்;
குளத்துக் கணியென்பர் தாமரைப் பன்மை;
நலத்துக் கணியென்பர் நாணம்; தனக்கணி
தான்செல் லுலகத் தறம்.

(11)

என்னும் பாடலுக்குப் பின் வருமாறு பழையவுரை அமைந்துள்ளது.

நிலத்துக்கு அணியென்று சொல்லுவர் நெல்லையும் கரும்பையும்; குளத்துக்கு அழகென்று சொல்லுவர் தாமரைப்பூவின் பன்மையை; அவை போல, பெண்டிர் அழகுக்கு அழகாதல் நாணுடைமை; ஒருவன் தனக்கு அழகாவது தான் செல்லும் உலகத்திற்குத் துணையாகச் செய்யும் அறம் என்பதாம்

'குளத்துக்கு அணி என்ப தாமரை; பெண்மை நலத்துக் கணியென்ப நாணம்' என இவ்வாறு பிற பதிப்புகளில் பாடம் காணப்பெறுகிறது.

'தாமரைப் பன்மை' என்ற பாடமே சுவடிகளில் காணப் பெறுவதாலும், பழையவுரையும் இதையே கூறுவதாலும் இப்பதிப்பில் இப்பாடமே ஏற்று அமைக்கப்பெற்றது.

பாடவேறுபாடுகள் யாவும் பாடலுக்குக் கீழே அடிக்குறிப்பில் தொகுத்து அளிக்கப் பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பில், தேவைக்கேற்பப் பாடல்கள் பிரித்து அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. பொருள் விளக்கம் நோக்கி, அரைப்புள்ளி, காற்புள்ளி முதலிய குறியீடுகள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

நேரிசை வெண்பாவில் இரண்டாவது அடியில் தனிச்சொல்லைப் பிரித்துக் காட்டும் 'சிறுகோடு' அமைப்பது பிற்கால வழக்கே. இதைச் சுவடிகளில் காண்பது அரிது. மேலும், சில இடங்களில் இவ்வாறு கோடு அமைப்பது பிற குறியீடுகளுக்குத் தடையாகவும் இருப்பதால் இப் பதிப்பில் இக் கோடுகள் அமைக்கப் பெறவில்லை.

பாடலின் சொற்கள் அசையுறுப்புக் கெடாதவாறும் எதுகை, மோனை, சீர் நயங்கள் கெடாதவாறும் பிரித்துப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆயின், குறிப்பிட்ட சொற்களைப் பிரிக்காமல் சுவடியில் உள்ளவாறே அப்படியே பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன அவற்றுள் சில வருமாறு.

மரபுவழிப்பட்ட அடைமொழிகள் (கொடுங்குழை, வாண்முகம் போன்றன.)

சிறுமை, பெருமை, நல், தீ முதலிய அடைமொழிகள் (பெருங்கடல், பெருஞ்சிறப்பு போன்றன.)

ஒரு சொல் நீர்மைத்தாக அமைந்த சொற்கள் (வேளாண்மை, மேற்பட, இன்புறாஉம் போன்றன.)

எல்லாம் என்பது சேர்ந்து வரும் பெயர்கள் (மரமெல்லாம் போன்றன).

ஆ, ஆக, ஆகிய முதலிய சேர்ந்து வரும் பெயர்சொற்கள் (வித்தாக போன்றன).

வேற்றுமையுருபுகள், சாரியை, சொல்லுருபுகள் சேர்ந்துவரும் பெயர்கள் (படியை, மடியகத்து போன்றன.)

உருபுகள் தொக்கு வரும் பெயர்கள் (அறஞ்சேர்ந்த, காதற் புதல்வர், எள்ளற் பொருளது போன்றன.)

பண்பு குறிக்கும் குறிப்புச் சொற்கள்(மெல்லென்ற போன்றன)

கொள் முதலிய துணை வினைகள் சேர்ந்து வரும் வினைகள் (பூசிக்கொளினும், தளிர்க்குமாம் போன்றன.)

செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

எச்சத்தின் மேல் வரும் அன்ன, அனைய முதலியன (கற்றன்னர் போன்றன.)

எச்சவாய்பாடுகள் (சிறிதாயின் போன்றன.)

இப்பதிப்பில், சுவடியில் உள்ளவாறே ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் பின்னால் பழைய உரைகள் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன. பழைய உரைகளை அடுத்தே பாடல் எண்கள் இடம்பெறும்.

நூலின் தெளிவு கருதி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் பழையவுரையையடுத்து, பொருளுரை, கருத்துரை, விளக்கவுரை ஆகியன தகுந்த மேற்கோள்களுடன் பதிப்பாசிரியரால் எழுதிச் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

அனைவருக்கும் பொதுவான அறநெறிகளை உரைப்பதே தமிழ்நூல் மரபாகும். ஈராயிரம் ஆண்டுக்காலப் பழமையுடைய திருக்குறள் முதலான முதன்மையான நீதிநெறி நூல்கள்

அனைத்தும் தமிழர்தம் வாழ்வு நெறிகளை விளக்கும் அரிய கருத்துக் கருவூலங்கள் ஆகும். மனித இனம் இன்றும் என்றும் மேன்மையுறப் பழந்தமிழ்ச் சான்றோர்கள் தம் அறிவுப் பெருங்கொடையாக வழங்கிய இந்நூல்களைப் போற்றிப் பாதுகாப்பது நம் கடமையாகும்.

இனிவரும் காலங்களில் இத்தகைய நூல்களைக் கற்போர் அனைவருக்கும் பயன்தரும் திருந்திய நல்ல ஆய்வுப்பதிப்பாக அமைய வேண்டும் என்னும் நோக்கில் இப்பதிப்பு உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது.

இத்தகைய ஆய்வுப் பணிக்கு துணைநின்ற பழம்பெரும் பதிப்பாசிரியர்கள், உரையாசிரியர்கள், சுவடிநூலகக் காப்பாளர்கள் அனைவரும் மிகவும் நன்றிக்குரியவராவர்.

இப்பதிப்பினைத் தொடர்ந்து, திரிகடுகம், ஆசாரக் கோவை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது போன்ற பதினென் கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் இதேபோன்ற பழைய உரைகளோடு ஆய்வுப் பதிப்புகளாக உருவாக்கப் பெறவுள்ளன.

விளம்பி நாகனார்
இயற்றிய
நான்மணிக்கடிகை
மூலமும் பழைய உரையும்
பாயிரம்
(கடவுள் வாழ்த்து)
(ஐந்தடியான் வந்த பஃறொடை வெண்பா)

மதிமன்னும் மாயவன் வாண்முகம் ஒக்கும்;
 கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கரம் ஒக்கும்;
 முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளின்
 எதிர்மலர் மற்றுஅவன் கண்ஒக்கும்; பூவைப்
 புதுமலர் ஒக்கும் நிறம்.

பழையவுரை

மதியம்¹ மாயவனது ஒளிமுகம் ஒக்கும்; ஒளிசிறந்த ஞாயிறு²
 அவனது சக்கரம் ஒக்கும்; முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத்
 தாளின்கண் செவ்வி மலரை மற்று அவன் கண் ஒக்கும்; நிறம்
 காயாவினது³ புதுமலரை ஒக்கும்; என்றவாறு. (1)

பொருளுரை

மதி - சந்திரன், முழுநிலவு; மன்னும் - அழியாத, மாயவன்
 - வியக்கத்தக்க ஆற்றலுடையவன், திருமால்; வாள் முகம் ஒக்கும்
 - விளக்கமாகிய முகத்தை ஒத்திருக்கும்; கதிர் சேர்ந்த ஞாயிறு -
 கிரணங்கள் நிரம்பிய சூரியன்; சக்கரம் ஒக்கும் - அவனது
 சுதர்சனமென்னும் சக்கரத்தை ஒத்திருக்கும்; முதுநீர் - பழைய
 நீர், தொன்று தொட்டு என்றும் வற; து வந்த நீர்; பழனத்து -
 வயலில் முளைத்த, தாளின் - தாளி டுந்து, எதிர் - மேலெழுந்த,
 தாமரை மலர் - தாமரைப் பூவானது, அவன் கண் ஒக்கும் -
 அவனது கண்களை ஒத்திருக்கும்; பூவை புது மலர் - காயாவினது

புதியமலர், நிறம் ஒக்கும் - அவனது திருமேனியை ஒத்திருக்கும்;
எதிர்மலர் - செவ்விமலர்.

சந்திரனைப் போன்றது முகம்; சூரியன் போன்றது சக்கரம்.
செந்தாமரை போன்றது கண் ; காயாம்பூப் போன்றது நிறம்
என்று கூற வேண்டிய உவமைகள் மாற்றிக் கூறப்பட்டன. இது
'மாறிய உவமை' என்னும் அணியாகும்.

இந்நூல் ஒவ்வோரு பாட்டிலும் நந்நான்கு பொருள்
வைத்துக் கூறுதலின், அக் குறிப்பினை இக் கடவுள் வாழ்த்துச்
செய்யுளும் நான்கு பொருளே கூறிக் குறிப்பதாயிற்று.

கருத்துரை

1. சந்திரன் திருமாலின் ஒளி பொருந்திய திருமுகத்தை
ஒத்திருக்கும்; 2. கிரணங்களோடு கூடிய சூரியன் அவனுடைய
சக்கரத்தை ஒத்திருக்கும்; 3. நீர்வளம் மிக்க கழனிகளில்
தோன்றும் தாமரை மலர் அவனுடைய திருக்கண்களை
ஒத்திருக்கும். 4. காயாம்பூவானது அவனுடைய திருமேனியின்
நிறத்தை ஒத்திருக்கும்.

விளக்கவுரை

திருமாலின் திருமுகமும், திருக்கண்களும், திருமேனியும்
அடியவர்களுக்கு அழகாகவும், குளிர்ச்சியாகவும்
விளங்குமெனவும், அவன் கைப்படையான சக்கரம் பகைவர்கட்கு
அக்கினிச் சுவாலை போலத் தாபமுறுத்துமெனவும்
குறிப்பித்தாராயிற்று.

இப்பாடலில், ஒக்கும் நிறம் என்பதற்குப் பதிலாக 'ஏய்க்கும்
நிறம்' என்ற பாடமும் சுவடிகளில் கிடைக்கின்றது. மேலும் பழைய
உரையில் மதி, மதியை என்னும் பாடங்களுக்குப் பதிலாக 'மதியம்'
(சந்திரன்) (கதிர் மதியம் போல் முகத்தான்-என்பது ஆண்டாள்
பாசுரம்) என்னும் பாடம் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகச் சுவடியில்
கிடைத்துள்ளமை குறிக்கத் தக்கதாகும். இவ்வாறே அமைந்துள்ள
பிற பாட வேறுபாடுகளையும் அங்கங்கே குறிக்கக் காணலாம்.

இப்பாடலும், அடுத்து வரும் இரண்டாம் பாடலும் கடவுள் வாழ்த்தாம்.

'கடவுள் வாழ்த்' தாவது கவி தான் வழிபடும் கடவுளையாவது எடுத்துக் கொண்ட பொருட்கு ஏற்புடைய கடவுளையாவது வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து வழிபடு கடவுள் வாழ்த்தாகும். இவ்வாழ்த்து தனக்குப் பயன்பட வாழ்த்துதலும் உலகிற்குப் பயன்பட வாழ்த்துதலும் என்று இருவகைத்தாம். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து தனக்குப் பயன்பட வாழ்த்தியதாம்.

இதில், கவி தாம் திருமாவினது திருவுருவைச் சிந்திப்புழித் தோன்றின திருமுகமண்டல முதலியவற்றின் காட்சியை யாவருங் காண்டற்குரிய முழுநிலவு முதலானவற்றைக் கொண்டு விளக்குகிறார். சந்திரன் முதலானவை உபமானமாதல் சாலாவென்பது தோன்ற அவற்றை உபமேயமாகக் கூறினார்.

இக்காப்பு தியானம் ஆகையால் மனவணக்கமாம். சக்கரத்தோடு மாயவன் என்பதையும், நிறத்தோடு அவன் என்பதையும் கூட்டுக. 'மதிமன்னு மாயவன் வாள்முக மொக்கும்' என்றமையால் நிறைவு குறைவின்றி என்றும் நிறைவாயிருந்தால் சந்திரன் முகத்திற்கு நிகராமெனவும், 'கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கரமொக்கும்' என்றமையால் இருது வேறுபாட்டால் ஒளி குறைந்தும் வளர்ந்துமிராத சூரியன் சக்கரம் ஒக்குமெனவும், 'முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளின், எதிர்மலர் மற்றவன் கண்ணொக்கும்' என்றமையால் நீர் நிறைந்த வயல்களில் பறிக்கப்படாமல் நாளத்தோடிருக்கிற தாமரைமலர் திருக்கண்களை ஒக்குமெனவும், நேற்று முந்தாநாள் பூத்து, வாடிப் போகாமல் அப்போது பூத்த காயாம்பூ நிறத்தை 'பூவைப் புதுமல ரொக்கு நிறம்' எனவும் கொள்க.

மன் என்னும் இடையடியாகப் பிறந்த மன்னும் என்னும் பெயரெச்சம் "தாய்முலை தழுவிய குழவி போலவும்" என்றவிடத்திற் கொண்டது போல் தகுதிபற்றிப் பெயர்க்கு முன் கொள்ளப்பட்டது. மன்னும் வாள் - நிலை பெற்ற காந்தியுள்ள,

மதி என்று கூட்டுவதும் என்றதனால் சிறப்பே. 'ஓக்கும்' என்பது ஒத்திருக்குந் தன்மையதென இயல்பைக் காட்டியதே யல்லது எதிர்காலங் காட்டியது அன்று. ஓ - பகுதி, உம் - விசுதி, கு - சாரியை, க் - சந்தி.

படியை மடியகத்து இட்டான்; அடியினால் முக்கால் கடந்தான் முழுநிலம்; அக்காலத்து ஆப்பனித் தாங்கிய குன்றொடுத்தான்; சோலின் அருமை அழித்த மகன்.

பழையவுரை

உலகத்தைத் தன் வயிற்றின்கண் வைத்தானும், எல்லா உலகையும் தன் சேவடியால் மும்முறையாற் கடந்தானும், முற்காலத்து ஆநீரையைத் தியர் கெடுக்க வேண்டி மலையை எடுத்தானும், சோ என்னும் குறும்பின் அருமையை அழித்த மகனும் முன் சொன்ன மாயவன் என்றவாறு. (2)

பொருளுரை

படியை - பூமியை. மடியகத்து - வயிற்றினுள்ளே. இட்டான் - வைத்தவனும்; கண்ணன் எல்லா உலகங்களையுந் தன் வயிற்றகத்திற் காட்டினனாதலின், 'படியை மடியகத் திட்டான்' என்றார். மடியகத்து; உருவின்மேற் சாரியை நின்றது. அடியினால் - தனது சீர்ப்பாதங்களினால். முழுநிலம் - எல்லா வுலகங்களையும்; முக்கால் - ஒருகால் நிலவுலகத்தையும். மற்றொருகால் விண்ணுலகத்தையும் கடந்து பின்ஒருகால் மாபவியின் தலைமேல் வைத்துக் கீழுலகத்தையும் அளந்தனன் என்பது. கடந்தான் - தாவியளந்தவனும், ஆப்பனி - பசுக்கூட்டங்களினது நடுக்கத்தை, தாங்கிய - ஏற்றுக் கொள்ள. குன்று எடுத்தான் - கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாக எடுத்தவனும், சோலின் - அரண்களினுடைய, அருமை - அருமையை, அழித்த - அழித்தவனாகிய, மகன் - புருடோத்தமன். இங்கே பெரியோன் என்னும் பொருட்டு. (முன் சொன்ன மாயவனே). வாணாகரன் நகரத்து அரணின் அருமையாவது சிவபெருமான் கணங்களால் அது காக்கப்பட்டமை.

சேவடி சிவந்த அடி, ஆநிரை - பசுக்கூட்டம். குறும்பு-
அரண்.

கருத்துரை

1. பேரூழியிலிருந்து காப்பதற்காக உலகத்தைத் திருமால் தன் வயிற்றில் வைத்தான். 2. மாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் செருக்கை அடக்குவதற்காக உலகங்கள் முழுவதையும் அவன் தன் திருவடிகளால் மூன்று முறைகளில் தாவினான். 3. ஆயர்களையும் பசுக்கூட்டங்களையும் காக்கக் கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்தான். 4. பாணாசுரனது நெருப்பு மதிலை அவனே அழித்தான்.

விளக்கவுரை

படியை மடியகத்திட்டது: பேரூழிக் காலத்து எல்லா வுலகங்களும் கடலில் அமிழ்ந்து முழுகியபோது, அவற்றினை மீண்டும் நிலை நிறுத்துதற்காகத் திருமால் அவற்றை விழுங்கித் தன் வயிற்றில் அடக்கிக் காத்தருளினார் என்பது. இங்கே படி என்றது, "ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்ற விதியால் எல்லாவுலகங்களையும் உணர்த்தும். "மடியகத்திட்டான் மகவை" என்னும் கனாத்திற முரைத்த காதைக் கண், மடி - வயிறென்பதற்கு இதனையே எடுத்துக் காட்டினார் அடியார்க்கு நல்லார். 'படையை மடியகத்திட்டான்' என்றும் பாடம். இதற்கு: படையை - (அவ்விறைவன்) தனது சுதரிசன மென்னும் ஆயுதத்தை, மடியகத்து - பாரதப் போரில், இட்டான் - (ஒளியின் சிறுமையில்) வைத்தவன் என்பது பொருள்.

அடியினால் முழுநிலம் முக்காற் கடந்தது: பிரகலாதன் பெயரான மாவலி மூன்றுலகங்களையும் வென்று கைக்கொண்டு இந்திரனைத் துரத்திவிட்டபோது, அவ்விந்திரன் திருமாலிடம் அடைக்கலம் புக, அவனுக்கிரங்கி அத்திருமால் ிறளாக வடிவந் தாங்கித் தம் திருவடியால் மூன்றடி மண் அவ்வசுரன்பால் இரந்து வேண்டிப் பெற்று மூன்று உலகங்களையும் தம் இரண்டு

திருவடிகளால் அளந்து, மூன்றாம் அடிக்கு மண் பற்றாமையால் அதனை அவ்வசுரன் தலைமேல் வைத்து, அவனைச் சிறையிலிட்டு, இந்திரனுக்கு விண்ணுலகத்தை அருளினர் என்பது. முழுநிலம் என்றது உலகங்களையெல்லாம் அக்காலத்து என்பதை எல்லாவற்றோடும் கூட்டிக் கொள்க.

பசுக்களைக் காக்க, குன்றெடுத்தது: ஆயர்கள் மழை முதலான நலத்தைக் குறித்து ஆண்டுதோறும் இந்திரனுக்கு ஒரு வேள்வி செய்வர் கண்ணபிரான் ஒருகால் அவர்களுக்கு ஒரு வகையாய்த் தத்துவம் போதித்து அவ்வேள்விபைக் கோவர்த்தனகிரிக்குச் செய்விக்க, அதனால் இந்திரன் கோபமுண்டு ஆய்ப்பாடி முற்றும் அழித்து போகும்படி பெருமழை பெய்விக்க, அதைத் தாங்க மாட்டாமல் வருந்தின மாடுகளையும் மேய்ப்பார்களையும் காப்பதற்காக அந்த மலையைக் குடைவால் மேலெடுத்துக் காத்து இந்திரன் செருக்கை அடக்கினான். இதுவே 'ஆப்பனி தாங்கிய குன்றெடுத்தான்' என்றது. 'ஆனிரை தாங்கிய' என்றும் பாடம்; இதற்கு; பசுக்கூட்டத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு என்பது பொருள். தாங்கிய - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

சோவின் அருமை அழித்தது: சாளுவராசன் கண்ணனை வெல்ல வேண்டி வேண்டியபடி வானத்திற் பறக்கத்தக்க சவும்பம் என்னும் ஒரு இருப்புப் பட்டணத்தைச் சிவனிடத்து வரமாகப் பெற்றுக் கொண்டு சண்டைக்கு வந்தபோது, அப்பட்டணத்தைக் கண்ணன் அழித்ததனால் 'சோவின் அருமை அழித்த மகன்' என்றது. காசிராசனாகிய சுதட்சிணன் சிவபெருமானை நோக்கி ஒரு யாகஞ் செய்து, அதில் தோன்றிய ஒரு மகாபூதத்தைக் கண்ணன் மேல் ஏவ, அதைச் சக்கரத்தால் அவர் துரத்தினபோது, அது அப்பூதத்தைக் கொன்று காசிப் பட்டணத்தையும் சுட்டெரித்தது. இதனாலும்: மலையரண், ஆயுதவரண், நீரரண், நெருப்பரண், காற்றரண், முரன் என்கிற அவன் மந்திரியினுடைய பாசமாகிய அரண், இந்த ஆறு அரண்களுள்ள நரகாசுரனுடைய நகரத்தை அழித்ததனாலும், அக்கினி தேவனே தன் சுவாலைகளினால் அரணாகக் காத்துக் கொண்டிருந்த பாணாசுரன் பட்டணத்தை அழித்ததனாலும், சோவின் அருமை அழித்த என்பது ஒக்கும். இங்கு 'மகன்' என்றது ஆண்மையைக் குறித்தது.

'சோ' என்பது வாணாசுரன் நகரமாகிய சோணிதபுரம். இந்நகரம் சிவபிரான் முதலியோரால் காவல் செய்யப்பட்டது; இதுவே அதன் சிறப்பு. இவ்வரலாறு பாகவதத்தில் பத்தாம் கந்தத்தில் அநிருத்தன் மணம்புரி அத்தியாயத்தில் (35) கூறப்பட்டுள்ளது. புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில் (101, 228) கந்தழியை விளக்குமிடத்துச் 'சோ' என்னும் அரண் அழிந்த செய்தி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நகரை 'வாணன் பேரூர்' எனக் குறித்து, இதன் வீதியில் 'நீணில மளந்தோன் குடக்கூத்து ஆடினன்' என்று சிலப்பதிகாரம் உணர்த்தும் (6. கடலோடு. 55-55) ஆய்ச்சியர் குரவையுள், 'சோவரணும் போர்மடியத் தொல்லிலங்கை கட்டழித்த சேவகன்' என வருவதும் இவ்வரலாற்றையே உணர்த்துகிறது. இந்நகரம் கடலுக்கு அப்பாலுள்ளது என்பர். 'பேராளன் ஆயிரந்தோள் வாணன் மாளப், பொருகடலை அரண்கடந்து புக்கு (திருநெடுங்-20) என்ற நாலாயிரப் பிரபந்தச் செய்யுள் இச்செய்தியை விளக்குகிறது.

'கோவின்' எனவும் பாடமுண்டு. அதில் எருதுகளுடைய அருமை அழித்தவன் என்பது பொருள்; அல்லது சொர்க்கத்தின் அருமை அழித்தவன் எனவும் உரைக்கலாம். சயிப்பியராசன் மகளாகிய சத்தியை என்பவளை அவ்வரசன் பரியமாக வைத்திருந்த யார்க்கும் அடங்காத ஏழெருதுகளை அடக்கிக் கண்ணிரான் திருமணம் செய்து கொண்டார். நரகாசுரனைக் கொன்ற பின் இந்திரனுடைய நந்தவனத்திலிருந்த பாரிசாத மரத்தைக் கருடன் மேலெடுப்பித்து வந்து தம் மனைவியாகிய சத்தியபாமையின் தோட்டத்தில் நாட்டினார். இதனால் சொர்க்கத்திற்கிருந்த மகிமை குறைந்தது என்பர்.

முற்பாட்டிலுள்ள 'மாயவன்' என்பதை வருவித்து இப்பாட்டு முடிக்கப்பட்டது.

தான் முன் தியானித்த கடவுளின் மகிமைகளைக் கூறியதனால் இது வாயாற் செய்த வணக்கமாம்.

இக்காப்புகளில் நந்நான்கு பொருளைக் கூறியதனால் இனி ஒவ்வொரு பாட்டிலும் நந்நான்கு பொருள்கள் கூறப்படுமெனக் குறிப்பித்தார் எனலாம்.

நூல்

எள்ளற்க, என்றும் எளியர்என்று; என்பெறினும்
கொள்ளற்க, கொள்ளார்கை மேற்பட; உள்சுடினும்
சீறற்க, சிற்றிற் பிறந்தாரை; கூறற்க
கூறல் லவற்றை விரைந்து.

பழையவுரை

எளியர் என்று ஒருவரையும் என்றும் இகழாதொழிக; எல்லாம்
பெறினும் தான் சென்று கொள்ளத்தகாதார் கை மேற்படக் கொள்ளா
தொழிக; சிற்றிற் பிறந்தார் செய்த பிழை தன்னுள்ளத்தைச்
சுடுவதாயினும்¹ அவரை வெகுளாதொழிக; தனக்குத் தகுதியில்லாத
சொற்களை ஆராயாது விரைந்து கூறாதொழிக; என்றவாறு.
கொள்ளார் என்பது² பகைவர் என்பதுமாம்³. (3)

பொருளுரை

என்றும் - எக்காலத்தும் (நட்பாக வருங்காலத்திலும்),
எளியார் என்று - பொருள் வலிகளாற் குறைந்தவரென்று
நினைத்து, எள்ளற்க - பிறரை இகழாதொழிக; என்பெறினும் -
மிகச் சிறந்த தொன்றைப் பெறுவதானாலும், கொள்ளார் கை -
கொள்ளத் தகாதவருடைய கைகள், மேற்பட - தன் கைமேல்
இருக்குமாறு, கொள்ளற்க - அவர்பால் ஒன்றும் ஏற்றுக் கொள்ளா
தொழிக, சிறு இல் பிறந்தாரை - வறுமைமிக்க குடியிற்
பிறந்தவர்களை, உள் சுடினும் - அவர் செய்கை தனது உள்ளத்தை
வருத்துவதானாலும், சீறற்க - சினவாதொழிக, கூறு அல்லவற்றை
- சொல்லத் தகாத சொற்களை, விரைந்து - பதைத்து, கூறற்க -
சொல்லாதொழிக, சிற்றில் - சிறுகுடி.

கருத்துரை

1. பொருளாலும் வலிமையாலும் பிறவற்றாலும்
குறைந்தவர்களை எப்பொழுதும் எளியார் என்று இகழ்தல் கூடாது;

பா வே 3 : 3 இளையாரென்று எளியார் என்று; 7. மேல்வர,
மேலவா, மேலாக;
உரை : 1. சுடுகின்றதாயினும்; 2 என்றது, 3 என்றுமாம்.

2. எத்தகைய சிறந்த பொருளாயினும் தகாதவர் கொடுக்க வாங்குதல் கூடாது; 3. ஏழை மக்கள் தகாத செயல்களைச் செய்து வருத்தத்தை ஏற்படுத்தினாலும் அவர்களிடம் சினம் கொள்ளுதல் கூடாது; 4. சொல்லத் தகாத சொற்களை உணர்ச்சி வயப்பட்டு எப்பொழுதும் சொல்லுதல் கூடாது.

விளக்கவுரை

எளியார் - வலிமையற்றவர், எள்ளுதல் - இகழ்தல்; 'என்' என்பது ஈண்டு எல்லாம் என்று பொருள்பட்டது. 'சிறநில்' (சிறுமை + இல்) - தாழ்ந்த குலம் என்பது பொருள். தன்னிடத்தில் ஒன்றை விரும்பி நட்பாக வருங்காலத்திலும், அல்லது தனக்கு ஆக்கம் வந்த காலத்திலும் பிறரை எள்ளற்க என்பார் 'என்றும்' என்றார். என் பெறினும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு. கூடனும் - உம்மை எதிர்மறை. சிறுமை என்றதில் சிறுமை வறுமை மேல் நின்றது.

கொள்ளார் - பகைவர் எனினும் ஒக்கும். தான் எவ்வளவு சிறந்தவனாயிருந்தாலும் பொருள் முதலிய இல்லாதவர்களை எப்பொழுதும் இகழாமலிருக்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட பொருள் கிடைப்பதாகயிருந்தாலும் தகாதவர் கையில் வாங்காதிருக்க வேண்டும். அற்பமனிதர் மனஞ்சுடத்தக்க துன்பஞ் செய்தாலும் பேதைகளாகிய அவர்களுக்கு அவை இயல்பென்று நினைத்து அவர்மேல் கோபம் கொள்ளாதிருக்க வேண்டும். சொல்லக்கூடாத பேச்சுக்களைக் காலமும் இடமும் அறியாமல் பதறிப் பேசாதிருக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

'என்பெறினும்' என்பதை மத்திமதீபமாக வைத்து இருபுறமும் கூட்டுக. 'எள்ளற்க' முதலியன எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று; கூறப்படுவது கூறு, செயப்படு பொருளைக் காட்டும் ஐ விசுதி புணர்ந்து கெட்டது. என்-குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

பறைபட வாழா அகணமா; உள்ளம்
குறைபட வாழார் உரவேளர்; றீறைவனத்து
டுநல்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாம்; தனக்கு ஒவ்வாச்
• சொல்லட்டாற் சாவதாஞ் சால்பு.

பழையவுரை

பறை ஒலித்தால் உயிர் வாழா அகணமா; மணம் குறைபட உயிர்வாழார் அறிவுடையார்; மிக்க காட்டின்கண் உள்ள முங்கில்கள் நெற்பட்ட பொழுதே சாகும்; அவை போல, ஒருவன் தனக்குத் தகாத பழிச்சொற்கள் படவரீற² சாவது சால்பாவது என்றவாறு. (4)

பொருளுரை

அகணமா - கேகயப் பறவைகள், பறைபட வாழா - பறையின் ஓசையைக் கேட்டால் உயிர்வாழ மாட்டா, உரவோர் - அறிவுடையோர், உள்ளம் குறைபட வாழார் - தமது பெருமைக்குக் குறைவு ஏற்பட்டால் உயிர் தாங்க மாட்டார், நிறை வனத்து - மரங்கள் நிறைந்த காட்டில், வெதிர் - மூங்கில்கள், நெல்பட்ட கண்ணே - தாம் பூத்து நெல்லை ஈன்ற பொழுதே, சாம் - பட்டுப் போகும், சால்பு - (பல நற்குணங்களாலும்) நிறைந்த சான்றோர், தனக்கு ஒவ்வாச் சொல்பட வாழாது ஆம் - தமது நிறைவுக்குப் பொருந்தாத பழிச்சொல் உண்டானால் உயிர்வாழ மாட்டார்களாம். நிறை - மிகுதி.

கருத்துரை

1. கேகயப் பறவைகள் பறை ஓசை கேட்டால் உயிர்வாழ மாட்டா. 2. அறிவுடையவர் தம்முடைய நிலை குறைந்தால் உயிர்வாழ மாட்டார். 3. மூங்கில்கள் தம்மிடத்து நெல்லுண்டானபோதே பட்டுப் போய்விடும். 4. சான்றோர் தம் தகுதிக் கொவ்வாத மானக்கேடு உண்டாகும்படி உயிர்வாழ மாட்டார்.

விளக்கவுரை

பறை - ஒருமுகக் கருவி, படுதல் - ஒலித்தல். அகணமா என்பது இசையறிவதோர் விலங்கு (சிந்தாமணி யுரை - பதுமை

பா. வே. 4 : 7. பெரியோர்; 8. நிறையகத்து; 12. தனக்கொல்லாச்; 13-14. சொற்பட வாழாதாம். - 14. சாவது, சாவர்தஞ்; 15. சார்பு.

உரை : 1. சாம். 2. படவரின்.

237) , 'யாழ் நறையடுத்த அசுண நன்மாச்செவி' (கம்ப. ராமா. அவையடக்கம்) என்பதனாலும், 'யாழ்செத், திருக்கல் விடரளை அசுணமோர்க்கும்' (அகம். 88) என்பதனாலும் இது துணியப்படும். இவ்விவிலங்கு, 'குன்றுறை அசுண' மென்றும் 'இருங்கல் விடரளை அசுண' மென்றும் கூறப்படுவதனால், இது மலைவாழ் விலங்கென்றும், "அச்சப் பொருளாவன, 'வள்ளெயிற்றரிமா... குன்றுறை அசுணம்" (தொல். பொருள். பேரா. 249) என்றும் கூறுவதனால் தீங்கிழைக்கும் விலங்கு என்றும் அறியப்பெறும். இதனை வேட்டையாடுவோர் முதலில் யாழை நயமுற வாசித்து, அந்த இசையின் இன்பத்திலே அது மூழ்கியிருக்கையில், பறையை வல்லோசை பெற ஒலிப்பிக்க, அஃது அதற்கு ஆற்றாது இறக்கும் என்பார். இதனை, 'மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாணை யருளாது, அறை கொன்று மற்றதன் ஆருயிர் எஞ்சப், பறையறைந்தாங்கு' (கலி. 143) என்னும் பாடலாலும், அதற்கு நச்சினார்க்கினியர், 'வஞ்சனையாலே தான் வாசித்த யாழிசையைக் கேட்ட அசுணமாலை இவ்வின்பம் உற்றதென்று அருள் பண்ணாதே, முன்பு செய்த வஞ்சனையைக் கெடுத்து, பின்னை அதன் அரிய உயிர் போம்படி பறையைத் தட்டினாற்போல' என உரைத்த உரையானும் உணரலாம். 'அசுணங் கொல்பவர் கைபோ னன்று, மின்பமுந் துன்பமு முடைத்தே' என்பது நற்றிணை (304). இன்பம் யாழிசைத்தலாலும் துன்பம் பறை யொலிப்பித்தலாலுங் கொள்க. பிங்கல நூலார் இவ்வகணத்தை 'அசுணமா விசையறி பறவை கேகயப்புள்' என்பதனாற் பறவையெனக் கூறுகின்றார். 'மறையிற்றன் யாழ்கேட்ட மாணை' என வழங்கிய சான்றோர்க்கு இதனைப் பறவை எனல் கருத்தில்லைப் போலும். இதனைப் பறவை எனல் பிற்கால வழக்கு என்றே தோன்றுகிறது.

உள்ளங் குறைபடலாவது, உள்ளத்தாற் குமுஞ் சூழ்ச்சி கெடல். 'உள்ளம் எள்ளிய மடவோன்' என்புழிப் போல. (புறம்.73) உள்ளமென்றது ஈண்டு ஊக்கத்தை. 'உள்ளத்தனைய துயர்வு' (குறள்: 595) என்பதை நோக்கலாம்.

தமது ஊக்கம் குறையும்படி ஏதேனும் அலர்மொழி உண்டாகுமாயின் உரவோர் உயிர் வாழமாட்டார் என்பது கருத்து. உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினும்' என்றார் பதிற்றுப்பத்தினும் (8-3) உரம் ஆறிவு 'உரமொருவர்க்குள்ள வெறுக்கை' என்னும் திருக்குறளால் (600) அறியலாம்.

நெற்பட்ட கண் - கண் : வினையெச்ச விகுதி; ஈண்டு
 விகாரத்து இயல்பு. சாம் : ஈற்று மிசையுசுரம் மெய்யொடுங்
 கெட்டது. பெரியோர் செயல் அவரியல்பின் மேலேற்றிச் 'சால்பு
 வாழாதாம்' எனப்பட்டது . ஆம் : அசை.

வீணை முதலிய மெத்தென்ற இசைக் கருவிகளின்
 ஓசையேயன்றிக் கொடுமையான தம்பட்ட முதலியவற்றின் ஓசை
 கேட்டால் அதைப் பொறுக்க மாட்டாமல் அசுணமென்னும்
 பறவை சாவது போல், மனம் நல்வழியிற் செலுத்த இடையூறு
 நேரிட்டால் விவேகிகள் உயிர் இழப்பார்கள். மூங்கிலில் மணி
 பிடித்து முதிர்ந்தவுடனே அம்மூங்கில் வெடித்து அழிவதுபோல்
 பெருமையுள்ள ஒருவனுக்கு அவமானமான பழிச்சொல் சேர்ந்தால்
 அவன் பெருமை கெடும். இவ்வாறு கூறியதால் மனக்
 குறைப்பட்டவன் பிழைத்திருப்பது வீண் என்றும்,
 பெருமையுள்ளவன் பழிச்சொல் வராமல் தன்னைக் காத்துக்
 கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறியதாயிற்று.

உரவோர் என்பதற்குப் பதில் 'பெரியோர்' என்றும் பாடம்.
 இதற்கு : மிக்க மானமுடையோர் என்பது பொருள்.

மண்ணி அறிப மணிநலம்; பண்அமைத்து
 ஏறிய பின்அறிப மாநலம்; மாசறச்
 சுட்டறிப பொன்னின் நலங்காண்பார்; கெட்டறிப
 கேளிரான் ஆய பயன்.

பழையவுரை

மணியின் நன்மையைக் கழுவீ அறிவர்; பண்ணினை
 அமைத்தி ஏறிய பின்னறிவர்¹ மாவினது நன்மையை; குற்றம்
 அறும்படிச்² சுட்டு அறிவர் பொன்னினது³ நன்மையைக் காண்பார்;
 அவை போலத்⁴ தாங்கள் கெட்டால் அறிவர் கேளிரான் ஆய பயன்
 என்றவாறு. (5)

பா. வே. : 5-7 ஏறி யறிபின் மாநலம், 5-6 ஏறிஅறிபவே;
 11. நலங்காண்பார்; 13 கேளிரால்.

உரை : 1. மணியினது, 2. பின்னர் அறிவர், 3. குற்றம் அறுபடச்,
 4. பொன்னின், 5. அது போலத்.

பொருளுரை

மணிநலம் - மாணிக்கம் முதலான மணிகளின் நல்லியல்பை, மண்ணி அறிப - கழுவி அறிவர்; மா நலம் - குதிரையின் நல்லியல்பை, பண் அமைத்து - அதன்மேற் சேணமமைத்து, ஏறிய பின் அறிப - ஏறிய பின்னர் அறிவர்; பொன்னின் நலம் காண்பார் - பொன்னின் மாற்றை அறிபவர், மாசு அற - குற்றம் நீங்குமாறு, சுட்டு அறிப - அதனை உருக்கி அறிவர்; கேளிரான் ஆய பயன் - உறவினரால் உண்டாகும் பயனை, கெட்டு அறிப செல்வமெல்லாம் கெட அறிவர்.

கருத்துரை

1. மணிகளின் இயல்பைக் கழுவினே காண்பார்; 2. குதிரைகளின் நல்ல தன்மையைச் சேணம் அமைத்து ஏறிய பின்பே காண்பார்; 3. பொன்னின் இயல்பை அறிய விரும்புவோர் அதனை உருக்கியே காண்பார்; 4. சுற்றத்தாரால் உண்டாகும் பயனைத் தாம் கெட்டு, செல்வம் அழிந்து, வறுமை அடைந்த போதுதான் காண்பார்.

விளக்கவுரை

மணிகளைச் சுத்தி செய்து அவற்றின் குணங்களைக் காண்பது போலவும், குதிரை மேலேறி நடத்தியபின் அதன் குணத்தைக் காண்பது போலவும், பொன்னைக் காய்ச்சியபின் அதன் ஏற்றத்தை அறிவது போலவும், தாம் துன்பமடைந்த காலத்தில் உதவி செய்வதனால் இவர்களே நமக்குச் சரியான சுற்றத்தார் என்று அறியலாம் என்பதாம்.

மணி, குதிரை, பொன், மூன்றும் உவமைகள். மண்ணுதல் - கழுவுதல்; பண் - சேணத்தை உணர்த்துதல், 'பண்ணென்ப பரிமாவின் கவணையும் பேர்' என்னும் சூடாமணி நிகண்டினால் காணலாம். மா-குதிரை, மாசு-குற்றம், அழுக்கு. சுடுதல் - உருக்குதல். அறிப - அறிவர். பலர்பால் பன்மைச்சொல். கேளிர் - கேள்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப் பெயர். செல்வம் மிக்கவொருவன் தான் வறுமையுற்ற பொழுதே

சுற்றத்தாரின் நன்றியறிவை நன்கு அறிவான் ஆதலின் 'கெட்டறிப ...பயன்' என்றார். 'கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்' (குறள்: 798) என்னுந் திருக்குறளையும் இவண் ஒப்புநோக்கலாம்.

'கேளிரா லாய பயன்' என்றும் பாடம். கெட்டு அறிய வேண்டியது விதியன்மையால் இவ்வினையெச்சம் கெட்டால் என்பதன் திரிபென அறிக. அறிப நான்கும் உயர்திணைப் பலர்பால் வினைமுற்றுக்கள்.

மா - எல்லா விலங்குகட்கும் பொதுப் பெயராயினும் 'பண்ணமைத்து, ஏறியபின் அறிப மாநலம்' என்ற குறிப்பால் குதிரையை உணர்த்திற்று. அங்ஙனமாயின், யானை, ஒட்டகம் முதலியவற்றைக் கொள்ளலாகாதோர்வெளின், அவை இதுபோலப் பெரும்பாலும் மக்கட்கு பயன்படாமையால் அவற்றை யொழித்து குதிரையென்றே பொருள் உரைக்கப் பெற்றது.

கள்ளி வயிற்றில் அகில்பிறக்கும்; மான்வயிற்றில்
ஒள்ளி தாரம் பிறக்கும்; பெருங்கடலுள்
பல்விலைய முத்தம் பிறக்கும்; அறிவார்யார்
நல்லாள் பிறக்குங் குடி.

பழையவுரை

கள்ளியின் வயிற்றில் அகில் தோன்றும்; மானின் வயிற்றில் ஒள்ளிய அரிதாரம் தோன்றும்; பெருகடலுள் பல பொருட்களையும் விலையாகப் பெறும் முத்தங்கள் தோன்றும்; அவை போல, அறிவார் யார் நல்லறிவுடையானொரு மகன் பிறக்குங் குடியினை' என்றவாறு. (6)

பொருளுரை

அகில் - அகிற்கட்டை, கள்ளி வயிற்றில் பிறக்கும் - கள்ளிமரத்தின் நடுவே தோன்றும்; ஒள் அரிதாரம் - ஒளிமிக்க

பா: வே. 6 : 2. வயிற்றின், 4. மான்வயிற்றின், மான்வயிற்று, 5. ஒள்ளிய, 13 நல்லர்.

உரை : நல்லறிவினை யுடையானொரு மகன்.

அரிதாரம், மான் வயிற்றில் தோன்றும் பல் விலைய முத்தம் - விலை மதிப்புள்ள முத்துக்கள், பெருகடலுள் பிறக்கும் - பெரிய கடலிலுள்ளே தோன்றும், நல் ஆள் - நல்ல மக்கள், பிறக்கும் குடி - பிறக்கும் குடியை, அறிவார் யார் - முன்னரே அறியக் கூடியவர் யார் - (ஒருவருமில்ர்) ஓள் - விளக்கம்.

கருத்துரை

1. அகில் கள்ளியின் வயிற்றில் பிறக்கும்; 2. சிறந்த அரிதாரம் மானின் வயிற்றில் பிறக்கும்; 3. விலைமிக்க முத்துக்கள் பெருங்கடலுள் பிறக்கும்; 4. நன்மக்கள் பிறக்கும் குடியை அறிவார் இல்லை. (எந்தக் குடியிலும் நன்மக்கள் தோன்றுவர் என்பது குறிப்பு)

விளக்கவுரை

கள்ளி - சதுரக்கள்ளி; அகில்மரம் வேறு ஆயினும், இக் கள்ளியினுள் உண்டாகும் உள்ளீடு அகில் போன்றே வாசனை கொண்டதென்பதால் இதனையும் அகில் என்பர். விலைய, விலையாகப் பெறுவன. பல + விலைய = பல்விலைய; 'பல' என்னும் சொல் முன் பிறவர, அகரம் விகற்பித்தது. பலவாகிய பொருள்களை என்பது பொருள். 'பன்மாண் நல்லில்' என்புழி 'பலகட்டு மாட்சிமைப்பட்ட மானிகை' என்றார் அகப்பாட்டு உரையாசிரியரும் (9). விலைய என்பது குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம். ஆள் - நல்லியல்புகளை ஆளும் நன்மக்கட்குப் பெயராய் வந்தமையின் தொழிலாகு பெயராம். முத்தம், அம் சாரியை. எந்தக் குடியிலும் நல்லவர்கள் பிறப்பதை இன்றும் என்றும் காண்கிறோம். எனவே, நல்லார் பிறக்குங் குடி இதுதான் என்று துணிந்தறிதல் இயலாதென்பதால் 'அறிவார் யார்' என்றனர்.

மிக உயர்ந்த, சிறந்த பொருள்கள் பலவிடங்களிலே உண்டாகின்றன. அவ்வாறே, மிக நல்லவர்களும் பல குடிகளிலேயும் தோன்றுவர். எனவே, பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கிடையாது என்பது தெளிவாகும்.

'நல்லாளிலாதகுடி' (குறள்.1030) என்னும் திருக்குறளுரையை யும் நோக்கலாம்.

கல்லில் பிறக்கும் கதிர்மணி; காதலி
சொல்லில் பிறக்கும் உயிர்மதம்; மெல்லென்ற
அருளில் பிறக்கும் அறநெறி; எல்லாம்
பொருளில் பிறந்து விடும்.

பழையவுரை

மலையின்கண் பிறக்கும் ஒளியையுடைய மணி; மகளிரால்
மெல்லிய சொல்லின்கண் பிறக்கும் தன் மனத்திற் களிப்பு; மெல்லென்ற
அருளின்கண் பிறக்கும் நல்ல அறநெறிகள்; அவ் அற முதலாயின
எல்லாம் பொருளின் கண் பிறக்கும் என்றவாறு. (7)

பொருளுரை

கதிர்மணி - ஒளியுள்ள மணிகள். கல்லில் பிறக்கும் -
மலையில் தோன்றும்; உயிர் மதம் - களிப்பு (மிக்க காம மயக்கம்);
காதலி சொல்லில் பிறக்கும் - காதலியினது இன் சொல்லால்
தோன்றும் ; அறநெறி - அறவழியில் ஒழுகுந் தன்மை, மெல்
என்ற அருளில் பிறக்கும் - மென்மை பொருந்திய இரக்கத்
தன்மையிலிருந்தே தோன்றும்; எல்லாம் - அறம், இன்பம் போன்ற
அனைத்தும்; பொருளில் பிறந்து விடும் - செல்வத்தினால்
தோன்றிவிடும்.

கருத்துரை

1. மலையின் பாறைகளில் ஒளியுள்ள மணிகள் உண்டாகும்.
2. மிகுகின்ற களிப்பு காதலியினுடைய இன்சொல்லில் உண்டாகும்.
3. மென்மைத் தன்மையாகிய அருளிலிருந்து அறநெறிகள் உண்டாகும்.
4. செல்வத்தின் மூலம் அறமும் இன்பமும் தோன்றும்.

பா. வே. 7 : 7. உயர்மதம், உயரமுதம், 8. மெல்லெண், மெல்லென்று,
உரை : தன் மனத்தின்கண் களிப்பு 2. முதலியன.

விளக்கவுரை

கல் - கருவி ஆகுபெயராய் மலையை உணர்த்தும். கற்புடைய மனைவியின் சொல்லில் இன்பம் பயக்குமென்பார். 'காதலி சொல்லில்' என்றார். மெல்லென்ற அருள், அகரம் தொக்கது அறநெறிக்கு அருளெண்ணமே ஏது என்பதற்கு 'அருளிற் பிறக்கும் அறநெறி' எனப்பட்டது. 'அறனும் அருளுடையான் கண்ணதே யாகும்' என்பது சிறுபஞ்சமூலம். அறமும் இன்பமு மெல்லாம் பொருளில் தோன்றிவிடுதலைப் 'பொருளானா மெல்லாம்' (குறள்:1002) என்னும் திருக்குறளால் உணரலாம்

சாதாரணமான கல்மலையில் மணிகள் பிறப்பதுபோல் தனக்கு விருப்பமான பெண்ணின் பேச்சில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி விளையும்; அருளொன்றிருந்தால் கொலை வஞ்சனை முதலிய பாவச்செய்கைகள் சிறிது முளவாகாமையால் எல்லாத் தரும வழிகளும் அருளிலே உண்டாகும்; முன் சொன்ன பொருளும் போகமும் பின்சொன்ன தரும வழிகளும் யாவும் பொருளினால் உண்டாகும் ஆதலால் பொருளைத் தேட வேண்டும் என்பதும் கருத்தாம்.

தீருஓக்கும் தீதுஇல் ஒழுக்கம்; பெரிய
அறன்ஓக்கும் ஆற்றின் ஒழுகல்; பிறனைக்
கொலைஓக்கும் கொண்டுகண் மாறல்; புலைஓக்கும்
போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு.

பழையவுரை

தான் பிறந்த குலத்திற்குத் தீது வாராமல் ஒழுகும் ஒழுக்கம் செல்வத்தோடு ஒக்கும்; மிக்க அறஞ்செய்கையோடு ஒக்கும் நெறியின்கண் நின்றொழும் ஒழுக்கம்; பிறனொருவனைத் தனக்கு நட்பாகக் கொண்டு வைத்துப் பின்பு அவன்மாட்டுக் கண்மாறுதல் அவனைக் கொன்றதனோடு ஒக்கும்; தன்னை வீரும்பாதார்மாட்டு அவரால் ஒரு பயன் கருதிச் சேறல் புலையொடு² ஒக்கும் என்றவாறு.

பொருளுரை

தீது இல் ஒழுக்கம் - குற்றமற்ற நல்லொழுக்கம்; திருஓக்கும் - செல்வத்தை ஒப்பதாகும்; ஆற்றின் ஒழுகல் - இல்லறத்திற்குரிய வழியிலே நடத்தல்; பெரிய அறன் ஓக்கும் - சிறந்த அறச் செய்கையோடு ஒப்பதாகும்; பிறனைக் கொண்டு - மற்றொருவனை முதலில் நட்பாகக் கொண்டு; கண் மாறல் - பின்பு நட்பைக் கைவிடுதல்; கொலை ஓக்கும் - அவனைக் கொலை செய்வதைப் போன்றதாகும். போற்றாதார் முன்னர் - தம்மை மதிக்காதவரிடத்தில், செலவு - சென்று நின்று ஒன்றை விரும்புதல்; புலை ஓக்கும் - (தன்னை யறுத்தெடுத்தது போன்று) மிகுந்த இழி தகைமையைப் போன்றதாகும். ஆற்றின் - வழியின். கண்மாறல் - புறக்கணித்தல்.

கருத்துரை

1. தீது இல்லாத நல்லொழுக்கம் செல்வத்தைப் போன்றதாகும். 2. முறையான இல்லற ஒழுக்கம் சிறந்த துறவறத்தைப் போன்றதாகும். 3. நட்புச் செய்து பின்பு மாறிப் புறங்கூறுதல் கொலை செய்வது போன்றதாகும். 4. தம்மை மதியாதவரிடம் செல்லுதல் மிகுந்த இழிவைத் தரும்.

விளக்கவுரை

நல்லொழுக்கமுடையார் செல்வரைப் போல் நன்மதிப்பும், வாழ்க்கையில் இடுக்கண் இன்மையும், உயர்வும் புகழுமான இம்மை நலங்களையும் பெற்றிடுதல் உறுதியாதவின், 'திருவொக்கும்' என்றார். முறையான உலக வாழ்க்கை துறவற வாழ்க்கையைப் போன்றதென்பதால் 'பெரிய அறன் ஓக்கும்' என்றார். பெரிய அறன் - துறவறம். ஆற்றின்- இல்லற ஆறு: "அறத்தாற்றினில் வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற், போஓய்ப் பெறுவ தெவன்" (குறள் : 46) என்பதால் அறியலாம்.

கண் மாறல் - கருத்து மாறலென்பது பொருள். கண்மாறுதல் - கண்ணோட்ட மில்லையாதல். கண் - கண்ணோட்டம் என்று பொருள்படவை 'கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும்' என்பதால் அறியலாம். புலை - சண்டாளத்தன்மை. இருமைக்குந் துணையாவது ஒழுக்கமாதல் (ஒழுக்கத்தைக் காக்கில் அவ்வொழுக்கமே துணையாகும்) (குறள்: 132) பரிமேலழகர் உரை) அவ்விருமைக்கும் துணையான செல்வத்தோடு ஒக்கும் என்றார்.

ஒருவன் தன் குலவொழுக்கங்களை நடத்தி வருவதே செல்வம்போல் சிறந்திருப்பதன்றிப் பிறர் குலவொழுக்கங்களைக் கைக்கோடல் சிறப்பன்று; உலகத்துக்கு ஒத்த வழியில் நடப்பது தருமமேயன்றி, சாத்திரம் சொன்னதானாலும் உலகத்துக் கொவ்வா வழி நடப்பது தருமமன்று. முன்பு ஒருவனை நண்பனாகக் கொண்டிருந்து பின்பு அவனைப் பாராமுகமாப்ப் பார்ப்பதும் பகைப்பதும் அவனைக் கொலை செய்வது போன்ற கெட்ட செயலாகும். மதியாதவரிடத்திற் போவது தன் சதையைத் தானே அறுத்தெடுப்பது போல அருவருத்த தொழிலாம்.

கள்வம்என் பார்க்கும் துயில்இல்லை; காதலிமாட்டு
உள்ளம்வைப் பார்க்கும் துயில்இல்லை; ஒண்பொருள்
செய்வம்என் பார்க்கும் துயில்இல்லை; அப்பொருள்
காப்பார்க்கும் இல்லைத் துயில்.

பழையவுரை

பிறன் பொருளைக் களவு செய்வோம் என்பார்க்கும் துயில்லை;¹ தன்னால்² காதலிக்கப்பட்டவனாகுத்தி மாட்டுத் தம் உள்ளம் வைப்பார்க்கும் துயில்லை;³ ஒள்ளிய பொருளைத் தேடுவோம் என்பார்க்கும் துயில்லை;⁴ தேடிய பொருளைப் பிறர் கொள்ளாமல் காப்பார்க்கும் துயில்லை என்றவாறு. (9)

பொருளுரை

கள்ளம் என்பார்க்கும் - (பிறர் பொருளைக்) களவு செய்வோம் என்று சோர்வு நேரம் பார்ப்பவர்களுக்கும்; காதலிமாட்டு - மனைவியிடத்தில்; உள்ளம் வைப்பார்க்கும் -

மனத்தை அடிமைப்படுத்தி வைப்பவர்களுக்கும்; ஒன்பொருள் - சிறந்த செல்வம்; செய்வம் என்பார்க்கும் - பெருக்குவோம் என்று உழைப்பவர்களுக்கும்; அப்பொருள் - அத்தேடிய செல்வம், காப்பார்க்கும் - களவாலும் பிறவற்றாலும் கெடாதபடி பாதுகாப்பவர்களுக்கும், துயில் இல்லை - தூக்கம் இருப்பதில்லை. துயில் - உறக்கம்.

கருத்துரை,

1. பிறர் பொருளை அடைய வேண்டும் என்னும் திருட்டு எண்ணம் கொண்ட கள்வர்களுக்கு உறக்கம் இருக்காது; 2. தன்னுடைய காதலியாகிய மனைவினிடத்தில் அடிமைப்பட்டவர்களுக்கு உறக்கம் இருக்காது. 3. பொருள் சேர்க்கும் எண்ணம் மட்டுமே கொண்டவர்களுக்கு அவ்வூக்கத்தால் உறக்கம் இருக்காது. 4. பொருளைப் பாதுகாப்பவர்களுக்கும் உறக்கம் வருவதில்லை.

விளக்கவுரை

கள்வம் - திருடுவோம். கள்வம், செய்வம் - தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்றுகள். என்பார், வைப்பார், காப்பார் - வினையாலணையும் பெயர்கள். உம்மை; எச்சவும்மைகள். உள்ளம் - விருப்பத்தின் மேலது. பொருள் - தன்னையுடையார்க்கு ஏனையோரிடையில் விளக்கந் தரலின் ஒன்பொருள் எனப்பட்டது. துயில் - தூக்கம், முதலிலைத் தொழிற்பெயர்.

சோர்வு பார்த்தலாவது - காவலரும், உடைமைக்கு உரியாரும் கவனம் செலுத்தாதிருக்கும் நேரம் பார்த்தல்.

பா. வே. 9: 1. கள்வேம், 5.6. உள்ளம்வைத் தார்க்கும், 9. செய்வோமென், செய்வேமென், செய்வாமென், சேர்ப்பாமென்.

உரை : 1. களவு காணுதும் என்று சோர்வு பார்ப்பார்க்குந் துயிலில்லை.

2. தம்மால் 3. தம்முள்ளம் வைப்பார்க்கும் அவனைக் கூடுமட்டுந் துயிலில்லை. 4. ஒள்ளிய பொருளைத் தேடுவமென்பார்க்கும் அப்பொருள் கூடுமளவுந் துயிலில்லை. 5. அத் தேடிய பொருளை, அக்கூடிய பொருளைப்

'துயில்' என்ற சொல் அடுத்தடுத்து ஒரே பொருளில் வருதலால் இப்பாடல் சொற்பொருள் பின்வரு நிலையணியாகும்.

திருட நினைப்பவர்க்கும், ஒருத்தியை இச்சித்து அவள் மேலேயே மனம் வைத்தவர்க்கும், பொருளீட்ட நினைத்து அலைபவர்களுக்கும், பொருளைப் பயன்படுத்துவதற்குரிய வழியையறிந்து பயன்படுத்தாமல் பூதம் போல் காத்துக் கொண்டிருப்பவருக்கும் தூக்கம் முதலிய சுகங்கள் இல்லையாம். எனவே, பொருளையும் காமத்தையும் நல்வழியில் அடைந்து அளவிட்டு அனுபவிக்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

கற்றார்முன் தோன்றா கழிவிரக்கம்; காதலித்துஒன்று
உற்றார்முன் தோன்றா உறாமுதல்; தெற்றென
அல்ல புரிந்தார்க்கு அறம் தோன்றா; எல்லாம்
வெகுண்டார்முன் தோன்றா கெடும்.

பழையவுரை

கற்றார்மாட்டுக் கழிந்த பொருட்டு இரக்கம் தோன்றா; அன்புபட்ட பொருள்களைப்¹ பெறுவதற்கு முயல்வார் மாட்டு அவ்வன்பு பட்டன தமக்கு எய்தாமைக்குக்² காரணம் தோன்றா; தெளியப் பாவமுள்ளவாம்³ தீவினைகளைப் பயின்று பழகி வந்தார்க்கு அறவினை தோன்றா; வெகுண்டார்க்கு எல்லா நன்மைகளும் தோன்றா; என்றவாறு.

உற்றார்முன் தோன்றா உறாமுதல் என்பதனை 'உறுமதி' என்றும், 'உசாவுதல்' என்றும் பாடம் ஒதிவாரும் உள். (10)

பொருளுரை

கற்றார்முன் - கல்வி கற்றவர்களிடம். 'கழிவு இரக்கம் - இழந்த பொருள்களுக்கு இரங்கும் தன்மை, தோன்றா - உண்டாகாது. காதலித்து - ஊக்கமுடன், ஒன்று உற்றார்முன் -

பா. வே. 10 : 7 உறுமது, உராவுதல், உசாவுதல்; 9. அல்லல்.
உரை ; 1. பொருளைப், 2. எய்தாமைக், 3. தெளியப் பாவ முள்ளதாந்.

ஒரு நன் முயற்சியைத் தொடங்கிச் செய்வோரிடம், உறாமுதல்-
 விரைவில், கிட்டாமையாலாகிய முயற்சித் துன்பம், தோன்றா -
 உண்டாகாது. தெற்றென - தெளிவாக. அல்ல புரிந்தார்க்கு -
 தீயவை தெய்தார்க்கு, அறம் தோன்றா - நல்லவை உண்டாக
 மாட்டா, எல்லா - எல்லா நன்மைகளும். வெகுண்டார் முன் -
 சினந்து கொள்வாரிடத்தில், தோன்றா கெடும் - உண்டாகாமல்
 மறைந்து ஒளியும், உறாமுதல் - அடையாமைக்குரிய காரணம்.

கருத்துரை

1. கழிந்து போன பொருள்களைப் பற்றிய துன்ப நினைவுகள்
 கற்றறிந்த சான்றோரிடத்தில் தோன்றா. 2. ஊக்கமுடையார் தாமே
 விரும்பிச் செய்த செயலால் விளையும் துன்பத்திற்காக
 வருந்தமாட்டார். 3. அறத்தின் நன்மைகள் தீமை செய்வோர்க்குத்
 தோன்றா. 4. சினம் கொண்டவரிடத்து எல்லா நன்மைகளும்
 உண்டாகாமல் அழியும்.

விளக்கவுரை

கற்றவர்கள், எல்லாம் கடவுள் திருவுள்ளப்படியே
 நடக்குமென்கிற உறுதியுள்ளவர்கள் ஆதலால் எதற்கும்
 கவலைப்பட மாட்டார்கள்; ஒன்றின் மேல் மிகு விருப்பம்
 வைத்தவர்கள் அப்பொருள் தமக்குக் கிடைக்குமென்று
 நம்புவார்களேயன்றி கிடையாதென்று நினைக்க மாட்டார்கள்.
 தீமைகளையே செய்யப் பயின்றவர்கள் தருமத்தை நினையார்;
 சினம் மிகுந்த போது இது நன்று, இது தீது, என்று ஒன்றும்
 தோன்றாது. எனவே, ஒருவன் கற்றுணர்ந்திருக்க
 வேண்டுமென்பதும், வீணாசை கொள்ளலாகாது என்பதும்,
 தீச்செயல்களைச் செய்யலாகாது என்பதும், கோபிக்கக்
 கூடாதென்பதும் கூறியதாயிற்று. கழிவு - கெட்டுப்போனது.
 இரக்கம் - துன்பம். முதல் - காரணம். அல்ல - தீமை, குறிப்பு
 வினைப்பெயர்.

அவரவர் உளப் போக்குக்கு அவ்வவை எதிர்மறாய்
 நின்றலின், 'தோன்றா' எனப்பட்டது. கழிவு, முதல்: ஆகு பெயர்கள்.
 முதல் முன்று இடங்களிலும் 'தோன்றா' என்பது துவ்வீறு தொக்க
 ஒன்றன் படர்க்கை எதிர்மறை, வினைமுற்று, ஈற்றிலுள்ளது.

'தோன்றா கெடும்' என ஒற்று மிகாமையின், முற்றெச்சம் என்க. முதல் என்பது ஒரு செயலை முடிப்பதற்கு ஏதுவாய் முதலில் நிகழும் முயற்சிப் பெருமையை உணர்த்தியது. 'தெற்றென' வென்றது. அறிந்துந் தீயவை புரிந்தார் என்றற்கு ஆகும்.

நிலத்துக் கணியென்பர் நெல்லுங் கரும்பும்;
குளத்துக் கணியென்பர் தாமரைப் பன்மை;
நலத்துக் கணியென்பர் நூணம்; தனக்கணி
தான்செல் லுலகத் தறம்.

பழையவுரை

நிலத்திக்கு அழிகின்றது' சொல்லுவார் நெல்லையும் கரும்பையும்; குளத்திக்கு அழிகின்றது சொல்லுவார் தாமரைப் பூவின் பன்மையை; அவை போல, பெண்டிர் அழகுக்கு அழகாதல்' நாணுடைமை; ஒருவர் தனக்கு அழகாவது தான் செல்லும் உலகத்திற்குத் துணையாகச் செய்யும்' அறம் என்றவாறு. (11)

பொருளுரை

நெல்லும் கரும்பும் - நெற்பயிரும், கரும்புப் பயிரும். நிலத்துக்கு அணி என்ப - வயலுக்கு அழகு தரும் என்பர் (அறிஞர்கள்). தாமரை - தாமரைப்பூக்கள் பூத்திருப்பது. குளத்திற்கு அணி என்ப - குளத்திற்கு அழகு தரும் என்பர். நலத்துக்கு - பெண் தன்மையான கற்பு என்னும் தன்மைக்கு, அணி என்ப - அழகென்று கூறுவர். தான்செல் உலகத்து அறம்- தான் செல்லும் மறுமை உலகத்துக்குத் துணையாகச் செய்யப்படும் அறங்கள். தனக்கு அணி ஆம் - ஒருவன் தனக்குச் செய்து கொள்ளும் அழகாகும்.

- பா. வே. 11 : 1. நிலத்திற்கு, 2. அணியென்ப, 5. குளத்திற்கு, 6. அணியென்ப, 7,8. தாமரை பெண்மை, 9. நலத்திற்கு, 12-15. தனக்கணிதான் செல்லுமுலகத்ததாம்; தனக்கணிதான் செல்லுமுலகத் தறம்;
உரை : 1. அணியென்று, 2. தாமரைப் பூவை; 3. அழகாவது; 4. உலகிற்குச்; 5. செய்யப்பட்ட

கருத்துரை

1. நெற்பயிரும் கரும்புப் பயிரும் விளைநிலத்திற்கு அழகாகும். 2. தாமரை பயன்படு நீர்நிலைக்கு அழகாகும். 3. நாணமுடைமை (பழியஞ்சுதலும் ஆண்மையின்கண் கூசுதலும்) பெண்மைக்கு அழகாகும். 4. மறுமை உலகத்துக்குரிய அறங்கள் ஆண்மைக்கு அழகாகும்.

விளக்கவுரை

அணி - அழகு. பெண்மை - பெண்தன்மை. நலம் - கற்பு. அறம் - நல்ல செயல்கள். செல்லுலகம் - மறுமை.

நெல்லையும் கரும்பையும் நோக்கி நிலம் மருத நிலமாகிய வயல் எனப்பட்டது. என்ப: பகரமென்னும் பல்லோர் படர்க்கை விசுவாசமுற்று எதிர்கால வினைமுற்று. பெண்மை நலம் - இருபெயரொட்டு: செல் - வினைத்தொகை.

'நல்லார் நலந்தீது நாணற்று நிற்பின்' என்பர் பின்னும் (பா.94)

விளைநிலத்தை நெல்லும் கரும்பும், குளத்தைத் தாமரையும் விளங்கச் செய்வது போல், நல்ல பெண்ணுக்கு நாணமும், அக்கற்புடையாளோடு கூடிய ஒருவனுக்குத் தான் நற்கதி அடைதற்குக் காரணமான தருமமும் இருந்தால் அவர்களை விளங்கச் செய்யும் என்பதாம்.

'தாமரைப் பன்மை' என்ற பாடமே ஏற்புடையது. தாமரைகளின் பன்மை. அதாவது, பத்தாமரை மலர்கள் என்பது பொருள். தாமரை- ஆகுபெயர். பெரும்பாலும் பயிர் செய்வோர் நிலத்தில் நெல்லையும் கரும்பையுமே பயிர் செய்வது வழக்கம். உலகத்து அறம் - உலகத்துக்கு ஏற்ற என நான்கனுருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையாகவேணும் உலகத்தை அடைவிக்குமென இரண்டனுருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையாக வேணும் கொள்ளலாம். தனக்கு அணி என்பதன் ஈற்றில் என்ப என்னும் பயனிலை சேர்க்கப்பட்டது. என்ப என்னும் பயனிலைகள்

நான்கிற்கும் தோன்றா எழுவாகிய அறிஞர் என்பது வருவித்து உரைக்கப்பட்டது.

கந்தில் பிணிப்பர் களிற்றை; கதம்தவிர
மந்திரத் தால்பிணிப்பர் மாநாகம்; கொந்தி
இரும்பில் பிணிப்பர் கயத்தை; சான் றோரை
நயத்தில் பிணித்து விடல்.

பழையஉரை

தறியினில் பிணிப்படுப்பர் யானையை; சினந்தணியும் வகை
மறையொழியில் பிணிப்படுப்பர் மாநாகத்தை; அவைபோல,
கழறித்தளை முதலாயினவற்றால் பிணிப்படுப்பர் கீழ்மக்களை;
ஈரத்தால் பிணிப்படுக்கச் சான்றோரை என்றவாறு. (12)

பொருளுரை

களிற்றை - யானையை, கந்தின் பிணிப்பர் (பாகர்கள்)
கட்டுத் தறியினாலே தம்வசப்படுத்துவர்; மாநாகம் -
நல்லபாம்பை, கதம் தவிர-அதன் கோபம் நீங்கும்படி, மந்திரத்தால்
பிணிப்பர்- மந்திரத்தினால் வயப்படுத்துவர்; கயத்தை-
கீழ்மக்களை, கொந்தி - அரசர் ஆயுதங்களால் அவருடலைக்
கொத்தி, இரும்பின் பிணிப்பர் - இரும்பு விலங்கால்
வயப்படுத்துவர்; சான்றோரை- (கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களால்)
பெரியோரை, நயத்தில் - இன்சொல் முதலியவற்றால், பிணித்து
விடல் - (அறிவுடையோர்) வயப்படுத்திவிடக் கடவர். கதம் -
கோபம். கொந்தி- கழறி (கண்டித்துச் சொல்லி).

கருத்துரை

1. யானையைக் கட்டுத் தறியினால் வயப்படுத்தலாம். 2.
நச்சுப் பாம்பை மந்திர மொழியால் வயப்படுத்தலாம். 3.
கீழ்மக்களை விலங்கால் வயப்படுத்தலாம். 4. சான்றோரை
இன்சொற்களால் வயப்படுத்தலாம்.

பா. வே 12: 4 கதந்தவிர, சினந்தவிர, 5. மந்திரத்தினால், 12. கறாண்மை.
உரை . 1. இத்தால்

விளக்கவுரை

யானையைக் கட்டுத்தறியில் பூட்டி யடக்கி வயப்படுத்துவதுபோல் மூடனை விலங்கிடல் சிறையிடல் முதலியவற்றால் அவன் கர்வத்தை அடக்கி வயப்படுத்தல் வேண்டும்; நல்லபாம்பை மறை மொழிகளால் வயப்படுத்துவது போல அறிவிற் சிறந்தோரை வணங்கி நயம்பேசி வயப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

இதில், நேர்வரிசையில் வைத்து பொருள் கொண்டபடியால் நேர்நிரனிறைப் பொருள்கோள்; 'கதந்தவிர' என்பதை எல்லாவிடத்துங் கூட்டிக் கொள்க. மந்திரம் - மறைமொழி; 'மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப' என்பது தொல்காப்பியம் (செய்.179). 'பிணித்து விடல் - வியங்கோள் வினைமுற்று; அல் - விசுதி. விடு என்பதை 'பிறந்துவிடும்' என்பதற்குரைத்தாங்குரைக்க. மா வென்னும் அடைமொழி, சாதியை யுணர்த்திற்று. 'கொந்தி' யென்று இங்குத் துன்புறுத்துதலை யுணர்த்தும். 'கொல்லச் சுரப்பதாங்கீழ்' (ஈயாமை.9) என்னும் நாலடியாரை நினைவு கூர்க. கொந்துதல் - எரிதல்; 'கொந்தழல்' என்ப (சிந்.கேம-88); ஈண்டுச் சுடச்சொல்லுதலின் மேற்று. இரும்பு-கருவியாகுபெயர். கயம் - கயவர், கீழ்மக்கள். சான்றோர் - கல்வி கேள்வி அறிவொழுக்கங்களால் சிறந்தவர். நயம் - நினைவினிமை, சொல்லிவிமை, செயலிவிமை யாகிய எல்லா இனிமைகளையும் என்க.

கன்றாமை வேண்டும் கடிய; பிறர்செய்த
நன்றியை நன்றாகக் கொளல்வேண்டும்; என்றும்
விடல்வேண்டும் தன்கண்வெகுளி; அடல்வேண்டும்
ஆக்கஞ் சிதைக்கும் வினை.

பழையவுரை

பிறர் அஞ்சத் தக்கனவற்றின்கண் தளம்பாதிதாழிய வேண்டும்; தனக்குப் பிறர் செய்த நன்றியை மிக மனத்தின்கண் கொள்ள வேண்டும்; எஞ்ஞான்றும் தன்மாட்டு வெகுளியை நீக்க வேண்டும்; தன் செல்வத்தைக் கேடு செய்யுள் செய்கையைக் கெடுக்க வேண்டும், என்றவாறு.

பொடாநுரை

கடிய - (ஒருவர் தமக்கு) மற்றவர் செய்த அஞ்சத்தக்க தீச் செயல்களில், கன்றாமை வேண்டும் - நினைந்து நினைந்து கறுவாமை வேண்டும்; பிறர் செய்த நன்றியை - (தமக்குப்) பிறர் செய்த உதவிகளை; நன்றா - பெரிதும். கொளல் வேண்டும் - நினைவிலிருத்தல் வேண்டும்; தங்கண் வெகுளி - தம்மிடம் தோன்றும் பெருஞ்சினத்தை, என்றும் - எக்காலத்தும். விடல் வேண்டும் - நீக்குதல் வேண்டும்; ஆக்கம் - செல்வம், சிதைக்கும் வினை - கெடுக்கும் தொழிலை, அடல் வேண்டும் - ஒழித்தல் வேண்டும்.

கருத்துரை

1. பிறர் செய்த தீமைகட்காக அவரைக் கறுவாமை வேண்டும். 2. பிறர் செய்த நன்மைகளை மறவாமை வேண்டும். 3. உணர்ச்சி வயத்தால் வரும் சினத்தை எப்போதும் விட்டொழித்தல் வேண்டும். 4. செல்வத்தை அழிக்கும் தவறான செயல்களை அழித்தொழித்தல் வேண்டும்.

விளக்கவுரை

பிறர் தனக்குச் செய்த தீமைக்குக் கோபியாமையும், அவர் செய்த நன்றியைச் சிறப்பாகக் கொண்டு பாராட்டுதலும், யார் மாட்டும் கோபம் கொள்ளாமலிருப்பதும், தன் நன்மையைக் கெடுக்குங் காரியத்தை விடுவதும் மிகவும் விரும்பத்தக்க செயல்களாம்.

கன்றல் - ஒன்றையே நினைத்து நினைத்துப் புழுங்குதல்; இங்குப் புழுங்கிச் செய்தவன்மேல் வயிரங் கொள்ளாமை வேண்டும் என்னும் கருத்துப்பட வந்தது. 'கன்றிக் கறுத்தெழுந்து' (அவையறிதல், 5) என்னும் நாலடியார் மொழியைக் காண்க. கடிய - பலவின்பால் படர்க்கைப் பெயர். ஆக்கம் என்பது ஆதல் என்னும் பொருளது; செல்வம், கல்வி, நல்லொழுக்கம், புகழ், இம்மை - மறுமைப் பயன்களாகிய இவை யெல்லாவற்றிலும்

மேலாதலே ஈண்டு 'ஆக்கம்' எனவும் அதற்குத் தடையான சோம்பல், ஒழுங்கின்மை முதலியவற்றால் விளையும் தீய செயல்களே 'சிதைக்கும் வினை' எனவும் குறிக்கப்பெற்றன.

'கொல்லா' என்னும் பாடத்துக்கு, ஒருவன் செய்த நன்றியை மறந்து அவனுக்கே தீங்கு செய்யாமல் என்க.

"தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்" (குறள்:104) என்பர் திருவள்ளுவர்.

ஆக்கம் சிதைக்கும் வினை - (தனக்கு) மேன்மையைக் கெடுக்கும் படியான செய்கை, கடி - அச்சம்.

பல்லினான் நோய்செய்யும் பாம்பெல்லாம்; கொல்களீறு
கோட்டானநோய் செய்யும் குறித்தாரை; ஊடி
முகத்தானநோய் செய்வர் மகளீர்; முனிவர்
தவத்தில் தருகுவர் நோய்.

பழையவுரை

பல்லானே பிறரைத் துன்பஞ் செய்யும் பாம்பெல்லாம்; கொல்களீறு தான் கொலை குறித்தாரைக் கோட்டானே துன்பம் செய்யும்; மகளீர் தம் காதலரைப் புலந்தி முகத்தானே நோய் செய்வர்¹ இவை போல,² அருந்தவரும் தமது தவத்தானே தம்மை இகழ்ந்தவர்க்குத்³ துன்பத்தைக் கொடுப்பர்⁴ என்றவாறு. (14)

பொருளுரை

பாம்பு எல்லாம்- எல்லாச் சாதிப் பாம்புகளும்; பல்லினால் - (தீங்கு செய்த பிறரை) நச்சுப்பல்லால், நோய் செய்யும் - துன்பஞ்செய்யும், கொல் களீறு - கொல்லும் இயல்புடைய யானை, குறித்தாரை - (நோய் செய்ய) குறிக்கப்பட்டவரை, கோட்டால் -

- பா. வே . 14:4. கொல்லேறு; 11. மகளீர்; 13. தவத்தால்;
14. தருக்குவர்; 12-15. முனியா தவத்திற் றருக்குவானோய்.
உரை : 1. துன்பஞ்செய்வர்; 2. அவைபோல; 3. இகழ்ந்தார்க்கு;
4. மிகுவிப்பர்

தன் கொம்புகளால், நோய் செய்யும் - துன்பம் தரும்; மகளிர் - பெண்கள், ஊடி -பிணங்கி, முகத்தால் - (தம் கணவரைக் கோட்டமுள்ள தமது) முகக்குறியால், நோய் செய்வர் - துன்பம் செய்வர்; முனிவர் - தவமுடையார், தவத்தால் - (தங்களுடைய) தவத்தின் வல்லமையால், நோய் தருகுவர் - (தம்மை அவமதித்தவருக்குத்) துன்பத்தைக் கொடுப்பர்.

கருத்துரை

1. கடிவகைப் பாம்புகள் எல்லாம் பற்களான் துன்பம் செய்யும்; 2. யானைகள் தம் கொம்புகளான் துன்பம் செய்யும்; 3. மணந்த பெண்கள் ஊடுத செய்து தம் முகக் குறிப்பினால் துன்பம் செய்வர்; 4. தவமுடையார் தம் தவ வல்லமையால் துன்பம் செய்வர்.

விளக்கவுரை

பாம்பும் களிறும், பல்லும் கொம்புமாகிய உறுப்புகளைக் கருவியாகக் கொண்டு நோய் செய்கின்றன; அதற்கு மேலாகப் பெண்கள் முகத்திலொன்றி நின்ற செய்கையாலேயே நோய் செய்கின்றனர்; முனிவரோ அவ்வாறுமின்றித் தவவலிமையாலேயே நோய் செய்கின்றனர் என்பதாம்.

நோய் செயல் - ஒரு சொற்றன்மைத்து ; நோய் - துன்பம்; கொல் ஏறு என்றும் பாடம்; இதற்கு: கொல்லுமியல்புடைய எருதுகள் என்பது பொருள்.

முனிவர் எல்லா உயிர்களையும் தம்மோடொக்க நோக்குபவராதலால் 'தருகுவர்' என்றார். 'பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே' எனும் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருமொழியைக் காண்க. தருகுவர் - கு: சாரியை. தருக்குவர் என்றும் பாடம். இதற்கு 'மிகுவிப்பர்' என்பது பொருள். தருக்கும் செருக்கும் மிகுதியையுங் குறித்து வரும்; "மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை" (குறள்: 158), "கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி" (குறள்:935), "மிகுதி யிறுவாய் செல்வங்கள்" (நான்மணி:19) என்பவற்றுரைகளான் உய்த்துணர்க.

பறைநன்று பண்ணமையா யாழின்; நிறைநின்ற
பெண்ணன்று பீடில்லா மாந்தரின்; பண்ணழிந்து
ஆர்தலின் நன்று பசித்தல்; பசைந்தாரின்
தீர்தலின் தீப்புக்குதல் நன்று.

பழையவுரை

வீக்குதல் அமையாத யாழோசையின், பறையோசை நன்று;
பெருமையல்லாத ஆடவரின், நிறையுடைமையினின்ற பெண்ணே நன்று;
ஒழக்கம் அழிந்து உண்டலின், பசித்தலே நன்று; அன்புப்பட்டாரின்
நீங்குதலின், தீயின்கண் புகுதலே நன்று என்றவாறு. (15)

பொருளுரை

பண் அமையா - (நல்ல நரம்பினால்) கட்டுதல் அமையாத
அல்லது நல்ல பண்ணிசை அமையாத, யாழின் - யாழிசையினும்,
பறைநன்று - (காதுக்கு வெறுப்பான ஓசையுள்ள) பறை (தம்பட்ட)
ஓசை நன்மையுடையது; பீடு இலா - பெருங்குணமில்லாத.
மாந்தரின் - ஆடவர் தன்மையினும், நிறைநின்ற - மனத்தைக்
கற்பு வழியில் நிறத்தலமைந்த, பெண் நன்று - பெண் தன்மை
நன்று; பண் அழிந்து - குணம் அழியும்படி, ஆர்தலின் -
உண்ணுதலினும், பசித்தல் நன்று - பசியால் வருந்துதல் நல்லது;
பசைந்தாரின் - உள்ளன்பு உடையாரினின்றும், தீர்தலின் - நீங்கி
உயிர்வாழ்வதினும், தீப்புக்குதல் நன்று - எரியில் வீழ்ந்து
உயிர்விடுதல் நல்லது.

கருத்துரை

1. இசையமையா யாழினும் பறை மேலானது; 2.
வினைத்திறன் அறியா ஆடவரினும் கற்பமைந்த பெண்டிர்
மேலானவர்; 3. பண்டங்களைப் பதங்கெட உண்ணுதலைக்
காட்டிலும் பசித்திருத்தல் மேலானது; 4. விரும்பினாரை நீங்கி
வாழ்தலினும் தீப்புக்குதல் மேலானதாகும்.

விளக்கவுரை

இசை நலமில்லாத யாழோசையைக் கேட்பதைக் காட்டிலும் தம்மட்ட வோசை கேட்கலாம் என்றது, வீணைக்குரிய குணம் இன்மையாலும் தம்பட்டத்துக்கு உரியகுணம் உண்மையாலும் என்க. இது உபமானம். இவ்வாறே வீரமில்லாத ஆண்மக்களைக் காட்டிலும் தமக்குரிய கற்புநிலையில் நிற்கும் பெண்மக்கள் சிறந்தோராவர். எந்த உணவைத் தின்பதனால் தன் ஒழுக்கங்கெட்டுத் தாழ்மை யடைவானோ அதைத் தின்பதிலும் பசித்திருப்பதில் தாழ்மை வாராதாகையால் அதுவே மேன்மையாம். நல்ல அன்புள்ள நண்பரை விட்டு நீங்கினால் தகுந்த துணையில்லாமைப் பற்றிப் பல துன்பங்களால் வருந்த நேரிடும் ஆகையால் தீயிற் புகுந்து அழிதல் நன்று என்க.

பண் - இசைவான ஒவியமைப்பு, நிறை : தொழிற்பெயர். நினைவையும் சொல்லையும் செயலையும் ஒருவழி நிறுத்தல் என்பது பொருள். நன்று நான்கும் குறிப்பு வினைமுற்று. பீடு-ஆள் வினைத்திறத்தின் மேலும், மாந்தர் - ஆடவர் மேலுங் குறிப்பால் நின்றன. ஆள்வினைத்திறத்திற் பெண்மக்கள் ஆடவரினும் ஆற்றல் குறைந்தவராதலின், அத்திறமையிலா ஆடவரினும் பெண்டிர் நல்லவர் என்றார். பண்பு அழிவு - இங்குப் பண்டங்களின் பதனழிவை உணர்த்திற்று. பசைதல் - நெஞ்சு நெகிழ்ந்து அன்பு பாராட்டல் 'பசைதல் பரியாதா மேல்' (துறவு,10) என்னும் நாலடியாரிலும் காண்க.

வீக்குதல் - நரம்பினைக் கட்டுதல், கருதி சேர்த்தல்.

வளப்பாத்தி யுள்வளரும் வண்மை; கிளைக்குழாம்
இன்சொற் குழியுள் இனிதுஎழுஉம்; வன்சொல்
கரவுஎழுஉம் கண்இல்குழியுள்; இரவுஎழுஉம்
இன்மைக் குழியுள் விரைந்து.

பழையவுரை

செல்வப் பாத்தியுள்ளே தோன்றி வளரும் ஈகை; இன்சொற்
பாத்தியுள்ளே இடையூறின்றியே தோன்றி வளரும் தன் சுற்றக் குழாம்;
கண்ணோட்டம் இல்லாத பாத்தியுள் கடுஞ்சொல்லும் கரத்தலும்
தோன்றி வளரும்; வறுமைப் பாத்தியுள் தோன்றி வளரும் இரப்பு
என்றவாறு. (16)

பொருளுரை

வண்மை - ஈகையாகிய பயிர், வளப்பாத்தியுள் வளரும் -
(நல்லோருடைய) செல்வமாகிய பாத்தியில் விளையும்;
கிளைக்குழாம் - சுற்றத்தின் கூட்டமாகிய பயிர், இன்சொல் குழியுள்
- மதுரமான சொல்லாகிய பாத்தியில், இனிது - (இடையூறில்லாமல்)
நன்றாக, எழுஉம் - செழுமையாக வளரும்; வன்சொல் கரவு -
கடினச் சொற்களோடு கூடிய வஞ்சனையென்னும் பயிர், கண்ணில்
குழியுள் - கண்ணோட்டமின்மையாகிய பாத்தியுள், எழுஉம் -
வளரா நிற்கும்; இரவு - இரத்தல் என்னும் பயிர், இன்மைக்குழியுள்
- வறுமையாகிய பாத்தியில், விரைந்து எழுஉம் - விரைவாக
வளரும். இரவு - யாசகம். கரவு - வஞ்சனை.

கருத்துரை

1. ஈகை செல்வத்தாலுண்டாகும்; 2. உறவினர்க்கு மகிழ்ச்சி
இன்சொல்லாலுண்டாகும்; 3. வன்சொல்லும் வஞ்சனையுள் கண்
னோடாமையாலுண்டாகும்; 4. இரத்தல் வறுமையாலுண்டாகும்.

விளக்கவுரை

செல்வம் மிகுந்திருந்தால் விருப்பமானவரை
கொடுக்கக்கூடும்; அப்படி யில்லாதவன் கொடுக்க முற்படக்
கூடாது; இனிய சொற்களைப் பேசி விருந்தோம்பினால் சுற்றத்தார்

பா. வே. 16 : 4. கிளைக்குழாம்; 6. குழியின், குழியில்;
7. இனிதெழும்; 8. வன்சொல்லாம்; 9. கரவெழும்;
11. குழியின்; 12. இரவெழும்; 14. குழியின், குழியில்;

சேருவார்கள். ஆதலால் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்; கருணையுள்ள மில்லாதவன் கடினமான சொற்களைப் பேசினீக்குவது மட்டுமல்லாமல் யாருக்கும் ஒன்றும் கொடுக்க மாட்டான்; ஏழ்மை மிகுந்திருப்பவன் இரப்பது குற்றமன்று என்பதாம்.

பாத்தியென்றும் குழியென்றும் கூறினமை யாவும் உருவகம். வளம்- செல்வத்தை யுணர்த்துதல், 'வையை சூழ்ந்த வளம்கெழு வைப்பு' என்னும் புறநானூற்றுரையிற் (76) காண்க. 'வளப்பாத்தி' இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கிளை- உவமையாகு பெயர். கண் - காரணவாகு பெயர் எழுஉம் என்பது இன்னிசையளபெடை. இரவை விரைந்தெழுஉம் என்றார். உணவு இன்றிச் சின்னேரங்கூட வறியார் தம்மைக் காத்துக்கோடல் ஏலாமையின்.

வன்சொறகரவு என்பதற்குப் பதில் 'வன்சொலாம்கா' என்றும் பாடம்; இதற்கு' கடுஞ்சொல்லாகிய சோலை என்பது பொருள். குழியுள் என்பதற்குப் பதில் குழியில் என்றும் பாடம்.

இன்னாமை வேண்டின் இரவெழுக; இந்நிலத்தின்
மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக; தன்னோடு
செல்வது வேண்டின் அறம்செய்க; வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்.

பழையவுரை

ஒருவன் தனக்கு இன்னாமை வேண்டினானாயின் இரப்பினையே தொடங்குக; இவ்வுலகின்கண் என்றும் முன்னாக வேண்டிற்² புகழை நிறுத்துக; தன்னோடு மறுமைக்குத் துணையாகச் செய்வதனை வேண்டினானாயின் அறுத்தைச் செய்க; தான் வென்றியை வேண்டினானாயின் வெகுளியைத் தவிர்க்க என்றவாறு.

(17)

பா. வே 17 : 1. இன்னாத; 3. இரவொழுக; 4. இந்நிலத்து, இந்நிலத்தில்;
8 தம்மொடு, தன்னோடு;

உரை : 1. ஒருவன் தனக்குப் பொல்லாப்பு வேண்டின் இரப்பினைத் தொடங்குக. 2. என்றும் உள்ளாக வேண்டிற்

பொருளுரை

இன்னாமை வேண்டின் - (ஒருவன் தனக்கு) இழிவை விரும்புவானானால், இரவு எழுக - (மானங்கெடவரும்) இரத்தலை மேற்கொண்டு தோன்றக் கடவன்; இந்நிலத்து - இவ்வுலகின்கண், மன்னுதல் வேண்டின் - என்றும் நிலை பெற்றிருத்தலை விரும்புவானானால், இசை நடுக - புகழை நிறுத்தக்கடவன்; தன்னொடு செல்வது வேண்டின் - (இறந்துபோங் காலத்து மறுமைக்குத்) தன்னுடனே செல்லுந் துணையாவதனை விரும்புவானானால், அறம் செய்க - தருமங்களைச் செய்யக் கடவன்; வெல்வது வேண்டின் - (தீயசிந்தைகளை) வெல்லுங் கருவியை விரும்புவானானால், வெகுளி விடல் - சினத்தை விடக்கடவன். இரவு - யாசகம்.

கருத்துரை

1. இழிவை விரும்பினால் இரக்க; 2. அழியாமை வேண்டினால் புகழ் புரிக; 3. உறுதுணையை வேண்டினால் அறஞ் செய்க; 4. வெல்லல் விரும்பினால் சினத்தை விடுக.

விளக்கவுரை

இரப்பது மிகவும் விரும்பத்தகாத செயல்; புகழ் நிலையாகயிருந்தால் அவன் இறந்தாலும் உயிரோடிருப்பவன் போலாவான்; செல்வம் முதலான எதுவும் மறுமைக்கு உதவாது, தருமமே உதவும்; சினமில்லாதவனுக்கு எவனும் பகையாக மாட்டான். எனவே, அவன் எல்லோரையும் வெற்றி கொண்டவனாவான் என்க.

இன்னாமை - துன்பம். இங்கு இழிவு என்னும் துன்பத்தை உணர்த்திற்று. புகழ் செய்தாரே உலகில் இறவாது நிற்பார் என்பதனை, 'மன்னா வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர், தம் புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந்தனர்' (புறம். 165) என்னும் புறநானூற்றால் அறிக. 'நடுக' என்றது நிறுத்துக என்றற்கு. செல்வது: தொழிலாகு பெயர்.

வெல்வது தொழிற்பெயர். விடல்: வியங்கோள் வினை, 'அல்' விசுதி.

இந்நிலத்தில் என்றும் பாடம். வெல்வது வேண்டின் என்பதற்கு (யாவரோடும்) வெற்றியை விரும்புவானானால் என்று பொருள் கூறினுமாம்.

கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர்; படைக்குட்டம்
பாய்மா உடையான் உடைக்கிற்கும்; தோம்பில்
தவக்குட்டம் தன்னுடையான் நீந்தும்; அவைக்குட்டம்
கற்றான் கடந்து விடும்.

பழையவுரை

கடலின் ஆழத்தை ஊடறுத்துச் செல்வர் நாவாயினை யுடையார்; சேனையின் அருமையை வென்று செல்லும் பாய்மாவினை உடையவன்; குற்றமில்லாத தவத்தின் அருமையைத் தன் மனத்தினைத் தனக்கென யுடையான் நீந்திக் கடக்கும்² அவையினது அருமையைக் கற்றுவல்லவன் வென்றுவிடும் என்றவாறு. (18)

பொருளுரை

கலவர் - மரக்கலமுடையார், கடல்குட்டம் - கடலினது ஆழமான நீரை, போழ்வர் - ஊடறுத்துச் செல்வர்; (வெல்லுவார்கள்); பாய்மா உடையான் - (போர் முகத்தில் அஞ்சாமல், பாயுமியல்புள்ள நல்ல குதிரையையுடைய வீரன், படைக்குட்டம் - பகைவரது படையென்னும் ஆழ் கடலின் கரையை - உடைக்கிற்கும் - பொருது உடைத்து விடுவான்; தன் உடையான் - (ஐம்புலன்களிற் செல்லவிடாமல்) மனத்தைத் தன்வசப்படுத்தினவன், தோம் இல் - குற்றமில்லாத, தவக்குட்டம் - தவமாகிய கடலை, நீந்தும் - நீந்திக் கரையேறுவான்; கற்றான் - (நூல்களை ஐயமறக்) கற்றுணர்ந்து தெளிந்தவன், அவைக்குட்டம் - (கற்றவர்கள் கூடிய) அவையாகிய கடலை (சபையினது கடத்தற்கரிய தன்மை) கடந்துவிடும் - தாண்டி (வென்று) விடுவான்.

உடைக்கிற்கும் - வென்று செல்லும், அவை - சபை. குட்டம் - ஆழம்.

கருத்துரை .

1. மாலுமிகள் நீர்க்கடலைக் கடப்பர்; 2. படைக்கடலை மறவர்கள் தீரத்தோடு கடப்பர்; 3. குற்றமற்ற தவக்கடலை தன்னை ஒருவழியில் நிறுத்தி நெறிநின்று வாழ்பவர் எளிதில் கடப்பர்; 4. தெளிவாகக் கற்றறிந்தவர் அவைக் கடலைக் கடப்பர்.

விளக்கவுரை

மரக்கலமுடையவற்குக் கடலைக் கடப்பதும் நல்ல குதிரைச்சேனை யுள்ளவனுக்குப் பகைவனின் படையைக் கடப்பதும் எளிதானவை போல, ஐம்புலணர்வுகளுக்கு அடிமையாகாதவனுக்குத் தவத்தை நிறைவேற்றுவதும், கல்வியுடையானுக்கு அவையில் சென்று மேன்மையடைவதும் எளிமையாம்.

குட்டம் என்னும் பண்பு கடலுக்கு வந்தமையின் ஆகுபெயர். தன்னுடையான் - தன்னைத் தன்வயத்திலுடையான் என்பது, நினைவுஞ் சொல்லுஞ் செயலும் நல்லவை விழையுந் தன்வழி நிற்குமாறு அடக்கும் ஆள்வினையுடையான் என்று கொள்க. 'போழ்வர்' முதலாயின உருவக வினைகள். உடைக்கிற்கும், கடந்துவிடும் என்பனவற்றில் கில், ஆற்றற் பொருண்மை இடைநிலை யெனவும், விடு, துணிவுப் பொருண்மை விசுதி யெனவுங் கொள்க அவைக்குட்டம் கடத்தல் என்பது, ஐயந் திரிபுகள் இல்லாக் கல்வியறிவுடனே நின்று செவிக் கினிமையும் பயனும் உண்டாகுமாறு கருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்துத் தெளிவு தேற்றி அவையினரை மகிழ்வித்தல் என்பதாகும்.

பொய்த்தல் இறுவாய் நுட்புக்கள்; மெய்த்தாக
முத்தல் இறுவாய்த்து இளநலம்; தூக்குஇல்
யிகுதி இறுவாய் செல்வங்கள்; தத்தம்
தகுதி இறுவாய்த்து உயிர்.

பழையவுரை

வஞ்சித்தலை ஈறாக உடையவாயிருக்கிற நட்டபுகள்; மெய்ம்மையாக மூத்தலைத் துணக்கிறவாயாக யுடைத்தி இளமை நலம்; ஆராய்தலை யில்லாத செருக்கினை யிறுவாயாக உடையவாயிருக்கும் செல்வங்கள்; தத்தம்முடைய ஒழுக்கங்களை இறுவாயாகவுடையதி உயிர் வாழ்வு என்றவாறு. (19)

பொருளுரை

நட்டபுகள் - நேசங்கள், பெய்தல் இறுவாய - பொய்யாக ஒழுகுதலாகிய (வஞ்சித்தலாகிய) இறுதியுடையன; இளநலம் - இளமைப் பருவத்தின் அழகு; மெய்த்தாக - (காண்போர்) கண்களுக்கு மெய்மை யுடையதாக, மூத்தல் இறுவாய்த்து - மூப்பாகிய இறுதியையுடையது; செல்வங்கள் - சம்பத்துகள், தூக்குஇல் - (இம்மை மறுமைப் பயன்களை) ஆராய்தலில்லாத, மிகுதி இறுவாய - வேண்டாத செய்கையாகிய இறுதியையுடையன; உயிர் - உயிர் வாழ்தலானது, தத்தம் தகுதி இறுவாய்த்து - தங்கள் தங்களது இருவினைக்கும் தகுந்த வாழ்நாளாகிய இறுதியையுடையது. இறுவாய்த்து - முடிவை இடமாக உடையது.

கருத்துரை

1. நண்பர்கள் தமக்குள் பொய்யொழுக்கம் நேர்ந்தால் அவர் நட்டபு முறியும்; 2. முதுமை இளமையின் அழகைப் போக்கும்; 3. தீய செயல்களால் செல்வம் அழியும்; 4. வாழ்நாள் எல்லை கண்டதும் உயிர்நீங்கும்.

விளக்கவுரை

நண்பரிடம் பொய் பேசினால் நட்டபு போய்விடும்; வரம்புமீறி நட்டப்பின் செல்வம் போய்விடும்; தகுதி போய்விட்டால்

பிழைத்திருப்பதும் போய்விட்டது போலாம்; இவை யாவும் வயது முதிர்ந்தால் அழகு முதலியவை போய்விடுதல் போலாம்.

இறுவாய் இறு - முதலிலைத் தொழிற்பெயர், ஆ - என்னும் பகுதியோடு யகர இடைநிலையும், அகர விருதியும் புணர்ந்து வந்த ஆய என்பதோடு சேர்ந்து இறுதியுடையன என்னும் பொருளைத் தந்தது; பவலின்பால் குறிப்பு வினைமுற்று - இறுவாய்த்து என்பது ஒருமை முற்று.

நட்புக்கொள்ளும் இடம் பலவாதல் பற்றிப் பன்னாட்கக் கூறப்பட்டது. மெய்த்து - மெய்மையுடையது என்பது பொருள். இளமை: ஈறுகெட்டுப் பகுதிப் பொருள் விருதி ஐகாரஞ் சேர்ந்து இள என நின்றது. இளமையாகிய நலம் எனினும் அமையும். (இளநலம் என்றும் பாடம்) மிகுதி, தகுதி - தொழிற் பெயர்கள். மிகுதி - மிகையான செயல்களையும், தகுதி - அவ்வாய வாழ்நாளையும் குறிப்பால் உணர்த்தின. 'மிகுதிக்கண்' மேற்சென்றிடித்தற் பொருட்டு' (குறள்: 784) என்பதனுரையில் பரிமேழலகர் "பழியும் பாவமுந் தருஞ் செய்கை வேண்டப்படுவதன்மையின் அதனை மிகுதியென்றும் கூறினார்" என வரும் உரையை நோக்குக. தகுதி இறுவாய்த்து என்பதற்குக் குண, தை இறுதியாகவுடையது என்று பொருள் கூறினுமாம். தூக்கின் என்பதை ஒரேபதமாகக் கொண்டு ஆராயுமிடத்து என்றும் பொருள் கூறலமையும். 'செல்வங்கள் மிகுதி இறுவாய்' என்னும் தொடருக்குச் செல்வங்கள் வரம்பு கடத்தலாகிய அல்லது செருக்கினை இறுதியாகவுடைய என்றுரைப்பினுமாம்.

மனைக்குஆக்கம் மாண்ட மகளிர்; ஒருவன்
வினைக்குஆக்கம் செவ்வியன் ஆதல்; சினச்செவ்வேல்
நாட்டுஆக்கம் நல்லன் இவ் வேந்துஎன்றல்; கேட்டுஆக்கம்
கேளிர் ஒரீஇ விடல்.

பழையவுரை

ஒருவனது மனைக்குச் செல்வமாவது மாட்சிமையுடைய மகளிர் உளராதல்; ஒருவனது காரியத்திக்கு ஆக்கமாவது செப்பம் உடையவனாதல்; நாட்டுக்கு ஆக்கமாவது அந்நாட்டை ஆளுஞ் சினச்செவ்வேலையுடைய வேந்தன் நல்லன் என்று பிறரால் சொல்லப்படுதல்; ஒருவன் கேட்டுக்கு ஆக்கமாவது தன் சுற்றத்தாரை மேவாது நீங்கி விடுதல் என்றவாறு.

பொருளுரை

மாண்ட மகளிர் - நற்குண நற்செயல்களில் மாட்சிமைப்பட்ட பெண் மக்களிருத்தல், மனைக்கு ஆக்கம் - கொண்டவனுடைய மனை வாழ்க்கைக்கு உயர்வைத் தருவதாகும்; சினச்செவ்வேல் - கோபக்குறிப்புடைய சிவந்த படையினது பயிற்சிக்கண், செவ்வியன் ஆதல் - ஒருவன் தேர்ச்சியுடையவனாதல், வினைக்கு ஆக்கம் - போர் வினை முதலான ஆள்வினைகட்கு உயர்வாகும்; இவ்வேந்து - இம்மன்னன், நல்லன் என்றல் - நல்லவன் என்று (குடிமக்களால்) சொல்லப்படுதல் நாடு ஆக்கம் - (அவனானும்) நாட்டுக்கு உயர்வாகும்; கேளிர் - சுற்றத்தாரை, ஓர்இ விடல் - (ஒருவன்) நீக்கி விடுதல், கேடு ஆக்கம் - (அவனுக்கு வரும்) கேட்டுக்கு உயர்வைத் தரும்.

கருத்துரை

1. நன்மகளிர் மனைவாழ்க்கையை உயர்வாக்குவர்; 2. படைப் பயிற்சியுடையான் போர் வினையில் வெற்றியைத் தந்து உயர்வினை உண்டாக்குவன்; 3. செங்கோலரசர் நாட்டினை உயர்வாக்குவர்; 4. உறவினரை ஒதுக்குவதால் கேடுகள் பெருகும்.

விளக்கவுரை

கேட்டின் விளைவை ஆக்கம் என்றது எதிர்மறையிலக்கணை, இதுவோரழகு.

சினச்செவ்வேல் - 'சினவேல்' உடையான் பண்பு உடைமை மேலேற்றப்பட்டது. வேலுக்குச் செம்மையானது, பகைவர் உடம்பிற் புகுந்து குருதிக்கறை படிதலாலாகுஞ் செந்நிறம் என்றல்: செய்ப்பாட்டு வினைப்பெயர். கேடு: முதனீண்ட முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நாட்டாக்கம், கேட்டாக்கம்: நான்கன்தொகை, நாட்டாக்கமாவது, குடிகள், செல்வம், கல்வி முதலியவற்றில் மேலோங்கி இன்ப வாழ்வில் திளைத்தல்.

ஓரீஇ என்னும் அளபெடை செய்யுளோசை நிறைத்துப் பிறவினைக்கண் வந்தது.

சினச்செவ்வேல் என்பதனை வேந்தனுக்கு அடையாக்குவாருமுள். 'சினச்செவ்வேல் நாடு' என்னும் தொடருக்கு, கோபம் மிக்க செவ்விய வேலாயுதமுள்ள மன்னனுடைய நாட்டிற்கு என்று பொருள் கூறினும் அமையும். கேளீர் - நண்பர்கள் என்றும் கூறலாம்.

பெற்றான் அதிர்ப்பின் பிணையன்னான் தான்அதிர்க்கும்;
கற்றான் அதிர்ப்பின் பொருள்அதிர்க்கும்; பற்றிய
மண்அதிர்ப்பின் மன்னவன் கோல்அதிர்க்கும்;பண்அதிர்ப்பின்
பாடல் அதிர்ந்த விடும்.

பழையவுரை

தன்கொழுநன் ஒழுக்கத்திற் கலங்கினானாயின், அவன் மனையாளும் அவன் வழியினள்' ஆகலான், அவளும் கலங்கும்; கற்றான் கலங்குமாயின், அவன் கற்ற நூலும் கலங்கும்; தன்னால்² ஆளப்படுகின்ற நாடு நெறிநில்லாது கலங்குமாயின், அரசன் செங்கோலும் கலங்கும்; யாழின்கண் விக்குக் கலங்குமாயின், பாடலும் கலங்கும் என்றவாறு. (21)

பொருளுரை

பெற்றான் - கொண்ட கணவன், அதிர்ப்பின் - (இல்லறத்துக்குரிய ஒழுக்கத்தினின்று) கலங்குவானாயின், பிணை அன்னான் - பெண்மானை யொத்த மருண்ட பார்வையையுடைய அவன் மனையாளும் (அவன் வழியினளாகலான்), அதிர்க்கும் - அவ்வொழுக்கத்தினின்று கலங்குவான்; கற்றான் அதிர்ப்பின் - அறிவு நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவன் அறிவு கலங்குவானாயின், பொருள் அதிர்க்கும் - (அந்நூலால் உணர்த்தப்பட்ட) பொருள்களும் கலங்கும்; பற்றிய- தான் கைப்பற்றிய, மண்

அதிர்ப்பின் - நாட்டிலுள்ள குடிமக்கள் நிலை கலங்குவாரானால், மன்னவன் கோல் அதிர்க்கும் - அரசனது ஆளுமுறையுங் கலங்கும் ; பண் அதிர்ப்பின் - யாழின் நரம்புக் கட்டுநிலை கலங்குமாயின், பாடல் அதிர்ந்துவிடும் - பாடுதல் தொழிலும் கலங்கிவிடும்.

கருத்துரை

1. கணவன் கலங்குவானாயின் அவன் மனைவியும் கலங்குவான்; 2. கற்றறிந்த அறிஞன் கலங்குவானாயின் அவன் கருத்துக்களும் கலங்கும் (தெளிவு இருக்காது); 3. குடிமக்கள் கலங்கினால் வேந்தனது ஆட்சியும் கலங்கும்; 4. இசையில் பண் கலங்கினால் பாட்டும் குலைந்து போகும்.

விளக்கவுரை

கணவன் தவறாக நடந்தால் அதைக்கண்டு மனைவியும் தவறி நடப்பான் ஆதலால் கணவன் நெறியுடன் நடக்க வேண்டும்; அறிஞன் மதி மயங்கினால் நூற்பொருள் தாறுமாறாகப் போகுமாதலால் அவன் மயக்கமிலாது தெளிந்து பொருள் கூறவேண்டும், நாட்டுமக்கள் மன்னனால் கொடுமை செய்யப்பட்டு மனவேதனையடைந்தால் மன்னன் செங்கோல் அழியும் என்பதால் அவன் குடிமக்கள் நலனையே முக்கியமாகக் கருதல் வேண்டும்; இவை யாவும், இசையில் பண் கூட்டாமல் பாடினால் பாடல் சிதைந்து போவது போலாம் என்க.

பெற்றான் - கொண்டவன் (கணவன்), 'பெற்றாற் பிழையாத பெண்டிரும்' என்பது பரிபாடல். அதிர்ப்பின் - எதிர்கால வினையெச்சம். தான் என்பதை அதிர்க்கும் என்பதனோடு சேர்த்துத் தானும் தன்னிலையில் கலங்குவான் என்று பொருள் கூறினுமாம். பற்றிய என்பதற்குப் பதில் பாரிய என்றும் பாடம். பாரிய மண்ணதிர்ப்பின் என்னுந் தொடருக்குத் தன் பெரிய நாட்டிலுள்ளார், (தன் ஆளுகைக்குள் அமையாமல்) கலங்குவாரானால் என்றும் பொருள் கூறுவர்.

பிணை. தொழிலுவமம். தான் : அசை. 'உ .ருளதிர்க்கும்' என்றது, நற்கருத்துக்கள் அவன்மாட்டுப் பிறவாமையும் தெளிவு பெறாமையும் என்க. பண் - இசையுமாம். மண் - இடவாகுபெயர்.

மனைக்குப்பாழ் வாள்நுதல் இன்மை; தான்செல்லும்
திசைக்குப்பாழ் நட்டோரை இன்மை; இருந்த
அவைக்குப்பாழ் மூத்தோரை இன்மை; தனக்குப்பாழ்
கற்றறிவு இல்லா உடம்பு.

பழையவுரை

தன் மனைக்குப் பாழாவது மனையாளை இல்லாமை; தான் செல்லக்கடவ திசைக்குப் பாழாவது தன்னொடு நட்புடையாரை இல்லாமை; தான் இருந்த அவைக்குப் பாழாவது அறிவால் முதிர்ந்தாரை இல்லாமை; தனக்குப் பாழாவது கற்றுணர்வில்லாத உடம்பு என்றவாறு. (22)

பொருளுரை

மனைக்குப் பாழ்- இல்லத்திற்குப் பொலிவின்மையாவது. வாள்நுதல் இன்மை - (நற்குண நற்செய்கையுடைய) ஒளிபொருந்திய நெற்றியுள்ள மனையாளை உடையதாயிராமை; தான் செல்லும் திசைக்குப் பாழ் - ஒருவன் தான் சென்ற இடத்துக்குப் பொலிவின்மையாவது. நட்டோரை இன்மை- அவ்விடங்களில் நட்புடையாரை உடையனாயிராமை; இருந்த அவைக்குப் பாழ் - பலரும் கூடிய அவைக்குப் பொலிவின்மையாவது. மூத்தோரை இன்மை - கல்வியறிவு கேள்விகளால் சிறந்த சான்றோர் இல்லாமை; தனக்குப் பாழ் - பிறவியெடுத்த தனக்குப் பொலிவின்மையாவது, கற்றறிவு இல்லா உடம்பு- கல்வியறிவு பெறாத வெறும் புலாலுடம்பு உள்ளவனாயிருத்தல்.

கருத்துரை

1. நல்ல மனைவி இல்லாமையால் இல்லறம் பயன்றதாகும்;
2. தான் செல்லும் திசைக்குப் பயன்றவை அந்த ஊர்களில்

நண்பர்கள் இல்லாமை; 3. அறிவிற் சிறந்த மூத்தவர்கள் இல்லாமையினால் அவை பயன்றுப் போகும்; 4. கல்வியறிவு அற்ற உடம்பைப் பெற்றிருத்தலும் பயன்றதாகும்.

விளக்கவுரை

வாள்நுதல் - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்; ஒளியைப் பொருந்திய நெற்றியையுடைய மனையாள் என்பது பொருள். இது இங்கு விவேகத்துக்குங் குறிப்பாதலால் நல்ல அறிவுடைய பெண் இல்லையாயின் இல்லறம் பயன்படாது என்பது வெளிப்படை; தான் போகுமிடத்தில் தனக்கு ஒருவர் துணை செய்பவர் இல்லையாயின் அவ்விடத்துச் சென்ற காரியம் கைகூடாது எனவே, திசைக்குப் பாழ் நட்டோரை இன்மை என்றார்; வயதும் விவேகமும் முதிர்ந்தவரில்லாத அவையில் எந்தவொரு காரியமும் நிறைவேறாது என்பதால் மூத்தையின்மை அவைக்குப் பாழ் என்றார். படிப்பறிவு இல்லாமல் உடம்பைச் சுமந்து கொண்டிருப்பது சுமையேயன்றிப் பயனில்லையாம் என்க.

நட்டோர் - வினையாலணையும் பெயர். கற்றதனாலாகிய அறிவு கற்றறிவு. பெயரெச்சத்தின் ஈறு தொக்கது; கற்று என வினையெச்சமாகவே கொண்டால் கற்றும் விவேகமடையாத எனவும் பொருள் காணலாம்.

இன்மை: குறிப்புத் தொழிற்பெயர். உடம்பென்றது இங்குப் பிறவியை.

மொய்ச்சிதைக்கும் ஒற்றுமை இன்மை; ஒருவனைப்
பொய்ச்சிதைக்கும் பொன்போலும் மேனியை; பெய்த
கலம்சிதைக்கும் பாலின் சுவையை; குலஞ்சிதைக்கும்
கூடார்கண் கூடி விடிண்.

பழையவுரை

பெருமையை அழிக்கும்¹ ஒற்றுமையின்மை; ஒருவனைத் தன் பொன்போலு மேனியைத் தான் உரைக்கும் பொய் கெடுக்கும்; பாணினது கவையைப் பால்பெய்து பொல்லாக் கலம் கெடுக்கும்; தான் பிறந்த குலத்தைக் கெடுக்கும் தனக்கு இளமல்லாதாரை இளமாகக் கூடின² என்றவாறு. (23)

பொருளுரை

ஒற்றுமை இன்மை - தகுந்தவரோடு ஒருமைப்பாடு இல்லாமையானது, ஒருவனை மொய் சிதைக்கும் - ஒருவனது வலிமையை அழிக்கும்; பொன்போலும் மேனியை - ஒருவனது பொன்னையொக்கும் உடலினது நிறத்தை, பொய் சிதைக்கும் - அவன் பேசும் பொய்யானது அழித்துவிடும்; பெய்தகலம் - நிரப்பி வைக்கப்பட்ட பாண்டம், பாலின் கவையை - பாலின் இனிய தன்மையை, சிதைக்கும் - கெடுக்கும்; கூடார்கண் - நட்புச்செய்யத் தகாதவரிடத்து, கூடிவிடின் - நட்புக் கொண்டு சேர்ந்துவிட்டால். குலம் சிதைக்கும் - அந்நட்பானது தன் குலத்தினது பெருமையை அழிக்கும்.

கருத்துரை

1. ஒற்றுமை இல்லாமையானது ஒருவனது வலிமையை அழிக்கும்; 2. பொன் போன்ற அழகிய மேனியைப் பொய்யொழுக்கம் அழிக்கும்; 3. தூய்மையற்ற கலத்தில் பெய்த பாலை அக்கலமே கெடுக்கும்; 4. கூடா நட்பால் குலப் பெருமையே கெடும்.

விளக்கவுரை

ஒரு பயனைப் பற்றிக் கூடியுள்ளவர்களிடத்து அல்லது ஒரு குடும்பத்தில் கூட்டுறவு இல்லாமற்போனால் அக்கூட்டத்தின் செயற்பாடு சரியாக அமையாது; ஒருவன் அழகாகயிருந்தும்

பா. வே. 23. உரை : 1. பெருமை யொழிக்கும்; 2. இன்பமாகக் கூடின.

பொய் பேசுகிறவனாயிருந்தால் அவனைக் காண உலகத்தார் அருவருப்படைவார்கள்; தூய்மையற்ற பாத்திரத்திற் பெய்தபால் திரிந்து கெட்டுப்போவது போல, தகாதவரோடு கூடுவதினால் தன் குலத்தின் மேன்மை கெட்டுப்போம் என்க.

ஒற்றுமை - ஒன்றாந் தன்மை; அஃதாவது வேற்றுமை காணாமல் அளவளாவுந் தன்மை. மொய் - வலிமை; செல்வாக்கு முதலிய வலிமைகளும் இதன்கண் அடங்கும். பொன்போலும் மேனி - மிகுதியும் வெண்மை கலவாத தளிர் நிறமான மேனி. 'பொய்த்தபின் தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்' என்பவாதலால், பொய்மையினாற் பின்பு துன்பந் தோன்றி உடல் நிறங் கெட்டு மெலிதலின், சிதைக்கும் என்றார். கலம் - குறிப்பினாற் பொருந்தாக் கலம் என உரைத்துக் காண்க.

புகழ்செய்யும் பொய்யா விளக்கம்; இகழ்ந்தொருவன்
பேணாமை செய்வது பேதைமை; காணாக்
குருடராச் செய்வது மம்மர்; இருள்தீர்ந்த
கண்ணராச் செய்வது கற்பு.

பழையவுரை

ஒருவன் பொய் சொல்லாமை என்னும் விளக்கம் அவற்குப் புகழை விளைக்கும்; யாதனையும் இகழ்ந்து பாதிக்காமையைச் செய்வது ஒருவனது அறியாமை; யாதொன்றனையும் உண்மை காணாக் குருடராய்ச் செய்வது கல்லாமை; மயக்கந் தீர்ந்த கண்ணுடையராகச் செய்வது கல்வி என்றவாறு. (24)

பொருளுரை

பொய்யா விளக்கம் - பொய் சொல்லாமையாகிய விளக்கமானது, புகழ் செய்யும் - எங்கும் புகழை உண்டாக்கும்; பேதைமை - யாதும் அறியாமை, ஒருவர் பேணாது -

பா. வே. 24 : 3. விள்ளம்; 4. இகந்தொருவர்ப்; 5. பேணாது; 7. பேதைமை; 9. குருடனாச் ; 12. இருள்தீர்ந்த
உரை : 1. அவனதறியாமை; ஒருவனது அறிவின்மை

பெரியாரொருவரை (துணையாக) விரும்பாமல், இகழ்ந்து - அறத்தின் எல்லைக் கடந்து, செய்வது - (தீங்கினை) செய்யவல்லது; மம்மர் - கல்லாமையால் அல்லது செல்வம் முதலியவற்றால் வரும் மயக்கமானது, காணா - வழி காணாத, குருடன் ஆ செய்வது - (ஒருவனைக்) குருடனாகச் செய்யவல்லது; கற்பு - கல்வியறிவு, இருள்தீர்ந்த - மயக்கத்தினின்று நீங்கிய, கண்ணர் ஆ செய்வது - கண்களுடையராகச் செய்ய வல்லது.

கருத்துரை

1. பொய் சொல்லாமை புகழைத்தரும்; 2. அறியாமை தீமையைச் செய்யும்; 3. கல்வியில்லாமை நன்மை தீமைகளை அறியாமல் செய்யும்; 4. கல்வி அறிவை உண்டாக்கும்.

விளக்கவுரை

உண்மை பேசாதலே ஒருவனுக்குப் புகழாகும்; ஒருவனுக்கு அறிவு இல்லாமற் போனால் எதையும் பொருட்படுத்தாது பாதுகாப்பின்றி நடப்பான். குடித்தல் முதலானவற்றால் மயங்கினவனுக்கு எதுவும் தெரியாது. கல்வி இந்தக் கண்ணால் காணக் கூடாததையும் காணும்படியான கண் போலாகும் என்பார்.

பொய்யாமையாகிய விளக்கும் பொய்யா விளக்கம், மை-கெட்டது. பொய் கூறாமையாகிய விளக்கம்; நினையாமையும் செய்யாமையும் அடக்கிக் கொள்க.

புகழப்படுவது புகழ், செயப்படுபொருள் விசுவாசி புணர்ந்து கெட்டது. கற்பு - தொழிற்பெயர்; கல் - பகுதி, பு - விசுவாசி. கண்ணர் - சினையடியாகப்பிறந்த குறிப்புமுற்று; ஆ-க என்னும் ஈறுகெட்ட வினையெச்சம் இங்கு வினையுரியாய் நின்றது.

இகழ்ந்தொருவன் பேணாமை செய்வது என்றும் பாடம். ஒருவன் என்பதைப் புகழ் என்னும் சொல்லிற்கு முன்வைத்தும் பொருள் கூறலாம். பேதைமை இகழ்ந்து பேணாமை செய்யும் என்னும் தொடருக்கு மூடத்தனம் இகழ்ந்து ஒன்றையும் பாதுகாவலாமையைச் செய்யும் என்று பொருளுரைப்பினுமாம். குருடனாகச் செய்வது என்றும் பாடம்.

அறியாமை யிருளை விலக்கி அறிவு விளக்கந்தரவின் 'பொய்யா விளக்கே விளக்கு' (குறள்: 296) என்றார் திருவள்ளுவர். "பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை" (குறள்: 296) என்றும் கூறுவர்.

ஒருவர் என்பதற்கு முற்றும்மை விரித்துக் கொள்க. இகத்தல்- கடத்தல். பேணாமை - ஈண்டு மதியாமை மேல் நின்றது; பேணுதல் - போற்றுதல். செய்வது; தொழிலாகு பெயர். பேணாமை செய்வது - "யாதொன்றும் பேணாமை பேதை தொழில்; (குறள்.833) என்பார் வள்ளுவரும்.

இருள் என்றது இங்குக் குருட்டுத் தன்மையை. மம்மர், கல்லாமையால் வரும் மயக்கத்தை உணர்த்தவின், அறியாமை என்று கொள்ளலாம்.

மலைப்பினும் வாரணம் தாங்கும்; குழவி
அலைப்பினும் அன்னேஎன்று ஓடும்; சிலைப்பினும்
நட்டார் நடுங்கும் வினைசெய்யார்; ஓட்டார்
உடனுறையுங் காலமும் இல்.

பழையவுரை

மேல் வலிதாகிய பகை வந்தீ தன்னை அலைப்பினும் யானை போரைத் தாங்கும்; குழந்தையைத் தாய் அலைப்பினும் அக்குழவி அன்னே என்று அவள் பின்னே செல்லும்; நட்டாரோடு நட்டார் வெகுண்டு வினை செய்வாராயினும் அவர் நடுங்கும் வினை செய்யார்; பொருந்தாதார் ஒருவகையாற் பொருந்தினாராயினும் மணத்தால் பொருந்தி உன்உறையுங் காலமும் இல்லை' என்றவாறு. மேற் கொண்டவன் மலைப்பினும் என்றாமாம். (25)

- பா. வே. 25 : 4-7 அலைப்பினு மன்னையென் றோடுங் குழவி;
5. உலைப்பினும்; 6. அன்னையென்று ; 7. ஓதும் ; 13.
உடனுறங்கும்
உரை : 1. நட்டாரோடு நட்டாராயினும் அவரை நடுங்கும்
வினை செய்யார்; 2. இல்.

பொருளுரை

மலைப்பினும் - பாகன் தன்னை ஒறுத்தாலும், வாரணம் தாங்கும் - யானை அவனைச் சுமந்து நிற்கும்; அலைப்பினும் - (தன்னைத்தாய்) அடித்து வருத்தினாலும், குழவி - குழந்தை, அன்னே என்று ஓடும் - அம்மா என்று அழைத்துக் கொண்டே அவள் பின்னால் ஓடும்; நட்டார் - நண்பர், சிலைப்பினும் - (ஒரு பொருளைப் பற்றித் தம்மில் கோபங்கொண்டு) தவறு கண்டு சினந்துரைத்தாலும், நடுங்கும் வினை செய்யார் - (ஒருவருக்கு ஒருவர்) நடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய தீயவை செய்யமாட்டார்; ஓட்டாரும் - பகைவரும் உடன்உறையும் காலமும் - (ஒருவரை ஒருவர் மனத்தால்) பிரியாமல், தம்முள் ஒன்று கூடி நீங்காமல் நட்புக் கொள்ளும்படியான காலமும், இல்- ஒருபோதும் இல்லை, அன்னே - தாயே (அன்னை என்ற பெயரின் விளி).

கருத்துரை

1. பாகன் தன்னை ஒறுத்தாலும் யானை அவனைச் சுமந்து செல்லும்; 2. தாய் தன்னை அடித்து வருத்தினாலும் குழந்தை அவளிடமே அடைக்கலம் புகும்; 3. சினந்தாலும் நண்பர்கள் தீய செயல்களைச் செய்ய மாட்டார்கள்; 4. பகைவர்கள் என்றும் ஒற்றுமையுடன் வாழமாட்டார்கள்.

விளக்கவுரை

'மலைப்பினும் வாரணந் தாங்கும்' என்பது வலிமையானவனை ஒருவன் துணைப் பற்றினால் அவ்வலிமையானவன் தனக்குத் துன்பம் நேரிட்டாலும் அடுத்தவனைக் காப்பாற்றுவான் என்பதை விளக்குகிறது. "குழவி அலைப்பினும் அன்னே என்றோடும்' என்பது தன்னை அன்போடு காப்பாற்றுகிறவர் ஒருகால் கோபத்தாலும் காப்பாற்றப்படுகிறவர் அவரை நேசித்தே நிற்க வேண்டும் என்பதை விளக்குகிறது. இவ்வாறு அமைவது பிறிது மொழிதல் அணியாம்.

நண்பர் துன்பஞ் செய்யார், நட்புக்குணமில்லாதவர் ஒருவரோடும் கூடி வாழ மாட்டார் என்பது மற்ற தொடர்களின் கருத்து; அல்லது இதனை, 'சிலைப்பினும் நட்பார்நடுங்கும் வினை செய்யார்' என்பதற்கு உபமானமாகவுங் கொள்ளலாம்.

'மலைப்பினும்' என்றதற்கு மேலேறி யிருக்கின்ற பாகன் தன்னை வருத்தினாலும் என்று கொண்டால், மேலான திறமுடையவன் பிறனால் தனக்கு வருத்தமுண்டானாலும் தான் அவனுக்குத் துணையாகவே நிற்பான் என்ற கருத்து விளங்கும்.

குழவி - குழமை (இளமை) இளமையானதென்பது பொருள். பண்டியாய்ப் பிறந்த பெயர். அன்னை - அண்மை விளியாதலின் இயல்பாய் நின்றது. அன்னாய் என்றும் அன்னையென்றும் பாடம் கூறுவர்.

குழந்தை தாய் நாடு மியல்பு என்பது, "தாயுடன்று அலைக்குங் காலையும் வாய்விட்டு அன்னா யென்னுங் குழவி" என்னும் குறுந்தொகையினும் (பா.397) வெளிப்படும்.

காலமும் என்பதில் உம்மை சிறப்புப் பொருளில் வந்து அக்காலத்தின் அருமையைக் குறித்தது.

கலைத்தல் - ஒலித்தல்; சினக்குறிப்புடன் உரத்துப் பேசுதலை உணர்த்திற்று, "நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண் மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு" (குறள்: 784) ஆதலின் இச்சீற்றம் நண்பராற் பாராட்டப்படற் குரியதேயாம். எனவே 'நடுங்கும் வினை செய்யார்' என்றார்; என்றது, ஓறார் என்றபடி, ஓட்டார் - எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; நெஞ்சொட்டார் என்பது. உடனுறைதல் - பிரியாமல் வாழ்தல் ஆகும்.

நசைநலம் நட்டார்கண் நந்தும்; சிறந்த
அவைநலம் அன்பின் விளங்கும்; விசைமாண்ட
தேர்நலம் பர்கணால் பாடுஎய்தும்; ஊர்நலம்
உள்ளானால் உள்ளப் படும்.

பழையவுரை

நசையினது நன்மை நட்பார்மாட்டுச் சிறக்கும்; அவையினது நன்மை மாறுபாடின்றி அன்புடைத்தாமாயின் விளங்கும்; விசை மாட்சிமைப்பட்ட தேரினது நலம் ஊரும் பாகனால் பெருமை எய்தும்; ஊரினது நலம் அவ்வூர்க்கு முதன்மை யுடையவன் நன்மையானே நினைக்கப்படும்.¹ (26)

பொருளுரை

நசை நலம் - முகமலர்ச்சியினது அல்லது நட்பினது நன்மை; நட்பார்கள் - நட்புக் கொண்டவர்களுக்குள், நந்தும் - பெருகும், சிறக்கும்; சிறந்த - மேலான, அவைநலம் - அவையின் நன்மை, அன்பின் விளங்கும் - அன்பினாலே விளங்கும்; விசைமாண்ட - விரைந்தோடுதல் மிகுந்த, தேர் நலம் - தேரினது நன்மை, பாகனால் - ஓட்டுந் தேர்ச்சியுள்ள சாரதியினால், பாடு எய்தும் - பெருமையடையும்; ஊர் நலம் - குடிமக்களின் நன்மை, உள்ளானால் - அவ்வூரிலுள்ள அரசனால், உள்ளப்படும் - நன்கு நினைக்கப்படும்.

கருத்துரை

1. முகமலர்ச்சியின் நன்மை நண்பர்கள்பாற் சிறந்து பெருகும்; 2. சிறந்த அவையின் நலமானது அறிஞர்களின் அன்பினால் சிறந்து விளங்கும்; 3. விரைந்து செல்கின்ற தேரின் நன்மை பாகனால் பெருமை பெறும்; 4. ஊரின் நன்மை அரசனுடைய நற்செயல்களால் மதிக்கப்படும்.

விளக்கவுரை

நட்பினாலாகிய நன்மை நட்புக் கொண்டவர்கள் வாழ்வித்தலால் மேலும் வளரும்; ஒரு சபையாருடைய

பா. வே. 26 : 1. நகைநலம் ; 5. அவை நலன் ; 9. தேர்நலன்; 12. ஊர்நலன் ; 13. உள்ளானான், உள்ளாரால் ; 14-15. எய்தப்படும்.

உரை : 1. நிலைக்கப்படும்.

நற்குணமானது அச்சபைக்கு வருகிறவரை ஆதரிப்பதனால் விளங்கும்; தேர் நன்றாக ஓடும் திறம் அதனைச் செலுத்தும் பாகனுடைய வல்லமையால் மேம்படும்; ஓர் ஊர் நல்லதென்பது அவ்வூரை ஆளும் அரசனால் அறிந்து கொள்ளலாம் என்பது குறிப்பு.

நகை நலம் என்பது, நண்பரைக் கண்டவிடத்தே தம் முகத்திற் தோன்றும் புன்னகையும் குளிர்ந்த பார்வையும் கூடிய முக மலர்ச்சி. இஃது உள்ளங்க கலந்த உண்மை நண்பர் மாட்டன்றி மற்றவர்பால் மேறுபட்டுப் பொலிவு குன்றும்.

சிறந்த வென்பதை நலத்துக்குங் கூட்டுக. அவைநலம் என்பது கற்றவர்கள் மற்றவர்கள் மேல் வைத்த அன்பினால் அரிய கருத்துக்களை எளியவாம்படி உளங்கொளக் கூறி அறிவித்தல். மாண்ட விசுதி மேல் நின்றது, 'ஊர்நலம்' என்பதை, 'நாட்டாக்கம்' என்று முன்பு (பா.எண்: 20) கூறினமை கொண்டறிக. உள்ளன் - குறிப்பால் மன்னனுக்காயிற்று. உள்ளல் - நன்கு மதித்தல் அறிவுடையோரால் என்க.

'உள்ளானாலுள்ளப்படும்' என்றும் பாடம். இதற்கு: அவ்வூரிலிருக்கிறவன் அல்லது அவ்வூருக்கு முதன்மையுடையவன் நன்மையானே நிலைக்கப்படும் என்று உரைப்பினும் அமையும்.

நலம் என்பதற்குப் பதில் நலன் என்றும் பாடம். சிறந்த அவைநலம் அன்பின் விளங்கும் - 'அறனிலை திரியா அன்பினவையத்து' என்பது புறநானூறு (71). விசை - செலவு; 'கடுவிசைக்க நாயை' என்பது புறநானூறு (205).

அஞ்சாமை அஞ்சுக; ஒன்றின் தனக்கொத்த
எஞ்சாமை எஞ்சும் அளவல்லாம்; நெஞ்சறியக்
கோடாமை கோடி பொருள்பெறீனும்; நாடாமை
நட்டார்கண் விட்ட வினை.

பழையவுரை

பழி முதலாயினவற்றை அஞ்சாமையை அஞ்சுக¹;
பொருந்தும்மாயின் தனக்குத் தகுதியாகிய ஒழுக்கங்களைத் தான்
இறக்குமளவும்² தவிரா தொழிக³; தன்மனம் அறியக் கோடாதொழிக,
கோடி பொருள் பெற்றானாயினும்; ஆராயா தொழிக, தனக்கு
நட்டாராயினார் மாட்டுத் தான் செய்யவிட்ட காரியத்தை என்றவாறு.
அல்லாதரஉம், நட்டாரோடு கூடிச் செய்யாத வினையை⁴ நாடாதொழிக
என்றுமாம்.⁵ (27)

பொருளுரை

அஞ்சாமை - அஞ்சுதற்குரிய (பழிபாவங்களை)
அஞ்சாமலிருக்கும் ஒழுக்கத்தை, அஞ்சுக - அஞ்சுவாய்; ஒன்றின்
-கூடுமாயின், தனக்கொத்த - தனக்குத் தகுந்த ஒழுக்கங்களினின்று;
அளவு எல்லாம் - அளவு செய்த நாளெல்லாம், எஞ்சாமை -
பிறர்க்கு உதவி செய்தலிற் குறையாமையாகிய ஒழுக்கத்தை,
எஞ்சும் - இருக்கும்; நெஞ்சு அறிய - உள்ளமறிய, கோடாமை-
யாவரிடத்தும் நடுவாக நின்றலை, கோடி - கொள்ளுவாய்; பொருள்
பெறினும் - மிக்க பொருள் பெறுவதாயிருப்பினும், நட்டார்கண்
- தேறிக் கொண்ட நட்பினரிடத்து, விட்டவினை - செய்யவிட்ட
தொழிலை, நாடாமை - ஆராயாமலிரு. அஞ்சாமை -
தவிராதொழிக. கோடாமை - நடுநிலை தவறாமை.

கருத்துரை

1. தீயவர்கள் அஞ்சாமல் செய்யும் பழிபாவங்களைச் செய்ய
அஞ்சுக; 2. தன்னால் இயன்ற அளவு உதவி செய்வதில்
ஒருபொழுதும் குறையாது இருத்தல் வேண்டும்; 3. எப்பொழுதும்
நடுவு நிலை தவறாமல் இருத்தல் வேண்டும்; 4. நண்பர்களிடம்
ஒப்படைத்த செயல்களை ஆராய்தல் கூடாது.

பா. வே. 27 : 2. அஞ்சுகதி ; 2-3 அஞ்சுவதொன்றிற்; 4. தனக்கோத;
6. எஞ்சல் ; 8. நெஞ்சத்துக்; 10. கோடிப்; 12. நாடாதி;
13. நாட்டார்கண்

உரை ; 1. பழி முதலானவற்றை அஞ்சாமை அஞ்சுக;
2. நிற்குமளவும்; 3. தவிராது ஒழுக்க; 4. வினை;
5. என்றலுமாம்.

விளக்கவுரை

அஞ்சாமை - பழிபாவங்கட்கு அஞ்சாமை; பழி என்பது இவ்வுலகத்தார் பழிக்கும்படியான செய்கை. பாவம் என்பது மறுமையில் துன்பம் சேர்க்கும் செயல். இவ் விரண்டுக்கும் பயந்து நடக்க வேண்டும் என்பது ஆன்றோர் கொள்கை இவ் வியல்பு ஓராண்மையாகாமையின், இன்னோரன்னவற்றில் அஞ்சுதலே வேண்டற்பாலது உயிருள்ள வரையில் கூடுமான நல்ல செயல்களையே செய்ய வேண்டும் எவ்வளவு லாபம் கிடைப்பதாயினும் மமைறிந்து ஒருதலையாயிருத்தல் கூடாது. நண்பரை நம்பி ஒரு செயலைச் செய்யவிட்டுவிட்டுப் பின்பு அதை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தால் பகையே வரும்.

கோடி: உடம்பாட்டேவல். கோடாமை என்றது ஈண்டு நடுவு பிறழாமை. நட்டார்கண் விட்ட வினையை நாடின் அவர் வினையை நெகிழ விடுவர்; இதனால் இடருண்டாம். 'தேர்ந்த பின் தேறுக தேறும் பொருள்' (குறள்: 509) 'தெளிந்தான் கண் ஐயறவுந் தீரா விடும்பை தரும்' (குறள்:510) என்பர் திருவள்ளுவரும்.

கேரல்நோக்கி வாழும் குடியில்லாம்; தாய்முலையின் பால்நோக்கி வாழும் குழவிகள்; வானத் துளிநோக்கி வாழும் உலகம்; உலகின் விளிநோக்கி இன்புறா உம் கூற்றா.

பழையவுரை

அரசன் செங்கோலை நோக்கி வாழும் அவன் நாட்டுக் குடிகளில்லாம்; தாய் முலையின் பால் நோக்கி² வாழும் குழவிகளில்லாம்; வானத்தின் கண்ணுள்ள துளியினை நோக்கி வாழும் உலகமில்லாம்; அவ்வுலகின்³ சாக்காட்டினை நோக்கி இன்புறா உம் கூற்றம் என்றவாறு. (28)

பா. வே. 28 : 4. தாய்முலைப் ; தாய் முலையிற் ; 12. உலக;

உரை : 1. அரசன் செங்கோல் நோக்கி வாழும் உலகத்துக் குடிகளெல்லாம்; 2. பெற்ற தாயினது முலைப்பால் நோக்கி; 3. அவ்வுலகிற்

பொருளுரை

குடி எல்லாம் - நாட்டிலுள்ள குடிமக்கள் எல்லோரும், கோல் நோக்கி வாழும் - தம் அரசனது நல்லாட்சியை எதிர்பார்த்து உயிர் வாழ்வார்; குழவிகள் - இளம்பிள்ளைகள், தாய் - தங்கள் தாய்களினுடைய, முலைப்பால் நோக்கி - முலைப்பாலை நோக்கி, வாழும் - உயிர் பிழைக்கும்; உலகம் - உலகத்துயிர்களெல்லாம், வானத் துளிநோக்கி மழையை நோக்கி, வாழும் - உயிர் வாழும்; கூற்று - நமன்; உலகின் விளி நோக்கி - உலகத்து உயிர்களின் சாவை நோக்கி, இன்புறா உம் - மகிழ்வான்.

கருத்துரை

1. குடிமக்கள் அரசனது ஆட்சிமுறையை எதிர்பார்த்து வாழ்வார்; 2. குழந்தைகள் தாயினது முலைப்பாலால் உயிர் வாழ்வார்; 3. உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் வானத்திலிருந்து விழும் மழைத் துளியால் உயிர் வாழும்; 4. கூற்றுவன் உயிர்களின் இறப்பை எதிர்நோக்கி மகிழ்வான்.

விளக்கவுரை

குழந்தைகள் தாய் முலைப்பால் இல்லாமற் போனால் பிழைத்து வாழாதது போலக் குடிகளெல்லாம் அரசனுடைய நல்லாட்சி இல்லாமற் போனால் நலமடைய மாட்டார்கள் என்பதாம். 'விளி நோக்கி யின்புறா உங் கூற்று' என்பது கொடியவர் பிறர் கேட்டைக் கண்டு மகிழ்ச்சியுறுவர் என்பதை விளக்கும்.

கோல் - ஆட்சிக்கு வந்தது; அடைமொழி புணராமையின், அது செங்கோலரசையே குறிப்பதாயிற்று. இயல்பு என்றவளவில் அது நல்லியல்பையே குறித்தல் போல. வாழுங்குடி என்பதனாலும் அப் பொருள் காணலாம்.

வானத்துளி - அ: சாரியை, 'குடி', 'உலகம்' முதலியன அஃறிணைச் சொல்லால் வந்தமையின், அவை தமக்கேற்ற அஃறிணை வினை முடிபைக் கொண்டன.

'நோக்கி' வாழ்தலென்றது இன்றியமையாமை கருதி. துளி, விளி; முதலிலைத் தொழிற்பெயர். அளபெடை இன்னிசை நிறைக்க வந்தது.

'வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோனோக்கி வாழும் குடி'. (குறள்: 542)

என்பார் வள்ளுவரும்.

(ஐந்தடியான் வந்த பஃறொடை வெண்பா)

கற்கக் கழிமடம் அஃகும்; மடம்அஃகப்
புற்கம்தீர்த்து இவ்வுலகில் கோள்உணரும்; கோளுணர்ந்தால்
தத்துவ மான நெறியடரும்; அந்நெறியே
இப்பால் உலகத்து இசைநீரீஇ உப்பால்
உயர்ந்த உலகம் புகும்.

பழையவுரை

ஒருவன் கற்கவே மிக்க பேதைமை குறையும்; பேதைமை குறையப் புல்லறிவு தீர்ந்து, இவ்வுலகத்துள்ள இயற்கையை அறியும்; அவ்வியற்கையை அறிந்தால் மெய்ம்மையாகிய வீட்டு நெறியின்கண் செல்லும்; அச்செல்லப் படுகின்ற நெறியானே இவ்வுலகின்கண் புகழை நிறுத்தி உப்பக்கத்தி உயர்ந்த வீட்டுலகம் புகும் என்றவாறு. (29)

பொருளுரை

கற்க - ஒருவன் அறிவு நூல்களைக் கற்பதனால், கழிமடம் - மிகுதியான அறியாமை, அஃகும் - குறையப் பெறுவான்; மடம் அஃக- அறியாமை நீங்குவதனால், புற்கம் தீர்ந்து - புல்லறிவு நீங்கி, இவ்வுலகின் கோள் உணரும் - இவ்வுலகத்தினது இயல்பினை அல்லது இயற்கையை அறிவான்; கோள் உணர்ந்தால் - அவ்வியற்கையை யறிந்து கொண்டால், தத்துவமான -

பா. வே. 29 : 1. கற்பக் , 4. அதுவஃக, மடமஃகிற்; 5. புற்பந் தீர்ந்து, குற்றந் தீர்ந்து; 6. இவ்வுலகின்; 8. கோளுணர்ந்தான்; 12. அந்நெறி; 13. இப்பாலுலகின் ; 16. யப்பால்;

உண்மையான, நெறி படரும் - அருள்நெறியில் செல்வான்; அந்நெறி - சென்ற அவ்வழியினால், இப்பால் உலகின் - இவ்வுலகின்கண், இசைநீரீஇ - புகழை நிலைபெறச் செய்து, உப்பால் - மறுமையில், உயர்ந்த உலகம்புகும் - எல்லாவுலகங்களிலும் உயர்ந்த முத்தியுலகத்தில் புகுவான். கழி-மிகுதி. கோள் - இயற்கை, கொள்கை.

கருத்துரை

1. ஒருவன் அறிவு நூல்களைக் கற்றால் அறியாமை குறையப் பெறுவான்; 2. அறியாமை குறையப் பெற்றவன் புல்லறிவு நீங்கி உலக இயற்கையை அறிவான்; 3. உலக இயல்பை அறிந்தவன் மெய்ந்நெறியாகிய நன்னெறியில் செல்வான்; 4. நன்னெறியில் செல்பவன், இவ்வுலகத்தில் புகழை நிறுத்தி மறுமையில் வீட்டுலகம் அடைவான்.

விளக்கவுரை

கல்வி கற்க அறியாமை நீங்கி அதனால் பொன்னாசை முதலிய ஈனமான கருத்துக்கெட நன்னெறியால் முத்தி அடையலாம் என்பதாம். இது காரணமாலை என்னும் அணியாம்.

கழிமடம் என்றது, அறியாமையின் பெரும் பகுதி என்றற்கு: உரிச்சொற்றொடர். கோள் - இங்குக் கொள்ளப்படுவதான உலக நிகழ்ச்சிகளின் கருத்து. புற்கம் - புல் என்னும் பண்படிப் பகுதி மேல் குச் சாரியையும் அம் விசுவியும் சேர்ந்து வந்த பண்புப்பெயர். இங்கே தீர்ந்து என்பது, வாய் திறந்து தூங்கினான் என்றதுபோல் பின்னிட்ட செயல் முன் சொல்லப்பட்டது. இவ்வுலகம் என்பது, காணப்படும் உலகங்களை யெல்லாம். உப்பால்: அகரச் சுட்டின் சேய்மைப் பொருளது; 'உப்பக்கங் காண்பர்' (குறள்:620) என்புழிப் போல, 'உப்பால்' என்பது மனித உலகமாகிய இவ்வுலகும், தேவ உலகமாகிய அவ்வுலகமல்லாத வேறுலகம்; அதாவது வீட்டுலகைச் சுட்டுகிறது. பால் - இடம். நீரீஇ - நிறுவு என்னும் பகுதிமேல் இ என்கிற வினையெச்ச விசுவிய வரப் பகுதி ஈறுகெட்டு உகரம் இகரமாய் அளபெடுத்து நின்றது. உயர்ந்த உலகம் - வீடு.

இச்செய்யுள் ஐந்தடியான் வந்த பஃறொடை வெண்பா.

குழித்துழி நிற்பது நீர்; தன்னைப் பல்லோர்
பழித்துழி நிற்பது பாவம்; அளித்துச்
செறிவுழி நிற்பது காமம்; தனக்கொன்று
உறுவுழி நிற்பது அறிவு.

பழையவுரை

குழித்த நிலத்துள்ளே நிற்பது நீர்க்கு இயற்கையாவது¹;
பல்லோரும்² பழிக்கப்பட்டவன் மாட்டே பாவம் நிற்பது; தனக்கு
நண்பாயினார் அழித்துத் தடுக்கவும்³ தான் சென்றுழிச் செல்வது
காமமாவது; தனக்கு ஒரு துன்பம் வந்திறறால் அவ்விடத்தே வந்து
உதவி நிற்பது அறிவு. (30)

பொருளுரை

நீர் குழித்துழி நிற்பது - நீரானது குழி செய்யப்பட்ட
இடத்தில் நிற்கும் இயல்புடையது; பல்லோர் - சான்றோர் பலரும்,
தன்னைப் பழித்துழி -தன்னைப் பழித்த விடத்தில், பாவம் -
தீவினையென்பது, நிற்பது - நிற்கும் இயல்புடையது; அழித்து -
தவநெறியைக் கெடுத்து, செறிவுழி - தீய ஒழுக்கத்தில் சேர்ந்தால்,
காமம் - காமமானது, நிற்பது - நிற்பதாகும்; தனக்கு - அறிஞன்
ஒருவனுக்கு, ஒன்று உறுவுழி - ஓரிடர் உண்டான காலத்தில், அறிவு
- அவனது கல்வியறிவு, நிற்பது - துணையாய் நிற்கும் இயல்பினது.

கருத்துரை

1. பள்ளமுள்ள விடத்தில் நீர் நிலைத்து நிற்கும்; 2. பலரும்
பழிக்கும் படியான தீயோரிடத்தில் எஞ்சி நிற்பது பாவமாகும்; 3.
தவவொழுக்கமில்லாவிடத்தில் காமம் நிற்கும்; 4. தனக்கொரு
துன்பம் வந்தவிடத்து அவனுக்குக் கற்ற அறிவே துணை நிற்கும்.

பா. வே. 30 : 3-4. நீரகற் தன்னைப் ; 9. செறுவுழி ; 15. உணர்வு.
உரை : 1. குழித்து நிலத்துள்ளே நிற்பது நீர்; 2. பலரும்
3. தனக்கு நண்பாயினார்கள் அழித்திடிக் கவும்

விளக்கவுரை

பள்ளத்தில் நீர் நிற்பது போல் பலரும் பழிக்கும்படியான நிலையில் நிற்கிறவனிடத்தில் உறுதியாகப் பாவமிருக்கும். நண்பர்கள் பலவிதத்திலும் சுட்டிக் காட்டித் தடுத்தாலும் காமமானது ஒழியாமல் நிற்கும். எனவே, அதனைக் கடிவதற்கு உறுதிகொண்டிருக்க வேண்டும். துன்பம் வந்தபோது அதை நீக்கும் வழிகாண அறிவு தேவை யென்பதால் அதனைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பர்.

குழித்துழி - பள்ளம்; குழித்த உழியென்க. உழி - இடம். பெயரெச்சத் தொடர். பழித்துழியும் இவ்வாறே. செறிவுழி-வினைத்தொகை. நிற்பது - வினையாலணையும் பெயர், எழுவாய் பெயர் கொண்டு முடிந்தது. நிற்பதுணர்வு என்றும் பாடம்.

இறைவன் திருவருள் இயல்புகளில் பழகாதார்க்கு மலத்தினியல்புகளே அடிக்கடி துன்புறுத்தும் ஆகையால், 'அழித்துச் செறிவுழி நிற்பது காமம்' எனப்பட்டது.

திருவின் திறனுடையது இல்லை ஒருவற்கு;
கற்றலின் வாய்த்த பிறஇல்லை; எற்றுள்ளும்
இன்மையின் இன்னாதது இல்லை; இலம்என்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.

பழையவுரை

செல்வம் போல ஒருவற்கு வலியுடையது பிறதில்லை; கல்வி போலப் பயன்படுவன பிற இல்லை; யாதனுள்ளும் வறுமை போல இன்னாதது ஒன்று இல்லை; யாதொரு பொருளும் இலம் என்று பிறரை இரக்கும் வன்மை போல வலிய திறன் இல்லை என்றவாறு.

அல்லதரஉம், இரந்தி சென்றார்க்கு யாதும் இலம் என்று மறுக்கும் வன்மை போல வலிய திறமில்லை என்றமாம். (31)

பா. வே. 3 1: 1. திருவிற்; 2. திறனுடையது ; 5-6 கற்றலினொத்த; 11-12. இல்லையில் லென்னாத; 12. இலனென்னும் ; 14. வன்பாடது, வன்பட்டதில்

உரை : 1. இன்மை.

பொருளுரை

ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, திருவின் - செல்வப் பொருள் போல, திறல் உடையது - வலிமையுடையது, இல்லை - பிறிது இல்லை; கற்றலின் - கல்வியறிவைப் போல, வாய்த்த - உற்ற நேரத்திற் பயனாவன (நீங்காத் துணைகள்), பிற இல்லை - வேறில்லை; எற்றுள்ளும் - எல்லாவற்றிலும், இன்மையின் - வறுமையைப் போல, இன்னாதது - துன்பந்தருவது, இல்லை - வேறு இல்லை; இல் என்னாத - (அவ்வறியவர்க்கு) இல்லையென்று சொல்லாத, வன்மையின் - மனவுறுதியைப் போல, வன்பாட்டது இல் - வேறு வல்லமையானது வேறு இல்லை.

கருத்துரை

1. செல்வத்தைப் போல ஒருவனுக்கு வலிமையுடையது வேறில்லை; 2. கல்வியைப் போல துணையாவது பிறிதில்லை; 3. வறுமையைப் போலத் துன்பம் தரக்கூடியது வேறு எதுவுமில்லை; 4. இல்லையென்னாது கொடுப்பதைப் போலத் திட்டமானது மற்றொன்று இல்லை.

விளக்கவுரை

செல்வத்தினால் எதையும் சாதிக்கலாம். ஆனாலும், அச் செல்வத்தையும் சாதிக்க வல்லது கல்வியாதலால் கல்வியே மேலானதாம்; வறுமையைக் காட்டிலும் எல்லாவிதத்திலும் வேண்டத்தகாதது வேறில்லை. ஆயினும், இல்லை என்று ஒருசொல் சொல்வது மிகவும் கொடிய செய்கையாதலால் இவ்வறுமையைப் பொறுத்தாகிலும் மானத்தைக் காப்பது மேலாம் என்பார்.

'இன்' உருபுகளை எல்லைப் பொருளில் உரைத்தலுமாம். வாய்த்த பெயரெச்சப் பொருள் சிறவாமையின், பலவின்பாற்படர்க்கை வினையாலணையும் பெயரென்க. எற்று: குறிப்பு வினைப்பெயர். வறுமையுடையான் இம்மை மறுமை நலங்களிற் சிறிதும் நன்மையுடையனாகாமையின், 'இன்மையி னின்னாத தில்லை' எனப்பட்டது. 'இன்மையி னின்னாத தியாதெனி

னின்மையி, னின்மையே யின்னாதது' (குறள்:1041) என்றார் வள்ளுவரும். வன்மை ஈண்டு மனத்திட்பம். வன்பாட்டது - வன்மையானது. 'இன்மை யிடும்பை இரந்துநீர் வாமென்னும் வன்மையின் வன்பாட்ட தில்' (குறள்:1063). எக்காலத்திலும் இல்லையென்னாமை அரியவற்றுள் அரிதானமையின், அதனையொப்பதொரு வன்மை பிறிதில்லை என்றார். ஒப்பாவன வின்மை கூறப்பட்டமையின், மிக்க வின்மை கூற வேண்டாதாயிற்று.

இலம் என்னும் வன்மையின் வன்பாட்டது இல் என்பது 'நாங்கள் வறுமை யுற்றோர் என்று பிறரிடத்துச் சொல்லும் கடின மனத்தைக் காட்டிலும் கடினத் தன்மையுள்ளது இல்லை எனப் பொருள் தரும்.

புகைவித்தாப் பொங்கழல் தோன்றும்; சிறந்த நகைவித்தாத் தோன்றும் உவகை; பகையொருவன் முன்னம்வித் தாக முளைக்கும்; முளைத்தபின் இன்னாவித் தாகி விடும்.

பழையவுரை

புகை காரணமாக, வங்கு¹ நெருப்பு உண்டென்று அறியலாம்; ஒருவன் மாட்டுள்ள முறுவல் காரணமாக அவன் மனத்துள்ள அன்புடைமை² தோன்றும்; ஒருவன் செய்த இன்னாக் குறிப்புச் செய்கைகளால்³ அவன் மனத்துள்ள பகைமை வெளிப்படும்; பகை பின்புள்ளமை இன்னாமைகளுக்குக் காரணமாகத் தோன்றும் என்றவாறு. (32)

பொருளுரை

புகைவித்து ஆ - புறத்தில் புகை காரணமாக, பொங்கு அழல் - எரிகின்ற நெருப்பினது இருப்பு, தோன்றும் - காண்பவர்கட்கு விளங்கும்; சிறந்த நகை வித்தா - புறத்தில் மிக்க

பா. வே. 32 : 1. புகைவித்தாற், புகைவித்தாய்ப்; 2. போகழல்; 5. நகைவித்தாற் நகைவித்தாய்த்; 10. தாகி
உரை : 1. ஓங்கு; 2. உவகை ; 3. செய்கைகளான் ; 4. அப்பகைமை பின்பு விளைவயின் இன்னாமை களுக்குக் காரணமாகத் தோன்றும்.

முகமலர்ச்சி காரணமாக, உவகை தோன்றும் - மனமகிழ்ச்சி விளங்கும்; பகை - உள்ளத்திலுள்ள பகைமைக் குணம், ஒருவன் முன்னம் - ஒருவனது குறிப்புச் செய்கை, வித்து ஆக - காரணமாக, முளைக்கும் - புறத்தில் தோன்றும்; முளைத்தபின் - தோன்றின பின்பு, இன்னா - துன்பங்கட்கு, வித்து ஆகிவிடும் - அப் பகைமை ஏதுவாய் விடும்.

கருத்துரை

1. புகையைக் காணின் நெருப்பு உள்ளதை அறியலாம்; 2. முக மலர்ச்சியின் ஏதுவாக மனமகிழ்ச்சி உணரப்படும்; 3. குறிப்பு, சொல், செயல்களின் வாயிலாக உள்ளப் புகையை அறிய முடியும்; 4. பகைமை துன்பத்துக்கு விதையாகும்.

விளக்கவுரை

புகையைக் கண்டு நெருப்பு இருக்கிறது என்று உணர்வது போல ஒருவனைக் கண்டவிடத்து நகைமுகமாயிருந்தால் அவனிடத்து மகிழ்ச்சி உண்டென்று அறியலாம். அவ்வாறே முகக்கடுப்பு முதலிய குறிப்பால் புகையை அறியலாம். இவ்வாறு தோன்றிய பகையால் அவனிடத்து இவனுக்கு அன்பில்லை என்றாகும். இன்னாமையின் வித்து - இன்னாவித்து. பொங்கழல் - பொங்கு அழல் - வினைத்தொகை. ஆகிவிடும் - விடு அசைநிலை; உறுதிப் பொருளைக் காட்டும்.

'வித்து' ஏதுவுக்கு வந்தது. ஒருவன் என்பதைப் பிறவற்றிற்குக் கூட்டலுமாம். முன்னம் - குறிப்பு; அடையாளம்; 'முன்னம் முகத்தி னுணர்ந்தவர்' என்னும் புறநானூற்றிலும் (3) இப்பொருண்மை காண்க: 'முன்னம் முகம் போல முன்னுரைப்பதில்' என்று இஃது இப்பொருளில் மேலும் வரும். உவகை - அகமகிழ்ச்சி; நகை - முக மலர்ச்சி.

பிணிஅன்னர் பின்னோக்காப் பெண்டிர்; உலகிற்கு
அணிஅன்னர் அன்புடைய மரக்கள்; பிணியிலும்
புல்அன்னர் புல்லறிவின் ஆடவர்; கல்அன்னர்
வல்லென்ற நெஞ்சத் தவர்.

பழையவுரை

ஒருவர்க்கு உற்ற நோயோடு¹ ஒப்பர் பின்புவரும் பழியை² ஆராயாது செய்யும் மகளிர்; உலகத்திற்கு அலங்காரத்தை ஒப்பர் எல்லா உயிர்க்கும் அன்புடைய மக்கள்; பிறர்க்குப் பிணியை³ வருவிக்கும் நச்சுப் புல்லோடு ஒப்பர் புல்லிய அறிவினையுடைய ஆடவர்; கல்லோடு ஒப்பர் வலிய நெஞ்சத்தை உடையார்⁴ என்றவாறு. (33)

பொருளுரை

பின்-மேல் விளைவை அல்லது பின்னால் வரும் கேட்டை, நோக்காப் பெண்டிர் - ஆராயாத மகளிர், பிணிஅன்னர்- கொண்ட கணவருக்கு நோயை ஒப்பாவர்; அன்பு உடை மாக்கள் - எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்புடைய மனிதர், உலகிற்கு - உலகத்துயிர்களுக்கு, அணி அன்னர் - அணிகலன் போன்றவராவர்; புல் அறிவின் - சிற்றறிவையுடைய, ஆடவர் - ஆண் மக்கள், பிணி பயிலும் - நோயை வருவிக்கும், புல் அன்னர் - நச்சுப் புல்லுக்கு ஒப்பாவர்; வல் என்ற - இளகுதல் இல்லாத வன்மையான, நெஞ்சத்தவர் - மனமுடையவர், கல் அன்னர் - கல்லை ஒப்பவராவர். கல் - மலை.

கருத்துரை

1. பின் வருகின்ற விளைவுகளை அறியாது செயல்படும் பெண்கள் நோய் போன்றவர் ஆவர்; 2. அன்புள்ளங் கொண்டவர் அழகிய அணிகலன் போன்றவர் ஆவர்; 3. அறிவற்ற ஆண்கள் பயிரில் இணைந்த களை போன்றவராவர்; 4. வன்மையான நெஞ்சம் கொண்டவர் கல்லைப் போன்றவராவர்.

பா. வே. 33 : 3-4. பெண்டி ருவகுக்கு, பெண்டிருலகிற; 6. அன்புடை; 7. மக்கள்; 8. பிணிபேணும்; பிணிப்பினும், பிணிபயிரின்; 9. புல்லன்ன; உரை : 1. ஒருவற்கு நோயோடு ; 2. பழி; 3. பிணிமை; 4. உடையர்

விளக்கவுரை

பின்னோக்கா வென்றது தம் கணவருக்கு அல்லது தமக்குப் பின்வரும் கேட்டை ஆராயாமல் ஒரு செயல் செய்கின்ற பெண்கள் நோய் போல் துன்பந் தரத் தக்கவராவர்; எல்லாரிடத்தும் அன்பு பாராட்டுபவரை உலகம் அணிகலனாக ஏற்று மகிழும்; ஈனபுத்தியால் கேடுறுகின்ற மனிதர் உலகத்து நச்சுப் புல்லைப்போலத் தேவையற்றவராவர்; ஆடவர் தமது புல்லறிவினால் தம்மைச் சூழ்ந்த சுற்றங்களையுங் கெடுத்தலின் இவ்வாறு கூறினார். கனிவுடைய மனமில்லாதவர் பயன்றற கற்களைப் போல வீணாயிருப்பர் என்பதாம்.

'பிணி பயிரின் புல் அன்னர்' என்றும் பாடம். இதற்கு: (நீரைக்) கூட்டுகின்ற பயிரிலுள்ள புல்லை ஒப்பாவர் என்பது பொருள். பிணி பேணும், பிணிப்பினும் என்றும் பாடம். அன்புடை மாக்கள் என்னும் தொடருக்கு யாவரிடத்தும் அன்புடைய மனிதர் என்று பொருள் கூறினுமாம். அன்னர் - அன் என்னும் இடைச்சொல்லடியாக வந்த குறிப்பு முற்று.

அந்தணரின் மிக்க பிறப்பில்லை; என்செயினும்
தாயிற் சிறந்த தமரில்லை; யாதும்
வளமையோ டொக்கும் வனப்பில்லை; எண்ணின்
இளமையோ டொப்பது இல்.

பழையவுரை

மறையவர் பிறப்புப் போல மிக்க பிறப்பு இல்லை; எல்லா நன்மையுஞ் செய்தாராயினுந் தாயைப் போல மிக்க தமர் இல்லை; செல்வத்தோடு ஒக்கும் அழகு மற்றும் யாதும் இல்லை; ஆராயின், இளமைக் காலம் போல எல்லா நன்மையும் முடிக்கலாவது பிற்தொன்றும் இல்லை என்றவாறு. (34)

பொருளுரை

அந்தணரின் - அந்தண்மையுடையார் பிறவியைப் போல, மிக்க பிறப்பு இல்லை - உயர்ந்த பிறப்பு இல்லை; என் செயினும் - தனக்கு எந்தவிதத் தீமையைச் செய்தாலும், தாயின் - தாயைப் போல, சிறந்த தமர் இல்லை - மேலான உறவினர் எவருமில்லை; வளமையோடு - செல்வ வாழ்க்கையோடு, ஒக்கும் வளப்பு - ஒப்பான அழகு, யாதும் இல்லை - மற்றெதுவும் இல்லை, எண்ணின் - ஆராயின், இளமையோடு - எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவித்தற்குரியதாகிய இளமைப் பருவத்தோடு, ஒப்பதும் - ஒத்த பருவமும், இல் - பிறிதொன்று இல்லை. தமர் - சுற்றத்தார்.

கருத்துரை

1. அருளுள்ளம் கொண்ட சான்றோர்களின் நற்பிறப்புப் போலச் சிறந்தது வேறில்லை; 2. பெற்று வளர்த்த தாயைவிடச் சிறந்த உறவினர் எவருமில்லை; 3. செல்வ வாழ்க்கையோடு ஒப்பான அழகு மற்றெதுவுமில்லை; 4. இளமை வாழ்க்கையை விட இன்பமானது வேறில்லை.

விளக்கவுரை

'அந்தணர்' - இனிய அருளெண்ணம் உடையவர். அவ்வியல்புடையராகப் பிறக்கும் பிறவியே உயர்பிறவி என்ப. மற்றிதனைக் காரண விடுகுறியெனக் கூறிப் பிறப்பை வகுப்புமேல் ஏற்றி யுரைப்பாரும் உளர்.

அந்தணரைக் காட்டிலும் பிறப்பில் உயர்ந்தவரில்லாதது போல் பிறர் எவ்வளவு மேன்மை செய்தாலும் தாய்க்கு மேம்பட்ட உறவினர் இல்லையாம்; செல்வம் மிகுந்தால் எல்லா அழகும் கைகூடும்; அதுபோல இளமை எல்லா இன்பங்களையும் நுகர்தற்கும், கல்வி முதலியவற்றைப் பெறுதற்கும், உடல் வலியுடைமைக்கும், நன்மைகளைச் செய்வதற்கும் உரியதாகும்;

எனவே, இளமை மாறா முன்னமே கல்வி முதலியவைகளைத் தேடிக்கொள்க என்பதாம்.

இரும்பின் இரும்பிடை போழ்ப; பெருஞ்சிறப்பின்
நீர்உண்டார் நீரன்வாய் பூசுப; தேரின்
அரிய அரியவற்றால் கொள்ப; பெரிய
பெயரான் எய்தப் படும்.

பழையவுரை

இரும்பாற் செய்த கருவிகளானே இரும்பினை இடையே போழ்வார்; பெருஞ் சிறப்பினையுடைய நீரினையுண்டார் நீரானே அந்நீருண்டவாயினைப் பூசுவார்; ஆராயிற் பெறுதற்கரிய பயன்களைப் பெறுதற்கரிய காரணங்களான முடித்துக் கொள்வார்; பெரியவாயுள்ள சிறப்புக்கள் பெரியாரான் எய்தப்படும் என்றவாறு. (35)

பொருளுரை

இரும்பின் - இரும்பினாற் செய்யப்பட்ட கருவிகளாலேயே, இருப்பு-இரும்பை, இடை போழ்ப - நடுவில் துண்டிப்பார்; பெருஞ் சிறப்பின் - மிக்க சிறப்புடைய, நீர் உண்டார் - சோற்றோடு கூடிய நீரை உண்டவர்களும், நீரால் - நீர் கொண்டே, வாய் பூசுப - உண்டவாயினைக் கழுவுவார், தேரின் - ஆராயுமிடத்து, அரிய - அரிய செயல்கள், அரியவற்றான் - அருமையாகிய முயற்சிகளால், கொள்ப - முடித்துக் கொள்வார்; பெரிய பெரும் பேறுகள், பெரியரான் - பேரறிவுடையோரால் எய்தப்படும் - அடையப்படும்.

கருத்துரை

1. இரும்புக் கருவிகளால் இரும்பை வெட்டுவார்; 2. சிறந்த நீர் உணவுகளை உண்டவர் அந்நீரினாலே வாய் கழுவுவார்; 3. அரிய செயல்களை அரிய முயற்சிகள் செய்தே முடிப்பார்; 4. பெரிய பேறுகளைப் பெரியோர் எய்துவார்.

பா. வே. 35 : 5-6. நீருண்டால் நீரால்வாய், நீருண்ட நீரண்வாய்; 11. கொள்க; 13. பெரியரால், பெரியரான், பெரியாரின் உரை 1. பெரியரானே

விளக்கவுரை

இரும்பை இரும்பினாலே துணிப்பது போலவும், முக்குடிநீர் குடித்த வாயைத் தண்ணீராலேயே சுத்தி செய்வது போலவும், அரிய பெரிய செயல்களை அரும்பெரும் முயற்சியாலேயே அடைய வேண்டும். அத்தகைய முயற்சிகள் கல்வி கேள்விகளாற் சிறந்தவராலேதான் அடையப்படும் என்பதாம்.

வாய் பூசுவதென்பது மரபு. முதல் வந்த இரும்பு - கருவியாகு பெயர். நீரென்றது நீருடன் கூடிய உணவை உணர்த்துகின்றமையின் பெருஞ் சிறப்பின் என்று அடைமொழி புணர்த்தார். அவ்வுணவு மிகுதி பற்றி நீரெனவே கூறப்பட்டது. பெருஞ்சிறப்பின் நீர் என்பது பாற்சோறுமாம்.

மறக்களி மன்னர்முன் தோன்றும்; சிறந்த
அறக்களி இல்லாதார்க்கு ஈயமுன் தோன்றும்;
வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றாம்; கயக்களி
ஊரில் பிளிற்றி விடும்.

பழையவுரை

வீரத்தான் வருங்களிப்புச் சேவகர்க்குத் தம்மை ஆண்ட அரசன் முன்பு தோன்றும்; ஒருவன் மனத்தின்கண் மிக்க அறக்களிப்பு வறுமையுற்றார்க்கு உதவுமிடத்தித் தோன்றும்; எஞ்ஞான்றும் செல்வராயினார் தம்மையொன்று ஏவினால், அவ் ஏவலான் வருங் களிப்பு நல்கூர்ந்தார் மாட்டுத் தோன்றும்; கயமையான் வருங் களிப்புத் தான் வாழும் ஊரின்கண் தோன்றி ஆரவாரம் பெருக்கிவிடும் என்றவாறு.

அல்லதரஉம், 'வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றாம்' என்பது, யாதானுமொரு பொருள் பெற்றால் அதனைக் கண்டு வியக்குங்கள் நல்கூர்ந்தார் மாட்டுத் தோன்றும் என்றுமாம். (36)

பொருளுரை

மறக்களி - வீரத்தால் வரும் களிப்பு, மன்னர் முன் - அரசர்கட்கு முன்னால், தோன்றும் - வீரர்கட்கு உண்டாகும்; சிறந்த அறக்களி - மிக்க அறத்தால் வருங்களிப்பு (தருமம் செய்வதனால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சி), இல்லாதார்க்கு - வறியவர்கட்கு, ஈயும் முன் - உதவுமிடத்து, தோன்றும்- கொடுப்பார்க்கு உண்டாகும். வியக்களி - யாதானும் ஒன்றைப் பெற்று வியத்தல் செய்யும் களிப்பு, நல் கூர்ந்தார் மேற்றாம் - வறிஞர்கள்பால் உண்டாகும், கயக்களி - கீழ்மைக் குணத்தால் உண்டாகும் களிப்பு, ஊரில் - இருக்கும் ஊரில், பிளிற்றிவிடும் - பலரும் அறிய ஆரவாரித்தலால் உண்டாகும். கயம் - கீழ்மை, கீழ்மக்கள்.

கருத்துரை

1. தம் மன்னனுக்கு முன்னே போர் செய்யும்போது வீரர்களுக்கு வீரக்களிப்புத் தோன்றும்; 2. வறியார்க்கு ஒன்றிவதே செல்வமுடைய வள்ளல்களுக்கு உண்மையான ஈகைக்களிப்பாம்; 3. வறியோர் ஒன்றைப் பெறும் போது களிப்பார்; 4. கீழ்மகனிடம் தோன்றும் களிப்பு ஊர் எல்லாம் பரவி ஆரவாரஞ் செய்தலாகும்.

விளக்கவுரை

சேவர்கர்க்குத் தாம் வீரங்காட்டியதனால் உண்டான மகிழ்ச்சி தம்மை மன்னர் கொண்டாடும்போது சிறந்து காணும்; அவ்வாறே ஈகையால் வரும் மகிழ்ச்சி வறியவர்கட்கு அளிக்கும்போது சிறந்து தோன்றும்; செல்வர், தமக்கொரு வேலையிட்டால் அதனால் தமக்குச் சிறிது பயன் உண்டாம் என்கிற மகிழ்ச்சியை வறியரேயன்றி மற்றவர் கொள்ளாமல் இழிவாகவே கொள்வர். மூடன் மகிழ்ச்சியடையத் தகாததற்கு மகிழ்ந்து ஊரேல்லாம் நிறையும்படி ஆர்ப்பரிப்பான் என்பதாம்.

களி: முதலிலைத் தொழிற்பெயர். வியம் - பெருமை, அதனால் செய்யுமேவலுக்கு ஆகுபெயர். கயவு இங்குக் கீழ்மை. பிளிற்றிவிடும் - இரைச்சலிட்டுவிடும்.

கீழ்மக்கள் தனது புன்செயலைப் பெரியதாய்க் கருதி ஊரெங்கும் கூறிக்கூறி மகிழ்தலே, கீழ்மைக்களிப்பு எனப்பட்டது.

மையால் தளிர்க்கும் மலர்க்கண்கள்; மால்இருள்
 நெய்யால் தளிர்க்கும் நிமிர்சுடர்; பெய்ய
 முழங்கத் தளிர்க்கும் குருகிலை; நடடார்
 வழங்கத் தளிர்க்குமாம் மேல்:

பழையவுரை

அஞ்சனத்தால் தளிர்க்கும் ஐதீர் போன்ற கண்கள்¹
 பேரிருளின்கண் நிமிர்ந்து எரியும் விளக்கு நெய்யால் தளிர்க்கும்²;
 பெய்தற்கு முழங்கவே தளிர்க்கும் குருகிலை; நடடார்க்குப் பொருள்
 வழங்கத் தளிர்ப்பர் மேலாயினார் என்றவாறு. (37)

பொருளுரை

மலர்க் கண்கள் - சுவளை மலரைப் போன்ற கண்கள், மையால் தளிர்க்கும் - கண்ணுக்கு இடுகின்ற மையினால் நன்கு விளங்கும்; மால் இருள் - மிக்க இருட்டில், நிமிர் சுடர் - நிமிர்ந்து தெரியும் நெருப்பு, நெய்யால் தளிர்க்கும் - நெய்யினால் நன்கு விளங்கும்; பெய்யல் முழங்க - மேகம் பெய்தற்குக் குமுற, குருகு - குருக்கத்தி மரம், இலை தளிர்க்கும் - இலைகள் துளிர்விடும்; மேல் - மேன்மைக் குணமுடையார், நடடார் வழங்க - நண்பர்க்குக் கொடுத்தலால், தளிர்க்கும் - மேலும் பொருளிற் பெருகுவர்.

கருத்துரை

1. மையால் கண்கள் அழகு பெறும்; 2. நெய்யினால் விளக்குகள் சுடர்விட்டு எரியும் 3. மேக முழக்கத்தால் குருக்கத்தி மரம் தளிர்க்கும்; 4. அடுத்தவர்க்கு வழங்குதலால் மேலோர்கள் பூரிப்படைவர்.

பா. வே.37 : 1-5. மையிற் றளிர்க்கு மரக்கண மாயிரு னெய்யிற்;
 8. பெய்யல்

உரை : 1. மலர் போன்றிருந்த கண்கள்; 2. நெய் பெற்றாற் தளிர்க்கும்.

விளக்கவுரை

மையிடக் கண்கள் நாளுக்குநாள் விளங்கிவரும்; விளக்குக்கு நெய் வார்க்க வார்க்க ஒளி வளர்ந்து விளங்கும்; மேகம் மழை பெய்யும்படி வருகிற முழுக்கங் கேட்டால் குருக்கத்தி மரத்தின் இலைகள் செழிப்பாகும்; இவை போல மேலானவர்கள் தம்முடைய நண்பர்களுக்குக் கொடுக்கக் கொடுக்க மகிழ்வார்கள் என்பதாம்.

நிமிர் சுடர் - கொழுந்தோடி எரியுந் தீச்சுடர். பெய்யல்: மேகத்துக்கானமையின் தொழிலாகுபெயர். 'தளிர்க்கும்' என்பது இலக்கணையால் மகிழ்ச்சி முதலிய பொருளைத் தந்தது.

நகையினிது நடடார் நடுவண்; பொருளின்
தொகையினிது தொட்டு வழங்கின்; தகையுடைய
பெண்ணினிது பேணி வழிபடின்; பண்ணினிது
பாடல் உணர்வா ரகத்து.

பழையவுரை

நடடார் நடுவணிநுந்தி நகை இனிதீ; பொருளின் கூட்டம்
இனிது தொட்டு வழங்குவா னாயின்; சிறப்புடைய பெண் இனிது
தன்கொழுநனைப் பேணி வழிபடின்; பண் இனிது பாட்டின் தொழிலை
அறிவாரிடத்து என்றவாறு. (38)

பொருளுரை

நகை - முகமலர்ச்சி, நடடார் நடுவண் -
நண்பர்களுக்கிடையில், இனிது - அவர்க்கு - இன்பந்தருவதாகும்.
பொருளின் தொகை - செல்வக் குவியல், தொட்டு வழங்கின் -
எடுத்து ஏழைகட்கு வழங்கினால், இனிது - இன்பந் தருவதாகும்;
தகை உடைப்பெண் - சிறப்புடைய பெண், பேணி - கணவனைக்

காத்து, வழிபடின் - அவன்வழி நின்றால், இனிது - இன்பந் தருபவளாவாள்; பண் - இசை, பாடல் உணர்வார் அகத்து - பாடுந் தொழிலை அறிபவரிடத்து, இனிது - இன்பந் தருவதாகும்.

கருத்துரை

1. நண்பரிடத்தில் முகமலர்ச்சி இன்பமாகும்; 2. வறியோர்க்கு வழங்கும் போதுதான் செல்வத்தால் இன்பமுண்டாகும்; 3. கணவனைப் போற்றி அவன் வழி நிற்கும் பெண்டிர் இனியராவர்; 4. நாட்டின் சுவை உணர்வாரிடமே இசை இன்பம் தரும்.

விளக்கவுரை

நண்பர்கள் நடுவிருந்து தேய்ச் சிரிப்பது இன்பமானதாகும். அவ்வாறே பொருளை வாரி வழங்கும்போது மனமகிழ்ச்சியாகும். ஒரு பெண் தன் கணவனைப் பேணி நடப்பாளாயின் அவள் எல்லோராலும் போற்றப் பெறுவாள். இசையின் திறமறிந்தவர்களிடத்தில் பாடல் பாடினால் இன்பமாயிருக்கும்.

'நகை' யும் 'தொகை' யும் தொழிற்பெயர்; பொருளின் தொகை பொருட் கூட்டு. 'வகை மாண்ட' என்றும் பாடம். இதற்கு: நல்ல நிலையுள்ள என்பது பொருள். வகை என்பது, நிறைவு சொற் செயல்களின் நல்வகையை; அஃதாவது சிறப்பை உணர்த்திற்று; அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என நால்வகைக் குணமுடைமையுமாம். பேணுதல் - உண்டி முதலிய வேண்டுவ கொடுத்துக் காத்தல்; வழிபடல் - கணவன் கருத்துவழி நிறறல். பாடல் - தொழிற்பெயராதலின், ஈண்டுப் பாடுதற்றொழிலென்று கொள்க. இனிது: குறிப்பு வினைமுற்று.

கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தல்; எஞ்ஞான்றும் இரப்பவர்க்குச் செல்சார்ஒன்று ஈவோர்; பரப்பமைந்த தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை; ஊனுண்டல் செய்யாமை செல்சார் உயிர்க்கு.

பழையவுரை

இந்தார்க்கு ஒன்று ஈயாமை கரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடு முகங்கவிழ்தல்; எஞ்ஞான்றும் இரப்பவர்க்குப் பற்றுக் கோடாவார் யாதானும் ஒன்றினைக் கொடுப்பார்; பரப்பு நிரம்பிய சேனைக்குப் பற்றுக்கோடு தறுகண்மை; ஒருவன் உயிருக்குப் பற்றுக்கோடு ஊன் உண்ணாமை² என்றவாறு. (39)

பொருளுரை

கரப்பவர்க்கு - இரப்பவர்க்கு ஒன்றும் ஈயாமல் ஒளித்து வைக்கும் இயல்புடையார்க்கு, செல்சார் - அவர் மேற்கொள்ளுஞ் சார்பு, கவிழ்தல் - இரந்து வருவாரைக் கண்டவிடத்து முகங்கவிழ்ந்து நின்றலாம்; எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், இரப்பவர்க்கு - யாசிக்கும் உட்புடையார்க்கு, செல்சார் - செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, ஒன்று ஈவார் - ஒரு பொருளைக் கொடுக்கும் இயல்புடையார்; பரப்பு அமைந்த - போரில் சுறுசுறுப்புடைய, தானைக்கு - சேனைகளுக்கு, செல்சார் - பற்றுக்கோடு, தறுகண்மை - அஞ்சாமை - வீரமாம்; உயிர்க்கு - ஒருவனது உயிர்க்கு, செல்சார் - செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, ஊன் உண்டல் செய்யாமை - பிறவுயிர்களின் ஊனுண்ணலைச் செய்யாதிருத்தலாம்.

கருத்துரை

1. இல்லையென்று செல்வத்தை மறைத்து வைப்பவர்கள் இரப்பவரைக் கண்டால் முகம் கவிழ்ந்து நிற்பார்; 2. இரப்பவர்க்கு ஈகைக் குணமுடைய செல்வரே பற்றுக் கோடாவார்; 3. பரப்பவுள்ள சேனைக்கு வீரமே ஒரு பற்றுக் கோடு; 4. ஊன் உண்ணாமையே உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாம்.

பா. வே. 39 : 7. ஈவார்; 9. சேனைக்குச்; 14-15. செல்சார் வொன்று

உரை : 1. கரப்பவர்க்குப் பற்றுக்கோடு முகங்கவிழ்தல்
2. ஒருவனுயிருக்குப் பிறவுயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடு
ஊனுண்ணாமை;

விளக்கவுரை

கருமிகள் யாசகரைக் கண்டால் தலைகுனிந்து நிற்பார்கள்; யாசகரோ வள்ளல்களையே அடுத்திருப்பார்கள்; சேனையானது வீரத்தையே பற்றி நிற்கும்; அதுபோல் புலால் தின்னாமையே உயிர்க்கு ஆதரவாயிருக்கும் என்பதாம்.

செல்சார் - செல்லும்படியாகிய சார்பு, வினைத்தொகை, சார்முதலிலைத் தொழிற்பெயர், சாரும்படியான பொருளுக்கு ஆகுபெயர், சார்பு என்பது பொருள்; அஃதாவது சார்ந்து நின்றற்குரிய நிலை, அல்லது பற்றுக் கோடு என்க. செல் என்பது கருத்து நோக்கிப் பொருள் மாறுபடும். கரப்பவர் செல்லுதலாவது மேற்கொள்ளுதல்; இரப்பவர் செல்லல் - அடுத்தல்; தானைக்குச் செல்லல் - இடந்தரல்; உயிர்க்குச் செல்லல் என்பதும் மேற்கோடலாம். தறுகண்மை - இரங்காமைக்கு ஏதுவான மறம்.

கண்டதே செய்பவாம் கம்மியர்; உண்டெனக்
கேட்டதே செய்ப புலன்ஆள்வார்; வேட்ட
இனியவே செய்ப அமைந்தார்; முனியாதார்
முன்னிய செய்யுந் திரு.

பழையவுரை

தாம் கண்ணால் கண்டதனையே செய்ய வல்லராம் கம்மியர்; உண்டென்ற நூலை நெறியால் கேட்டதனையே செய்வார் அறிவினை ஆள்வார்; தாம் காதலித்தனவற்றுள் எல்லார்க்கும் இனியனவற்றையே செய்வார் குணங்களான் அமைந்தார்; சினம் இல்லாதார் கருதினவற்றையே செய்யும் திருமகள் என்றவாறு. (40)

பொருளுரை

கம்மியர் - கம்மாளர், கண்டதே செய்ப - தாம் கண்ட பொருள் போன்றவற்றையே செய்வார்; புலன் ஆள்வார் - அறிவினை ஆளும் பேரறிஞர், உண்டு எனக் கேட்டதே -

பா. வே. 40 : 1. கண்டது ; 2 செய்குவர், செய்பவர், செய்வதாம், செய்வராம்; 5 கேட்டது; 6. செய்வர்; 7. புலனாள்வோர்; 8. வேட்க, பெட்ட, பெட்ப; 13. முன்னியவே.

பயனுண்டு எனக் கேள்வியால் தெளிந்தவற்றையே, செய்ப - செய்வர்; அமைந்தார் - நற்குணங்கள் அமைந்த சான்றோர், வேட்ட - பிறர் விரும்பிய, இனியவே செய்ப - இனிமையாயினவற்றையே செய்வர்; திரு - திருமகள், முனியாதார் - யாரிடத்தும் சினவாத பெரியோர்கள், முன்னிய செய்யும் - கருதினவற்றையே முடித்து வைப்பாள்.

கருத்துரை

1. கம்மாளர் தாம் கண்ணாற் கண்ட பொருள் போன்றவற்றையே செய்வர்; 2. அறிஞர்கள் பயனுள்ளவையெனக் கல்வி கேள்விகளாற் தெளிந்தவற்றையே செய்வர்; 3. சான்றோர்கள் பிறர் விரும்பும் இனிமையானவற்றையே செய்வர்; 4. திருமகள், எவரையும் சினவாத பெரியவர்கள் எண்ணியவற்றையே செய்வாள்.

விளக்கவுரை

சிற்பிகள் ஒன்றைக் கண்டால் அதைப்போல் மற்றொன்று செய்வார்கள். கற்றறிந்தவர்கள் நன்னூல்கள் சொல்லியதையே செய்வார்கள். நற்குண நற்செய்கையுடையோர் பிறர் விரும்பும் நல்லனவற்றையே செய்வார்கள். கோபம் முதலியவற்றை நீக்கிய பெரியோர்கள் நினைத்தையெல்லாம் திருமகள் நிறைவேற்றி வைப்பாள் என்பர். எனவே, யாவருக்கும் மேலானவர் கோபம் முதலான நீக்கியவர் என்பது பெறப்படும்.

கம்மியர் - தொழில் செய்வோர், அவை; கன்னார், கொல்லர், சிற்பர், தச்சர், தட்டார் எனப் பலவகைப்படுவர். புலன் - ஈண்டு அறிவு. முன்னிய - வினையாலணையும் பெயர்.

திருவும் திணைவகையான் நில்லா; பெருவலிக்
கூற்றமும் கூறுப செய்துஉண்ணாது; ஆற்ற
மறைக்க மறையாதாம் காமம்; முறையும்
இறைவகையான் நின்று விடும்.

பழையவுரை

செல்வங்களும் குடிப்பிறப்பின்¹ நன்மையான் நில்லா; பெருவலியுடைய கூற்றமும் தான் உண்ணப்படுகின்றவன் சொல்லுவனவற்றைச் செய்து உண்ணாது; மிகவும் மறைப்ப மறைவுண்ணாது² காமமும்³; முறைமையும்⁴ அரசன் வகையானே நிற்பது என்றவாறு. (41)

பொருளுரை

திருவும் - செல்வங்களும், திணை வகையால் - குடிப்பிறப்பு வகையால், நில்லா - பொருந்தி நிலை பெறா; பெருவலி - மிக்க வலிமையுடைய, கூற்றமும் - நமனும், கூறுப - தன்னாலுண்ணப்படுகின்றவன் சொல்வனவற்றை, செய்து உண்ணாது - செய்து பின் அவனுயிரைக் கொள்ளான்; ஆற்ற - மிகவும்; மறைக்க - மறைவாக்க, காமம் - காமவியல்பு, மறையாது - வெளிப்படாமலிராது; முறையும் - செங்கோலும், இறைவகையால் - அரசனது செய்கை வகையால், நின்றுவிடும் - நிலைத்து விடும்.

கருத்துரை

1. குடிவகைக்கேற்பச் செல்வம் நில்லா, செல்வத்திற்கு உயர்ந்த குலம் தாழ்ந்த குலம் என்ற வேற்றுமை கிடையாது; 2. கூற்றுவன் தன்னால் உண்ணப்படுகின்றவன் சொல்வதைக் கேட்கமாட்டான்; 3. மறைத்தாலும் காமம் மறையாது; 4. மன்னனது போக்குக்கு ஏற்றபடி ஆட்சிமுறை அமையும்.

விளக்கவுரை

செல்வம் இன்னாருக்குண்டு இன்னாருக்கில்லை என்று சாதிபேதத்தைப் பற்றி இருப்பதல்ல; அது எவரிடத்தும் நிற்பதும் போவதுமாயிருக்கும். எமன் கொண்டுபோகும் காலத்தில், 'சற்று

பா. வே. 41 : 3. இல்லை; 6 கூறுவ; 7. செய்துண்ணா; 9-10 மறைக்கு மறையாதார்;

உரை : 1. குடிப்பிறப்பு; 2. மறைப்புண்ணாது; 3. காமம்; 4. முறையும்.

இரு இன்ன செயல் முடித்து வருகிறேன்' என்றால் அவன் கேட்கமாட்டான், காலநியதிப்படியே கொண்டு போவான். ஒருவன் கொண்டிருக்கிற காமத்தை மேலுக்கு மறைத்தாலும் அது வெளியாகாமல் நில்லாது. மக்கள் நடக்க வேண்டிய முறைகளோ மன்னனின் கட்டளையின்படி எல்லாவிதத்திலும் நிற்கும் என்பதாம். மன்னன் முறைசெய்து ஆண்டால் மக்கள் முறையாக நடப்பார்கள் என்பதாம்.

திணை - ஈண்டுக்குடி, 'வகையில் விழுந்திணைப் பிறந்த' (புறம்.139) என்புழிப்போல; குடியின் உயர்வு தாழ்வுக்கு ஏற்பச் செல்வமும் மிகுந்தும் குறைந்தும் நில்லா வென்றற்குத் 'திணைவகையா னில்லா' வெனப்பட்டது. செல்வம், செல்வாக்கு, செல்வ நுகர்ச்சி எனத் திரு பலவாகலின் 'நில்லா' எனப் பன்மையிற் கூறினார். எவர் வலிமையுங் கூற்றுவன் முன் செல்லாமையின், அவனுக்குப் பெருவலிமை உரைக்கப்பட்டது.

திரு பால்பகாவஃறிணைப் பெயர். எனவே 'நில்லா' எனப் பன்மை வினை கொண்டது. முறையும் - இதில் உம்மை சிறப்பு; பலரிடத்தும் வெவ்வேறாகி ஒருவர்க்கு அடங்காமையே சிறப்பு. மற்றவை எண்ணும்மை.

பிறக்குங்கால் பேர்எனவும் பேரா; இறக்குங்கால்
நில்லெனவும் நில்லா உயிரெனைத்தும்; நல்லாள்
உடம்படிண் தானே பெருகும்; கெடும்பொழுதில்
கண்டனவும் கரணாக் கெடும்.

பழையவுரை

உயிரெல்லாம் பிறக்கும்பொழுது தவிர் எனவும் தவிரா;
இறக்கும் பொழுது நிற்க எனவும் நில்லா; தீமடந்தை மனமகிழ்ந்து
உடம்படிண் செல்வம் தானே பெருகும்; அச்செல்வம் கெடும்பொழுது
கண்ணாற் காணப்பட்டுள்ளவாய் நின்று பொருள்களும்
காணப்படாவாய்க் கெடும்' என்றவாறு. (42)

பா. வே. 42 · 3. பேராது; 6. நில்லாது, 7. உயிரனைத்தும்; 9. உடம்படிற்;
14-15. காணா கெடும்.

உரை · 1. செல்வங் கெடும்பொழுது காணப்பட்டுள்ளவாய் நின்று
பொருளுங் காணப்படாவாய்க் கெடும்

பொருளுரை

உயிர் எனைத்தும் - எல்லா உயிர்களும், பிறக்குங்கால் - உண்டாகும்போது, பேர் எனவும் பேரா - உடலை விட்டு நீங்கென்றாலும் நீங்கா; இரக்குங்கால் - அவை சாகும்போது, நில் எனவும் நில்லா - இவ்வுடலிலேயே இரு என்றாலும் நிலை பெறமாட்டா; நல்லாள் - திருமகள், உடன்படிள் - கூடிள், தானே பெருகும் - செல்வம் தானே வளரும், கெடும் பொழுதில் - அச்செல்வம் போங்காலத்தில், கண்டனவும் - கண்ணுக்கு எதிரில் தோன்றியிருக்கும் பொருள்களும், காணா - காணப்படாதனவாய், கெடும் - அழிந்துபோகும்.

கருத்துரை

1. உயிர்கள் பிறக்கும்பொழுது நீங்கென்றால் நீங்கா, 2. உயிர்கள் இறக்கும்போது நில்லென்றாலும் நில்லா; 3. திருமகள் அருள் கூடிள் செல்வம் தானே பெருகும்; 4. திருமகள் அருள் நீங்கின் செல்வம் தானே நீங்கும்.

விளக்கவுரை

எல்லா உயிரினங்களும் பிறக்கும்போதே இறக்கச் சொன்னாலும் இறக்கா, இறக்கும்போது இருக்கச் சொன்னாலும் நிற்க மாட்டா; இவ்வாறு உயிர்வாழ்க்கை நிலையானதல்ல அவ்வாறே செல்வமகள் அருள் உண்டானால் பொருள் வரவாகும். அவள் அருள் நீங்கினால் பொருளும் நீங்கும். எனவே செல்வமும் நிலையானதல்ல. இவற்றை நம்பாமல் இருக்கும் வரை அறம் செய்க என்பது பெறப்படும்.

எனவும் என வந்த இரண்டும்மைகளும் எச்சம். எனைத்தும் என்பது முற்றும்மை. முழுமையென்னும் பொருள் உணர்த்திற்று. உடம்படிள் - உடம்பட்டுச் சேரின் என்க. காணாமுற்றெச்சம். காணாமல் என்பது ஈறு கெட்டு காணா என நின்றது. பெயர் என்பது பேர் என மருவியது. எனை - எத்தனை என்பதன் மருஉ.

போர்அறின் வாடும் பொருநர்சீர்; கீழ்வீழ்ந்த
வேர்அறின் வாடும் மரமெல்லாம்; நீர்பாய்
மடைஅறின் நீள்நெய்தல் வாடும்; படைஅறின்
மன்னர்சீர் வாடி விடும்.

பழையவுரை

போர் இன்றிவிடிற்' பொருபடையாளர் சீர்மை அழியும்; கீழ்
வீழ்ந்த வேர் அறுமாயின் மரங்களெல்லாம் உலரும்; நீர் பாயும்
மடையின் கண் நீர் அறின் நீண்ட நெய்தல் மலர்கள் உலரும்; சேனை
இன்றிவிடிள் அரசர் சீர்மை வாடும் என்றவாறு. (43)

பொருளுரை

பொருநர் சீர் - போர் வீரரின் சிறப்பு, போர் அறின் -
போர் இலதானால், வாடும் - குன்றும்; மரம் எல்லாம் -
மரங்களெல்லாம், கீழ் வீழ்ந்த - நிலத்துள் இறங்கிய, வேர் அறின்
- வேர் அறுந்தால், வாடும் - பட்டுப்போகும்; நீள் நெய்தல் -
நீரினளவு வளர்கின்ற நெய்தற் கொடி, நீர்பாய் - நீர் பாயும்,
மடை அறின் - மடை நீர் வற்றினால், வாடும் - உலரும்; மன்னர்
சீர் - அரசரது செல்வம், படை அறின் - சேனை இலதானால்,
வாடிவிடும் - அழிந்துபோகும்.

கருத்துரை

1. போரில்லாவிடின் வீரர்களின் சிறப்புக் கெடும்; 2. வேர்
அறுந்துவிடின் மரங்கள் பட்டுப்போகும்; 3. நீரற்றுவிடின் நெய்தல்
உலரும்; 4. படையில்லாவிடின் வேந்தனது சிறப்பு அழிந்து
போகும்.

விளக்கவுரை

உண்மையான வீரர் போர் நேரிடாமற்போனால்
மனக்குறைப்பட்டிருப்பது போலவும், வேர் அற்றால் மரங்கள் வாடி

பா. வே. 43 : 1. போரின்றி; 5. வேரின்றி 9. மடையின்றி; மடையிறின்;
10. நீர்நெய்தல், நீணெய்தல்; 12. படையின்றி,
கொடையின்றி

உரை : போரன்றிவிடிற்

அழிந்து போவது போலவும், நீர்மடையில்லாமற் போனால் அதன் அருகிலிருக்கும் நெய்தல் வாடுவது போலவும், சேனையிலாமற் போனால் வேந்தன் வாடி இளைத்துப் போவான். எனவே, தன்னரசு நிலைபெறும் பொருட்டுத் தக்க சேனைகளை வைத்துக் காக்க வேண்டும் என்பதாம்.

மடை: தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். மடு-பகுதி, ஐ:வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி நீரை நிறைத்து நிற்பது என்பது பொருள்.

போரின்றி, வேரின்றி, மடையின்றி, படையின்றி எனவும் பாடம். இன்றி - எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சம். மடையின்றி - மடைக்கண் நீரின்றி என விரிக்க.

'கொடையின்றி, மன்னர் சீர் வாடிவிடும்' என்கிற பாடத்தில் அமைச்சர், படைத்தலைவர் முதலான அனைவருக்கும் தக்கபடி கொடாமற் போனால் வேந்தனது சீர் வாடிவிடும் என்பது கருத்தாகும்.

மன்னர்க்குச் சீரென்றது அவரது அரசாட்சிச் செல்வத்தை. பொருநர் சீர் என்பது அவர்க்குரிய வீரச்சிறப்பை. மடை - வாய்க்கால்; குளமுமாம்.

ஏதிலார் என்பார் இயல்பில்லார்; யார்யார்க்கும்
காதலார் என்பார் தகவுடையார்; மேதக்க
தந்தை எனப்படுவான் தன்உவாத்தி; தாய்என்பான்
முந்துதான் செய்த வினை.

பழையவுரை

ஒருவர்க்கு அயலாராவார் குணம் இல்லாதார்; யாவர்க்கும் அன்புபடப் படுவார் குணமுடையார்; விரும்பத்தக்க தாதை எனப்படுவான் தன்னை ஒதிவித்தவன் ஒருவன்; தனக்குத் தாய் என்பான் முற்பிறப்பில் தான் செய்த நல்வினை என்றவாறு. (44)

பா,வே.44 : 1. ஏதிலர் : 3. இயையிலார்; 5. காதலர்; 11. தன்வாத்தி, 10-12. யுபாத்தி யெனப்படுவான் தாயென்ப,

பொருளுரை

ஏதிலார் என்பார் - அயலாரென்று கருதப்படுபவர்கள், இயல்பு இல்லார் - நல்லியல்பு இல்லாதவர்கள்; யார் யார்க்கும் - யாவர்க்கும், காதலார் என்பார் - அன்பர் எனப்படுவர், தகவு உடையார் - நல்லியல்புடையவர்கள்; மேதக்க - மேன்மையான, தந்தை எனப்படுவான் - தந்தை என்று செல்லப்படுவன், தன் உவாத்தி - தனக்கு நூல்களைக் கற்பித்தவன்; தாய் என்பாள் - மேன்மையான தாயென்று சொல்லப்படுபவள், முந்து - முற்பிறப்பில், தான் செய்த வினை - அவனவன் செய்த நல்வினையாகும்.

கருத்துரை

1. நல்லியல்பில்லாதவர் ஒருவர்க்கு அயலார் ஆவார்; 2. நற்குணமுடையவரே எல்லோருக்கும் அன்பராவார்; 3. மேலான தந்தை எனப்படுபவர் ஆசிரியரே ஆவார்; 4. தாயெனப்படுபவள் முன்செய்த நல்வினையால் வந்தவள் ஆவாள்.

விளக்கவுரை

நற்குணமில்லாதவர் எல்லோருக்கும் வேண்டாதவர்; அவ்வாறே நற்குணமுடையவர் அனைவருக்கும் விருப்பமானவர் ஆவார். ஒருவன் தனக்குக் கல்வி கற்பித்தவன் தந்தை எனப்படுவான். முற்பிறப்பில் தான் செய்த நல்வினையே தனக்கு இப்பிறப்பில் தாயைப் போல் வேண்டிய நன்மைகளைப் பயக்கும் என்பதாம்.

ஏதிலார் - ஒற்றுமைப்படுத்துதற்குரிய ஏது இல்லாதவர்; அவர் பகைவருமல்லர், நண்பருமல்லர், அயலார் ஆவார். 'யார் யார்க்கும்' என்கிற அடுக்கு எப்படிப்பட்ட அனைவருக்கும் என்கிற பொருள் பற்றி வந்தது.

உடம்பை வளர்க்கும் தந்தையைப் போலவே அறிவேன்னும் உடம்பை ஆசிரியன் வளர்த்தலின் அவரும் தந்தை எனப்பட்டார். நிலையற்ற உடம்பை வளர்த்தலைவிட

நிலையான அறிவை நல்கும் ஆசிரியர் மேலானவர் ஆதலால் அவர் மேதக்க எனப்பட்டார்.

முன் செய்த நல்வினை இப்பிறப்பில் இன்பங்களைச் சிறிதளவுந் தவறாமல் உடனிருந்து ஊட்டவின் அது தாயெனப்பட்டது. தாயெனுங் குறிப்பால் ' வினை' நல்வினைக்காயிற்று 'தாயென்பாள் வினை' என்பது: திணைவழுவமைதி, முந்து என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஆகுபெயராய் முற்பிறப்பை உணர்த்தியது.

பொறிகெடும் நாணற்ற போழ்தே; நெறிப்பட்ட
ஐவரால் தானே வினைகெடும்; பொய்யா
நலங்கெடும் நீரற்ற பைங்கூழ்; நலம்மாரின்
நண்பினார் நண்பு கெடும்.

பழையவுரை

செல்வம் கெடும் ஒருவற்கு நாண் இன்றி பொழிந்த பொழுதே; தன்வயத்தனவாய் வழிப்பட்ட ஐவகைப் பொறிகளாலும் பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய வினை கெடும்; பழுத்படாத வினைவின் நலங்கெடும் நீர்அற்ற பைங்கூழ்; மனத்தின்கண் உளதாம் ஈரம் துவரின் நண்புடையார் நண்பு கெடும் என்றவாறு.

அல்லதரஉம், 'பொறி கெடும் நாணற்ற போழ்தே'² என்பது கயிறற்றொழுதே பாவையாகிய பொறிகெடும் என்றுமாம். (45)

பொருளுரை

நாண் அற்ற போழ்தே - ஒருவனுக்கு நாண்மென்பது நீங்கினபோதே, பொறி கெடும் - அவனது புகழாகிய செல்வம் கெடும்; நெறிப்பட்ட - நல்வழியிலமைந்த, ஐவரால் - ஐம்பொறிகளால், வினை தானே கெடும் - தீவினைகள் முயற்சியில்லாமலே ஒழியும்; நீர் அற்ற பைங்கூழ் - நிறைப்பெறாத பசும் பயிர்கள், பொய்யா - பொய்க்காத, நலம் கெடும் -

பா.வே 45 3 போதே, 12-13 நலமாற நண்பினான், 13 நண்பினர்
உரை 1. அன்புடையார், 2 போதே

விளைவின் நன்மை கெட்டழியும்; நலம் மாறின் - நற்குணம் வேறுபட்டால், நண்பினர் நண்பு கெடும் - நட்பாயினர் நட்பு கெட்டுப்போகும். நாண் - வெட்கம்.

கருத்துரை

1. நாணம் அழிந்தால் செல்வம் அழியும்; 2. ஐம்பொறிகளை அடக்கினால் தீவினைகள் அழியும்; 3. நீர் இல்லையானால் பயிர்களின் விளைவு கெடும்; 4. நன்மை மாறினால் நட்புக் கெடும்.

விளக்கவுரை

நாணுதல் என்பது செய்யாச் செயல்கள் செய்ய மனம் துணியாமை, அது ஒருவற்கு இல்லாமற் போனால் கண் முதலியவை இருந்தும் பயனில்லை; அல்லது சூதாடல், கள்ளாண்ணல் முதலிய தீச் செயல்கள் செய்வதனால் பொருள் கெடும்; கண், செவி, வாய் முதலிய ஐம்பொறிகள் நெறிப்பட்டிருந்தால் மனம் ஒருமைப்பட்டு வினைகள் கெடும்; நீர் வறண்டால் பயிரின் செழிப்பு கெடுவதுபோல் நண்பரிடத்தில் அன்பு மாறினால் நட்புக் கெடும் என்பதாம்.

அஃறிணையான பொறிகளை, வினைகெட ஏதுவான சிறப்பு நோக்கி ஐவர் என உயர்திணையாகக் கூறியதாம்.

'பொறி கெடும் நாணற்ற போழ்தே' என்பதைக் கயிரற்றபோதே பாவை கெடுமென்றுரைப்பாருமுள். கயிறு - யந்திரக்கயிறு, பாவை - மரப்பாவை. "மரப்பாவை நாணாலுயிர்மருட்டி யற்று" (குறள்:1020) என்புழிக் காண்க "பொறியறு பாவையிற் பொம்மென விம்மி" என்பது சீவகசிந்தாமணி (நாம் 704).

நெறிபடல் - தன்வழிப்படல்; வினை - ஈண்டுப் பிறவிக்கு ஏதுவான வினை. பயிர்க்குப் பொய்யா நலமென்பது, நீர் பாய்ச்சி முறையாய்ப் பயிரிட்டால் அது சிறிதுந் தவறாமல் தரும் கதிர் முதலிய விளைபொருட் பயன்கள் என்க. நண்பர்க்கு நலமாவது, உற்றுழியுதவலாம். போழ்து - பொழுது என்பதன் மருஉ; போது எனவும் வரும்.

நன்றிசாம் நன்றுஅறியா தார்முன்னர்; சென்ற
விருந்தும் விரும்பிலார் முன்சாம்; அரும்புணர்ப்பின்
பாடல்சாம் பண்அறியா தார்முன்னர்; ஊடல்சாம்
ஊடல் உணரர ரகத்து.

பழையவுரை

செய்த நன்றியை அறியாதாரிடத்துச் செய்த நன்றி கெடும்; விருப்பு இலாரிடத்துச் சென்ற விருந்து வாடும்; அரிதாகப் புணர்ந்த, புணர்ப்பினை யுடைய பாடல் கெடும், பண்ணினை அறியாதார் முன்பு; ஊடிய ஊடலும் கெடும், ஊடியவற்றை² உணராத்தொழிந்தார் மாட்டு என்றவாறு. (46)

பொருளுரை

நன்றி அறியாதார் முன்னர் - பிறர் செய்த நன்மைகளை மறக்குமியல்பினரிடத்து, நன்றி சாம் - செய்ந்நன்றி கெடும்; விருப்பு இலார் முன் - அன்பில்லாதவரிடத்து, சென்ற விருந்தும் - போன விருந்தினரும், சாம் - வாடுவர்; அரும்புணர்ப்பின் - அருமையாக யாத்த யாப்பினையுடைய, பண் அறியாதார் முன்னர் - பண்ணிசையை அறியாதாரிடத்தில், பாடல் சாம் - பாடுதற் தொழில் கெடும்; ஊடல் உணரார் அகத்து - ஊடுதலினினைமையைத் தெரிதலில்லாத கணவரிடத்தில், ஊடல் சாம் - (அன்புடைய மாதர்) ஊடுதல் பயன்படாமல் அழியும்.

கருத்துரை

1. நன்மையை அறியாதவரிடம் செய்ந்நன்றி மறையும்; 2. அன்பில்லார் மாட்டுச் செல்லும் விருந்தினர் வாடுவர்; 3. இசையறியாதார் மாட்டு அருமையான பாடல்களும் பயனற்றுப் போகும்; 4. புலவியின் இனிமையைறியாத கணவரிடம் ஊடுதல் கெடும்.

பா.வே.46 : 5. விருந்து; 6. விரும்பிலார்; 8. மருந்தனைய; 14. உணர்வா உரை : 1. நன்றிசாம்; 2. அவற்றை.

விளக்கவுரை

உதவி செய்த நன்மையைக் கொண்டாடாதவரிடத்தில் உதவி பயன்படாது; அன்புடன் வழிநடத்தாதவரிடத்தில் வரும் விருந்தினர் பயனடைய மாட்டார், இசை நுணுக்கம் தெரியாதவரிடத்து நல்ல முறையான பாடல் சிறவாது; முன் ஊடியது பின் மகிழ்வைத் தருமென்கிற சிறப்பை அறியாதவரிடத்தில் ஊடல் என்பது பயனற்றதாகும் என்பதாம்.

முன், அகம் என்பன ஏழாவதன் இடப்பொருளன. சாம் என்பதில் ஈற்றுமிசை யுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டது; சாகும் என விரிக்க.

அரும்புணர்ப்பென்றது மிடற்றொலியும் யாழ் முதலிய இசைக் கருவிகளினொலியும், பாடற் பண்ணும் ஒத்திசைக்கும் பொருத்தமும், நுண்ணிசை நிரவல்களும் பிறவுமாம்.

'பாடல் சாம் பண்ணறியாதார் முன்னர்' என்று ஈண்டுக் கூறியது போலவே, 'பண்ணினிது பாடல் உணர்வா ரகத்து' என உடம்பாட்டாலும் முன்னும் (பா.எண்: 38) கூறினார். நன்றிக்குச் சாமென்றது மறப்பை. ஊடலுணர்தல் - ஊடலின் அளவையும் மாட்சிமையையும் அறிந்து ஒழுகுதல். ஊடல் - கலவியிற் பிணங்கல். விரும்பு என்பது வலித்தலால் விருப்பு ஆயிற்று.

நாற்றம் உரைக்கும் மலருண்மை; கூறிய
மாற்றம் உரைக்கும் வினைநலம்; தூக்கின்
அகம்பொதிந்த தீமை மனமுரைக்கும்; முன்னம்
முகம்போல முன்னுரைப்பது இல்.

பழையவுரை

மலர் உண்டு என்பதனை அம்மலரினது' நாற்றமே அறிவிக்கும்; ஒருவன் சொல்லிய சொல்லே அறிவிக்கும் அவன் செய்கை நலத்தினை; ஆராயின் உட்கிடந்த தீமையை மனமே அறிவிக்கும்; மனத்தின் வினைவினை முகம் போல முற்பட அறிவிப்பது மற்றொன்று இல்லை என்றவாறு. (47)

பொருளுரை

மலர் உண்மை - நல்ல மலர்களினது இருப்பை, நாற்றம் உரைக்கும் - அம்மலர்களின் மணமே அறிவிக்கும்; வினைநலம் - ஒருவனது செய்கைத்திறத்தை, கூறிய மாற்றம் உரைக்கும் - அவன் சொன்ன சொல்லே அறிவிக்கும், தூக்கின் - ஆராயுமிடத்து, அகம் - தன்னுள், பொதிந்த - மறைத்து வைத்த, தீமை - தீமையை, மனம் உரைக்கும் - நெஞ்சமே அவனுக்கு அறிவிக்கும்; முன்னம் - ஒருவன் உள்ளக்கருத்தை, முகம் போல - அவன் முகத்தைப் போல, முன் உரைப்பது இல் - முற்படத் தெரிவிக்க வல்லது வேறில்லை. நாற்றம் - மணம்.

கருத்துரை

1. மலர் இருத்தலை அதன் நறுமணமே அறிவிக்கும்; 2. ஒருவன் சொல் கொண்டே அவன் செயல்திறனை அறியலாம்; 3. ஒருவன் நெஞ்சில் அடங்கிய வஞ்சக எண்ணங்களை அவனது மனமே அவனுக்கு எடுத்துரைக்கும்; 4. உள்ளக்கருத்தை முகம் முற்பட எடுத்துக்காட்டும்..

விளக்கவுரை

நறுமணத்தாலே மலர் இருப்பதை அறிவது போல ஒருவன் பேசுகிற பேச்சினாலே அவன் செய்கை இப்படிப்பட்டதென்று அறியலாம்; ஒருவன் நெஞ்சகத்தே வைத்திருக்கும் கேடான செயல்களை அவன் எண்ணத்தால் அறியலாம்; அவ் வெண்ணத்தை முகக் குறியால் அறியலாம்

உண்மை குறிப்புத் தொழிற்பெயர் அகம் பொதிந்த வென்பது பொருட் பெருக்குடையது. மனமுரைக்கு மென்றார். 'தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடலின்; 'நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலி' எனன்பது கவித்தொகை (நெய்தல்.8) 'முன்னுரைப்ப' தென்றார். நெஞ்சுற்றதைப் பிறர்க்கறிவிப்பதில் அஃதொன்றே

முற்பட அறிவித்தவினென்பது; 'தான் முந்துறு' மென்றதனையே சுட்டினார். " அடுத்தது காட்டும் பனிங்குபோல் நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்" (706) என்றும், "முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும் காயினும் தான்முந் துறும்" (707) என்றும் கூறுவர் வள்ளுவர். 'இல்லை' என்பதன் ஐ தொக்கு 'இல்' என நின்றது.

மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கு இல்லை; மழையும்
தவயிலார் இவ்வழி இல்லை; தவமும்
அரசிலார் இவ்வழி இல்லை; அரசனும்
இவ்வாழ்வார் இவ்வழி இல்.

பழையவுரை

மழை இன்றிவிட்டால் உலகத்தின் மக்கட்கு உணவு இல்லை; அம் மழைத்தானும் தவஞ் செய்யாதார் இருப்பிடங்களுள் இல்லையாம்; அத்தவஞ் செய்கை தானும் அரச முறைமை இல்லாத இருப்பிடங்களுள் இல்லையாம்; அவை போல, இல்லை யாம்² அவ் அரசன் தானும் குடிகள் இல்லாத இடங்களுள் என்றவாறு. (48)

பொருளுரை

மழையின்றி - மழையில்லாவிட்டால், மாநிலத்தார்க்கு - இப் பேருலக மக்களுக்கே, இல்லை - நலமில்லை; மழையும் - அந்த மழைதானும், தவம் இலார் - தவஞ்செய்தல் இல்லாதவர்கள், இவ்வழி - இருப்பிடங்களில், இல்லை - பெய்தலில்லை; தவமும் அவ்வியல்பினதான தவஞ்செய்தலும், அரசன் இலாவழி - செங்கோல் அரசன் இல்லாதவிடத்து, இல்லை - நிகழ்தல் இல்லை; அரசனும் - அச்செங்கோல் ஆட்சியாளரும், இவ்வாழ்வார் - குடிமக்கள், இவ்வழி- இல்லாவிடத்து, இல் - இலனாவான்.

கருத்துரை

1. மழை இல்லையேல் மண்ணுலகம் வாழாது; 2. அம்மழையும் தவம் செய்யும் அருளாளர் இல்லாதவிடத்துப் பெய்தல் இல்லை; 3. அத்தவஞ் செய்தலும் முறையான வேந்தன்

பா.வே.48 : 5 தவமிலான்; 9-10. அரசிய வில்வழி, அரச ரிலாவழி, அரசிலா வில்வழி, அரசியலா வில்வழி; 13.இவ்வாழ்வான்; உரை 1. அரசரிருப்பிடங்களுள் இல்லை, 2. இல்லாவாம்.

இல்லாத நாட்டில் நிகழ்தல் இல்லை; 4. அவ்வேந்தனும் நற்குடி மக்கள் இல்லாதவிடத்தில் இருப்பதில்லை.

விளக்கவுரை

மழை இல்லாமல் ஒரு நன்மையும் உண்டாகாது; நல்ல தவத்தவர் இல்லாமல் மழையும் உண்டாவதில்லை; மன்னர்கள் நல்லாட்சி செய்தாலொழிய தவத்தோர் சிறப்புறுவதில்லை. இல்லறத்தோர் நாட்டில் செவ்வையாக வாழ்ந்திராவிடின் மன்னருக்குச் செல்வம் முதலியன பெருகி நல்லாட்சி நன்கு நடப்பது இல்லை என்பதாம். எனவே, மன்னன் குடிகளைச் செழிக்கக் காத்துத் தான் முறையே செங்கோல் செலுத்தித் தவம் முதலிய தருமங்களைப் பாதுகாத்தால் மழை உண்டாகி யாவரும் நலம் பெறுவர் என்பர்.

இங்கு ஒன்றுக்கொன்று காரணமாக முறையே கூறியதனால் இது காரணமாலை என்னும் அணியாம். இது அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை பெற்று வந்த இன்னிசை வெண்பா.

'தவமிலார்' என்பதைத் தவமுடையர் என்று உரைப்பாருமுள். 'தவமிலா ரில்வழி' என்பதில், இல், இருப்பிடத்தை உணர்த்திற்று. 'இவ்வழிப் படுஉம் காக்கை' (அகம்.813) என்பது போல, உலகத்திலுள்ள எல்லா நலங்களும் குடிமக்களான இவ்வாழ்வாரால் விளைதலின், ஏனைய மூன்று கருத்துகட்கும் அவரை ஏதுவாக உரைத்தார். வாழ்க்கை என்பதே உலகத்தில் இவ்வாழ்வார்க்கே உரியதாகத் குறிக்கத்தக்கது.

இவ்வாழ்வார் இவ்வழி - இது பண்புத்தொகை. உம்மைகள் சிறப்பில் வந்தன. இல் ஈறுகெட்ட குறிப்பு முற்று.

போதினான் நந்தும் புனைதண்தார்; மற்றுஅதன்
தாதினான் நந்தும் சுரும்பெல்லாம்; தீதுஇல்
வினையினான் நந்துவர் மக்களும்; தத்தம்
ருனையினான் நந்தும் நறா.

பழையவுரை

பூவினான் மிக்குப் பொலியும் புனையப்பட்ட தண்தார்;
அப்பூவின்¹ தாதினான் மிக்குப் பொலியும் வண்டுகளெல்லாம்;
குற்றமில்லாத செய்கைகளான் மிகுவர் மக்களும்; தத்தம்² நனை
கொள்கையான் மிக்கு நல்லவாம் மதுக்கள்³ என்றவாறு. (49)

பொருளுரை

புனை தண் தார் - தொடுக்கப்படும் குளிர்ந்த மாலை, போதினால் - பூக்களால், நந்தும் - மிக்கு விளங்கும், சுரும்பு எல்லாம் - வண்டுகளெல்லாம், அதன் தாதினால் - அம் மலர்களினுடைய தாதுக்களின் மணத்தினால், நந்தும் - மிக்குப் பொலியும்; மக்களும் - உலக மக்களும், தீது இல் வினையினால் - தீங்கில்லாத நற்செய்கைகளால், நந்துவர் - உயர்வடைவர்; நறா - தேன் வகைகள், தத்தம் - தாம்தாம் இருக்கும், நனையினால் - அரும்பின் செழுமையினால், நந்தும் - பெருகும். தாது - தேன். நனை-பூவரும்பு.

கருத்துரை

1. மாலையானது நல்மலர்களால் பொலிவுறும்; 2. மலரின் தேனால் வண்டுகள் பொலிவுற்று விளங்கும்; 3. மக்கள் நற்செய்கைகளால் உயர்வர்; 4. தேன் அது தோன்றிய மலரைப் பொறுத்து இனிமையும் சிறப்பும் பெறும்.

விளக்கவுரை

நல்ல பூக்களால் மாலை வளர்வது போலவும், வண்டுகள் அந்தப் பூந்தாதுகளால் வளர்வது போலவும், பூங்கொத்தின் வளத்தால் அந்தத் தேன் வளர்வது போலவும், நற்செய்கைகளால் மனிதர் செழித்து வளர்வார் என்பதாம். இது எடுத்துக்காட்டு உவமை.

பா.வே.49 : 1 பூவினான். 3. புணர்தண்டார்; 11. மாக்களும்;
உரை 1 பூவின்; 2 தத்தமது; 3. மிக்கு நல்லவாம்கள்.

தமது தமது என்பது வேற்றுமை தொக்கவழி தம்தம் என நின்றது; அடுக்குத் தொடர்.

நந்துதல் என்பது உயர்தலையும் விளங்குதலையும் உணர்த்தும். இதற்கு இவ்விரு பொருளின் உண்மையை முறையே 'கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி' (98) என்னும் முல்லைப் பாட்டினாலும், 'பொன் செய் பாண்டிற் பொலங்கல நந்த' (316) என்னும் ஐங்குறுநூற்றினாலும் அறியலாம்.

தாது, தேன் என்னும் பொருட்டாதலை 'ஓங்குவரை மருங்கின் நுண்தாது உறைக்குங் காந்தள்' (152) என்னும் பட்டினப்பாலையில் காணலாம். தாது - மகரந்தமுமாம். வினை - ஈண்டுச்செயல்; தத்தம் நனையினால் என்றது, தேன் தானிருக்கும் பூவின் செழுமைக்கும் வகைக்கும் ஏற்பப் பெருகி இனிதாதலின். மற்று - அசைச்சொல்.

போது - அரும்பு. தாது - தேன். சுரும்பு - வண்டு. நறா - தேன். நனை - அரும்பு. தார் - மாலை. கந்துதல் - சிறத்தல்; உயர்வடைதல்.

சிறந்தார்க்கு அரிய செறுதல்; எஞ்ஞான்றும்
பிறந்தார்க்கு அரிய துணைதுறந்து வாழ்தல்;
வரைந்தார்க்கு அரிய வகுத்தாண்; இரந்தார்க்கு ஒன்று
இல் என்றால் யார்க்கும் அரிது.

பழையவுரை

தொடர்ச்சி மிக்கார்க்கு அரிய செறுதல்; பிறந்தார்க்கு எஞ்ஞான்றும் அரிய தம் இனத்தைத் திறந்தி வாழ்தல்; உணவினை வரைந்தார்க்கு அரிய பிறர்க்குப் பகுத்து உண்டல்; இரந்து வந்தார்க்குத் தாம் ஒன்றினை' இல்லை என்றால் யாவார்க்கும் அரிது என்றவாறு. (50)

பொருளுரை

சிறந்தார்க்கு - நட்பில் மேம்பட்டவர்களுக்கு, செறுதல் - தம் நண்பரைப் பிழை செய்த வழியுஞ் சினந்து நீக்குஞ்செயல்கள், அரிய - கூடாததாம்; பிறந்தார்க்கு - உயர்குடியில் பிறந்த மேலோர்க்கு, எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், துணை துறந்து வாழ்தல் - தம் சுற்றங்களை நீக்கி இன்பவாழ்வில் வைகும் வகைகள், அரிய - இல; வரைந்தார்க்கு - உணவின் பொருட்செலவைத் தமக்கென்றே அளவு செய்து வாழ்கின்றவர்களுக்கு வகுத்துண்ண - பிறர்க்குப் பகுத்து அளித்து உண்ணும் நிகழ்ச்சிகள், அரிய - இலவாம்; யார்க்கும் - எப்படிப்பட்டவர்க்கும், இரந்தார்க்கு - தம்பால் வந்து யாசித்து கேட்பவர்க்கு, ஒன்று - ஒருபொருள், இல்என்றல் - இல்லை என்று மறுத்துக் கூறுதல், அரிது - இல்லை.

கருத்துரை

1. சிறந்த சான்றோர்கள் பிறர் பிழை செய்தாலும் சினங் கொள்ளார்; 2. உயர்குடிப் பிறந்தோர்தம் சுற்றம் தவிர்த்து வாழ மாட்டார்; 3. தமக்கென வரையறுத்து வாழ்பவர் பிறர்க்குப் பகுத்து ஈந்து உண்ணார்; 4. இரந்தார்க்கு இல்லையென்று கூறுதல் அருளுடையவர்க்கு அரிதாம்.

விளக்கவுரை

சிறந்தவர் ஒருவரையும் வெறுப்பதில்லை; தற்குடியிற் பிறந்தவர் உடன்பிறந்தவர்களை விட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஒரு குடும்பத்தினின்றும் பிரிந்து வந்தவர்கள் மறுபடி அக்குடும்பத்தாருக்குப் பகுத்துக் கொடுத்து உண்பது நடக்காது; இரந்தவர்க்கு இல்லையென்பது எல்லாருக்கும் கூடாத செயல்; எனின் இரந்தவர்க்கு இல்லையென்று சொல்லுதல் கூடாது என்பதாம்.

'வரைந்தார்க்கரிய வகுத்துண்' என்பதற்கு, உணவு இவ்வளவு என்று ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் பெற்றவர் பிறருக்கு அதனைப் பகுத்துக் கொடுப்பது அரிது என்றும் பொருள்

கொள்ளலாம். அரிது என்பது முன்னிரண்டில் இன்மையையும், பின்னிரண்டில் கூடாமையும் உணர்த்தியது. அரியது-ஈறு தொகுத்தல்; செறுதல் முதலியவற்றைப் பன்மையாகவேணுங் கொள்ள வேண்டும். அரிது என்றும் பாடம்.

செறுதல் - சினங்கொள்ளல்; துணை - சுற்றம்; இரந்தார் - வறியவர்; வரைதல் - அளவிடுதல்.

எஞ்ஞான்றும் என்பதை, சிறந்தார், பிறந்தார், வரைந்தார், யார்க்கும் என்பனவற்றோடு சேர்த்தும் பொருள் கொள்ளலாம்.

இரைசுடும் இன்புறா யாக்கையுள் பட்டால்;
உரைசுடும் ஒண்மை இலாரை; வரைகொள்ளா
முன்னை ஒருவன் வினைசுடும்; வேந்தனையுந்
தன்னடைந்த சேனை சுடும்.

பழையவுரை

இரைசுடும் இன்புறா யாக்கை உட்பட்டால் என்பது பீணியினாற் துன்பமுறுகின்ற உடம்பின்கண்பட்ட உணவு துன்பத்தைச் செய்யும் என்றவாறு; உரைசுடும் ஒண்மை இல்லோரை என்பது அறிவின் ஒண்மையிலாதார் தம் வாயிற் சொல்லே தங்களைத் துன்புறுத்தும்' என்றவாறு; வரைகொள்ளா முன்னை யொருவன் வினை சுடும் என்பது முற்காலத்திச் சீலங்களை வரைந்து கொள்ளாது நெறியைக் கடந்து செய்த தீவினைகள் பிற்காலத்து வந்து சுடும் என்றவாறு; வேந்தனையுந் தன்னடைந்த சேனை சுடும் என்பது இதற்குமுன் சொன்ன வரை கொள்ள என்னுஞ் சொல்லை வருவித்து, வரைகொள்ளாத தன்னடைந்த சேனை வேந்தனைச் சுடும் என்று பொருளுரைத்திக் கொள்க.² (51)

பா.வே.51 : 3. யாக்கைபாழ்ப்பு; 7. இலோரை; 8. வரைகொள்ள; 12. வேந்தனைத்

உரை : 1. துன்பம் உறுத்தும்; 2. வேந்தனையுந்... சுடும் என்பது வரைகொள்ளாத தன்னடைந்த சேனை வேந்தனைச் சுடும் என்றவாறு; இதற்கு முன் சொன்ன வரைகொள்ளா என்னுஞ்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது

பொருளுரை

இரை - உணவு, இன்புஉறா - பிணியினாற் துன்பப்படுகின்ற, யாக்கையுள் பட்டால் - உடலினுள் சேர்ந்தால், சுடும் - வருத்தும்; ஒண்மை இலாரை - அறிவு விளக்கம் இல்லாதவர்களை, உரை சுடும் - அவர்தம் வாய்மொழியே அவரைத் துன்புறுத்தும்; ஒருவன் - ஒருவனது, வரை கொள்ளா - அறத்தினது எல்லையைக் கொள்ளாத, முன்னை வினை - முன் செய்த வினை, சுடும் - இப்பிறப்பில் வந்து வருத்தும்; வரை கொள்ளா - அறத்தின் எல்லையிற் படாத, வேந்தனையும் - மன்னனையும், தன் அடைந்த- தன்னைச் சேர்ந்த, சேனை சுடும் - படைகளே கொல்லும்.

கருத்துரை

1. நல்ல உணவும் நோயுள்ள உடம்பிற்குத் துன்பத்தைச் செய்யும்; 2. அறிவிலாரை அவர் வாய்ச்சொல்லே துன்புறுத்தும்; 3. முன்செய்த தீவினைகள் இப்பிறப்பில் வந்து துன்புறுத்தும்; 4. அறவழி தவறி நடக்கும் மன்னனை அவன் படையே கொல்லும்.

விளக்கவுரை

பிணியுள்ள உடம்பிற் சேரும் உணவு செரியாமையால் துன்பஞ் செய்யும்; அறிவில்லாமல் கண்டபடியே பேசினால் அப்பேச்சினாலேயே அவருக்குத் தீங்கு விளையும்; முற்பிறப்பில் செய்த தீவினை பிற்பிறப்பில் தீமையே செய்யும்; நல்ல நிலையில் நடத்தாமல் போனால் அரசனது படையினரே அவனைக் கொன்று விடுவர் என்பதாம்.

அறிவென்பது விளக்கமுடைமையின் 'ஒண்மை' எனப்பட்டது. 'ஒண்மை யுடையம்யாம் என்னுஞ் செருக்கு' என்பார் வள்ளுவர் (குறள்:844). வரை கொள்ளாவென்னுங் குறிப்பால் வினை தீவினை 'காயிற்று' 'வரைகொள்ளா' என்பது பின்னிரண்டிலும் கூட்டிக் கொள்ளப்பட்டது. நீதிவழியில் நடத்தப்படாத படை வேந்தனுக்குத் தீங்கிழைக்கும் என்பது, வேந்தனையும் சிறப்பும்மை. சேனையே எனத் தேற்றேகாரம்

விரித்துக் கொள்க. "பாக்கை - கட்டப் பட்டது என்பது பொருள். வரை - எல்லை, அளவு.

அறநெறி நில்லாது அநீதியிழைக்கும் அரசனை அவன் படையே அழித்து வேறு நல்ல அரசனைத் தேர்ந்தெடுப்பது அக்கால வழக்கு.

எள்ளற் பொருளது இகழ்தல்; ஒருவனை
உள்ளற் பொருளது உறுதிச்சொல்; உள்ளறிந்து
சேர்தற் பொருளது அறநெறி; பன்னூலும்
தேர்தற் பொருள பொருள்.

பழையவுரை

ஒருவற்கு இகழ்த்தக்கது பிறரை இகழும் இகழ்ச்சி; ஒருவனை நட்பென்று உள்ளத்தகுவது அவன் சொல்லும் உறுதிச் சொல்லால்; உண்மையறிந்து அடையத்தக்கது அறநெறி; எப்பொழுதும் ஆராயத்தக்கன² பல நூல்களினாலும்³ சொன்ன பொருள்கள் என்றவாறு. (52)

பொருளுரை

ஒருவனை - பிறனொருவனை, இகழ்தல் - அவமதிக்கும் செயல்; உள்ளற் பொருளது - யாவராலும் இகழுதற்குரியது; உறுதிச்சொல் - ஒருவன் சொல்லும் நன்மையாகிய சொல், உள்ளற் பொருளது - ஏற்றுக் கொள்ளுதற்குரியது; அறநெறி - அறத்தினது வழி, உள் அறிந்து - ஒருவன் உள்ளத்தில் தெளிந்து, சேர்தற் பொருளது - அடைதற்குரியது; பொருள் - மெய்ப்பொருள்கள், பல்நூலும் - பல நூல்களினாலும், தேர்தல் பொருள் - ஆராய்ந்து தெளிதற்குரிய. எள்ளல் - இகழல்.

கருத்துரை

1. ஒருவனால் நீக்குதற்குரியது, அவன் பிறரை இகழுஞ்செயல் ஆகும்; 2. ஒருவன் ஏற்றுக்கொள்ளுதற்குரியது

பா வே.52 · 9. ஓதற்; 10 பொருள்கள்; 14. பொருளே

உரை 1. சொல்லினால், 2. ஆராயத்தக்கது; 3 சகல நூல்களினும்

பெரியோர் கூறும் உறுதிச் சொல்; 3. உண்மையறிந்து கடைப்பிடித்தற்குரியன அறநெறிகள்; 4. பலநூல்களையும் ஆராய்ந்து தேர்தற்குரிய பொருள்கள் மெய்ப்பொருள்களாம்.

விளக்கவுரை

ஒருவனை இகழ்ந்தால் பிறர் இவனை இகழ்வார்கள்; எனவே, பிறரை இகழ்தல் வெறுக்கத்தக்கது. ஒருவனது உறுதிமொழியைக் கொண்டு அவனை நண்பனாகக் கொள்ளலாம்; அறநெறியே பின்பற்றுவதற்குரிய நெறி. பல நூல்களையும் ஆராய்ந்து தெளிவதே உண்மைப்பொருள் என்பர்.

எள்ளல் - வெறுத்தல், உள்ளல் - நினைத்தல், உள் - உள்ளம்; அகம், மனம், உம்மை - முற்று. உறுதிச்சொல் - அடையப்படும் நன்மையைத் தருஞ்சொல்.

யாறுள் அடங்கும் குளமுள; வீறுசால்
மன்னர் விழையுங் குடியுள; தெரன்மரபின்
வேதம் உறுவன பாட்டுள; வேளாண்மை
வேள்வியோடு ஒப்ப உள.

பழையவுரை

யாறு மிகுந்தாலும்¹ புறம் போகாது² உள்ளடங்குங் குளங்களும் உள; சிறப்பமைந்த அரசரான் வீரும்பப்படும் குடிகளும் உள; பழைய மரபையுடைய வேதங்கள் போலும்² பாட்டுக்களும் உள; யாகம் போலும் ஈகைகளும் உள என்றவாறு. (53)

பொருளுரை

யாறு - ஆற்றுவெள்ளம், உள் அடங்கும் - தம்முள் புகுந்து அடங்கத்தக்க, குளம் உள - குளங்களும் நாட்டில் உள்ளன; வீறுசால் - எல்லாப் பெருமைகளும் நிறைந்த, மன்னர் விழையும்

பா.வே.53 : 1. ஆறுள்; 6. விளையும்

உரை : யாறுகள் புகுந்தாலும்: 2. பழைய மரபினையுடைய வேதங்களைப் போலும்

- வேந்தர்களால் விரும்பப்படும். குடிஉள - குடிமக்களும் உள்ளனர்; தொல் மரபின் - பழைய முறைமை யினையுடைய, வேதம் உறுவன - வேதக் கருத்துக்களைப் பொருந்துவனவாகிய, பாட்டு உள - செய்யுள்களும் உள்ளன. வேள்வியோடு ஒப்ப - வேள்விகளுக்கு நிகரானவாகிய, வேளாண்மை உள - ஈகைகளும் உள்ளன. உறுவன - போல்வன.

கருத்துரை

1. ஆற்று வெள்ளத்தைத் தம்முள் அடக்கும் குளங்களும் உள்ளன; 2. மன்னர் விரும்பும் மக்களும் உள்ளனர்; 3. வேதக் கருத்துக்களையுடைய பழைய பாடல்களும் உள்ளன, 4. வேள்விக்கு ஒப்பான ஈகைகளும் உள்ளன.

விளக்கவுரை

ஓர் ஆறு முழுவதும் அடங்கத்தக்க குளமிருப்பது போல், மன்னரும் மேம்பட்டதென விரும்பும்படியான குடிகளும் இருப்பர். மன்னர் விழையுங் குடியாதல் - திருவினும் உருவிலும் பெருந்தகைமையிலும் என்க.

தொன்மரபின் என்றது மேன்மையாகக் கருதப்பட்ட பழந்தமிழ் நான்மறைகளின் கருத்தமைந்த பழந்தமிழ்த்தனிப்பாட்டுகளும் இஞ்ஞான்றுள்ளன என்பது. வேதமே சிறப்பானதல்ல, அதற்கு இணையான பெரியோர் செய்த நூல்களும் உண்டாகையால் அவற்றையும் மேன்மையாகக் கொண்டாடுகின்றாயிற்று.

வேள்வியே தேவர்களுக்கு விருப்பமானவை என்று எண்ண வேண்டாம்; தக்க காலத்தில் செய்யும் உதவிகளும் தேவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமானவையே. எனவே, அப்படிப்பட்ட உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதாம். வேள் - விருப்பம். வேள் ஆண்மை - இரப்போரது விருப்பத்தை ஆளுதல் என்க. வேள்வியோடொத்த வேளாண்மையாவது - கைம்மாறு செய்ய வலியில்லாத நல்லோர்க்கு ஒருவன் தேடிச் சென்று கொடுக்கும் ஈகை.

எருதுடையான் வேளாளன்; ஏலாதான் பார்ப்பான்;
ஒருவிதாடையான் வெல்வது கோழி; உருவொடு
அறிவுடையான் இல்வாழ்க்கைப் பெண்ணென்ப; சேனைச்
செறிவுடையான் சேனா பதி.

பழையவுரை

எருதுடையான் வேளாளன் ஆவான்; ஒர் ஏற்றான்¹
வெல்வதாயுள்ள கோழிபோல ஒருவரோடு ஒன்றும்² மாறுபடாதான்
பார்ப்பான் ஆவான்; வடிவழகும் அறிவும் உடையான் ஒருவற்கு
இல்வாழ்க்கைப்³ பெண்ணாவான்; சேனையோடு மேவியிருப்போன்
சேனாபதியாவான் என்றவாறு. (54)

பொருளுரை

எருது உடையான் - உழவு மாடுகளையுடையவன்;
வேளாளன் - வேளாளனாவான்; ஒரு தொடையான் - ஒரு காலால்,
வெல்வது - பேடையை வயப்படுத்தி வெல்லுவதான, கோழி -
சேவற் கோழியைப் போல, ஏலாதான் - எவர் பகையையும் ஏற்றுக்
கொள்ளலின்றி யாவரையும் வயப்படுத்தி ஒற்றுமையுடன்
வாழ்பவன், பார்ப்பான் - பார்ப்பான் ஆவான்; உருவோடு -
கணவன் விரும்பத்தக்க அழகோடு, அறிவுடையான் - இல்லற
ஒழுக்கத்தை அறிதலுடையவன், இல்வாழ்க்கைப் பெண் -
இல்வாழ்க்கைக்குரிய பெண்ணென்று சொல்லப்படுவாள், சேனை
- தன் படையை, செறிவுடையான் - எஞ்ஞான்றும் ஒன்றுபட்டு
உடனுறைதலுடையவன், சேனாபதி - படைத்தலைவனாவான்;
என்ப - என்று பெரியோர் கூறுவர். எற்றுதல் - காலால் தள்ளுதல்.

கருத்துரை

1. உழவு மாடுடையவன் வேளாளன் ஆவான்; 2. ஒரு
காலால் பெடையை வயப்படுத்தும் கோழியைப் போல

- பா.வே.54 : 1. ஏருடையான்; 3. இல்லாதான்; 4. பார்ப்பானாம்;
பார்ப்பானான்; 5. ஒருடையான், நேருடைய,
ஒருதுடையால்; 6. வெல்வது; 5-7. விருதுடையான்
வெல்ப கொளீஇ; 11 பெண் என்பாள், 12. சேனை.
உரை : ஒரொற்றான், 2. என்றும்; 3 இல்வாழ்க்கையுடைய.

எவரோடும் மாறுபடாது ஒற்றுமையுடன் வாழ்பவன் பார்ப்பனன்,
3. அழகும் அறிவும் உடையவனே நல்வாழ்க்கைத் துணையாவான்,
4 போர் வீரர்களோடு ஒன்றுபட்டு உடன் உறைபவனே சிறந்த
படைத்தலைவன் ஆவான்.

விளக்கவுரை

வேளாளனுக்கு உழவுக்கு இன்றியமையாதலால் எருதுடையான் என்றார். கோழி தன் ஒரு காலால் பெடையை நணுகி வயப்படுத்துவதென்பது நயங்காட்டுமாறாம் அச்சேவலைப் போலவே பார்ப்பனன் என்பவன் எவரோடும் பகை கொள்ளாமல் நயமாகவே தன் செய்கையை முடித்து வெற்றி பெறுவான் என்க.

சேனை செறிவுடையான் என்றது சேனையை விட்டு விலகான் என்றபடி. சேனைச் செறிவுடையான் என்ற பாடத்துக்கு ஒற்றுமையுடைய மிக்க பெரிய சேனை என்க. ஏலாதான் என்பதற்கு மிக்க பொருளாசையால் மானங்கெட ஏற்காதவன் என்க.

'ஏருடையான் வேளாள னேலாதான் பார்ப்பானாம்', 'நேருடைய வெல்வது' எனவும் பாடம். எதிர்த்துவருவனவற்றை வெல்லுகின்ற எனப் பொருள் கொள்ளலாம். என்ப என்பதை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக.

பகைமைக்குரிய காரணமின்றிச் சீறுதல் கோழிக்கு இயல்பென்பது,

"கறுப்புறு மனமுங் கண்ணிற் சிவப்புறு சூட்டுங் காட்டி
உறுப்புறு படையிற் றாக்கி யுறுபகை யின்றிச் சீறி
வெறுப்பில களிப்பின் வெம்போர் மதுகைய வீரவாழ்க்கை
மறுப்பட ஆவிபேணா வாரணம் பொருத்து வாரும்"

(கம்ப.பா.நகரப்.16)

என்ற செய்யுளால் அறியலாம்.

யானை யுடையார் கதனுவப்பர்; மன்னர்
கடும்பரிமாக்க காதலித்து ஊர்வர்; கொடுங்குழை
நல்லாரை நல்லவர் நானுவப்பர்; அல்லாரை
அல்லார் உவப்பது கேடு.

பழையவுரை

யானையுடையார் யானையினது சினத்தை உவப்பர்;
அரசாயினார் கடிய செலவீனையுடைய குதிரையைக் காதலித்து
மேற்கொள்வர்; கொடுங்குழையையுடைய நல்லாரை நல்லார் நாணால்
உவப்பர்; நானுடையல்லாத மகளிரை அறிவுடையரல்லாதார்
உவந்தாற் கேடாம் என்றவாறு. (55)

பொருளுரை

யானை உடையார் - யானையை ஆளுதலுடைய போர்த்
தலைவர், கதன் உவப்பர் - அதன் சினத்தை விரும்புவர்; மன்னர்-
அரசர், கடும் பரிமா - விரைந்த ஓட்டத்தையுடைய குதிரையை,
காதலித்து - விரும்பி, ஊர்வர் - அதன் மேலேறிச் செல்வர்;
கொடுங்குழை - வளைவான காதணியை அணிந்த, நல்லாரை -
அழகுடைய மாதரை, நல்லவர் - நற்குணமுடையவர், நாண்
உவப்பர் - நாண்மென்னுங் குணத்தினால் மகிழ்வர்; அல்லாரை-
நானுடையரல்லாத மகளிர் பால், அல்லார் - தீயோர், உவப்பது -
விரும்புவது; கேடு - தீய ஒழுக்கமேயாம். நான் - வெட்கம்.

கருத்துரை

1. யானையை உடையவர் அதன் சினங்கண்டு மகிழ்வர்,
2. குதிரையின் விரைந்த ஓட்டத்தைக் கண்டு மன்னர் மகிழ்வர்;
3. நல்லியல்புடைய ஆடவர் நல்ல மங்கையரின் நாணத்தை
விரும்புவர்;
4. தீய ஆடவர்கள் தீய பெண்டிர் பால் தீய
ஒழுக்கத்தையே விரும்புவர்.

விளக்கவுரை

கதன் - கதம் என்பதன் இறுதிப்போலி. கதம் - சினம். கடுமை - இங்கு விரைவின் மேலது. பரிமா - இருபெயரொட்டு. கொடுங்குழை - வளைந்த காதணி. நல்லார் - பெண்கள், கேடு - கெட்ட ஒழுக்கம், அல்லார் - தீயவர், பெண்மக்களிடத்தில் உள்ள தீயவைபுரியாத நாணத்தை நல்லவர்கள் விரும்புவார்கள்; ஆயின், தீயவர்கள் அந்நாணத்தை விரும்பாது தீயவைபுரியும் நாணங்கெட்ட தன்மையையே விரும்புவர். செய்யத்தகாதன வற்றின்கண் உள்ளம் ஒடுங்குதலை நாணம் என்பார் நச்சினார்க்கினியர்.

கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை; கொண்டானில்
துன்னிய கேளிர் பிறரில்லை; மக்களின்
ஒண்மையவாய்ச் சான்ற பொருளில்லை; ஈன்றாளோடு
எண்ண கடவுளும் இல்.

பழையவுரை

ஒருவற்குக் கண்போலச் சிறந்த உறுப்புப் பிறிதொன்று இல்லை; தம்மைக் கொண்டானைப் போலச் செறிந்த கேளிர் மகளிர்க்கு இல்லை; புதல்வரைப் போல நன்மைநெறி அமைந்த பொருள் இல்லை; தன்னை ஈன்றாள் போல்வதோர் தெய்வம்² எத் தெய்வத்துள்ளும் இல்லை என்றவாறு. (56)

பொருளுரை

கண்ணில் - கண்ணைப் போல, சிறந்த உறுப்பு - மேலான உறுப்பு, இல்லை - ஒருவனுக்கு வேறில்லை; கொண்டானில் -

பா.வே.56 : 4. கொண்டானின்; 8. மக்களில்; 9. ஒண்மையவாய்; ஒண்மையவாய்; 12. ஈன்றாளின்; 13. என்னக்.

உரை : 1. புதல்வரைப் போல நன்மை நெறிக்கு அமைந்த பொருளில்லை. 2. கடவுளும்.

வேறுவடிவம் : கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பில்லை; கல்வியின் நுண்ணிய வாய பொருளில்லை, கொண்டானில் துன்னிய கேளிர் பிறரில்லை; ஈன்றாளில் என்ன கடவுளும் இல் (கேரள 3 உ-வடி.)

தன்னைத் திருமணஞ் செய்து கொண்ட கணவனைப் போல, துன்னிய கேளிர் - நெருங்கிய உறவினர், பிறர் இல்லை - வேறு ஒருவர் இல்லை; மக்களின் - நற்குணமுள்ள பிள்ளைகளைப் போல, ஒண்மையவாய் - ஒளியுடையவாய், சான்ற - அமைந்த, பொருள் - வேறு பொருள், இல்லை - நிறைந்த பொருள்கள் வேறில்லை; ஈன்றாளோடு - தாய்க்கு நிகராக, எண்ண - மதிப்பதற்குரிய, கடவுளும் இல் - கடவுளும் வேறில்லை.

கருத்துரை

1. கண்ணைப் போலச் சிறந்த உறுப்பு வேறு எதுவுமில்லை; 2. ஒரு பெண்ணுக்குக் கணவனைப் போல நெருங்கிய உறவினர் வேறு யாரும் இல்லை; 3. தாம் பெற்ற பிள்ளைகளை விட உயர்ந்த பொருள்கள் பெற்றோருக்கு வேறு எவையும் இல்லை, 4. குழந்தைகட்குத் தாயைப் போல மேலான தெய்வம் வேறு இல்லை.

விளக்கவுரை

மெய் ஒளியுடைய விழியினும் அரிய உறுப்பு வேறு இல்லாதது போலப் பெண்ணுக்கு அவள் கணவனைப் போலச் சிறந்த உறவினர் வேறு யாரும் இல்லை என்பதாம். பெற்றவர்களுக்குத் தம் பிள்ளைகளுக்கு இணையான செல்வம் வேறு இருக்க முடியாது. அவ்வாறே, பிள்ளைகளுக்குத் தம் தாயைக் காட்டிலும் வேறு கடவுள் இருக்க இயலாது என்பதாம்.

இன்னும் ஒடும் ஒப்புமைக்கு வந்தன. கொண்டான்; வினையாலணையும் பெயர். 'ஒண்மையவாய்ச் சான்ற பொருள்' என்றது. ஏனை எல்லாப். பொருள்களினும் அறிவொளியுடைய பொருளாய்ப், பெற்றோர்க்கு இம்மை மறுமைப் பயன்களை விளைவிப்பதாய்ப், பிறவி முழுவதும் உரியதாய் அமைந்து நின்றலினென்பது. 'தம் பொருளென்ப தம் மக்கள்' (குறள். 63) என்னும் திருக்குறளை நினைவுறுத்துவதாகும். கேளிர் - கேண்மை என்னும் பண்படியாய்ப் பிறந்த பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர். உம்மை - உயர்வு சிறப்பு

இச்செய்யுள் முழுமையும் வெறு பாடமாகவும் அமைவது காண்க.

கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலர்; கண்ணோடார்
செற்றன்னர்; செற்றாரைச் சேர்ந்தவர் தெற்றென
உற்றது உரையாதார்; உள்கரந்து பாம்புறையும்
புற்றன்னர் புல்லறிவினார்.

பழையவுரை

கற்றாரணையர் அக்கற்றாரைக் காதலிப்பவர்; ஓர் உயிர்க்கும் கண்ணோட்டம் இல்லார்¹ இடும்பை செய்வாரோடு ஒப்பர்; அவரைச் சேர்ந்து ஒழுகுவார்² தெளியத் தம் நட்பார்க்கு உறுதியாயின உரையாதார்; உள்கரந்து பாம்பு உறையும் புற்றே அணையர்³ புல்லறிவினார் என்றவாறு. (57)

பொருளுரை

கற்றாரை - கல்வியறிவுடையவர்களை, காதலர் - அன்பால் விரும்புகின்றவர்கள், கற்றன்னர் - அக்கலவியறிவு உடையவர்களை ஒப்பர்; கண்ணோடார் - பிறர்பால் கண்ணோட்டம் இல்லாதவர்கள், செற்றன்னர் - பகைவரோடு ஒத்தவராவர்; தெற்றென - தெளிவாக, உற்றது உரையாதார் - உண்மையைச் சொல்லாதவர்கள், செற்றாரைச் சேர்ந்தவர் - பகைவரை ஒப்பர்; புல் அறிவினார் - தீயசிந்தையுள்ளவர்கள், பாம்பு உள்கரந்து - பாம்பு உள்ளே மறைந்து, உறையும் - வாழும், புற்று அன்னர் - புற்றுக்கு ஒப்பாவர்.

கருத்துரை

1. கற்றவரோடு விரும்பி வாழ்பவர் கற்றவரேயாவர்; 2. கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் இடர் செய்பவரை ஒத்தவர்;

பா.வே 57 : 3. காதலிப்பார்; 4. கண்ணோடாச், கண்ணோடாச்; 5. செற்றென்னச், 8. தெற்றன்னர், தெற்றென்ன, தெற்றென, 13. புற்றன்ன.

உரை : 1. ஒருயிர்க்குக் கண்ணோட்டமின்றி; 2 அவரைச் சேர்ந்தவர்; 3 புற்றையணையார்

3. உண்மையைச் சொல்லாதவர் பகைவரே ஆவர்;
4. சிற்றறிவுடையோர் பாம்புப் புற்றுக்கு ஒப்பாவர்.

விளக்கவுரை

கற்றவர் மேல் அன்பு வைத்தவர் தாம் கல்லாதவர் ஆயினும் கற்றவர் போன்றவரே யாவர்; உற்றவரிடத்தில் சிறிதும் கருணை காட்டாதவர் அவர்களுக்குப் பகைவர் போன்றவராவர்; நண்பர்களிடத்து ஒளிவுமறைவோடு பேசித் திரிபவர் நட்புடையோர் ஆகார். அவரும் பகைவரே என்பர். தீய எண்ணங்களை உள்வைத்து மேலுக்கு அவை தெரியாது வாழ்பவர் பாம்புகள் இருக்கும் கறையான் புற்றைப் போன்றவராவர்.

கற்றன்னர் - கற்றால் அன்னர்; கற்றால் என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது; செற்றனர் என்பதும் அது. காதலர்: வினைக்குறிப்புப் பெயர். உற்றது - நெஞ்சத்துட்பட்டது, அல்லது நிகழ்ந்தது புல்லறிவினார்பால் உள் கிடக்கும் தீமைகள் பல இருக்குமாகையால், உள் கரந்து பாம்பு உறையும் புற்று அன்னர் ஆயினார் என்க.

'கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்' என்னும் கருத்தும் இவண் ஒப்புநோக்கத் தரும்.

மாண்டவர் மாண்ட வினைபெறுபு; வேண்டாதார்
வேண்டா வினையும் பெறுபவே; யாண்டும்
பிறப்பார் பிறப்பார் அறன்இன் புறுவர்;
துறப்பார் துறக்கத் தவர்.

பழையவுரை

அறிவினான்¹ மாட்சிமைப்பட்டார் மாட்சிமைப்பட்ட செயல்களைப் பெறுவர்; ஆம் மாட்சிமையை வேண்டாதார் தமக்கு விருப்பமில்லாத² வினைப் பயன்களையும் பெறுவர்; எக்காலத்தீர் மக்கட் பிறப்பில் பிறப்பாரெல்லாரும் அறத்தையே விரும்புவார்; தீறக்கத்தையே வேண்டுவார் திறப்பார்கள்³ என்றவாறு. (58)

பொருளுரை

மாண்டவர் - அறிவால் மாட்சிமைப்பட்டவர்கள், மாண்ட வினை - மாட்சிமைப்பட்ட செயல்களை, பெறுப - செய்யப் பெறுவர் - வேண்டாதார் - அவ்வறிவு மாட்சிமையை வேண்டாதவர்கள், வேண்டா வினையும் - தம்மால் வேண்டப்படாத தீவினைப் பயன்களையும், பெறுப - இம்மை மறுமைகளிற் பெறுவார்கள்; யாண்டும் - எப்பொழுதும், பிறப்பார் - மேற் பிறப்பிற் பிறப்பவர்கள், பிறப்பு ஆர் - அப்பிறப்பிற் பொருந்தும், அறன் - அறத்தையே, இன்புறுவர் - இருமையிலும் விரும்பி இன்பமடைவர்; துறப்பார் - யான் எனது என்னும் பற்றைத் துறப்பவர்கள், துறக்கத்தவர் - வீட்டுலகத்திற்குரியவராவார்கள்.

கருத்துரை

1. அறிவுடையோர் சிறந்த நற்செயல்களையே செய்வர்; 2. தீவினையாளர் தீவினைகளைச் செய்து தீய பயன்களையே பெறுவர்; 3. நற்குடிப் பிறப்போர் நல்லறங்களைச் செய்து இருமையும் இன்புறுவர்; 4. பற்றற்றவர் வீட்டின்பத்துக்குரியவர் ஆவர்.

விளக்கவுரை

நல்லோர்கள் நற்செயல் பயனை அடைவர்; மற்றவர் தீவினைப் பயனைப் பெறுவர்; நற்செயல்களும் ஒரு விருப்பத்தால் செய்தால் பிறப்புக்கு ஏதுவாகையால் அப்படிப்பட்ட செயல்களைச் செய்வரும் இன்புலகு அனுபவித்துப் பின்புப் பிறப்பர்; அத்தகைய செயல்களையெல்லாம் துறந்து வீட்டுலகிற்குரிய பற்றற்ற நிலையைப் பெற்றவர் வீடுபெறு அடைவர் என்பதாம்.

மாண்டவர்: ஈறு திரிந்த வினையாலணையும் பெயர். பெறுப: பல்லோர் படக்கை எதிர்கால வினைமுற்று. யாண்டும் -

பா.வே.58 : 9. பிறப்பால்; 9-12. பிறப்பார்துயரி வின்புறுவ ரென்றும்; உரை . 1 அறிவான், 2. விருப்பில்லா; 3 துறக்கத்தையே வேண்டுவர் துறப்பாராக.

இடைநிலை விளக்காதலின் மற்றவற்றோடும் ஒட்டிப் பொருள் கொள்க.

'பிறப்பார் அறன்' என்பதற்குப் பிறக்கும்படியானவர் செய்யத்தக்க அறன் எனவுமுரைக்கலாம். துறக்கத்தவர் என்றே உரிமைப்படக் கூறினார், அது திண்ணமாதலின்.

'துறக்கம்' என்பது இவ்வுலகத்தைத் துறத்தவினால் அடையத்தக்க உலகத்துக்கு வந்ததனால், முக்கியமானது பற்றி ஈண்டு வீட்டுலகமெனக் கொள்ளப்பட்டது.

பிறப்பு ஆர் - குடிப்பிறப்பொழுக்கத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பது முன்னோர் கொள்கை. இதை, 'பிறப்பொழுக்கம்' என்றார் வள்ளுவரும்.

துறப்பார் - பற்றற்றவர், இவ்வுலகப் பற்றை விடுகின்றவர்.

என்றும் உளவாகும் நாளும் இருசுடரும்;
என்றும் பிணியும் தொழிலொக்கும்; என்றும்
கொடுப்பாரும் கொள்வாரும் அன்னர்; பிறப்பாரும்
சாவாரும் என்றும் உளர்.

பழையவுரை

எக்காலத்தும் இடையறாது உளவாம் நாண்மீன்களும் இருசுடரும்; எந்த' நாள்களும் பிணிவருநாள்களும் உழவு முதலான தொழில்களும் எல்லாம் ஒக்கும்; எக்காலத்தும் கொடுப்பாரும் கொள்வாரும் உளர்; பிறப்பாரும் சாவாரும் எக்காலத்தும் உளராவர் என்றவாறு. எனவே, உலகினது இடையறாமை உணர்த்தியவாறு. (59)

பொருளுரை

என்றும் - எக்காலத்தும், நாளும் - விண்மீன்களும், இருசுடரும் - சந்திரனும் சூரியனும், உள ஆகும் - உள்ளனவாகும்; என்றும் - எக்காலத்திலும், பிணியும் - செயலுக்கு இடையூறான

பா.வே.59 : 6-7. இனிய தொழிலோர்க்கும்;

உரை : 1. இந்த, இறந்த, எந்தெந்த

நோயும், தொழில் - உழவு முதலிய தொழில்களும், ஒக்கும் - உள்ளனவாகும்; என்றும் - எக்காலத்திலும், கொடுப்பாரும் - இல்லையென்னாமல் ஈவாரும், கொள்வாரும் - ஏற்போரும், அன்னர் - உளராவர்; என்றும் - எக்காலத்திலும், பிறப்பாரும் - பிறப்பவர்களும், சாவாரும் - இறப்பவர்களும், உளர்-உளராவர்.

கருத்துரை

1. ஞாயிறும், திங்களும், விண்மீன்களும் என்றென்றும் உள்ளன; 2. நோயும் முயற்சியும் என்றென்றும் உள்ளன; 3. ஈவாரும் ஏற்பாரும் என்றென்றும் உள்ளனர்; அவ்வாறே, 4. பிறப்பாரும் இறப்பாரும் என்றென்றும் உள்ளனர்.

விளக்கவுரை

இச்செய்யுள் உலகத்தின் இடையறாமை குறித்தவாறாம். உலக உயிர்கள் தோன்றிய காலம் முதல் பிரளய காலம் வரையில் மாறாமல் கோள்களும் விண்மீன்களும் இருப்பதுபோல் மனிதருக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் பிணி முதலியனவும் அவர்களுடைய பலவகைப்பட்ட தொழில்களும் என்றும் வெள்ளம்போல் இடையறாது இருப்பனவே யாதலால் அவற்றைப் பற்றி மகிழ்ச்சியையோ வேதனையையோ அடைய வேண்டாம் என்பதாம்.

ஒக்கும் என்பதை என்றும் உளவாதலொக்கும் என்றும், அன்னரென்பதை என்றும் உளவாகும் நாண்மீன் முதலாயின போல்வர் என்றும் கொள்க. தொழில் தலைமையால் உழுதொழில் முதலாயினவற்றைக் குறிக்கும். சுடர்: பண்பாகுபெயர். தொழில் என்பதன் ஈற்றில் எண்ணும்மை தொக்கது. பிணி-பிணித்தல் என்னுந் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; முயற்சி செய்ய வொட்டாமற் கட்டுப்படுத்துவது என்பது பொருள்.

'உறங்குவது போலும் சாக்காடு, உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு' (குறள்:339). ஆகலின் "பிறப்பாரும் சாவாரும் என்று உளர்" என்றார்.

(ஐந்தடியான் வந்த பஃறொடை வெண்பா)

இனிதுண்பான் என்பான் உயிர்கொல்லாது உண்பான்
முனிதக்கான் என்பான் முகடுனாழிந்து வாழ்வான்;
தனியன் எனப்படுவான் செய்தநன்று இல்லான்;
இனியன் எனப்படுவான் யார்யார்க்கே யானும்
முனியா ஒழுக்கத் தவன்.

பழையவுரை

இனிதாக உண்பாவினன்று சொல்லப்படுவான் ஓர் உயிரையும்
கொல்லாதே உண்பான்; எல்லாரானும் வெறுக்கத்தக்கான்¹ என்பான்
முகந் தீர்ந்து வாழ்வான்; துணையில்லான் என்று சொல்லப்படுவான்
தான் செய்ததொரு நல்வினை யில்லாதான்; எல்லார்க்கும்² இனியன்
எனப்படுவான் யாவர் யாவர்க்கேயாயினும் வெறுக்கத் தகாத
செய்கையை யுடையான் என்றவாறு. (60)

பொருளுரை

இனிது உண்பான் என்பான் - நல்ல உணவை உண்பவன்
என்று சொல்லப்படுவான், உயிர்கொல்லாது உண்பான் - பிற
உயிர்களைக் கொல்லாமையாலாகிய உணவை - காய்கறி
உணவுகளையே உண்பவனாவான்; முனிதக்கான் என்பான் -
எல்லோரானும் வெறுக்கத்தக்கவனென்று சொல்லப்படுபவன்,
முகன் ஒழிந்து - முகமலர்ச்சியில்லாதவனாகி, வாழ்வான் -
கடுகடுப்பாய் வாழ்பவனாவான்; தனியன் எனப்படுவான் -
துணையில்லாதவனென்று சொல்லப்படுபவன், செய்த நன்று
இல்லான் - தன்னாற் செய்யப்பட்ட நன்மை ஒன்றும் இல்லாதவன்
ஆவான்; இனியன் எனப்படுவான் - நல்லான் என்று
சொல்லப்படுவான் யார் யார்க்கே யானும் - எல்லோராலும்,
முனியா ஒழுக்கத்தவன் - வெறுக்கப்படாத ஒழுக்கத்தை
யுடையவனே ஆவான்.

பா.வே.60 : 7. முகமொழிந்து; 17-19. முனியாத வுள்ளத் தவன்.

உரை . 1. ஒறுக்கத்தக்கான்; 2. எல்லாருக்கும்;

கருத்துரை

1. உயிர்க்கொலை செய்யாது தாவர உணவு உண்பவனே நல்ல உணவை உண்பவனாவான்; 2. முகமலர்ச்சி யில்லாமல் கடுகடுத்த முகத்தோடு வாழ்பவன் பலராலும் வெறுக்கப்படுவான்; 3. செய்த நன்றியை மறந்தவன் துணையில்லாதவனாவான்; 4. எவரிடத்தும் வெறுப்பில்லாமல் நல்லொழுக்க முடையவன் அனைவருக்கும் இனியன் ஆவான்.

விளக்கவுரை

ஓர் உயிரை வதைத்துத் தின்னாமையே நல்ல உணவாம்; பிறரைக் காண முகம் மலர்ந்திராமல் முகக்கோட்டமுடையானையாவரும் வெறுப்பார்கள்; இவ்வுலகத்தில் எந்தத் துணையைத் தேடினும் மறுமைக்குரிய செய்ந்நன்றி போன்ற நல்லறந்தேடாதவன் துணையற்றவனேயாவான்; யாவரிடத்தும் சினமின்றி அன்போடு நடக்கவல்லவன் யாவருக்கும் இனியவன் ஆவான் என்பதாம்.

இனிது. குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். ஆயினும் என்பது ஆனும் என இடைக்குறையாயிற்று. முனியத்தக்கான் என்பது முனிதக்கான் என நின்றது. முனியா ஒழுக்கம் - முனியாமையாகிய ஒழுக்கம், பொய்யா விளக்கம் என்பது போல். முனிதக்கான் முனிய என்பது ஈறுதொக்கது; அல்லது முனி: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். முனிதற்குத் தக்கான் என நான்கனுருபு தொக்கதாகக் கொள்ளலாம். "அவன் முகங்கொடுத்தான், முகங்கொடுக்கவில்லை" என்பது போல் "முகன் ஒழிந்து" என்பதும் வழக்கு. செய்த நன்றில்லான் என்பது நன்மை செய்தவில்லான் என்னும் கருத்துடையதாகலின் அதற்கேற்பவும் பொருள் கொள்க. இது பஃறொடை வெண்பா.

ஈத்துண்பான் என்பான் இசைநடுவான்; மற்றவன்
கைத்துண்பான் காங்கி எனப்படுவான்; தெற்ற
நகையாகும் நண்ணார்முன் சேறல்; பகையாகும்
பாடறியா தானை இரவு.

பழையவுரை

பிறர்க்குக் கொடுத்துண்பான் என்று சொல்லப்படுவான் புகழை நிறுத்திவான்; கொடுத்துண்பவன் கைப்பொருளை உண்பான் அவாமிக்கான் எனப்படுவான்; தெளியவே' இகழ்ச்சியாம் தன்னை விரும்பாதார் முன்னர் ஒன்றை' நச்சிச் சேறல்; தகுதி அறியாணை'ச் சென்று இறந்தால் பகையாகும் என்றவாறு. (61)

பொருளுரை

ஈத்து உண்பான் என்பான் - பிறர்க்கு கொடுத்து உண்பவன் எனப்படுவான், இசை நடுவான் - உலகத்திற் புகழை நிறுத்துவான்; அவன் கைத்து உண்பான் - அவ்வாறு கொடுத்து உண்பவனது கைப்பொருளையும் பறித்து உண்பவன், காங்கி எனப்படுவான் - பிறர் பொருள்மேல் அவாவுடையன் என்று கூறப்படுவான்; நண்ணார்முன் - விரும்பாதவன் முன், சேறல் - ஒன்றை விரும்பி அடைவது, தெற்ற நகை ஆகும் - பிறர் தன்னைத் தெளிய அவமதித்து இகழ்வதற்குக் காரணமாகும்; பாடு - பிறருடைய வறுமைத் துன்பத்தை, அறியாதனை - உணரமாட்டாதவனிடத்து, இரவு - இறந்து செல்லல், பகை ஆகும் - பகைமைக்கே இடமாகும். ஈத்து - கொடுத்து. நகை - இகழ்ச்சி. நண்ணார் - பகைவர்.

கருத்துரை

1. பிறர்க்குக் கொடுத்துண்பவன் புகழ் பெறுவான்; 2. பிறர் பொருளைப் பறித்து உண்பவன் பேராசை மிக்கவனாவான்; 3. பகைவரிடம் ஒன்றை வேண்டிச் செல்லுதல் இகழ்ச்சியை உண்டாக்கும், 4. தகுதியறியாதவனிடம் இறத்தல் பகைக்கு இடம் கொடுக்கும்.

விளக்கவுரை

மற்றவர்க்குக் கொடுத்து உண்பவனுக்கு எப்பொழுதும், புகழ் உண்டு; அவன் கொடுப்பதை வாங்கி உண்பவனுக்குப் பிறர்

பா.வே.61 . 5. கைத்துண்ணான், 10. நண்ணார்முற்;

உரை : 1. தெளிய; 2 ஒன்றை; 3. தகுதி அறியாதானைச்;

பொருளை அவாவுகிறவன் என்ற இகழ்ச்சி உண்டு ; அப்படி இரப்பதிலும் தன்மேல் அன்பில்லாதவரிடத்துச் சென்று இரப்பதும் இகழ்ச்சிக்குக் காரணமாம்; தன் தகுதி அறியாதவரிடஞ் சென்று இரப்பதனால் அவன் தன்னை அவமதிக்க நேரிடுமானதைப் பற்றித் தனக்கு அவன்மேல் பகையுண்டாகும். எனவே கொடுப்பது மேன்மையேயன்றி இரப்பது மேன்மையன்று எனவும், இரப்பதிலும் பகைவரிடத்தும் தகுதியறியாதாரிடத்துஞ் செல்லாமல் தகுந்தவரிடத்துச் செல்லவேண்டுமெனவுஞ் சொல்லியதாம்

ஈந்து என்பது வலிந்து ஈத்து என்று ஆயிற்று; மற்று - பிறிதென்னும் பொருளது. 'மற்றவன்' என்பதற்குப் 'பிறனது' எனப் பொருள் உரைப்பினும் ஆம். கைத்து - கையிலுள்ள பொருள் என்க. காங்கி என்பது வெப்பத்தை உணர்த்துவதொரு சொல்லாதலின் இங்கு அவ்வியல்பினையுடைய அவாவினையுடையான் என்னும் பொருட்டாயிற்று. யாதொரு முயற்சியும் இல்லாமல் பிறர் பொருளை அவாவி உயிர் வாழ்பவன் என்பது பொருள். ஈகை - இங்கு இகழ்ச்சிப் பொருட்டு. பகை தொழிற்பெயர் பாடு - முதனிலை திரிந்த தொழிலாகு பெயர். இரவு - யாசித்தல்.

நெய்விதிர்ப்ப நந்தும் நெருப்பழல்; சேர்ந்து
வழுத்த வரங்கொடுப்பர் நாகர்; தொழுத்திறந்து
கன்றாட்ட நந்தும் கறவை; கலம்பரப்பி
நன்றாட்ட நந்தும் விருந்து.

பழையவுரை

நெய்யைப் பெய்ய நெருப்புச் சுடர் வளரும்; அடைந்து போற்றத் தேவர் வரங்கொடுப்பர்; தொழுவைத் திறந்து கன்றுகளை ஊட்டக் கறவைகள் நந்தும்; கலங்களைப் பரப்பி மிகவும் ஊட்டி நந்தும் விருந்துகள் என்றவாறு. (62)

பாலே 62 6. வரங்கொடுக்கும்; 7. நாகம், தேவர்; 8. கொளுத்திறந்து உரை . மிகவூட்ட, நன்றாகவூட்ட

பொருளுரை

நெருப்பு அழல் - தீயினது சுடர், நெய் விதிர்ப்ப - நெய்யைச் சிந்த, நந்தும் - ஓங்கும்; நாகர் - தேவர்கள், சேர்ந்து வழுத்த - தம்மைப் பிறர் ஏத்த, வரம் கொடுப்பர் - வேண்டும் நன்மைகளை அளிப்பர்; கறவை - பசுக்கள், தொழுத்திறந்து - கொட்டிலைத் திறந்து, கன்று ஊட்ட - கன்றினைப் பாலுண்ணச் செய்ய, நந்தும் - பால் பெருகும் அல்லது களிக்கும் கலம் பரப்பி - இலையை விரித்து, நன்று ஊட்ட - இனிமையாக உண்பிக்க, விருந்து நந்தும் - விருந்தினர் மனங்களிப்பர்.

கருத்துரை

1 நெய்யைச் சொரியச் சொரிய நெருப்பு வளரும்; 2. அனைவரும் சேர்ந்து வாங்கினால்தான் தேவர்கள் நன்மை தருவர்; 3. கன்றை உண்பிக்கப் பசு பாவைச் சுரக்கும்; 4. மனமுவந்து விருந்தளித்தால் விருந்தினர் மகிழ்வர்.

விளக்கவுரை

நெய் பெய்தால் நெருப்பு வளர்ந்து விளங்குவதுபோல் தேவர் தம்மைத் துதிக்கத் துதிக்க நேரில் வந்து வரந்தருவர்; கன்றின் வரவை எதிர்பார்த்திருக்கும் பசுவினிடத்துக் கன்றை ஊட்டவிட அப்பசுக் களிப்பது போல் விருந்தினரை நன்றாக கவனித்து அன்னமிட அவர்கள் களிப்பர் என்பதாம்.

விதிர்ப்ப - சிந்த; இஃது இப்பொருட்டாதல் 'நெய்யுடையடிசில் மெய்பட விதிர்த்து' என்னும் (188) புறநானூற்றடியில் காண்க. நெருப்பழல் - ஒருபொருட் பன்மொழி, நெய்யென்னும் குறிப்பினால் நெருப்பு வேள்வித் தீயை உணர்த்தியது. நாகர், ஈண்டுத் தேவர் மேற்று. நந்தல் - மிகுதல். நாகம் என்னும் பாடம் இடவாகுபெயராய் தேவரை உணர்த்தும். தேவர் என்றும் பாடமுண்டு. விதிர்ப்ப முதலிய செயவெனெச்சங்கள் காரணப் பொருளனவாதலால் இறந்த காலத்துக்குரியன. கறவை - பசு. கலம் - உண்கலம், இங்கு இலையைக் குறிக்கும்.

நந்தும் என்ற சொல், ஓங்கும்; சிறக்கும்; மகிழும் என்ற பொருள்களில் வந்தது. பலபொருள் ஒரு சொல். தொழு - கொட்டகை; ஆக்கள் கட்டும் இடம். விருந்து: பண்பாகு பெயர்.

பழியின்மை மக்களால் காண்க; ஒருவன்
கெழியின்மை கேட்டால் அறிக; பொருளின்
நிகழ்ச்சியான் ஆக்கம் அறிக; புகழ்ச்சியாற்
போற்றாதார் போற்றப் படும்.

பழையவுரை

பழிபட வாழாமை ஒருவன்தன் மக்கட்பேற்றானே அறிக; ஒருவன் தனக்கு நண்பு அல்லாமை கேடுவந்தால் அறிக; பொருள் வருகின்ற நன்மையானே ஒருவனது ஆக்கம் அறிக; ஒருவன் புகழ்பட வழங்குமாயின் தன் பகையாலும்¹ போற்றப்படும் என்றவாறு. (63)

பொருளுரை

பழிஇன்மை - ஒருவன் தான் பழிக்கப்படுதல் இல்லாமையை, மக்களால் காண்க - தன் மக்கட்பேற்றாற் கண்டு கொள்க; ஒருவன் கெழி இன்மை - ஒருவன் தனக்கு நட்புரிமை இல்லாமையை, கேட்டால் அறிக - தான் செல்வம் இழத்தலால் கண்டு கொள்க; பொருளின் நிகழ்ச்சியால் - பொருள் வரவினால், ஆக்கம் அறிக - ஒருவன் தனது வளர்ச்சியைக் கண்டு கொள்க; புகழ்ச்சியால் - தான் பலராலும் புகழப்படும் புகழ்ச்சியினால், போற்றாதார் - பகைவராலும், போற்றப்படும் - வணங்கப்படுவான்.

கருத்துரை

1. ஒருவன் தன் நன்மக்கட் பேற்றினால் பழிக்கப்படுதலில்லாதவன் ஆவான்; 2. நண்பனுடைய தன்மையைத் தான் கெட்ட போது அறியலாம்; 3. ஒருவன் பொருள் வரவைக் கொண்டு அவனுடைய சிறப்பான வாழ்வை அறியலாம்; 4. புகழ் மிக்கவனைப் பகைவரும் மதித்துப் போற்றுவர்.

பா.வே. 63 · 5. கெழுவின்மை; 6. கேட்டில்;

உரை : 1. தன் பகைவராலும்

விளக்கவுரை

ஒருவன் தனக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் நல்லவராயிருந்தால்தான் பழிப்பில்லாதவனாவான்; அல்லது, நல்ல பிள்ளைகளைப் பெறுவதனால் பழிப்பில்லாதவன் என்பதை அறியலாம்; ஒருவன் தனக்குக் கேடு செய்வதினால் அவன் நட்பில்லாதவன் என்பதை அறியலாம்; ஒருவனுக்குப் பொருள் வரும்வழி நல்லதாயிருப்பதால் அவன் வளர்ச்சி பெறுவதை அறியலாம்; ஒருவன் கொடை முதலான நற்குண நற்செயல்களால் புகழ் பெற்றிருப்பானாயின் அவனைப் பகைவரும் கொண்டாடுவர் என்பதாம்.

கெழி: பண்புப்பெயர். இன்மை இரண்டும் குறிப்புத் தொழிற்பெயர். கெழுவின்மை என்றும் பாடம். பொருளின் நிகழ்ச்சி என்றது, பொருளின் வரவையும், வந்து நல்வினைகளிற் செலவாகும் அறச்செலவையுங் குறிக்கும். ஆக்கம் - எல்லா வகையிலும் மேலும் மேலும் உயர்வதனால் நல்லுழ் எனினுமாம். பழி - நடுவு நிலையின்மை, கேடு - வறுமை. போற்றாதார் - பகைவர்.

கண்ணுள்ளும் காண்புழிக் காதற்றாம்; 6)பண்ணுள்
உருவின்றி மாண்ட உளவாம்; ஒருவழி
நாட்டுள்ளும் நல்ல பதிஉள; பாட்டுள்ளும்
பாட்டெய்தும் பாட்டும் உள.

பழையவுரை

தன் கண்ணுள் வைத்தும் காணும் இடம் அவனாற் காதலிக்குங் காதலை யுடைத்தாம்; பெண்களுள் வடிவின்றியே குணமாண்டன உளவாம்; ஒரு நாட்டுள் வைத்தும் ஒரு கூற்றுள்ளே நல்ல பதி உளவாம்; பாட்டுக்கள் பலவற்றுள்ளும் பெருமை எய்தும் பாட்டுக்கள் உள என்றவாறு.

(64)

பொருளுரை

கண்ணுள்ளும் - மக்களின் கண்களுள்ளும், காண்புழி - ஆராயுமிடத்து, காதற்று ஆம் - விரும்பப்படுதலான கண்ணும் உண்டு; பெண்ணின் - பெண்களுள், உரு இன்றி - அழகிய உருவமில்லாதிருந்தும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட இயல்புகள், உளஆம் - உள்ளனவாகும்; நாட்டுள்ளும் - ஒரு நாட்டினுள்ளும், ஒரு வழி - எங்கேனும் ஒரு பகுதியில், நல்ல பதி உள - வளமான ஊர்களுள்ளன; பாட்டுள்ளும் - பாட்டுகளிலும், பாடு எய்தும் - சிறப்பு மிக்க, பாட்டும் உள - பாட்டுகள் இருக்கின்றன. உழி - இடம். உரு - வடிவழகு.

கருத்துரை

1. கண்களில் விரும்பத்தக்க கவர்ச்சியுள்ள கண்ணும் உண்டு; 2. அழகில்லாத பெண்களில் சிறந்த குணமுள்ளவரும் உண்டு; 3. வறண்ட நாட்டில் செழிப்புள்ள ஊர்களும் உண்டு; 4. பாடல்களில் அழியாத பாடல்களும் உண்டு.

விளக்கவுரை

அழகற்ற கண்களிலும் விரும்பப்படும் கண்கள் உள்ளன; அழகில்லாமற் போனாலும் குணமுள்ள பெண்களும் உண்டு; மிகுந்த கேடான நாட்டிலும் ஒரு நல்ல இடம் இருக்கும்; ஒருவன் சீரில்லாமல் பாடிய பல பாட்டினுள்ளும் சில நல்ல பாட்டுகள் இருக்கும் என்பதாம். எனவே, எதையும் முழுதும் கெட்டவை என ஒதுக்காமல் ஆராய்ந்து நல்லனவற்றை அறிய வேண்டும் என்பதாம்.

உண்மைகள் சிறப்புப்பொருளில் வந்தன. விரும்பப்படும் கண்களாவன கண்ணோட்டமுடைய கண்கள். உருவின்றி - அழகற்ற; பதி - ஊர். மாண்ட - சிறந்த குணங்கள், நல்ல - வளமுள்ள, பாடு - பெருமை.

பாட்டே உள என்ற பாடத்தில் ஏகாரம் சிறப்புப் பொருளில் வந்ததெனக் கொள்க.

தீரியழற் காணின் தொழுபு; விறகின்
 எரியழற் காணின் இகழ்பு; ஒருகுடியில்
 கல்லாத மூத்தானைக் கைவிடுபு; கற்றானின்
 இளமைபா ராட்டும் உலகு.

பழையவுரை

தீரியான் எரியுஞ் சுடரைக் கண்டால் தொழுவர்; விறகால்
 எரியுஞ் சுடரைக் கண்டால் இகழ்வர்; அவைபோல, ஒரு குடிப்பிறந்து
 கல்விஇன்றியே' மூத்தானைக் கைவிட்டு, இளையானாயினும்
 கற்றானையே பாராட்டுவார் உலகத்தார் என்றவாறு. (65)

பொருளுரை

திரி அழல் காணின் - திரிந்த நூலிலேற்றிய விளக்குச்
 சுடரைக் கண்டால், தொழுபு - அது சிறிதாயிருப்பினும் உலகத்தார்
 கைகூப்பி வணங்குவர்; விறகின் - விறகினிடத்து, எரிஅழல்
 காணின் - எரிகின்ற சுடரைக் கண்டால், இகழ்பு - அது
 பெரியதாயிருப்பினும் உலகத்தார் மதியாது இகழ்வர்; ஒருகுடியில்
 -ஒரே குடும்பத்தில், கல்லாத - படிக்காத, மூத்தானை - ஆண்டு
 முதிர்ந்தவனை, கைவிடுபு - உலகத்தார் ஏற்றுக் கொள்ளார்;
 கற்றானின் - கல்வியை, அறிந்தவனிடத்துள்ள, இளமை - இளமைப்
 பருவத்தை, பாராட்டும் - உலகத்தார் மதித்து ஏற்றுக் கொள்வர்.

கருத்துரை

1. திரியில் எரியும் சுடரைக் கண்டால் அது
 சிறியதாயிருப்பினும் உலகத்தார் தொழுவர்; 2. விறகில் உள்ள
 நெருப்பைக் காணின் அது பெரிதாயிருப்பினும் தொழாது
 இகழ்வர்; 3. ஒரு குடும்பத்தில் படிக்காதவன் மூத்தவனாயிருந்
 தாலும் அவனை மதிக்க மாட்டார்கள்; 4. படித்தவன்
 இளைஞனாயினும் அவனை மதித்துப் பாராட்டுவர்.

பா.வே. 65 : 3. தொழுவர்; 8 ஒருகுடியுட்; 9. கல்லாது; 10.
 மூத்தோனைக், 11. கைவிட்டுக்;

உரை : 1. கல்வியின்றி

விளக்கவுரை

திரியிலேற்றிய கடரும் விறகிலேற்றிய கடரும் இரண்டும் நெருப்பின் உருவமேயானாலும் நன்மை பயக்கும் குணம் பற்றி மக்கள் சிறிதான விளக்குச் கடரைத் தொழுவதும், பெரிதானாலும் மற்றதை அப்படிச் செய்யாது இகழ்வதும் இயல்பு. இவ்வாறே, ஒரே குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களில் சிறியவனானாலும் கற்றவனை மேற்கொள்ளுதலும் பெரியவனானாலும் கல்லாதவனைத் தள்ளிவிடுதலும் உலகத்து இயல்பாம் என்பதாம்.

அழல் - நெருப்பு; எரியழல் - விறகின் நெருப்பு; 'தொழுவர்' என்றும் பாடம். 'ஒருகுடியுள்' என்றும் பாடம். 'கல்லாது முத்தானை' என்றும் பாடம். 'கைவிடுப கற்றான்' என்றும் பாடம். "முத்தானைக் கைவிட்டுக் கற்றாளினமை பாராட்டும்" என்று பாடம் கொள்ளின் நான்கு பொருள்கள் சொல்லப்படாவாம். எனவே, இவற்றை இரண்டாகக் கொள்ளும், 'கற்றானின் இளமை பாராட்டும் உலகு' என்ற பாடமே சிறந்ததாகக் கொள்ளப்பெற்றது.

கைத்துடையான் காமுற்றது உண்டாகும்; வித்தின் முளைக்குழாம் நீருண்டேல் உண்டாம்; திருக்குழாம் ஒண்ணெய்யான் பார்த்துறின் உண்டாகும்; மற்றவள் துன்புறுவாள் ஆகின் கெடும்.

பழையவுரை

கைப்பொருள் உடையான் காதலித்தது உளதாம்; வித்தின் முளைக் கூட்டம் நீர் உளதாயின்¹ உளதாம்; செல்வக்கூட்டம் ஒள்ளிய செய்ய பூமகள் பரிவுறின் ஒருவற்கு உளதாம்; மற்று, அவள் காதலியாது துன்பமுறின்² அச் செல்வத்தின் தொகுதி அவற்குக் கெடும் என்றவாறு. (66)

பா.வே 66 : 9. ஒண்ணெய்யான்; 12-14. மற்றவன் ஏழுறுவானாகிற்;
14. ஆகின்;
உரை . 1 உண்டாயின்; 2 துன்புறுமாயின்;

பொருளுரை

கைத்து உடையான் - கைப்பொருள் உள்ளவன்; காமுற்றது - விரும்பிய பொருள், உண்டாகும் - கிடைக்கும்; நீர் உண்டேல் - நீர்ப் பாய்ச்சல் உண்டானால், வித்தின் முளைக்குழாம் உண்டாம் - விதைகளினது முளைகளின் திரள் தோன்றும்; ஒண் செய்யாள் - அழகிய திருமகள், பார்த்து உறின் - ஒருவனது நன்மையைக் கண்டு சேர்ந்தால், திருக்குழாம் உண்டாகும் - பெருஞ்செல்வம் உண்டாகும்; அவள் - அத்திருமகள், துன்புறுவாள் ஆகின் - அருவருப்பாள் ஆனால், கெடும் - உள்ள செல்வமும் அழியும். திருக்குழாம் - செல்வக்கூட்டம்.

கருத்துரை

1. செல்வம் உடையானுக்கு அவன் விரும்பிய பொருள் கிடைக்கும்; 2. நீர் இருந்தால்தான் விதைகள் முளை கிளம்பும்; 3. திருமகள் அருள் பார்வை இருப்பின் செல்வம் பெருகும்; 4. திருமகள் நீங்கினால் செல்வமும் நீங்கும்.

விளக்கவுரை

நீர்வளம் இருந்தால் விதைகள் முளைப்பது போலச் செல்வம் உண்டானால் நினைத்த செயல்கள் எல்லாம் கைகூடும்; அச் செல்வமும் திருமகள் கடைக்கண் பார்வை உண்டானால்தான் கைகூடும்; அவள் மனக்கோட்டமடைந்தால் பொருள்கள் நாசமாகும்; எனவே, திருமகள் மனம் கோணாதபடி தீநடக்கையின்றி நன்னடக்கையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். கைத்து - முதன்மை பற்றிச் செல்வத்தின் மேற்று. காமுறுதல் - விரும்புதல், திரு - செல்வம். செய்யாள் - செம்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். பார்த்துறின் இதில் உறு துணைவினை. மற்றும்; அசை.

ஊன்உண்டு உழுவை நிறம்பெறுதல்; நீர்நிலத்துப் புல்லினான் இன்புறுதல் காலேயம்; நெல்லின் அரிசியான் இன்புறுதல் கீழெல்லாம்; தத்தம் வரிசையான் இன்புறுதல் மேல்.

பழையவுரை

ஊணை உண்டு புலி நிறம் பெறும்; நீருடைய நிலத்து எழுந்த புல்லினான் இன்புறும் நிரை முதலியன; அதுபோல, நெல்லின் அரிசியால் பசி தீர்ந்து இன்புறுவர் கீழாயினார்; மேலாயினார் தத்தம் தகுதிச் செயலான் இன்புறுவர் என்றவாறு. (67)

பொருளுரை

ஊன் உண்டு - ஊன் உணவை உட்கொண்டு, உழுவை - புலிகள், நிறம் பெறுதல் - உடலின் ஒளியை அடையும்; காலேயம் - பசுக்கூட்டம், நீர்நிலத்து - நீர் வளமுள்ள நிலத்தில் முளைத்த, புல்லினான் இன்புறுதல் - புல்லினை மேய்ந்து இன்புறும். நெல்லின் அரிசியான் - நெல்லரிசிச் சோற்றினால், கீழ் எல்லாம் - கீழ்மக்களெல்லாம், இன்புறுதல் - இன்புறுவர்; மேல் - மேன்மக்கள், தத்தம் - தங்கள் தங்கள் தகுதிகேற்ற, வரிசையான் - மதிப்புமிக்க முறையான செயல்களால், இன்புறுதல் - உள்ளம் மகிழ்வர்.

கருத்துரை

1. புலி இறைச்சியை உண்டு மகிழும்; 2. பசுக்கள் புல்லை மேய்ந்து மகிழும்; 3. கீழ்மக்கள் சோற்றை உண்டு மகிழ்வர்; 4. மேலோர் தம் தகுதிகேற்ற செயல்களைச் செய்து மகிழ்வர்.

விளக்கவுரை

ஊனினைத் தின்று புலி களிக்கும் என்பது பிறர்க்குத் தீங்கு செய்து தீயோர் களிப்பார்கள் என்பதைக் குறிக்கும்; நல்ல புல்லைத் தின்று மாடுகள் களிப்பது போல் அரிசி கிடைப்பின் கீழ்மக்கள் அதைத் தின்று அவ்வளவோடே களித்திருப்பார்கள். அவர்கள் தாம் நடக்க வேண்டிய ஒழுங்கைச் சிந்திக்க மாட்டார்கள்; மேன்மக்களோ உணவு முதலிய உலக

பா.வே 67 : 3. நிறம் பெறும் ; 4. நீனிறப்; 6. நிற்பநிறம்; 7. காலேகம்; காலேசம்; காலிகள்; 10. இன்புறுவர், 13. தகுதியான்.

வாழ்க்கைகளைக் கொண்டு களியாமல் தாம் செய்ய வேண்டிய நற்செய்கைகளைச் செய்து மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்பதாம்.

'நிறம் பொறு உம்' என்னும் குறிப்பு கீழோர் விலங்கோடொத்து உடம்பையே வளர்ப்பர் என்பதை உணர்த்தும். 'வாயுணர்வின் மாக்கள்' என்றார் வள்ளுவரும் (குறள்:420). அளபெடைகள் இன்னிசைக்கு வந்தன. அரிசி, கீழ், மேல், ஆகுபெயர்கள்.

உழுவை - புலி; காலேயம் - ஆநிரை, கால்நடை, கீழ் - கீழான குணம் உள்ளவர், மேல் - உயர்ந்த குணம் உள்ளவர்.

பின்னவரம் பின்அதிர்க்குஞ் செய்வினை; என்பெறினும் முன்னவரம் முன்னும் அறிந்தார்கட்கு; என்னும் அவாவரம் அடைந்தார்கட்கு உள்ளம்; தவாவரம் அவாஇல்லார் செய்யும் வினை.

பழையவுரை

கருத்தான் ஆராய்ந்து அறியாதார்க்குப் பின்பு நடுக்கத்தைச் செய்யும் வினைகள் தோன்றாவாம்; அறிந்தார்க்குப் பின் அதிர்க்கும் செய்வினைகள் என்பெறினும் முன்னவாகத் தோன்றும்; எல்லாவற்றானும் அவாவே ஆகும் யாதானும் ஒன்றனை அடைந்தார்க்கு உள்ளம்; கெடாவாம் அவா இல்லார் செய்யும் வினைப் பயன்கள் என்றவாறு. (68)

பொருளுரை

பின் - செய்யத் தொடங்கிய பின்பு, அதிர்க்கும் - நடுங்கச் செய்யும், செய்வினை - செய்யப்படும் தொழில்கள், பின்ன ஆம் - ஆராய்ந்து துணியாதார்க்குப் பின் தோன்றுவனவாம்; என்பெறினும் - எப்பயனைப் பெறுவதானாலும், முன்னம் - தொடங்குவதற்கு முன்னமேயே, அறிந்தார்கட்கு - பின்

பா.வே. 68 : 1. பின்னவர், 2. பின்னெதிர்க்கும்; 2-4. முன்னார்க்குப் பின்னதிர்க்குஞ் செய்வினை; 9. என்றும்; 13. அவாவிலார், வரவில்லார்.

உரை . 1. அவாவில்லாதார்.

வருவனவற்றை ஆராய்வார்க்கு, முன்னஆம் - அவை முன் தோன்றுவனவாம், அடைந்தார்க்கு - ஒரு பொருளை விரும்பி அடைந்தவர்க்கு, உள்ளம் - அவர்கள் உள்ளம், என்னும் - எப்படியாயினும், அவாஆம் - மேலும் மேலும் விருட்ப முடையதாகும்; அவா இல்லார் - எப்பொருளினும் பற்றில்லாத பெரியோர்கள், செய்யும் வினை - செய்யும் அறச் செயல்கள், தவா ஆம் - கெடாவாம், அவா - இல்லதன் மேற் செய்யும் உட்பற்று.

கருத்துரை

1. ஒரு செயலைச் செய்யத் தொடங்கும்முன் ஆராயாதவர்களுக்கு அதன் துன்பங்கள் தொடங்கியுள்ளனரே தெரியும்; 2. நன்கு ஆராய்ந்து செயலை தொடங்குவோர்க்கு அதன் பயன் முன்னமேயே தெரியும்; 3. ஒரு பொருளை விரும்பி அடைந்தவர்க்கு அதன்கண் மேலும் மேலும் அவா உண்டாகும்; 4. பற்றற்றவர்கள் செய்யும் செயல்கள் எப்பொழுதும் கெடமாட்டா.

விளக்கவுரை

முன்னதாக ஆராயாமற் போனால் துன்பம்தரத் தக்க செயல்கள் முன்தோன்றாமல் பின்னர்தான் தெரியும்; ஆராய்பவர்களுக்கோ முன்னரே தோன்றுமாகையால் அவர்கள் துன்பமடையார்; பொன், மண் முதலியவைகளை முயன்று அடைந்து கொண்டே யிருப்பவருக்கு மேன்மேல் ஆவல் வளர்ந்து கொண்டே செல்லுமேயன்றி கெடுவதில்லை; அவ்வாறு பொருள் முயற்சி செய்யாமல் அறவினை செய்பவர்களுக்கு அவாக்கெட்டு மனம் தெளிவாயிருக்கும் என்பதாம்.

பற்றுள்ளவர்கள் செய்யும் அறச்செயல்கள் பயன்படா என்பது கருத்தாம்.

'பின்னாவா முன்னார்க்குப் பின்னதிர்க்குஞ் செய்வினை' என்றும் பாடம். 'பின்னர் பின்னதிர்க்கும்' என்றும் பாடம். பின்ன, முன்ன இவை குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். அவா: முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

கைத்தில்லார் நல்லவர் கைத்துண்டாகிக் காப்பாரின்;
வைத்தாரின் நல்லர் வறியவர், பைத்தெழுந்து
வைதாரின் நல்லர் பொறுப்பவர்; செய்தாரின்
நல்லர் சிதையாதவர்.

பழையவுரை

கைப்பொருள் இல்லாதார் கைப்பொருள் உண்டாகிப்
பாதுகாப்பாரின்² மிக நல்லர்; அப்பொருளை வைத்து இழப்பாரின்
வறியவர் மிக நல்லர்; வெகுண்டு எழுந்து வைதாரின் மிக நல்லர்
பொறுப்பார்; ³ உதவியைச் செய்தாரின் நல்லர் அதனை மறவாதார்
என்றவாறு.

அல்லதரமும், 'செய்தாரின் நல்லர் சிதையாதவர்' என்பது
அறஞ்செய்தாரின் நல்லர் அவ்வறத்தை அழியாதார் என்றமாம். (69)

பொருளுரை

கைத்து - கைப்பொருள், கைத்து உண்டாகி - செல்வம்
உள்ளவராகி, காப்பாரின் - அச் செல்வத்தை நுகராமற் சேர்த்துப்
பாதுகாப்பவரை விட, கைத்து இல்லார் - அச் செல்வம் இல்லாத
மாந்தர், நல்லவர் - நல்லவராவர்; வைத்தாரின் - அப்பொருளை
வைத்து இழப்பாரைவிட, வறியவர் நல்லர் - வறுமையுடையோர்
நல்லவராவர்; பைத்து எழுந்து - சினந்தெழுந்து, வைதாரின் -
பிறரை வைதவர்களைவிட, பொறுப்பவர் - அதனைப் பொறுத்துக்
கொள்பவர், நல்லர் - மிகவும் நல்லவராவர்; செய்தாரின் - நன்மை
செய்தவர்களை விட, சிதையாதவர் - அந்நன்மையை
மறவாதவர்கள், நல்லர் - மிகவும் நல்லவராவார்கள்.

கருத்துரை

1. செல்வம் இருந்தும் அதனை நல்வழியில்
பயன்படுத்தாதவர்களைவிடச் செல்வமில்லாதவர் நல்லவர்;

பா.வே. 69 : 1. கைத்திலர்; 2-4. நல்லராங் கைத்துண்டாக் காவாரின்;

2-3. நல்லர் கைத்துண்டாகிக்,

உரை : உளராகிப்; 2. அதைக் காப்பாரின் ; 3. பொறுப்பவர்

2. செல்வத்தைச் சேர்த்து வைத்து இழப்பாரினும் வறியவர் மிக நல்லவர்; 3. சினந்து வைப்பவரை விட அதனைப் பொறுப்பவர் மிக நல்லவராவார்; 4. நன்மை செய்பவரை விடப் பிறர் செய்த நன்றியை மறவாதவர் மிக நல்லவராவார்.

விளக்கவுரை

பணம் இருந்தும் அடுத்தவரைக் காப்பாற்றாமல் இருக்கின்றவர்களைக் காட்டிலும் பணமில்லாதவர்களே சிறந்தவர்; தானும் அனுபவியாமல் பணத்தைக் கட்டிச் சேர்த்து இழப்பவரைக் காட்டிலும் வறுமையில் உழல்பவர் மேலானவர்; ஒருவர் பொல்லாங்கு செய்ததைக் குறித்து அவரைத் திட்டிவதிலும் பொறுப்பது நல்லதாகும்; புதிதாக ஒரு அறச்செயலைச் செய்வதைக் காட்டிலும் ஒருவர் செய்த அறச்செயலை அழிக்காமலிருப்பது நல்லதாகும் என்பதாம்.

'கைத்தில்லார் நல்லராங் கைத்துண்டாய்க் காவாரின்' என்றும் பாடமுண்டு.

இன் என்னும் ஐந்தனுருபுகள் எல்லைப்பொருளான. பைத்தல் சினத்தல். செல்வத்தைத் தேடுவதனாலும் பாதுகாப்பதனாலும் ஆன உழைப்பும் கவலையும் இல்லாமையின், கைத்திலாரும் வறியவரும் நல்லர் ஆயினார். சினத்தாலும் வைதலாலும் ஆன தீமைகள் நிகழாமையானும் பொறுமைப் பழக்கம் விஞ்சுதலானும் பொறுப்பவர் நல்லர் ஆயினார். நன்றி செய்தாரினும் அந்நன்றியை மறவாதவர்க்கு அவ்வுணர்ச்சி என்றும் உளத்திடை நிகழ்ந்து எண்ணத்தைத் தூய்மைப்படுத்துதலின் மறவாதவரும் நல்லர் ஆயினார். பை - பாம்பின் படம்; பைத்தல் - படம் விரித்தல்; சினத்தல். பாம்பு சினத்தாற் படத்தை விரிக்கும் அதுபோல என்க.

மகனுரைக்கும் தந்தை நலத்தை; ஒருவன் முகனுரைக்கும் உள்நின்ற வேட்கை; அகல்நீர்ப் புலத்தியல்பு புக்கான் உரைக்கும்; நிலத்தியல்பு வானம் உரைத்து விடும்.

பழையவுரை

மகனது குணமே பீறர்க்கு அறிவிக்கும் தந்தையது¹ நற்செய்கையை; ஒருவன் முகமே² உரைக்கும் அவன் மனத்தின்கண் உள்ள காதலை; அகன்ற நீர்மையினையுடைய புலத்தினது³ நன்மையைப் புலத்தின்கண்⁴ புக்கவன் உரைக்கும்; நிலத்தின் மக்களது தன்மையை மழை பெய்தும் பெய்யாதும் அறிவிக்கும் என்றவாறு. (70)

பொருளுரை

மகன் - புதல்வன், தந்தை நலத்தை - தன் தந்தையினுடைய நற்குணத்தை, உரைக்கும் - தனது நல்வியல்பால் பிறர்க்கு அறிவிப்பான்; ஒருவன் முகம் - ஒருவனது முகம், உள்நின்ற வேட்கை - மனத்திலுள்ள விருப்பத்தை, உரைக்கும் - பிறர்க்குத் தனது குறிப்பினால் அறிவிக்கும்; அகல் - அகன்ற, நீர்ப்புலத்து இயல்பு - நீரால் விளையும் வயலின் இயல்பை, புக்கான் உரைக்கும் - அந்நிலத்துக்குரியான் அறிவிப்பான்; நிலத்து இயல்பு - உலகத்தார் இயல்பை, வானம் உரைத்து விடும் - மழையின் நிலை சொல்லிவிடும்.

கருத்துரை

1. தந்தையின் பண்பை மகனால் அறியலாம்; 2. ஒருவன் உள்ளத்தை அவன் முகத்தால் காணலாம்; 3. வயலின் தன்மையை நிலத்துக்குரியவன் அறியான், 4. நிலத்து மக்கள் இயல்பை அந்நிலத்தில் பெய்யும் மழையே அறிவிக்கும்.

விளக்கவுரை

தந்தையின் நன்மையைப் புதல்வன் தனது இயல்பினால் அறிவிப்பான்; உள்ளே ஒருவனுக்கு இருக்கும் விருப்பத்தை

- பா.வே.70 : 4. ஒருத்தன்; 6 முன்னின்ற; முன்னிய; 8. அகநீர்ப்,
9. பிலத்தியல்பு, பிலத்தியல், பிலத்தினியல்; 12. நிலத்தியல்;
உரை : 1. தன் தாதையது; 2 முகனே; 3. பிலத்தினது;
4. பிலத்தின்கண்;

அவன் முகக்குறியே காட்டிவிடும்; வயலின் தன்மையை நிலக்கிழவன் அறிவித்து விடுவான், மக்கள் நல்லவர்களானால் மழை பெய்யும். கெட்டவர்களானால் மழையில்லை என்பது முன்னோர் நம்பிக்கை. எனவே, நிலத்தினது இயல்பை மழையானது அறிவிக்கும் என்றார்.

முகன்; போலி. நிலக்கிழவன் அதன்கண் நாள்தோறும் சென்று பார்ப்பவன் ஆதலால் 'புக்கான்' எனப்பட்டான். நிலத்தியல்பு - நிலத்து மக்களின் இயல்பு 'பிலத்தியல்பு' என்னும் பாடத்துக்குப் பெரிய ஆழமுள்ள மடுவு என்க. நிலம். வானம், ஆகு பெயர்கள்.

பதிநன்று பல்லார் உறையின்; ஒருவன்
மதிநன்று மாகசறக் கற்பின்; நுதிமருப்பின்
ஏற்றான்வீ ரெய்தும் இனநிரை; தான்கொடுக்குஞ்
சோற்றான்வீ ரெய்தும் குடி.

பழையவுரை

ஊர் நன்றாம் பலரும் உறைவாராயின்; ஒருவன் மதி நன்றாம் மாகசுற நூல் கற்பானாயின்; கூரிய கோட்டினையுடைய ஏற்றினானே சிறப்பு பெறும் இனநிரைகள்; பிறர்க்குக் கொடுக்குஞ் சோற்றினானே சிறப்புப் பெறும் தான் பிறந்த குடி என்றவாறு. (71)

பொருளுரை

பல்லார் உறையின் - பல குடிகள் நிறைந்து ஒத்து வாழ்வார் களானால், பதிநன்று - ஊர் சிறப்புடையதாகும்; மாக அறக் கற்பின் - குற்றம் அறும்படி கற்பானாயின், ஒருவன் மதி நன்று - ஒருவனது அறிவு தெளிவுடையதாகும்; இன நிரை - கூட்டமான ஆணிரைகள், நுதிமருப்பின் - கூரிய கொம்புகளையுடைய ஏற்றான் - எருதுகளால், வீறு எய்தும் - சிறப்பு அடையும்; தான் கொடுக்கும் - தான் ஏழைகட்குக் கொடுக்கும், சோற்றான் - உணவினால், குடி - தான் பிறந்த குடி, வீறு எய்தும் - பெருமையடையும். ஏறு - காளை.

கருத்துரை

1. பலரும் ஒன்றுபட்டு வாழும் ஊர் சிறந்த ஊராகும். 2. ஐயந்திரிபறக் கற்றவன் அறிவு சிறந்ததாகும்; 3. காளைகள் உடன் இருந்தால் பசுக் கூட்டங்கள் சிறப்படையும்; 4. வறியவர்களுக்கு உணவு அளிப்பதனால் ஒருவனது குடும்பம் பெருமையடையும்.

விளக்கவுரை

பல்லார் என்பது முயற்சியும் ஒற்றுமையும் உள்ள பல குடியினரையும் குறிக்கும். அவர் அல்லாராயின் ஊர் நன்றாகாது சோம்பும். கல்வி கற்றவர்க்குக் குற்றமாவன ஐயந் திரிபுகள்; வீறு - பெருமை, சிறப்பு. குடி - குடும்பம்.

பலரும் குடியிருக்கின்ற ஊரே வாழ்வதற்குக் தக்க இடமாகும்; நன்றாகக் கல்வி கற்றால்தான் அறிவு தெளிவாக இருக்கும்; நல்ல காளைகளை சேர்ந்தால் நல்ல கன்றுகளைப் பெற்றுப் பசு பெருமையடையும்; அன்னதானம் செய்வதனால் ஒரு குலம் பெருமை பெறும் என்பதாம்.

ஊர்ந்தான் வகைய கலினமா; நேர்ந்தொருவன்
ஆற்றல் வகைய அறஞ்செயல்; தோட்ட
குளத்தனைய தூம்பின் அகலங்கள்; தத்தம்
வளத்தனைய வாழ்வார் வழக்கு.

பழையவுரை

ஏறினாள் வகையவாயிருக்கும் முகக்கருவியை உடைய
புரவிகள்; தலைப்பட்டு ஒருவன் ஆற்றுதல் வகையவாம் அறஞ்
செய்கை; தோண்டின் குளத்தின்¹ அளவினவாம் தூம்பின் வாய்கள்;
தத்தம் வருவாய்க்குத் தக்க வகையவாயிருக்கும்² மனைவாழ்வார்
செய்கை என்றவாறு. (72)

பொருளுரை

கலினமா - கடிவாளம் பூண்ட குதிரைகள், ஊர்ந்தான்
வகைய - அவற்றை ஏறிச் செலுத்துவானது திறத்துக் கொத்தன;
அறம் செயல் - அறச் செயல்கள் செய்வது, நேர்ந்த ஒருவன் -

இசைந்த ஒருவனது, ஆற்றல் வகைய - செய்யுந் திறத்திற்குத் தக்கதாயிருக்கும், தூம்பின் அகலங்கள் - நீர்க்கால்களின் விரிவுகள், தோட்ட - தோண்டப்பட்ட, குளத்து அனைய - குளங்களின் அளவின ஆம்; வாழ்வார் வழக்கு - இவ்வாழ்வாருடைய வாழ்க்கைச் செய்கைகள், தத்தம் வளத்து அனைய - அவரவரது வருவாயின் அளவின ஆம். ஆற்றல் - சக்தி. தூம்பு - மதகு.

கருத்துரை

1. குதிரைகளின் சிறப்பு அவற்றைச் செலுத்துவோனது திறத்துக் கேற்றவாறு இருக்கும்; 2. ஒருவனுடைய அறச்செயல்கள் அவன்தன் ஆற்றலைப் பொறுத்தன; 3. நீர் செல்லும் வாய்க்கால்களின் அகலங்கள் குளத்தின் அளவிற்கேற்ப அமையும்; 4. இவ்வறத்தார் வாழ்க்கை அவரவர் வருவாய்க்கு ஏற்றவாறு அமையும்.

விளக்கவுரை

ஏறிச் செலுத்துகிறவனுடைய திறமைக்குத் தக்கதாய் நடக்கும் குதிரைகள், ஒருவன் செய்யும் அறங்கள் அவனுடைய ஆற்றலுக்கேற்பச் சிறக்கும், நீர் தங்கியுள்ள குளத்துக்கு ஏற்றதாயிருக்கும் வாய்க்கால்களின் பரப்பு; இப்படியே அவரவருடைய வளத்துக்குத் தக்கபடியிருக்கும் அந்தந்தக் குடும்பத்தாருடைய செயல்கள் என்பதாம்.

வகைய முதலானவை குறிப்புமுற்றுக்கள் - நேர்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் ஈறு தொக்கு நேர்ந்து என நின்றது குளங்களின் அளவுக்கேற்பவே நீர் செல்லும் நீர்க்கால்கள் அவற்றிற்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் என்ப.

தூம்பு - நீர். வெளியே கிழியும் நீர்க்கால்; மதகு, கலங்கள் முதலியனவுமாம். கலினம் - கடிவாளம். தொடுதல் - தோண்டுதல்.

பா.வே 72 : 7. அறஞ்செய்கை, அறஞ்செய்தல்; 8. தோட்ட, 15 நலன்கள் உரை : 1. குளத்தினது, 2. வகையாயிருக்கும்;

தூம்பு - உட்டுளை, நீர் வரும் வழி. ஊர்தல் - சவாரி செய்தல்.
வளம் - செல்வம்; வருமானம். வழக்கு - செலவு; வழக்கம்.

ஊழியும் யாண்டெண்ணி யாத்தன ; யாமமும்
நாழிகை யானே நடந்தன; தாழியாத்
தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர்; வெட்டுகன்றார்
வெஞ்சொல்லால் இன்புறு வார்.

பழையவுரை

ஊழிகளும் யாண்டுகளானே எண்ணப்பட்டு யாப்புற்றுக்
கழிந்தன; யாமங்களும் நாழிகையானே எண்ணப்பட்டு யாப்புற்றுக்
கழிந்தன; தெளிந்தார் மாட்டே நீட்டியாலு' தெளிந்தனர் நல்லார்;
வெள்ளிய அறிவினையுடையார் பிறர்க்கு இன்னாத வெஞ்சொற்
சொல்லியே இன்புறுவர் என்றவாறு. (73)

பொருளுரை

ஊழியும் - ஊழிக்காலமும், யாண்டு எண்ணி -
ஆண்டுகளால் எண்ணப்பட்டு, யாத்தன - அளவு செய்யப்பட்டன;
யாமமும் - யாமக் காலமும், நாழிகையானே - நாழிகையினாலே,
நடந்தன - அளவு செய்யப்பட்டுக் கழிந்தன ; தாழியா - காலந்
தாழ்த்தாமல், தெற்றென்றார் கண்ணே - தெளியப்பட்ட-
வரிடத்திலேயே, தெளிந்தனர் - அறிவுடையாரெல்லாம் ஐயந்
தெளிந்தனர்; வெட்டுகன்றார் - அறிவிலாதார், வெம்சொலால் -
பிறரைக் கொடுமை கூறும் வெள்ளிய சொற்களாலேயே,
இன்புறுவார் - உள்ளம் மகிழ்வார்கள். தெற்றென்றார் - தெளிந்தார்.

கருத்துரை

1. ஊழிகள் ஆண்டுகளால் கணக்கிடப்பட்டுக் கழிந்தன; 2.
யாமமும் நாழிகையால் அளவிடப்பட்டுக் கடந்தன; 3. கற்றறிந்த

பா.வே.73 : 6. யாலே; 8. தாழியாத், தாழ்நியா; 9. வெற்றென்றார்,
11. தெளிந்தன; 12. வெட்டுகந்தார், வெட்டு வந்தார்,
14-15. இன்புறுவர் மன்.

உரை : 1. நீட்டியாதே;

சான்றோர்கள் தெளிந்தவரிடத்தில் ஐயங்களைக் கேட்டுத் தெளிவடைவர்; 4. அறிவில்லாதவர் பிறரைக் கொடுமையாகப் பேசி இன்பம் அடைவார்கள்.

விளக்கவுரை

பெருங்காலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஊழியும் ஆண்டு ஆண்டாய் எண்ணக் கழிந்தே போகின்றது; அது அறிதற்கு அரிதாய் இருப்பினும், நாள் என்கின்ற ஒரு சிறுபொழுதும் நாழிகை நாழிகையாய் எண்ணக் கழிந்து போகின்றது; இவ்வாறே நம்முடைய வாழ்நாளெல்லாம் முதலில் பெரிதாகத் தோன்றியும் சிறிது சிறியதாய்க் கழிந்து போகின்றன; இதை எண்ணியே நல்லவர்கள் பெரியோரைத் தாமதியாமல் வழிப்பட்டுக் கேட்டுத் தெளிந்து இன்பமாய்க் காலங் கழிக்கின்றனர்; தீயவரோ பிறர்மேல் வீணாகத் தீய சொற்களைச் சொல்லி மகிழ்ந்து காலங் கழிக்கின்றனர் என்பது கருத்து.

ஊழிகளும் யாமங்களுமாகக் கணக்குச் செய்து காலம் விரைந்து கழிதலால் அறிஞர்கள் காலந்தாழ்த்தாமல் தெளிந்தாரை நண்ணி ஐயந் தீர்ந்தனர்; காலத்தின் அருமை அறியாதார் பிறரை நிந்தை கூறி வீண்காலங் கழிப்பர் என்பதாம்.

தாழியா தென்பது தாழாதென்க. ஈண்டது ஈறு தொகுத்தலாய் எச்சப் பொருள் பயந்து நின்றது; "முரசு முழங்கு நெடுநக ரரசு துயிலீயாது" (பதிற்றுப்பத்து.22) என்புழித் துயிலீயாது என்பது துயிலாது என்னும் வினைத் திரிசொல் என்றார் அதன் உரையாசிரியர்; அதுபோல இதனையும் கொள்க.

ஊழி - யுகத்தின் முடிவு. தாழியா - தாமதியாமல், வெட்கு - வெண்மை; அறிவின்மை.

கற்றான் தளரின் எழுந்திருக்கும்; கல்லாத
பேதையான் வீழ்வானேல் கால்முரியும்; எல்லாம்
ஒருமைத்தான் செய்த கருவி; தெரியுங்காற்
பொய்யாவித் தாகி விடும்.

பழையவுரை

கல்வியை யுடையவன் கேடுற்றானாயின் அதனான் இடர்ப்படாதி எழுந்திருக்கும்; கல்லாத பேதையான் கேடுற்றானாயின் கால் முரிந்தார் போல் எழமாட்டான்; ஒருவன் ஒரு பிறப்பில் தான் செய்தனவெல்லாம் மறுபிறப்பின்கண் நுகரும் நுகர்ச்சிக்குக் காரணங்களாம்; மெய்யாகிய உணர்ச்சி பழுதுபடாத வீட்டுக்கு வித்தாம், ஆராயின் என்றாவாறு. (74)

பொருளுரை

கற்றான் தளரின் - கல்வியறிவுடையவன் ஒன்றில் இழுக்கலுறுவானாயின், எழுந்திருக்கும் - அவன் எப்படியாயினும் உய்தி பெறுவான்; கல்லாத பேதையான் - படிக்காத அறிவிலான், வீழ்வானேல் - இடையில் தளருவானானால், கால் முரியும் - முயற்சி கெட்டு அழிவான்; ஒருமை - ஒரு பிறப்பில்; தான் செய்த எல்லாம் - ஒருவன் செய்தன ஆகிய வினைகளெல்லாம், கருவி - மறுபிறப்பினுக் கர்ச்சிக்கு ஏதுக்களாம்; தெரியுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, தெரிவு - தெளிவு, பொய்யா வித்து ஆகிவிடும் - வீடுபேற்றுக்கு உண்மையான காரணமாகிவிடும். கருவி - காரணம்.

கருத்துரை

1. கல்வியறிவுடையவன் தளர்வானேல் எப்படியாயினும் உய்வான்; 2. கல்லாதவன் தளர்வானேல் மீள உய்வறியாது வீழ்வான்; 3. எவர்க்கும் ஒரு பிறப்பின் செய்கை மறுபிறப்பின் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணங்களாம்; 4. மெய்யுணர்வே வீடுபேற்றுக்குத் தவறாத ஏதுவாகும்.

விளக்கவுரை

கற்றவன் ஏதாகிலும் சிறிது நடத்தையில் வழுவினாலும் வகை தெளிந்தவனாகையால் மறுபடி சரிப்படுத்திக் கொண்டு

பா.வே.74 : 7 காண்முறியும், 12. தெரியின் மெய், தெரிவெண்ணின்;
13. வியாவித்;
உரை ஏறமாட்டான்;

மீள எழுவான்; கல்லாத மூடனோ வகை தெரியாமல் கெட்டு நரகத்துக்கு ஆளாவான்; இப்படி நேரிடுவதெல்லாம் முந்திய பிறப்பிற் செய்த செய்கையினாலேயே என்பது தெளிவாகும். இவற்றைக் குறித்து ஆராயின், அவைகளுள் நற்செய்கையால் வந்த தத்துவவுணர்ச்சி மறுபடியும் இப்படித் துன்பங்கள் இல்லாமல் இருக்கும் படியான காரணமாகும் என்பதாம்.

காலென்றது ஈண்டு வீழாமெக்குரிய முயற்சி. வீழ்வாளென்னும் உருவக வினைக்கேற்பக் காலென்றும் முரியுமென்றும் முயற்சி கெடுதல் கூறப்பட்டது.

இம்மை, மறுமை, இருமை என்பவைபோல் ஒருமை என்பதிலும் மை விசுதி பிறப்பை உணர்த்தியது. செய்த - பலவின் படர்க்கை இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர். ஆகிவிடும் என்பன துணிவுப் பொருட்டு.

பொய்யாவித்து: எச்சத் தொடராகவும் பண்புத் தொகையாகவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

தேவ ரணையர் புலவரும்; தேவர்
தமரணையர் ஒருர் உறைவார்; தமருள்ளும்
பெற்றனர் பேணி வழிபடுவார்; கற்றன்னர்
கற்றாரைக் காதலவர்.

பழையவுரை

தேவரே போல்வர் அறிவுடையார்; தேவர் தமரே அணையர் அவர் உறையும் ஊரின்கண் வாழ்வார்? அத் தமருள் வைத்துத் தேவரால் அருள் பெற்றவரோடு ஒப்பர் அச்சொல்லியவரைப் பேணி யொழுகுவார்? கற்றாரோடு ஒப்பர் கற்றாரைக் காதலித்து ஒழுகுவார் என்றவாறு. (75)

பா.வே.75 : 5-7. தமரணைய ரொருவர்; 11. ஒழுகுவார்; 14-15. காதலிப்பார் உரை : 1 தேவர்; 2. தேவரைச் சார்ந்தவர் ஒப்பார் அவரிருக்கும் ஊரில் வாழ்பவர்; 3. அவரைச் சார்ந்தவருள்ளும் உரிமையாகப் பெற்றவர் விரும்பி வழிபடுவார்,

பொருளுரை

புலவரும் - கல்னியறிவுடைய புலவர்களும், தேவர் அனையர் - தேவரை ஒப்பாவர்; ஓர் ஊர் உறைவார் - அப் புலவர்கள் உள்ள ஊரில் வாழ்பவர்கள், தேவர் தமர் அனையர் - அத் தேவர்களின் உறவினருக்கு ஒப்பானவர்கள்; தமருள்ளும் - அவ்வாறு உறைந்து உறவானாருள்ளும், பேணி வழிபடுவார் - அப்புலவரை விரும்பி வழிபட்டவர்கள், பெற்றன்னர் - அவர்தம் அருள் பெற்றாரை ஒப்பர்; கற்றாரைக் காதலவர் - புலவரைக் காதலித் தொழுகுவார், கற்றன்னர் - அப்புலவரை யொப்பக் கற்றவரேயாவர். தமர் - கற்றத்தார்.

கருத்துரை

1. புலவர் பெருமக்கள் தேவர்களுக்கு ஒப்பாவார்கள்; 2. அப்புலவர்கள் வாழும் ஊரில் உறைவார் தேவர்களின் உறவினரைப் போன்றவர்கள் ஆவர்; 3. புலவரை விரும்பி வணங்குவோர் அவரருள் பெற்றாரைப் போன்றவர்கள் ஆவர்; 4. புலவர் பெருமக்களை விரும்பி அவர்களோடு இணைந்து வாழ்பவர்கள் அவர்களைப் போன்று கற்றவரே ஆவர்.

விளக்கவுரை

புலமை - அறிவுடைமை. புலவர் - அறிவுள்ளவர். பண்புப்பெயர். அறிவுடையவர்களை ஆதரிப்பதனால் உண்டாகும் சிறப்பு இப்பாடலில் கூறப்பட்டது.

அறிவு விளங்கினவர் தேவருக்குச் சமமானவர்; (அறிவின் விளக்கத்தாலே தான் 'புதர்' என்னும் பெயர் இருவருக்கும் வந்தது); அவரோடு கூடியிருப்பவர் தேவரைச் சேர்ந்தவருக்குச் சமமானவர்; அவர்களிலும் அப்புலவரை வழிபட்டவர்கள் தேவர் அருள் பெற்றவரோடு ஒப்பர்; இப்படியே கற்றாரிடத்து அன்பு செலுத்துகின்றவர் கற்றார்க்குச் சமமானவர் என்பதாம்.

தமர்: பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர். பேணி வழிபடுவார் பொதுவான மாந்தரெனவும், காதலவர், சிறப்பான மாணாக்கர் எனவுங் கொள்க.

பெற்றன்னர், கற்றன்னர் என்பன பெற்றாலன்னர் கற்றாலன்னர் என விரியும். 'கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலவர்' (பா.57) என முன்னும் கூறினர். காதலர் - ஈறு திரிந்த குறிப்பு வினைப்பெயர். தமருள்ளும் - உம்மை; உயர்வு சிறப்பு.

தூர்ந்தொழியும் பொய்பிறந்த போழ்தே; மருத்துவன்
சொல்லன்ற போழ்தே பிணிஉரைக்கும்; நல்லார்
விடுகின்ற போழ்தே விடுக; அதற்குரியான்
தாவனின் தாயம் வகுத்து.

பழையவுரை

ஒருவனோடு கொண்ட நட்புத் தூர்ந்துவிடும், பொய் பிறந்த பொழுதே; பிணிக்கு மருந்து செய்வோன் சொல்லுக என்ற பொழுதே பிணியுற்றவன் தான் உற்ற பிணியைச் சொல்லும்; அதுபோல, அறிவுடைய நல்லார் இப்பெற்றிப்பட்ட தீவினைகளை விடுக என்றபொழுதே² விட்டபழிக்; ஒரு பொருட்து உரியான்¹ தா என்றால் அவன் உரிமையைக் கூறிட்டு விடுக³ என்றவாறு.

விடுக என்னுஞ் சொல்லைப் பின்னும் கூட்டுக.⁵ (76)

பொருளுரை

பொய் பிறந்த போழ்தே - நட்பினர்க்குட் பொய் உண்டானபோதே, தூர்ந்து ஒழியும் - நட்புக் கெடும்; மருத்துவன் - மருந்து கொடுப்போன், சொல் என்ற போழ்தே - பிணியாளியை நோக்கி சொல்லுக என்று கேட்ட போதே, பிணி உரைக்கும் - அவன் நோயைச் சொல்லுவன்; நல்லார் - நல்லறிவினர், விடுக என்ற போழ்தே - தீச்செயலை ஒழிக்க என்று சொன்ன போதே, விடுக - அதை ஒருவன் ஒழியக் கடவன்; உரியான் - ஒரு பொருட் குரியான், தருக எனின் - கொடு என்றால், தாயம் - அவன்

பா.வே.76 : 5. சொல்கின்ற; 9. விடுவென்ற; 11-13. விடுதற்குரியன் றரவெனின்; 12-13. உரியான்றருகெனின்; 13. தருவெனின்; உரை : 1. போழ்தே; 2. போழ்தே; 3. உடையான்; 4. கூறுசெய்து கொடுத்து விடுக; 5. விடுகவென்னும் சொல்லை இதற்கும் வருவித்துக் கொள்க.

பாகத்தை, வகுத்து - பங்கிட்டுக் கொடுத்து விடுக. தாயம் - உரிமை.

கருத்துரை

1. பொய் சொன்னால் நட்பு அழியும்; 2. மருத்துவன் சொல் என்றபோதே பிணியாளன் நோயைச் சொல்வான்; 3. சான்றோர்கள் ஒரு செயலைச் செய்யற்க என்று கூறும்பொழுதே அதனை விட்டுவிட வேண்டும்; 4. ஒருவனுக்கு உரிய பங்கை அவன் கேட்டவுடன் பிரித்துக் கொடுத்துவிட வேண்டும்.

விளக்கவுரை

பொய் பேசினவுடனே நட்பு மறைந்துவிடும். எனவே நண்பரிடம் பொய் பேசுதல் கூடாது; மருத்துவன் சொல்லென்றவுடனே நோயாளி தன் துன்பங்களைச் சொல்வது போல, பெரியோர் இந்தத் தீச்செயல்களை விட்டுவிடுக என்றபோதே விட வேண்டும்; அப்படியே பங்காளி பங்கிட்டுத் தா என்றவுடனே அவனுக்கு உற்றதைப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும், இல்லாவிடின் மனப்பகையும் வழக்கும் நேரிடும் என்பதாம்

தூர்ந்தொழியும் என்றது உருவக வினை. மருத்துவன் - பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்; போழ்தே - ஏ: தேற்றம்.

நாக்கின் அறிப இனியவை; முக்கினான்
மோந்தறிப எல்லா மலர்களும்; நோக்குள்ளும்
கண்ணினால் காண்ப அணியவற்றை; தொக்கிருந்து
எண்ணினான் எண்ணப் படும்.

பழையவுரை

நாவினானே அறிப இனிய பொருள்களை; முக்கினானே மோந்து அறிப எல்லாப் பூவினையும்; நோக்கு உண்டென்று கருதப்படும் கண்ணினாற் காண்ப அணிய பொருள்களை; கண்ணாற் காணப்படாத சேய் பொருள்களைப் பலரோடும் கூடியிருந்து அறிவானே ஆராயத்தகும் என்றவாறு.

பொருளுரை

இனியவை - சுவையுடைப் பொருள்களை, நாக்கின் அறிப - நாவாற் சுவைத்தறிவார்கள்; எல்லா மலர்களும் - எல்லா நன்மலரின் மணத்தையும், மூக்கினான் - மூக்கினால், மோந்து அறிப - யாவரும் மோந்தறிவார்கள்; அணியவற்றை - காட்சிக்கு அழகான பொருட்களை, நோக்கு உள்ளும் - பார்வை உண்டென்று கருதப்படும், கண்ணினால் காண்ப - கண்களினால் காண்பார்கள்; தொக்கு இருந்து - அறிவுடையோர் பலரோடு கூடியிருந்து, எண்ணினான் - அறிவினால், எண்ணப்படும் - உணர்ச்சிகள் ஆராயப்படும்.

கருத்துரை

1. சுவைக்கினியதை யாவரும் நாவினால் சுவைத்து அறிவர்; 2. மலர் மணத்தை மூக்கால் அறிவர்; 3. அழகிய பொருள்களைக் கண்ணால் கண்டு அறிவர்; 4. உயர்ந்த கருத்துக்கள் கூடியிருக்கும் அறிஞர்களின் அறிவால் ஆராயப்படும்.

விளக்கவுரை

நாக்கினால் சுவையையும், மூக்கினால் வாசனைகளையும், கண்ணினால் அலங்காரங்களையும் அறிவது போல, செய்யத்தக்க செயல்களைப் பலரோடு சேர்ந்து ஆலோசித்து அறிவால் அறிதல் வேண்டும் என்பதாம்.

நோக்கக் கருவியாயிருப்பது நோக்கு. 'உள்ளும்' உள்ளப்படும், நோக்கென்று உள்ளப்படுகிற. அணியப்படுவன அணி. காட்சிப் பொருள்களைக் கண் முதலிய ஐம்பொறிகளாலும், கருத்துப் பொருள்களை அறிவின் ஆராய்ச்சியாலும் மக்கள் தெரிந்து கொள்வர் என்பது கருத்தாம்.

இன்னென்னும் ஐந்தனுருபும், ஆனென்னும் மூன்றனுருபுகளும் ஏதுவும் கருவியுமாகும். நாப்பயன் முதலிய

பா.வே.77 : 3. இனியன, இனியதை, இனிய, சுவை; 8. நோக்குண்ணும்; நோக்குள்ள; 11 அணிபவற்றை. இனியவற்றை; 13 எண்ணினால்;

மூன்றுங் கூறினமையின் ஏனை மெய்ப்பயன் செவிப்
பயன்களையுற் தழுவிக்கொள்க. தொக்கிருந்து என்பதன்
உண்மை அறியற்பாற்று. இரு. பகுதிப்பொருள்விசுதி.
எண்ணப்படு- மென்பதற்கு உணர்வுகள் அவாய் நிலையான்
வருவிக்கப்படும். தொக்கு - கூடி.

சாவாத இல்லை பிறந்த உயிரெல்லாம்;
தாவாத இல்லை வலிகளும்; மூலா
இளமை இசைந்தாரும் இல்லை; வளமையில்
கேடின்றிச் சென்றாரும் இல்.

பழையவுரை

பிறந்த உயிர் எல்லாவற்றுள்ளும் சாவாத உயிர்கள் யாவும்
இல்லை; வலிகளுள்ளும் கெடாத வலிகள்² இல்லை; மூத்துக்
கழியாத இளமையைப் பெற்றாரும் இல்லை; செல்வத்தாற் கேடு
இன்றிச் சென்றாரும் இல்லை என்றவாறு. (78)

பொருளுரை

பிறந்த உயிர் எல்லாம் - பிறந்த எல்லா உயிர்களிலும்,
சாவாத இல்லை - இறவாதன இல்லை; வலிகளும் -
வன்மைகளிலும். தாவாத இல்லை - கெடாதவைகள் இல்லை.
மூலா - எஞ்ஞான்றும் மூத்திடாமல், இளமை - இளமையை,
இசைந்தாரும் இல்லை - நிலையாய்ப் பொருந்தினாரும் இல்லை,
வளமையில் - செல்வத்தில், கேடின்றி - குறைதலில்லாமல்,
சென்றாரும் - எஞ்ஞான்றும் செல்வராய் ஒங்கினாரும், இல் -
இல்லை.

கருத்துரை

1. பிறந்த உயிர்களெல்லாம் இறவாமல் இருப்பது இல்லை;
2. கெடாது நிலைபெற்று இருக்கும் வலிமைகளும் இல்லை; 3.
மூப்பு அடையாது நிலைபெற்று இருக்கும் இளமையும் இல்லை;
4. குறையாத செல்வங்களும் இல்லை.

பா.வே. 78 : 8 மூலாது : 10 இயைந்தாரும்; 12. வளமையாற்.
உரை : 1. யாவையும், 2 வலிகளும்.

விளக்கவுரை

பிறந்தவர் சாகாமற் போவதுமில்லை; எப்படிப்பட்ட வல்லமையும் அழியாமலிருப்பது மில்லை; என்றும் இளமையோடு எவரும் இருப்பதுமில்லை, செல்வங்கள் கெடாமல் இருப்பதும் இல்லை என ஆயுள், வலிமை, இளமை, செல்வம் இவற்றின் நிலையாமையைக் கூறிற்று இப்பாடல். எனவே, உள்ளபோதே அறஞ் செய்க என்பதாம்.

பிறப்பும் இறப்பும் உயிர்க்கு மாறிமாறி வருதலின் 'சாவாத இல்லை பிறந்த உயிரெல்லாம்' என்றார்.

தாவாத - கெடாத; மூவா - மூப்பு அடையாமல். வளமை - செல்வம். கேடு: முதலிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

சொல்லான் அறிப ஒருவனை; மெல்லென்ற
 நீரான் அறிப மடுவினை; யார்கண்ணும்
 ஒப்புரவி னான் அறிப சான்றாண்மை; மெய்க்கண்
 மகிழான் அறிப நறா.

பழையவுரை

ஒருவனது நன்மையையும் தீமையையும் அவன் சொல்லானே அறிப; மெல்லென்று நொய்தாய நீரான் அறிப மடுவினது நன்மையை; அதுபோல, யார் மாட்டும் செய்யும் ஒப்புரவினானே அறிப ஒருவனது சான்றாண்மையை; உடம்பின்கண் உள்ள களிப்பானே அறிப நறா உண்டமையை என்றவாறு. (79)

பொருளுரை

ஒருவனை - ஒருவனுடைய தன்மையை, சொல்லான் - அவன் பேசும் சொற்களாலேயே, அறிப - அறிஞர்கள் அறிந்து கொள்வர்; மடுவினை - மடுவினது தன்மையை, மெல்லென்ற - மென்மையான, நீரான் அறிப - நீரினாலே அறிவார்கள்;

பா.வே. 79 : 1. சொல்லால்; 5. நீரால்; 11. கண்ணோட்டம்; 13. மகிழ்வான்.
 உரை : 1. உடம்பினதுள்ளக் களிப்பானே.

சான்றாண்மை - ஒருவனது பெருந்தகைமையை (பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவற்றை யாளுந் தன்மையை), யார்கண்ணும் - எவரிடத்தும், ஒப்புரவினான் - உலக நடையினால், அறிப - அறிவார்கள்; நறா - மது உண்டமையை, மெய்க்கண் - அவனது உடலில் தோன்றும், மகிழான் - களிப்பின் குறியால், அறிப - அறிவார்கள். நறா - கள்.

கருத்துரை

1. ஒருவனுடைய தன்மையை அவன் சொற்கள் கொண்டே சான்றோர்கள் அறிவார்கள். 2. மடுவின் மண்ணினிமையை அதன் தெளி நீரினால் அறிவர்; 3. ஒருவனுடைய நடுநிலையைக் கொண்டு அவனுடைய நல்ல குணங்களை அறிவார்கள்; 4. கட்குடியை அவனது மெய்க்களிப்பால் அறிவார்கள்.

விளக்கவுரை

ஒருவனுடைய குணநலன்களை அவன் பேச்சினாலும், மடுவின் தன்மையை மெல்லிதான நீரினாலும் அறிவது போல எல்லாரிடத்திலும் ஒத்த நடைக்கையினால் ஒருவனுடைய நற்குணமுடைமையையும். உடம்பு மதித்துக் களித்திருப்பதினால் ஒருவன் கள் உண்டதையும் அறியலாம் என்பதாம்.

மெல்லென்ற: ஒருசொல்: அஃதீண்டுப் பண்புப் பொருண்மை குறித்தது; தெளிநீர் என்பது கருத்து; தெளிநீரல்லாது தடித்துக் குழம்பா யிருக்குமாதலின் என்க. மகிழ்: காரணவாகு பெயர். நறா. அதனை யுண்டதற்கு ஆகுபெயர். நறாக்குடியை உணர்த்திற்று. உம்மை - முற்று.

மடு - நீர் நிறைந்த பள்ளம். ஒப்புரவு - நடுநிலைமை; உதவி செய்தல் 'அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை' என்ற ஐந்தும் சான்றாண்மையைத் தாங்கும் தூண்கள் என்பர் வள்ளுவரும் (குறள் 983).

நாவன்றோ நட்பறுக்கும்? தேற்றயில் பேதை
விடுமன்றோ வீங்கிப் பிணிப்பின்? அவாஅப்
படுமன்றோ பன்னூல் வலையில்? கெடுமன்றோ
மாறுள் நிறுக்குந் துணிபு.

பழையவுரை

நா நட்பறுக்குமன்றோ? ஆதலால் அதனைப் பாதுகாக்க. தெளிவில்லாத பேதை இறுகவே துன்பஞ்செய்து பிணிப்பின் தன் கைப்பொருளை விடும் அன்றோ? தன் ஆசை அகப்பட்டுக் கெடும் அன்றோ பல நூல்களையுங் கற்றுவல்ல வலையின் கண்ணே? ஒருவன் தன்னைக் கெடுக்கு மன்றோ எல்லாரோடும் பகை கொள்ளும் பகைமையின் தன்னை நிறுத்தும் துணிபு என்றவாறு. (80)

பொருளுரை

நா - பதறிப் பேசும் நாக்கு, நட்பு அறுக்குமன்றோ - நேசத்தைக் கெடுக்குமன்றோ, வீங்கிப் பிணிப்பின் - ஒருவர் அன்பு மிகுந்து வற்புறுத்திக் கட்டாயப்படுத்தினால், தேற்றம் இல் பேதை - தெளிவில்லாத அறிவிலி, விடுமன்றோ - நற்செய்கையையும் கைவிடுமன்றோ? பல நூல் வலையில் - பல அறிவு நூல்களென்னும் வலையினால், அவா - அதன்கண் அகப்பட்ட நன்மாணாக் கரது தீய அவா, படும் அன்றோ - கெட்டு ஒழியுமன்றோ; மாறுள் - பகைமைக்கண், நிறுக்கும் துணிபு - ஒருவன் வைக்குந் துணிவெண்ணத்தால், கெடுமன்றோ - அவன் விரைவிற் கெட்டுவிடுவா னல்லனோ?

கருத்துரை

1. தீய சொற்களைப் பயன்படுத்தும் நாக்கினால் நல்லவர்களுடைய நட்பு அழியும்; 2. நல்ல செயல்களையும் கட்டாயப்படுத்தினால் தெளிவற்ற பேதைகள் கைவிடுவர்; 3. நல்ல நூல்களைப் பயின்றால் தீயவற்றின் மேலுள்ள அவா நீங்கும்; 4. எதற்கும் மாறுபட்டு நிற்கும் துணிவானது ஒருவனைக் கெடுத்துவிடும்.

பா.வே. 80 . 1. நடுவன்றோ, 6 வீங்கப்; 7-8. பிணிப்பினவாறு; 11. வலியில்; வலையிற்; 11-12. வலயம் நடுமன்றோ; வலையினடுமன்றோ; 12. அடுமன்றோ; 13. வேற்றுள்; மாறுள்.

உரை . 1 நட்புக்கெடுக்குமன்றோ.

விளக்கவுரை

நாவினால் தகாத சொற்களைப் பேசினால் நட்புப் கெடுமாயெயால் நாக்கைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்; "யாகா வாராயினு நாக்காக்க" என்றார் வள்ளுவரும் (குறள்:127). வீங்கிப் பிணிப்பின், மிக்குக் கட்டாயப் படுத்தினால், மாணாக்கன் அறிவுநூல் வலையின் அகப்படுத்தலால், அவன் அவாக் கெடும் என்க அளபெடை செய்யுளிசை நிறைக்க வந்தது. அவா, மாறு: முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள். இனித் 'தேற்றமில்...பிணிப்பின்' என்பதற்குப் பேதை துன்புறுத்தி இறுகப் பிணிப்பின் கைப்பொருளைக் கைவிடுவான் எனவும் மிக்க நட்பினாற் கட்டின் பேதை நட்பை விடுவான் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். அவா... வலையில் என்பதற்கு நன்மாணாக்கனது விருப்பம் பல நூல் வலையில் உட்படும் என்றுரைப்பாரும் உளர்.

நல்ல நூல்களைக் கற்றிருந்தால் வீணாசையெல்லாம் கெட்டுப்போம்; ஒருவன் பலரோடு பகை பாராட்டுவானானால் உடனே கெடுவான் என்பதாம்.

அன்றோ என்பன கேள்விகள்; ஆம் என்று விடை கூறி முடிக்க. வீங்கிப் பிணிப்பின் - மிகவும் கட்டாயப்படுத்தினால்.

கொடுப்பின் அசனம் கொடுக்க; விடுப்பின்
உயிரிடை யீட்டை விடுக்க; எடுப்பின்
கிளையுள் கழிந்தார் எடுக்க; கொடுப்பின்
வெகுளி கொடுத்து விடல்.

பழையவுரை

ஒருவற்குக் கொடுப்பானாயின் தன் உணவினைக் கொடுக்க; ஒன்றனை நீக்குவானாயின் ஒன்றன் உயிர்க்கு இடையூறு வந்தனவற்றை நீக்குக; சிலரை எடுப்பானாயின் தன் கிளைகளுள் தாழ்ந்தாரை எடுக்க; ஒன்றனைக் கொடுப்பானாயின் தன் மனத்துள்ள வெகுளியைக் கொடுத்து விடுக என்றவாறு. (81)

பா.வே.81 : 2. இனிய; 6. யிட்ட; யீடை; 10. அழிந்தார், அழிந்தாரை;
14. கழித்து.

உரை : 1. தளர்ந்தாரை.

பொருளுரை

கொடுப்பின் - ஒருவர்க்கு ஒரு பொருளைக் கொடுப்பதானால், அசனம் கொடுக்க - சோறு கொடுத்து உண்பிக்க; விடுப்பின் - ஒன்றை விட்டுவிடுதானால், உயிர் இடையீட்டை - உயிரைப் பற்றிய பற்றை, விடுக்க - விட்டு விடுக; எடுப்பின் - ஒருவரைத் தாங்கி மேல் உயர்த்துவதானால், கிளையுள் - தன் சுற்றத்தாருள், கழிந்தார் - வாழ்நலங்களற்ற ஏழைகளாய் உள்ளவர்களை, எடுக்க - தாங்கி மேல் உயர்த்துக; கெடுப்பின் - ஒன்றைக் கெடுப்பதனால், வெகுளி - சினத்தை, கெடுத்துவிடல் - கெடுத்து விடுக.

கருத்துரை

1. கொடுக்க விரும்பினால் இல்லாதவர்கட்கு உணவு கொடுக்க; 2. விட விரும்பின் உயிர்களிடத்துள்ள பற்றினை விடுவிக்க; 3. உயர்த்த விரும்பின் உறவினருள் வழியவரை உயர்த்துக; 4. ஏதேனும் நீக்க விரும்பின் சினத்தை நீக்குக.

விளக்கவுரை

எல்லாக் கொடைகளிலும் இல்லாதார்க்குச் சோறளித்தல் சிறந்தது. உடம்பில் உயிரை நிலைப்பித்தால் அன்றி வேறு தீயவற்றிற்கு நேராய்ப் பயன்படுதல் இன்மையின், 'அசனம் கொடுக்க' என்றார்; உயிரிடையீடு - உயர்க்கண் பொருந்திய குற்றம்; அஃது பற்று இடையீடு இங்கே குற்றங் குறித்தது. கெடுத்துவிடல்: அல்லீற்று விளங்கோள்.

தம்மவரில் வறுமை முதலியவற்றால் நவிந்து போனவர்களுக்கு உதவி அவர்களை நன்னிலையில் வைப்பது மேலானதாகும்; தனக்குச் சினம் வராமல் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ளுவது தலையாய குணமாகும் என்பதாம்.

அசனம் - வடசொல், உணவு. இடையீடு - துன்பம். எடுத்தல் - உயர்த்துதல். மக்கள் கடமையை இச்செய்யுள் உணர்த்திற்று.

நலனும் இளமையும் நல்குரவின் கீழ்ச்சாம்;
 குலனும் குடிமையும் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம்;
 வளமில் குளத்தின்கீழ் நெல்சாம்; பரமல்லாப்
 பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு.

பழையவுரை

வடிவழகும் இளமையும் வறுமை வந்தவிடத்திற் கெடும்;
 குலமும் குடிப்பிறப்பும் கல்லாமை உளதாயின் அவ்விடத்துக் கெடும்;
 வருவாயில்லாத குளத்தின்கீழ் விளையும் நெல் கெடும்; மிக்க
 பண்டத்தின் கீழ்ப் பகடு கெடும்' என்றவாறு. (82)

பொருளுரை

நலனும் - அழகும், இளமையும் - இளமையியல்பும்,
 நல்குரவின் கீழ் - வறுமைக்கண், சாம் - மங்கும்; குலனும் -
 குலத்துயர்வும், குடிமையும் - குலத்தொழுக்கமும்; கல்லாமைக்கீழ்
 - கல்லாமைக்கண், சாம் - கெடும், வளமில் - நீர் வருவாயில்லாத,
 குளத்தின்கீழ் - ஏரியின் கீழ் விளையும், நெல் சாம் - நெற்பயிர்
 விளையமாட்டா; பரமல்லா - சுமத்தலாற்றாத, பண்டத்தின் கீழ் -
 சுமைப் பொருளின் கீழ்த்தாங்கும், பகடு சாம் - எருதுகள் சாகும்

கருத்துரை

1. வறுமையினால் அழகும் இளமையும் கெடும்; 2.
 கல்வியறிவு இல்லாமையினால் குலத்துயர்வும் குடிப்பிறப்பின்
 ஒழுக்கமும் குன்றும்; 3 நீர் வளமில்லாத ஏரியின் கீழ் விளையும்
 நெற்பயிர் வாடிவிடும்; 4. பெருஞ் சுமையினால் எருதுகள் சாகும்.

விளக்கவுரை

வறுமையிருந்தால் ஒருவனுடைய அழகும் இளம்பருவமும்
 பயனின்றிக் கெடும்; கல்வி கற்காதவனுக்கு நல்ல குடிப்பிறப்பும்
 குடிவளமும் இருந்தால் அவை சிறப்பில்லாமல் கெடும்; இவை

நீரில்லாத ஏரியின் கீழ்ப் பயிர் கெடுவது போன்றதாகும். அதிக சமையினால் எருது வருந்திச் சாகும் என்பதால் சமையை அளவிட்டுப் போட வேண்டும் என்பதாகும்.

குடிமை - உயர் குடிப்பிறந்தாரது ஒழுக்கத்தை யுணர்த்துதல், வளம் - ஈண்டு வருவாய். பரமல்லா - சுமக்கலாற்றாத வென்க; பரமல்லாப் பண்டம் - சுமக்குமளவிற்கு விஞ்சிய பண்டம், கீழ் முதலிரண்டும் ஏழாம் வேற்றுமை இடப் பொருளன. சாகுமென்னும் செய்யுமென் முற்று, ஈற்றயல் மெய்யோடுங் கெட்டுச் சாமென நின்றது. பகடு - வண்டியிழுக்கும் எருது.

நல்லார்க்கும் தம்ஊரென்று ஊரில்லை; நன்னெறிச்
செல்லார்க்கும் தம்ஊரென்று ஊரில்லை; அல்லாக்
கடைகட்கும் தம்ஊரென்று ஊரில்லை; தங்கைத்து
உடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊர்.

பழையவுரை

கல்வியான் நல்லார்க்கும் தம் ஊர் என்று ஊர் இல்லை, எல்லா ஊரும் பயன்படும்; நன்னெறிச் செல்லும் அருந்தவார்க்கும் தம் ஊர் என்று ஊர் இல்லை, எவ்வூரின் கண்ணும் பற்றுடையரல்லர்; கடையாயினார்க்கும் தம் ஊர் என்று ஊர் இல்லை, பயன்படா; தம் கைப்பொருளுடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊராய்ப் பயன்படும் என்றவாறு. (83)

பொருளுரை

நல்லார்க்கும் - கல்வியறிவில் நல்லார்க்கும், தம் ஊர் என்று - தமக்குரிய ஊர் என்று, ஊரில்லை - ஒருரும் இல்லை, எல்லாம் அவர் ஊரேயாம்; நன்னெறி - தவநெறியில், செல்லார்க்கும் - ஒழுகும் அருந்தவத் தோர்க்கும், தம் ஊரென்று - தமக்குரிய ஊரென்று, ஊர்இல்லை - ஓர் ஊர் இல்லை; அல்லா - மேலோரல்லாத, கடைகட்கும் - கீழ்மக்களுக்கும், தம் ஊரென்று - தமக்குரிய ஊரென்று, ஊர் இல்லை - ஒருரும் இல்லை; தம் கைத்து - தமது கையில், உடையார்க்கும் - பொருளுடையவார்க்கும், எவ்வூரும் ஊர் - எவ்வூரும் தம் ஊராகும், கைத்து - கைப்பொருள்.

பா.வே. 83 . 1. கல்லார்க்கும்; 8. கல்லாக்; 14-15 தம்மூரென்றில்.

கருத்துரை

1. கல்வியிற் சிறந்த சான்றோர்க்கு எவ்வூரும் தம்மூர் ஆகும்; 2. தவத்தோர்க்கும் எவ்வூரும் தம்மூர் ஆகும்; 3. கீழ்மக்கட்கும் எவ்வூரும் தம்மூர் ஆகும்; 4. தம்கையிற் பொருளுடையார்க்கும் எவ்வூரும் தம்மூர் ஆகும்.

விளக்கவுரை

நற்குணமுடைய நல்லார், நன்னெறிக்கண் செல்வார், தம்கைத் துடையார் ஆகியோர் எந்த ஊரிலும் இயல்பாகத் தம் வாழ்க்கையை நடத்துவர். எனவே, இவர்களுக்குத் தம்முடைய ஊர் என்று எதுவுமில்லை, எல்லா ஊரும் இவர்களுடைய ஊரே, எல்லாரும் இவர்களுடைய உறவினரே. ஆயின், கீழ் மக்களோ எந்த ஊரில் சென்றாலும் தங்களுடைய செயல்களால் அங்குள்ளவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெறமாட்டார்கள் எனவே அவர்களுக்கும் எந்த ஊரும் தம்முடைய ஊராகாது. எல்லாம் அயலூரே.

என்று என்னுமிடைச்சொல் பெயரோடு சேர்ந்து அப்பொருளின் தன்மையைக் காட்டிற்று

கல்லா ஒருவர்க்குத் தம்வாயில் செல்கூற்றம்;
மெல்லலை வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய்கூற்றம்;
அல்லவை செய்வார்க்கு அறம்கூற்றம்; கூற்றமே
இல்லிருந்து தீங்கொழுகு வான்.

பழையவுரை

கற்றறியா ஒருவர்க்குத் தம் வாயிற்சொல் கூற்றமாம்;
மெல்லலை வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காயே' கூற்றமாம்; மற்றைத்²
தீவினைகளைச் செய்வார்க்கு அறக்கடவுளே கூற்றமாம்; ஒருவன்
மனையின் கணிநுந்து தீதாக ஒழுகுவான் அவற்குக் கூற்றமாம்
என்றவாறு.

பொருளுரை

கல்லா ஒருவர்க்கு - கல்வியறிவில்லாத ஒருவருக்கு, தம்வாயில் சொல் - தமது வாயிலிருந்து வரும் சொல்லே, கூற்றம் - கூற்றுவனாகும்; மெல் இலை - மெல்லிய இலைகளையுடைய, வாழைக்கு - வாழை மரத்துக்கு, தான் ஈன்றகாய் - தான் பெற்ற குலையே, கூற்றம் - கூற்றுவனாகும்; அல்லவை செய்வார்க்கு - தீயவை செய்யும் மக்களுக்கு, அறம் கூற்றம் - அறக்கடவுளே கூற்றுவனாம்; இல் இருந்து - வீட்டிலிருந்து கொண்டு, தீங்கு ஒழுகுவாள் - கற்புக் கேடாக மறைவாயொழுகும் மனைவி, கூற்றமே - தன்னைக் கொண்ட கணவனுக்குக் கூற்றுவனே ஆவாள்.

கருத்துரை

1. கல்லாதவர்க்கு அவர் வாயில் பிறக்கும் சொல்லே அவர்களுக்கு எமனாம்; 2. வாழை மரத்துக்கு அஃது ஈன்ற குலையே எமனாம்; 3. தீயவை செய்வார்க்கு அறக்கடவுளே எமனாம்; 4. இல்லத்தில் இருந்து கொண்டு தீங்கினைச் செய்கின்றவள் கணவனுக்கு எமனாவாள்.

விளக்கவுரை

கல்லாப் பேதையர் பொய் குறளை முதலிய பொருத்தமில்லனவே பேசுவராதலால் அவையே எவர்க்குக் குற்றம் தரும். அது எவ்வாறெனின், வாழை மரத்துக்கு அதிலுண்டாகிற காயே அதை நாசமாக்குவது போலென்க. பாவஞ் செய்கிறவரை அறம் கெடுக்கும்; அல்லவை செய்தார்க்கு அறம் கூற்றமாதல், 'அல்லவை செய்தார்க்கறங் கூற்றமா மென்னும் பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே' (வழக்குரை காதை வெண்பா) என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுதலாலும் அறியலாம். இங்கு 'அல்லவை செய்வார்க்கு அறங்கூற்றம்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கூற்றம்

பா.வே.84 : 2-3. ஒருவற்குத் தன்வாயில்; 5. மெல்லிய; 10. செய்தார்க்கு; 13. இல்லத்துத்.

உரை : 1. காய்க், 2. மற்ற

- எமன். அறமென்னும் தன்மையே கூற்றுவனாய் வந்து வருத்துமென்பது கருத்து

கூறு செய்வது கூற்றம். உயிர் போனபின்பு ஐம்பூதங்களும் பிரிந்து கூறாய்த் தம்மினத்திற் சேருகின்றன என்பர். 'இல்லிருந்து' என்பதனால் அவள் இல் விட்டுப் போனால் அவளுக்கேயன்றி அக்குடிக்குத் தீங்கில்லை என்றாயிற்று. ஏனையோரெல்லாம் ஒருகாந்திருந்தி நன்மை செய்தாலுங் கூடுமாதல் போலக் கற்புக்கெட்ட பெண்டிர் ஆகார், ஆதலின் 'கூற்றமே' என்று தேற்றேகாரம் கொடுத்து ஒதப்பட்டது.

நீரான்வீ ரெய்தும் விளைநிலம்; நீர்வழங்கும்
பண்டத்தால் பாடுய்தும் பட்டினம்; கொண்டாளும்
நாட்டான்வீ ரெய்துவர் மன்னவர்; கூடுதொருவன்
ஆடலால் பாடு பெறும்.

பழையவுரை

நீரினாற் சிறப்புப் பெறும் விளைநிலம்; கடலான் வரும் பண்ணாக்கானே பெருமை பெறும் பட்டினங்கள்; தாம்' கொண்டு ஆளப்படுகின்ற நாட்டினாற் சிறப்புப் பெறுவர் அரசர்; நாடகங்கள் வல்லாவினாலுமன் ஆடுதலாற் பெருமை பெறும் என்றவாறு.

'பாடலாற் பாடு பெறும்' என்று பாடம் ஒதுவாரும் உளர். (85)

பொருளுரை

நீரான் - நீர் வளத்தினால், விளைநிலம் - பயிர் விளையும் நிலமானது, வீறு எய்தும் - செழிப்படையும்; நீர் வழங்கு பண்டத்தால் - கடல் கொடுக்கும் முத்து முதலிய பொருள்களால், பட்டினம் - நகரம், பாடு எய்தும் - பெருமை பெறும்; கொண்டு

பா.வே. 85 : 8. கொண்டெய்தும்; 10. எய்தும்; 10-11. எய்துமா மன்னவன்; 13-15. பாட்டால் வீறெய்தப்படும்; 13. பாடலாற். உரை : 1. தாங்கள்

- தங்கீழ்க் கைப்பற்றி, ஆளும் - அரசாளும், நாட்டான் - நாட்டினால், மன்னவர் - அரசர், வீறு எய்துவர் - சிறப்படைவர்; ஒருவன் - வல்லானொருவன், ஆடலால் - ஆடுதலால், கூத்து - நாடகம், பாடுபெறும் - பெருமை அடையும்.

கருத்துரை

1. நீர்ப் பாய்ச்சலால் விளைநிலம் செழிப்படையும்; 2. கடல் வளத்தால் பட்டினங்கள் சிறப்படையும்; 3. மன்னர் தாம் ஆளும் நாட்டினால் சிறப்படைவர்; 4. கூத்து வல்லான் ஒருவன் தம் ஆடலால் பெருமை பெறுவான்.

விளக்கவுரை

'பாடலால்' எனவும் பாடம். நீர் நன்றாகப் பாய்வதனாலே பயிர் நிலம் நல்ல பலன் தந்து பெருமை பெறும்; கடலில் உண்டாகின்ற சங்கு, முத்து முதலிய பொருள்களால் ஒரு பட்டினத்துக்குப் பெருமையாம்; ஒரு அரசனுக்கு அவன் ஆளுகின்ற நாடு குடிவளம் பொருள் வளங்களை உடைத்தாயிருப்பதனால் பெருமை உண்டாம்; கூத்து ஆடுகிறவன் அல்லது ஆடுகிறவன் திறத்தினால் பெருமை பெறும் என்பதாம்.

பட்டினம் என்னும் குறிப்பானும் பண்டம் என்னும் குறிப்பானும் இரண்டாவது நீர், கடலை உணர்த்தும்; தலைமையால் உணர்த்திற்று எனினுமாம்; இடத்து நிகழ் பொருளை இடத்தின் மேலேற்றி 'நீர்வழங்கும்' எனப்பட்டது. நாட்டான் என்பது நாட்டிலுள்ள குடிமக்களின் நன்மையான் என்க. ஆடல் என்பது ஈண்டு நடிப்பு. பாடு - பெருமை, சிறப்பு.

ஒன்றாக்கல் பெண்டிர் தொழில்நலம்; என்றும்
அறனாக்கல் அந்தணர் உள்ளம்; பிறனாளும்
நாடுக்கல் மன்னர் தொழில்நலம்; கேடுக்கல்
கேளிர் ஒரீஇ விடல்.

பழையவுரை

ஒருமைப்பட்ட மனத்தால் தம் கொழுநர் வழியே முயன்று ஒழுகுதல் பெண்டிர்க்குத் தொழில் நலமாவது; எஞ்ஞான்றும் அறத்தினை முயன்றொழுகுதல் மறையவர்க்குக் கருத்தாவது; பிறன்ஓர் அரசன் ஆளும் நாட்டினைக் கொள்ள முயறல் மன்னரது தொழில் நலமாவது; தமக்குக் கேட்டினை முயன்று ஒழுகுதலாம் தம் கேளிரை நீக்குதல் என்றவாறு. (86)

பொருளுரை

பெண்டிர் - பெண் மக்களின், தொழில்நலம் - தொழிற் சிறப்பு, என்றும் ஒன்று ஊக்கல் - எந்நாளும் தம் கணவரோடு ஒருமைப்பட்டு முயன்றொழுகலாம்; அந்தணர் உள்ளம் - அந்தணரின் கருத்து, என்றும் - மிக்க வறுமை வந்த காலத்தும், அறன் ஊக்கல் - தம் குலவொழுக்கத்தை மனவெழுச்சியோடு செய்தல்; மன்னர் - அரசர்களது, தொழில் நலம் - தொழிற்சிறப்பு, பிறன் ஆளும் - வேற்றரசன் அரசாள்கின்ற, நாடு ஊக்கல் - நாட்டினைக் கொள்ள முயன்றொழுகலாம்; கேளிர் - சுற்றத்தாரை, ஓர்இவிடல் - நீக்கிவிடுதல், கேடு ஊக்கல் - கேட்டுக்கு முயறலாகும். ஊக்கல்-முயன்று ஒழுகுதல்.

கருத்துரை

1. கொண்ட கணவரோடு ஒன்றுபட்டு வாழ்தலே பெண்களுக்கு நல்ல செயலாகும்; 2. அறவழியில் செல்ல முயலுதலே அறவோர் உள்ளத்திற்குச் சிறப்பாகும்; 3. பிறர் ஆளும் நாட்டைப் பெற முயலுதலே மன்னர்க்கு உரிய செய்கையாம்; 4. உறவினரை நீக்கி வாழ்தலே ஒருவருடைய கெட்டழிதலுக்குக் காரணமாகும்.

விளக்கவுரை

கணவனோடு ஒரு மனமாயிருந்து நல்ல செயல்களைச் செய்தல் மனைவிக்கு நலமாகும்; எப்பொழுதும் அறத்தை

வளர்ப்பது அந்தணருக்கு நலமாகும், முறையின்றி ஆளுகிறவர்களுடைய நாட்டைச் சீர்படுத்தும் நோக்குடன் தன்வசமாக்க முயல்வது அரசனுக்கு நலமாகும்; தமக்கு நலஞ்செய்யும் சுற்றத்தாரை நீக்கி விடாமல் சேர்ந்து வாழ்தல் எவர்க்கும் நலம் என்பதாம். அவர்க்கு நலம் என்னாமல் அவர் தொழிலுக்கு நலம் என்றது, அது அவர் செய்ய வேண்டிய செயல் என்பதை அறிவிக்க.

ஊக்கம் - முயறல். தொழில் நலம் - தொழிலின் நன்மை; ஒன்றென்றது ஈண்டு ஒன்றாங் கருத்துடையது. தன்னோடொப்பது இல்லாமையால் 'ஒன்று' என்பது எண்ணலளவை யாகு பெயராய் ஒப்பற்ற 'கற்பு' எனினும் பொருந்தும். ஒரீஇவிடல்: சொல்லிசையளபெடை. பெண்டு - பெண்மை. நன்று: அறத்தின்மேற்று. நாடுக்கல் - பெற வென்றொன்று அவாய் நிலையான் வருவிக்க. விடல்: தொழிற்பெயர்.

கள்ளாமை வேண்டும் கடிய வருதலால்;
 தள்ளாமை வேண்டும் தகுதி உடையன;
 நள்ளாமை வேண்டும் சிறியரோடு; யார்மாட்டும்
 கொள்ளாமை வேண்டும் பகை.

பழையவுரை

களவு காணாமை வேண்டும் அஞ்சத்தகுந் துன்பத்தொடு வருதலால்; தனக்குத் தகுதியுடைய ஒழுக்கத்தை நீங்காமை வேண்டும்; சிறியாரோடு நட்புக் கொள்ளாமை வேண்டும்; யாவர்மாட்டும் பகை கொள்ளாமை வேண்டும் என்றவாறு. (87)

பொருளுரை

கடிய - அஞ்சற்பாலவான துன்பங்கள், வருதலால் - நேரிடுதலால், கள்ளாமை வேண்டும் - பிறர் பொருளைத் திருடாமை வேண்டும்; தகுதியுடையன - தமக்குத் தகுதியுடைய ஒழுக்கங்களை, நள்ளாமை வேண்டும் - நட்புக் கொள்ளாமை வேண்டும்; யார் மாட்டும் - யாரிடத்திலும், பகை- பகையை, கொள்ளாமை வேண்டும் - பாராட்டாமை வேண்டும்.

கருத்துரை

1. கொடுந்துன்பங்கள் உண்டாவதால் என்றும் திருடாமை வேண்டும்; 2. தகுதியுடைய நல்ல ஒழுக்கச் செயல்களை நீக்காதிருக்க வேண்டும்; 3. சிற்றினத்தாரோடு சேராதிருக்க வேண்டும்; 4. எவரிடத்தும் பகைமை கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.

விளக்கவுரை

திருடுவதும், நல்ல செயல்களைக் கைவிடுவதும், சிற்றினத்தாரைச் சேர்வதும், யாரிடத்தும் பகைப்பதும் கேட்டைத் தரும் என்பதாம்.

நள்ளாமை - சேராமை; தள்ளாமை - நீக்காமை, கள்ளாமை; தள்ளாமை; நள்ளாமை; கொள்ளாமை; எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்களாகும். சிறியர் - கீழ்மக்கள்; சிற்றினம்.

கடிய: பலவின் படர்க்கைக் குறிப்புவினைப் பெயர். யார் மாட்டுமென்பது இளைத்தார் மாட்டும் என்றற்கு.

பெருக்குக நட்டாரை நன்றின்பால் உய்த்து;
தருக்குக ஓட்டாரைக் காலம் அறிந்தே;
அருக்குக யார்மாட்டும் உண்டி; சுருக்குக
செல்லா இடத்துச் சினம்.

பழையவுரை

நட்டாரை நன்மையின்கண் செலுத்திப் பெருக்குவிக்க;¹
பகைவரைக் காலமறிந்து வலி செய்க; யாவர் மனையகத்தும்
உண்டலைத் தவிர்க; தனக்குச் செல்லா இடத்தில்² சினத்தைச்
சுருக்குக³ என்றவாறு. (88)

பா.வே. 88 : 2. நாட்டாரை; 6. மாற்றாரை; 8. அறிந்தாங்கு;
உரை : 1. பெருக்கிச் செலுத்திவிக்க. 2. இடத்தின்கண். 3. கீற்றத்தை
விடுக்க

பொருளுரை

நட்டாரை - ஒருவன் தனக்கு நண்பரானாரை, நன்றின்பால் உய்த்து - நன்மையிற் செலுத்தி, பெருக்குக - நல் வாழ்வில் உயர்த்துக; ஒட்டாரை - பகைவர்களை, காலம் அறிந்தே - உரிய காலந்தெரிந்து, தருக்குக - மறங் கொண்டு வெல்க; யார் மாட்டும் - மிக்க நட்பினரிடத்தும், உண்டி - அடுத்துண்ணுதலை, அருக்குக - சுருக்குக, தவிர்க்க; செல்லாவிடத்து - செல்லுந் தகுதியில்லா விடத்து, சினம் சுருக்குக - கோபத்தைத் தணித்துக் கொள்க.

கருத்துரை

1. நண்பரை நன்றாக வாழ்ச் செய்க; 2. பகைவரைப் பருவமறிந்து வெல்க; 3. எவரையும் அண்டி உண்ணுதலைக் குறைத்துக் கொள்க; 4. செல்லத் தகாத இடத்து சினத்தைக் குறைத்துக் கொள்க.

விளக்கவுரை

தனக்கு நட்பாயினாரை எப்படியாவது நல் வாழ்வில் உயர்த்த வேண்டும்; காலம் பார்த்துப் பகைவரை அடக்க வேண்டும்; எல்லார் வீட்டிலும் உணவு உண்பதைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்; தனக்கு வசப்படாத அல்லது வலியாரிடம் கோபம் கொள்ளக்கூடாது என்பதாம்.

நட்டார்க்கு நன்மை செய்யும் நேரம் எப்போது வாய்க்குமென்று எவரும் எண்ணிக் கொண்டிருத்தலே நட்பின் சிறப்பாம். தருக்குதல் - வீரங் கொள்ளல்; வெற்றிக்கென்று கொள்க. யார் மாட்டுமென்றார், நெருங்கிய நண்பர் உறவினர் வீட்டிலும் என்றற்கு, உண்டி ஈண்டுத் தொழிற்பெயர். செல்லாவிடம் என்றதை வலியார் மாட்டு எனக் கொள்க. "செல்லாவிடத்துச் சினம் தீது" எனக் கூறும் வள்ளுவரும் (குறள்:302). "செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அவ்விடத்துக் காக்கின்என் காவாக்கால் என்" (குறள்:301) என்றும் விளக்குவர்.

அருக்குக என்பதற்கு "கேடு அரிது" என்பது போல் இல்லை யாக்க வேண்டும்; அதாவது விடவேண்டும் எனப் பொருள் கொள்ளலாயிற்று. சுருக்குதல் - தணித்தல்.

மடிமை கெடுவார்கண் நிற்கும்; கெடுமைதான்
பேணாமை செய்வார்கண் நிற்குமாம்; பேணிய
நாணின் வரைநிற்பர் நற்பெண்டிர்; நட்டமைந்த
தூணின்கண் நிற்கும் களிறு.

பழையவுரை

கெடக்கடவார் மாட்டு முயற்சியின்மை நிற்கும்; பிறர்
விரும்பாதன செய்வார் மாட்டுக் கொடுமை நிற்கும்; விரும்பப்பட்ட
நாணெல்லையின் கண் நிற்பர் நற்பெண்டிர்; நட்ட தூணின்கண்
நிற்பது களிறாவது என்றவாறு. (89)

பொருளுரை

மடிமை - முயற்சியின்மை (சோம்புந் தன்மை), கெடுவார்கண்-
கல்விச் செல்வம் முதலியவை கெடுவாரிடத்திலேயே, நிற்கும் -
நிலைபெறும்; கொடுமை - தீமை, பேணாமை செய்வார்கண் -
மேலோர் விரும்பாமையைச் செய்வாரிடத்தில், நிற்கும் -
நிலைபெறும்; நற்பெண்டிர் - நல்ல மகளிர், பேணிய - விரும்பப்பட்ட,
நாணின் வரை - நாணத்தின் எல்லையில், நிற்பர் - நிலைபெறுவர்;
களிறு - யானை, நட்டு அமைந்த - கீழே நட்டு வலிவமைந்த,
தூணின்கண் - தூண் வலுவில், நிற்கும் - நிலைபெறும்.

கருத்துரை

1. கெடுவாரிடத்தில் சோம்பல் நிற்கும்; 2. சான்றோர்
விரும்பாதவற்றைச் செய்வாரிடத்தில் துன்பம் உண்டாகும்; 3. நல்ல
இயல்புடைய மகளிர் நாணத்தைக் கைவிடமாட்டார்கள்; 4. யானை
கட்டுத்தூணில் அடங்கி நிற்கும்.

விளக்கவுரை

சோம்பலுள்ளவன் கெடுவான்; வன்னெஞ்சன் எவர்க்கும்
உதவி செய்ய மாட்டான்; நல்ல பெண்கள் தம் கணவன் தம்மை

பா.வே. 89 : 1. மடமை; 8. பேணியல், பேணினாய், பேணினான்,
பேணி, 13. தூணின்பால், தூணின்வரை,
உரை : 1. நட்டு அமைவுடைத்தாய தூணின்கண்.

மிகுதியாகக் கொண்டாடினாலும் நாணத்தோடே யிருப்பார்களே யன்றி எல்லை கடவார்; எவ்வாறு எனின், யானை கட்டுத்தறியில் கட்டப்பட்டிருந்தால் அதை விட்டு அப்புறம் போக மாட்டாது போல என்பதாம்.

கெடுவார் - பின்பு கெடுவார்; பேணாமை என்னும் பண்பு அஃதுடைய செயல்களின் மேல் நின்றது. பேணாமை - காக்கத்தக்க குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம் முதலியவற்றைக் காவாமையுமாம்; அற்றாயின் எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். நாணின் வரை நிற்பர் என்பது நாண்கெடும் தொழில்களைச் செய்யார் என்றபடி, மடமை - மூடத்தனம், மடிமை: பண்புப்பெயர். ஆம் - அசை. தூண் - கட்டுத்தறி.

மறைஅறிப அந்தண் புலவர்; முறையொடு
வென்றி அறிப அரசர்கள்; என்றும்
வணங்கல் அணிகலம் சான்றோர்க்கு; அஃதன்றி
அணங்கல் வணங்கின்று பெண்.

பழையவுரை

மறைநூலை அறிவர் அந்தணராய்¹ புலவர்; நடுவு செய்கையொடு பகைவரை வெல்கையை அறிவர் அரசர்கள்; எஞ்ஞான்றும் எல்லார்க்கும் பணிந்து ஒழுகுதல் சான்றோர்க்கு அணிகலன் ஆவது; அப்பெற்றியன்றி², தெய்வத்தைச் சார்ந்தொழுகுதலின்றியே³ கொழுநனையே தொழுவது பெண்ணாவார்க்கு அணிகலம் ஆவது என்றவாறு. (90)

பொருளுரை

அந்தண் புலவர் - அழகிய கருணையையும் அறிவையுமுடைய அறிஞர்கள், மறை அறிப - நான்மறைப் பொருளை அறிவார்கள்; அரசர்கள் - மன்னர்கள், முறையொடு - நடுவு நிலைமையொடு, வென்றி - வெற்றியும் அறிப -

- பா.வே. 90 : 12. அஃதின்றி; 13-14. அணங்கை வணங்கலன்;
14. வணங்குவ, வணங்குவள்
உரை : 1. அந்தணராகிய, 2. அப்பெற்றியின்றி,
3. சார்ந்தொழுகலின்றியே.

அறிவார்கள்; சான்றோர்க்கு - பெருந்தகைமை நிறைந்தவர்களுக்கு, என்றும் - எப்பொழுதும், வணங்கல் - வணங்குதலே, அணிகலம் - அணிகலம் போன்றதாம்; அஃது அன்றி - அதுவேயுமல்லாமல், அணங்கல் - கணவனையல்லாத வேறு தெய்வங்களை, பெண் வணங்கின்று - பெண் மக்கள் வணங்குதலில்லை.

கருத்துரை

1. அந்தணர் நான்கு வேதங்களின் பொருளை நன்கு அறிவர்; 2. அறிவுடைய பன்னர்கள் முறையோடு ஆட்சி செலுத்தி அதில் வெற்றி காணுதலையும் அறிவர்; 3. சான்றோர்க்கு அணிகலம் என்றும் பணிவுடையராயிருத்தல்; 4. பெண்டிர் கணவனை அன்றி வேறு தெய்வங்களைத் தொழமாட்டார்கள்.

விளக்கவுரை

நற்குணமிக்க மேலோர் வேதஞ்சொல்லும் பொருளையே விரும்புவர்; அறவழியில் வெற்றிபெறவே அரசர் விரும்புவர்; நற்பண்புடையோர் எப்போதும் மேலானவருக்கு வணங்கி நிற்பதையே சிறப்பாகக் கொண்டிருப்பர்; நல்ல பெண், தெய்வத்தைக் காட்டிலும் மேலாகத் தன் கணவனைத் தொழுவதையே விரும்புவாள் என்பதாம்.

"தெய்வந் தொழாஅள் தொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை"(குறள்:55)

என்பார் வள்ளுவரும்.

புலவருள் அந்தண்மையுடையோர் அந்தணர் எனப்படுவராகலின், 'அந்தண்புலவர்' என்று விதந்துரைக்கப்பட்டது. முறை - குடிகளையாளும் அறமுறை: வென்றி - பகைப்புறங்காணும் வெற்றி. அஃதன்றி யென்றது, வாளா என்னுங் கருத்தில் வந்தது. அணங்கல் - தொழிலாகு பெயராய்த் தெய்வத்தை உணர்த்தியது.

பட்டாங்கே பட்டொழுதும் பண்புடையாள்; காப்பினும்
பெட்டாங் கொழுதும் பிணையிலி; முட்டினும்
சென்றாங்கே சென்றொழுதும் காமம்; கரப்பினும்
கொன்றான்மேல் நிற்கும் கொலை.

பழையவுரை

பெண்டிர்க்குச் சொல்லிய கற்புடைமை நெறியின் கண்ணே
யுள்ளாய் ஒழுகும் குணம் உடையாள்; எல்லாக் காவலும்
உளவாயினும் தான் நினைந்த படியே ஒழுகும் நல்லாரான்
விரும்பப்படாதாள்; இடையூறுபட்டு முடியாதாயினும் சென்றவிடத்தே
சென்று ஒழுகும் காமமானது; மறைக்கினும் கொன்றான் மேலே
வெளிப்படும் கொலையானது என்றவாறு. 91

பொருளுரை

பண்பு உடையாள் - நல்லியல்புடைய பெண், பட்டாங்கே
- தன்னியற்கையாகிய கற்புக்கே, பட்டு - உட்பட்டு, ஒழுகும் -
நடப்பாள்; பிணையிலி - கணவனோடு உடன்படுதலில்லாதவள்,
காப்பினும் - கணவன் காவல் செய்தாலும், பெட்டாங்கு - தான்
விரும்பியபடியே, ஒழுகும் - பிறரோடு மருவி யொழுதுவாள்;
காமம் - ஒருவனுடைய காமவியல்பு, முட்டினும் - இடையூறு
உண்டாயினும், சென்றாங்கே - முன்பு சென்றபடியே, சென்று -
போய், ஒழுகும் - பின்புஞ்சென்று நிகழும்; கொலை -
கொலைப்பழி, கரப்பினும் - எவ்வளவு மறைத்தாலும்,
கொன்றான்மேல் - கொலை செய்தவன் மேலேயே, நிற்கும் -
நிலைபெறும்.

கருத்துரை

1. நற்பண்புடைய பெண் காவல் இல்லாவிடினும்
கற்பொழுக்கத்தினின்று சிறிதும் தவறமாட்டாள்; 2. நற்பண்பில்லாத
பெண் எவ்வளவு காவல் இருந்தாலும் தான் விரும்பியவாரே

பா.வே. 91 : 3. அன்புடையாள்; 5-6. பெட்டாங்கே பெட்டும்;
6-7. ஒழுகு நற்பீடில்லாள்; 7. பிணையிலி; 8. முட்டுறினும்;
13. கொன்றோர்மேல்;

உரை : 1. உண்மை;

கற்பிழந்து நடப்பாள்; 3. காமவியல்பு எவ்வளவு இடையூறுகள் நேர்ந்தாலும் முன்றிகழ்ந்தபடியே நிகழும். 4. எவ்வளவு மறைத்தாலும் கொலைப்பழி, கொன்றான் மேலேயே நிலை பெறும்.

விளக்கவுரை

நல்ல பெண் யாதொரு கட்டுப்பாடுமின்றித் தானே நல்வழி நடப்பாள்; கெட்ட பெண் எத்தனை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தாலும் அறவழியைத் தள்ளித் தன் விருப்பப்படியே நடப்பாள். "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர், நிறை காக்குங் காப்பே தலை" என்பார் வள்ளுவரும் (குறள்:57) . பல இடையூறுகளால் தடைப்படுவதாயிருந்தும் காமம் பற்றினவிடத்தை விடாமலே இருக்கும்; ஒருவன் கொலை செய்தால் எத்தனை மறைத்தாலும் எப்படியாவது வெளிப்படும்.

பட்டாங்கு - இயல்பு; ஈண்டுக் கற்பியல்பு. பண்பு. காதலெனல் பொருந்தும்; பிணையிலிக்குக் காப்பினும் என வந்தமையின் பண்புடையாளுக்குக் காவாவிடினும் என்று வருவித்துக் கொள்க. உடையான்றொழிலை உடைமைமே லேற்றிக் காமமெனக் கூறப்பட்டது. கொலை: ஆகுபெயர்.

வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும்; பால்மொழியார்
இன்கண் பெருகின் இனம்பெருகும்; சீர்சான்ற
மென்கண் பெருகின் அறம்பெருகும்; வன்கட்
கயம்பெருகிற் பாவம் பெரிது.

பழையவுரை

ஒருவர்க்கு¹ அஞ்சாமை பெருகின் வலி பெருகும்; பால் போன்ற மொழியினையுடைய மனைவியர் கண்ணோட்டம் பெருகின் சுற்றம் பெருகும்; புகழ் அமைந்த அருள்² பெருகின் அறவினை பெருகும்; வன்கண்மையுடைய கீழ்மைக்குணம் பெருகின் பாவம் பெரிதாய்³ என்றவாறு.

(92)

பா.வே.92 : 7-8. மயல்பெருகும் சான்றவர்; 8. அச்சான்ற, உரை : 1. ஒருவற்கு; 2. வளம்; 3. பெரிதும் பெருகும்

பொருளுரை

வன்கண் பெருகின் - அஞ்சாமை மிகுந்தால், வலி பெருகும் - வலிமையும் ஒருவனுக்கு மிகும், பால் மொழியார் - பால் போலும் இனிய சொல்லையுடைய மனைவியர்பால், இன்கண் - இனிய கண்ணோட்டம் (இரக்கம்) பெருகின் - பெருகுமானால், இனம் பெருகும் - சுற்றத்தார் பெருகுவர்; சீர் சான்ற - சிறப்பு மிக்க, மென்கண் - அருள்தன்மை, பெருகின் - மிகுமாயின், அறம் பெருகும் - அறவினைகள் மிகும்; வன்கண் - கொடுமையையுடைய, கயம் பெருகின் - கீழ்மைத்தனம் மிகுமாயின், பாவம் பெரிது - தீவினைச் செயல் மிகுதியாம்.

கருத்துரை

1. அஞ்சாமை பெருகினால் வலிமை மிகும்; 2. மனைவியிடம் கண்ணோட்டம் மிகுந்தால் சுற்றத்தார் பெருகுவர்; 3. அருட்பண்பு பெருகினால் அறச்செயல்கள் பெருகும்; 4. கீழ்த்தன்மை மிக்க கொடுமைக்குணம் பெருகினால் தீவினைகள் மிகுந்து விடும்.

விளக்கவுரை

அஞ்சாமை, இரக்கம், அருள், கீழ்மைக்குணம் இவற்றால் விளையும் பயன் இன்னவை என விளக்கப் பெற்றது. அஞ்சாமை மிகுதியாயிருந்தால் பலமும் மிகுதியாகும். பெண்ணுக்கு மகிழ்ச்சி வளர்ந்து வந்தால் அந்தக் குலமும் வளரும்; ஒரு குலப்பெண் இன்பமாய்ப் பேசி நடந்தால் இனத்தார் மிகுந்து சேருவார்கள் என்பர். சிறந்த கருணையிருந்தால் அவனிடத்து அறம் வளரும்; இழிவான மனக்கடுமை மிகுந்தவனிடத்துப் பாவமும் மிகுதியாகும் என்பதாம்.

வன்கண் அஞ்சாமைப் பொருட்டாதல்; 'வன்கட் கானவன்' என்னும் ஐங்குறுநூற்றினால் (கிள்ளைப்பத்து,3) காண்க. அஞ்சாமையென்னும் உள்ள வலிமை உடல் வலிமையைத் தருதலின் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. கண் - கண்ணோட்டம்; கண்ணோட்டத்திலும் அருட்டன்மை என்பது இரக்கவியல்பு மிக்கதாகலின், அதனை 'மென்கண்' என வியந்தார்.

பெரிதென்றதை ஆக்க வினை கொடுத்து வினைப்படுத்திக் கொள்க. இன்கண், மென்கண் என்பவற்றில் 'கண்' கருவியாகுபெயர். கயம் - கீழ்மை.

இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்;
வளயிலாப் போழ்த்து வள்ளன்மை குற்றம்;
கிளைஞரில் போழ்தில் சினங்குற்றம்; குற்றம்
தமரல்லார் கையகத்து ஊண்.

பழையவுரை

இளமைக் காலத்திற்¹ கல்லாதி ஒழிதல் குற்றமாம்;² வருவாயில்லாத காலத்திற் வள்ளன்மை குற்றமாம்; தனக்குச் சுற்றத்தார் இல்லாத காலத்திற் பிறரோடு வெஞ்சால் குற்றமாம்; தமர் அல்லாதார் கையகத்திற் உணவை உண்டலும் குற்றமாம் என்றவாறு. (93)

பொருளுரை

இளமைப் பருவத்து - இளம் பருவத்தில், கல்லாமை குற்றம் - கல்வியைக் கற்காமல் விடுதல் பிழையாம்; வளம் இலா - பொருள் வருவாய் இல்லாத, போழ்த்து - காலத்தில், வள்ளன்மை - ஈகைக் குணம், குற்றம் - பிழையாம்; கிளைஞர் இல் போழ்தில் - உறவினர்கள் துணையில்லாத காலத்தில் சினம் குற்றம் - பிறரோடு சினம் கொள்ளல் பிழையாம்; தமர் அல்லார் - தனக்கு உள்ளன்பில்லாருடைய, கையகத்து - இடத்தில், ஊண் - உண்ணுதல், குற்றம் - பிழையாகும்.

கருத்துரை

1. இளம் பருவத்தில் கல்வி கல்லாமை பெருந் தீமையாகும்;
2. பொருள் இல்லாத காலத்தில் ஈகைச் செயல்களைச் செய்வது பெருங் குற்றமாகும்; 3. உறவினர் துணையில்லாத காலத்தில் பிறரைச் சினத்தல் குற்றமாகும்; 4. உள்ளன்பில்லாதவரிடத்தில் உண்ணுதல் பெருந்தவறாகும்.

பா.வே. 93 : 3. கில்லாமை; 13. தமரல்லார்; 14-15. கைத்தூணுண்ல்;

14. இல்லகத்து, கைத்துள்ளது,

உரை : 1. இளமைப்பருவத்துக், 2. குற்றம்.

விளக்கவுரை

இளமையில் கல்லாமை குற்றமாவது போலப் பணமில்லாதபோது கொடை முதலியவை செய்தலும் குற்றமாம்; அவ்வாறே தனக்குப் பலமான உறவினர் இல்லாதபோது பிறரை நட்புகொண்டு நடப்பதை விட்டுச் சினங்கொள்வதும், தம்முடையவரல்லார் வீட்டில் உண்டலும் குற்றமாம் என்பதாம்.

பொழுது என்பது போழ்து என மருவியது; அதன் மேல் வேற்றுமையில் அத்துச்சாரியை வந்தது; வள்ளன்மை - வள்ளலின் தன்மை; மை: தன்மையைக் காட்டும் விகுதி. 'ஊண்' உண் முதனீண்ட தொழிற்பெயர்.

'வளமில் குளம்' என்றாற் போல ஈண்டு வளம் என்பது வருவாயைக் குறித்தது. தமர் உள்ளங் கலத்தலாற் தம்மவர் என்க. 'தமர்தற்றப்பினது நோன்றல்லும்' என்னும் புறநானூற்று உரையில், தமரைத் தனக்குச் சிறந்தோர் என்று உரைக்கப்பட்டதுமிது. கையகத்து வேற்றுமை மேற் சாரியை நின்றது.

எல்லா இடத்தும் கொலைதீது; மக்களைக்
கல்லா வளர விடல்தீது; நல்லார்
நலந்தீது நாணற்று நிற்பின்; குலம்தீது
கொள்கை அழிந்தக் கடை.

பழையவுரை

நன்மை பயந்ததாயினும் எல்லா இடத்தும் கொல்கை தீதாம்; புதல்வரைக் கல்லாது வளரவிடுதல் தீதாம்; நல்லாருடைய வடிவழகு தீதாம்; நாண் இல்லாராய் நிற்பின்; தாம் பிறந்த குலம் தீதாம், குலத்துக்குத் தக்க ஒழுக்கம் அழிந்த இடத்து என்றவாறு. (94)

பொருளுரை

எல்லா இடத்தும் - எல்லா வகையினும், கொலை தீது - ஒருயிரைக் கொலை செய்தல் தீயதாகும்; மக்களை -

பா.வே. 94 : 5. கல்லார்; 14-15. அழிந்தவிடை, அழிந்தவிடத்து, உரை 1. நானிலரா.

புதல்வரையும் புதல்வியரையும், கல்லா வளரவிடல் - கல்வி கற்காமல் வளரும்படி விடுதல், தீதாம் - தீயதாகும்; நல்லார் - பெண்கள், நாண் அற்று நிற்பின் - நாணம் இன்றி ஒழுகினால், நலம் தீது - அவர்களின் அழகு தீயதாகும்; கொள்கை - கொண்ட ஒழுக்கம், அழிந்தக் கடை - கெட்டபின், குலம் தீது - குலம் கெட்டதாகும். நாண் - வெட்கம்.

கருத்துரை

1. எவ்வகையாலும் பிற உயிர்களைக் கொலைசெய்தல் தீதாகும்; 2. மக்களைக் கல்லாமல் வளரவிடுதல் சமுதாயத்திற்கே தீங்காகும்; 3. நாணமற்ற பெண்ணின் அழகு தீமை தரும்; 4. நல்லொழுக்கம் கைவிட்டால் குலமே கெட்டுப் போகும்.

விளக்கவுரை

எல்லாவிடத்தும் கொலை தீது என்பது யாகத்தில் உயிர்ப்பலியிடுதலும் தீமை என்பதைக் குறித்தது; பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்காமல் சும்மா வளர்ப்பது தமக்கே யல்லாமல் சமூகத்திற்கும் கேடாம்; வெட்கம் இல்லையாயின் ஒரு பெண்ணுக்கு இருக்கும் அழகு கெட்டதாகும்; நன்னடைக்கை இல்லாமற்போனால் எந்த மேலான குலமும் கெட்டதேயாம்.

கல்லா - வினையெச்சவீறு தொகுத்தவாய் நின்றது. நிற்பின்; உறைதலின் மேற்று. கடை - வினையெச்சப் பொருளது. அழிந்தக்கடை - அழிந்தால், எதிர்கால வினையெச்சம். நல்லார் - பெண்கள்.

ஆசாரம் என்பது கல்வி; அறஞ்சேர்ந்த போகம் உடைமை பொருளாட்சி; யார்கண்ணும் கண்ணோட்டம் இன்மை முறைமை; ஏதரிந்தாள்வான் உண்ணாட்டம் இன்மையும் இல்.

பழையவுரை

ஒருவற்குக் கல்வியின் பயனானது ஆசாரம் என்று சொல்லப்படுவது; ஒருவற்கும் பொருளாட்சியின் பயனாவது அறத்தைச் செய்து இன்பத்தை நுகர்தல்; யாவர் மாட்டும் கண்ணோடாமை நடுவுசெய்தல் முறைமையாவது; ஆராய்ந்து அரசினை ஆள்வான் மனத்தால் ஆராயாது ஒன்றனையும் செய்த லில்லை என்றவாறு. (95)

பொருளுரை

ஆசாரம் என்பது - நல்லொழுக்கம் என்று சொல்லப்படுவது, கல்வி - ஒருவன் கற்ற கல்விப் பயனாகும், அறம் சேர்ந்த - அறவினைகளோடு சேர்ந்த, போகம் உடைமை - இன்ப நுகர்ச்சி, பொருள் ஆட்சி - செல்வத்தைக் கையாளுதலின் பயனாகும்; யார் கண்ணும் - யாரிடத்திலும், கண்ணோட்டம் இன்மை - கண்ணோட்டம் இல்லாதிருத்தல், முறைமை - நடுநிலையாக ஆளும் முறைமையாம், தெரிந்து ஆள்வான் - பிறரோடு ஆராய்ந்து அரசாள்பவன், உள்நாட்டம் இன்மையும் - தன்னுள்ளத்தில் ஆராயாமையும், இல் - இல்லை. உள்நாட்டம் - மனத்தால் ஆராய்தல்.

சுருத்துரை

1. நல்லொழுக்கம் என்பது கல்வியறிவால் விளைவதாகும்; 2. அறஞ்செய்தலோடு இன்பத்தை நுகர்தல் என்பது செல்வத்தை முறையாக ஆளுதலின் பயனாகும்; 3. யாரிடத்தினும் கண்ணோட்டமில்லாமை நடுவு நிலையோடு அரசாளும் முறையாகும்; 4. தன்னுடைய உள்ளத்தில் சீர் தூக்கி ஆராய்ந்து அறிவோனே அரசாளும் நல்ல இயல்பினன் ஆவான்.

விளக்கவுரை

கற்றறிந்து நடப்பதே நல்ல ஆசாரமாம்; அறத்துக்கு ஒப்பப் போகம் அனுபவிப்பதே நல்ல பொருளுடைமையாம்; மன்னன்,

பா.வே. 95 : 4. அறஞ்சேர்ந்து; 9-10. கண்ணோட்ட லன்மை; 10. உண்மை;

உரை : 1. எவர் மாட்டுங் கண்ணோடாமை நடவு செய்தல் முறைமையாவது; 2. சுருத்துள் நாடா

தன்னவர் பிறர் என்று பாராமல் யாவரிடத்தும் சரியாய் நீதி செலுத்துவதே நடுநிலைமையாம்; அமைச்சர் முதலானவர்களுடன் ஆலோசிப்பதோடு, தானும் உண்மையை ஆராய்ந்து அறிகின்றவனே சிறந்த ஆட்சியாளன் ஆவான். எனவே ஆளுவோன் தானும் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து உண்மையைக் காணவேண்டும் என்பதாம்.

தெரிந்தாள்வான் என்றது, அமைச்சர் முதலாயினாரோடும் தெரிந்தாளுதல். உள்நாட்டம் - தனக்குள் ஆராய்ச்சி; என்றது, அரசன் வெறுங் கேள்வியறிவினாலேயே செய்வானல்லன், அதனைத் தன்னுள்ளும் வைத்துத் தனியே ஆராய்ந்தும் செய்வான் என்பது. நாட்டம் - ஆராய்தல், தொழிற்பெயர். முறைமை - நீதியுடைமை. உள் - தன் மனத்தால்.

கள்ளின் இடும்பை களியறியும்; நீர்இடும்பை
புள்ளினுள் ஓங்கல் அறியும்; நிரப்பிடும்பை
பல்பெண்டி ராளன் அறியும்; கரப்பிடும்பை
கள்வன் அறிந்து விடும்.

பழையவுரை

கள் பெறாமையான் வரும் இடும்பையைக் கள் உண்டு களிப்பவன் அறியும்; நீர் பெறாமையான் வரும் இடும்பையைப் புள்ளினுள் வைத்தீச் சாதகப்புள் அறியும்; பொருளைத் தேடும் இடும்பையைப் பல்பெண்டிராளன் அறியும்; கரத்தலருமையின்கண் வரும் இடும்பையைக் கள்வன் அறியும் என்றவாறு. (96)

பொருளுரை

கள்ளின் இடும்பை - கள்ளைப் பெறாமையால் வருந்துன்பத்தை, களி அறியும் - கள்ளுண்டு களிப்பவன் அறிவான்; நீர் இடும்பை - நீரைப் பெறாமையால் வருகின்ற துன்பத்தை, புள்ளினுள் - பறவைகளுள், ஓங்கல் அறியும் - சாதகப் பறவை அறியும்; நிரப்பு இடும்பை - பொருளில்லாமையால் வரும் துன்பத்தை, பல் பெண்டிராளன் - மனைவியர் பலரையுடையவன், அறியும் - அறிவான்; கரப்பு இடும்பை - ஒன்றை ஓரிடத்து ஒளித்து வைப்பதனாலுண்டாகும் துன்பத்தை, கள்வன் - களவு

செய்வோன், அறிந்து விடும் - அறிவான். கரப்பு - மறைப்பு. நிரப்பு - பொருள் தேடுதல்.

கருத்துரை

1. கள் அருந்தாமையினால் வருந்துன்பத்தைக் கட்டுடியன் அறிவான்; 2. நீர் பெறாமையால் வரும் துன்பத்தை வானம்பாடிப் பறவை அறியும்; 3. பொருள் இல்லாமையால் உண்டாகும் வறுமைத் துன்பத்தை மனைவியர் பலரை யுடையவன் அறிவான், 4. ஒன்றை ஒளித்து வைப்பதிலுள்ள துன்பத்தைக் கள்வன் நன்கு அறிவான்.

விளக்கவுரை

கள்ளினால் உண்டாகும் தீமையும் அதைக் குடிப்பவனுக்கே தெரியும்; நீரின் அருமை வானம்பாடிக்கே தெரியும்; அவ்வாறே வறுமையினால் வரும் துன்பம், பல பெண்களை மணந்தவனுக்கே தெரியும்; திருட்டினால் வரும் கேடு திருடனுக்கே தெரியும் என்பதாம்.

களி: வினைமுதற் பொருண்மையாகிய இகரம் புணர்ந்து கெட்டது. புள்ளினுள் ஓங்கல், வானம்பாடிப்புள். அது வானினோங்கிப் பறத்தலால் வந்த பெயராதலின் ஈண்டு ஓங்கல் - தொழிலாகு பெயர். வானம்பாடிப் பறவை மழைத்துளியைப் பருகி உயிர் வாழும் இயல்பினதாகலின், அத் துளி கிடைக்கப் பெறாதவிடத்து அது மிகவும் வருந்தும். இது, "தற்பாடிய தளியுணவிற் புட்டேம்பப் புயன்மாறி" என்னும் பட்டினப்பாலையடிகளாலும் (32), "வானம்பாடி வறங்களைந் தானா தழிதுளி தலைஇய புறவிற் காண்வர" என்னும் ஐங்குறுநூறு (418) அடிகள் கொண்டும் அறியப்பெறும். நிரப்பும் கரப்பும் - தொழிற்பெயர். நிரப்பு - குறைபாடு. வறுமை.

வடுச்சால் நயமில்லார் வாய்த்தோன்றும்; கற்றார்வாய்ச் சாயினும் தோன்றா கரப்புச் சால்; தீய பரப்புச்சால் சான்றோர்வாய்த் தோன்றா; கரப்புச்சால் கீழ்கள்வாய்த் தோன்றி விடும்.

பழையவுரை

பிறர்க்குப் பழியாயின கூறுதல் ஈரம் இல்லாதார் வாயில்
 போன்றார் கற்றார் வாயின்கண் சாயினும் உளவாகா வஞ்சனைச்
 சான்றோர் வாயின்கண் தோன்றா; இரந்தார்க்கு இல்லை வியன்னும் கரப்புச் சொல் கீழ் மக்கள்
 வாயின்கண் தோன்றும் என்றவாறு. (97)

பொருளுரை

வடுச்சொல் - பிறருடைய குற்றத்தை வெளிப்படுத்து
 பழிச்சொற்கள், நயம் இல்லார் வாய் - அன்பில்லாரது வாயில்,
 தோன்றும் - பிறக்கும்; கற்றார் வாய் - அறிவு நூல்களைக்
 கற்றவர்களுடைய வாயில், கரப்புச் சொல் - வஞ்சித்தவமைந்த
 சொற்கள், சாயினும் தோன்றா - அவர் கெடுவதாயினும் பிறவா;
 தீய பரப்புச் சொல் - தீயவற்றைப் பரப்புதலாகும் பேச்சுக்கள்,
 சான்றோர்வாய் - மேன்மக்கள் வாயில், தோன்றா - பிறவா;
 கரப்புச்சொல் - ஒன்றினை மறைத்து மறுக்குஞ் சொற்கள், கீழ்கள்
 வாய் - கீழ்மக்களது வாயில், தோன்றிவிடும் - பிறக்கும். நயம் -
 ஈரம்.

கருத்துரை

1. அன்பில்லாதவர் வாயில் பழிச்சொற்கள் தோன்றும்; 2.
 கற்றவர்கள் வாயில் வஞ்சனையான சொற்கள் தோன்றா; 3.
 சான்றோர்கள் வாயில் தீயவற்றைப் பரப்புஞ் சொற்கள் தோன்றா;
 4. கீழ்மக்கள் வாயில் பொய் மொழிகள் அல்லது ஒளிப்புச்
 சொற்கள் தோன்றும்.

விளக்கவுரை

பிறரை நட்புக் கொள்ளும் குணமில்லாதவர் பிறர் மேல்
 பழிச் சொற்கள் சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பார்; கற்றறிந்தவர்கள்

தங்களுக்கு எவ்வளவு துன்பம் வந்தாலும் வஞ்சனை பேசமாட்டார்கள்; மேன் மக்கள் வாயில் ஒருபோதும் தீயவற்றைப் பேசமாட்டார்கள்; கீழ்மக்களது வாயில் எப்பொழுது ஒளிப்புச் சொல்லே பிறக்கும் என்பதாம்.

வடு - பழி. சாயினும் - இறப்பினுமாம். தீய பரப்புஞ் சொல், கோட் சொல், சான்றோர் - நல்லியல்புகள் நிறைந்தோர், கீழ்கள் - இழிவான இயல்புடையவர்கள்; இது பண்பாகு பெயர். நயம் - நட்புக்குணம். அன்பு; "நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்" (குறள் 998) என்பதும் காண்க. பரப்புச் சொல் - இல்லாத பழிச்சொற்களை ஏற்றிப் பலரறியக் கூறுதல். கரப்பு - வஞ்சனை, ஒளித்தல்.

வாலிழையார் முன்னர் வனப்பில்லார் பாடிவார்;
சாலும் அவைப்படிண் கல்லாதான் பாடிவன்;
கற்றான் ஒருவனும் பாடிவனே கல்லாதார்
பேதையார், முன்னர்ப் படிண்.

பழையவுரை

வாலிய அணியையுடைய மகளிர் முன்னர் அழகு இல்லாதார் பெருமை இலர்; நிரம்பிய அறிவினையுடைய அவையில் புக்கால் கல்லாதான் பெருமை இலன்; ² கற்றவனும் பெருமை இலன் கல்லாதார் முன்னரும், பேதையார் முன்னரும்³ என்றவாறு. (98)

பொருளுரை

வால் இழையார் முன்னர் - ஒள்ளிய நகைகளை அணிந்த அழகிய பெண் மக்களுக்கு முன். வனப்பு இல்லார் - அழகில்லாத ஆடவர், பாடு இலர் - பெருமை அடைதல் இலர்; சாலும் -

பா.வே. 98 · 3. வனப்பில்லான்; 4. பாடிவன்; 9 கற்றோர்; 11. பாடிவன், 12. கல்லாத. கல்லாதான்.

உரை : 1 அழகு இல்லாதான் பெருமையிலன்; 2. மிக்க அவையிடத்துக் கல்லாதான் பெருமையிலன்; கல்லாதான் நிரம்பிய அறிவினையுடைய அவையிற் புக்கார் பெருமையிலன்; 3. கற்றவொருவனும் பாடிவனாவான கல்லாத பேதையார் முன்னர்ப்படிண்; கல்லாதார் முன்னரும் பேதையார் முன்னரும் கற்றவனும் பெருமையிலன்

கல்வி கேள்விகளான்றிறைந்த, அவைப்படிள் - அவையிற் புகுந்தால், கல்லாதான் - கல்வியறிவு இல்லாதவன், பாடு இலன் - பெருமை யில்லாதவனாவான்; கற்றான் ஒருவனும் - கல்வி அறிவுடையானாகிய ஒருவனும், கல்லாதார் முன்னர்ப்படிள்-பாடியாதவரிடஞ் சேர்ந்தால், பாடு இலனே - பெருமை இலனாவான்; பேதையார் முன்னர்ப்படிள் - அறிவிலார்பாற் சேரினும், பாடு இலனே - அறிஞன் பெருமையிலனேயாவான்.

5ருத்துரை

1. அழகிய பெண்களுக்கு முன் அழகில்லாத ஆடவர் பெருமையடைய மாட்டார்; 2. கற்றவர் நிறைந்த அவையில்கல்லாதான் பெருமையடைய மாட்டான்; 3. கல்லாதார் முன்பு கற்றவன் பெருமை அடைவதில்லை; 4. அறிவில்லாதார் முன்பு அறிஞர் பெருமை அடைதலில்லை.

விளக்கவுரை

அழகிய பெண்களிடத்தில் அழகில்லாதவன் பெருமைப்படாமை போல் கற்றவர் அவையிலே கல்லாதவன் பெருமைப்பட மாட்டான்; அவ்வாறே கற்றவனும் கல்லாதவரிடத்தில் பெருமை பெறமாட்டான்; மூடர் முன்பும் கற்றவர்களுக்குப் பெருமையில்லை என்பதாம்.

வாலிழையார் என்னும் குறிப்பினால் வனப்பிலார் ஆடவர் ஆயினார். உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சம். ஏகாரம் இரக்கப் பொருளது. பேதையார் முன்னர்ப்படிள் உம்மை வருவித்துப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. முன்னர்ப்படிள் என்றதை முன்னுங்கூட்டி நான்காகக் கொள்க; செய்யுள் ஒவ்வொன்றும் நாற் பொருள் உடையதாகலின். பாடு - பெருமை. பேதையார் - அறிவற்றவர்.

மாக படினும் மணிதன்சீர் குன்றாதாம்;
பூசிக் கொளினும் இரும்பின்கண் மாசொட்டும்
பாசத்து னீட்டு விளக்கினும் கீழ்தன்னை
மாகடைமை காட்டி விடும்.

பழையவுரை

நன்மணி மாகபட்டவாயினும் தன் விழுப்பம் குன்றாதாம்; கழுவிக்க கொள்ளினும் இரும்பின்கண் மாக அடையும்; தளை முதலாயினவற்றுள் இட்டு ஒறுப்பினும், அறிவு கொளுத்தி அவன் அறிவை விளக்கினும், கீழாயினான் தன் செய்கைகளாங்கீழ்மையைக் காட்டிவிடும் என்றவாறு. (99)

பொருளுரை

மாக படினும் - அழுக்குப் பட்டாலும், மணி தன் சீர் குன்றாது - இரத்தினமாகிய நன்மணி தன் ஒளியும் பெருமையும் குறையாது; பூசிக்கொள்ளினும் - கழுவி எடுத்துக் கொண்டாலும், இரும்பின்கண் - இரும்பில், மாக ஒட்டும் - துருவாகிய அழுக்குச் சேரும்; கீழ்தன்னை - கீழ்மகளை, பாசத்துள் இடினும் - தளையிவிட்டு ஒறுத்தாலும் (மாக உடைமை காட்டி விடும்) - கீழ்மை யியல்பையே காட்டி விடுவான்; விளக்கினும் - அறிவு விளங்கச் செய்தாலும், மாக உடைமை - கீழ்மை யியல்பையே, காட்டி விடும் - பிறர்க்குக் காட்டி விடுவான். பாசம் - தளை.

கருத்துரை

1. அழுக்குப் படிந்தாலும் இரத்தினத்தின் ஒளி குன்றாது; 2. கழுவி எடுத்தாலும் இரும்பில் துருப்பிடிக்கும்; கீழ்மக்களைத் தண்டித்து வைத்தாலும் திருந்த மாட்டார்கள்; 4. அன்பால் அறிவுரை கூறித் திருத்தினாலும் கீழ்மக்கள் தம் கீழ்மைத் தன்மையையே வெளிப்படுத்திக் காட்டுவார்கள்.

விளக்கவுரை

அழுக்குப்பட்டாலும் இரத்தினங்களின் சிறப்புக் கெடாது; அதுபோல் நல்லவனுக்கு வறுமை முதலிய நோர்ந்தாலும் அவன் சிறப்புக் கெடாது; இரும்பைச் சுத்தம் செய்து வைத்தாலும் அதில்

பா.வே. 99 : 3-4. மணிதஞ்சீர் குன்றாவாம்; 7. இரும்பின்றன், 8. மாசோடும்;

மறுபடியும் துருவாகிய அழுக்கு ஏறுவது போலக் கீழ்மக்களுக்கு எத்தனை நல்புத்தி சொல்லி வைத்தாலும் தம் இயற்கையான கீழ்மையையே மேற்கொள்வார்கள்; அன்றியும் விலங்கு முதலானவைகளால் அவர்களைத் தண்டித்துத் தடுத்தாலும் தம் இயற்கையான குணத்தையே காட்டுவார்கள் என்பதாம்.

மணிக்குச் சீரென்றது ஒளி; இரும்புக்கு மாசென்றது துரு. ஆம்: அசை; பூசுதல், கழுவுதல்; வாய் பூசுதல் என்பதிற் போல. பாசத்துளினும் விளக்கினும் என இரண்டாய்ப் பிரித்துப் பொருள் கொள்ள - பின் இரண்டு அடிகளுக்கு இருபொருள் சொல்லப்பட்டது.

மாசடைமை - அறியாமை, கீழ்மைத்தன்மை. பாசத்துள் இட்டு விளக்குதல் - தண்டித்தல்.

எண்ணாக்கும் சான்றோர் மரீஇயாரின் தீராமை;
புண்ணாக்கும் போற்றார் உடனுறைவு; பண்ணிய
யாழிழாக்கும் நடடார் கழறுஞ்சொல்; பாழிழாக்கும்
பண்புடையாள் இல்லா மனை.

பழையவுரை

அறிவீனை ஒக்கும் மருவி அமைந்தாரை நீங்காமை;
புண்ணீனை ஒக்கும் பகைவருடன் உறைந்து ஒழுகுதல்; பண்ணிய
யாழோசையை ஒக்கும் நடடார் இடித்துச் சொல்லுஞ் சொல்;
குணமுடைய மனையானை இல்லாத மனை பாழினை ஒக்கும்
என்றவாறு. (100)

பொருளுரை

மரீஇயாரின் - நெடுநாள் பழகினவரைப் போல, சான்றோர்
- ஆன்றோர்களை, தீராமை - நீங்காமலிருத்தல், எண்ணக்கும் -

பா.வே 100 : 3 மரியாரிற், மதியாரிற், அரியராத்த; 8. பண்ணியல்;
13. பண்புடையார்
உரை : 1. நாட்டார்.

அறிவுடைமையை ஒக்கும்; போற்றார் - தம்மைப் போற்றி இணங்காதவரோடு. உடன் உறைவு - உடனிருந்து வாழ்தல், புண்ஓக்கும் - புண்போலத் துன்பம் செய்வதாகும்; நடடார் - நட்பாயினார், கழறும் சொல் - இடித்துரைக்கும் இன்சொல்; பண்ணிய - நரம்புகளால் இசை கூட்டப்பட்ட, யாழ் ஒக்கும் - யாழினிசைபோல இனியதாகும்; பண்புடையாள் - நற்குணப் பண்புடைய மனைவி, இல்லாமனை - இல்லாத வீடு, பாழ் ஒக்கும் - பாழாகிய வீட்டைப் போன்றதாகும். எண் - அறிவு, ஆராய்ச்சி.

கருத்துரை

1. சான்றோரை விட்டு நீங்காது வாழ்தல் அறிவுடைமையாகும்; 2. இணக்கமில்லாரோடு வாழ்தல் புண்ணைப் போன்று துன்பத்தையே கொடுக்கும்; 3. நட்புடையார் இடித்துரைக்கும் சொல் வலிமையுடையதாயினும் முடிவில் யாழினைப் போன்று இனிமையினையே தரும்; 4. பண்புடைய மனைவி இல்லாத வீடு பாழ் மனையாகிவிடும்.

விளக்கவுரை

நல்லோரைக் கைவிடாமல் சேர்ந்திருப்பது நல்ல அறிவைச் சேர்ப்பது போலாம்; விருப்பமில்லாதவரோடு சேர்ந்திருப்பது தன் உடம்பில் புண்படுத்திக் கொள்வது போலாம்; நண்பராயினார் பேசும் பேச்சு கடிதாயினும் யாழிசை போலக் காதுக்கு இனிப்பாயிருக்கும்; நற்குணம் நிறைந்த மனைவி இல்லாத இல்லம் இன்பமற்ற பாழ்மனை போன்றதாம்.

எண் - அறிவு; தொக்கிருந் 'தெண்ணினா னெண்ணப்படும்' என்று முன்னும் வந்தது காண்க. 'சான்றோர் மரீஇயா ரிற்றீராமையென்பதை மருவியமைந்தாரை நீங்காமை யென்றும் பொருள் கொள்க. 'அறியராத் தீராமை' எனவும் பாடம். கழறல் - தவறு கண்டவிடத்து இடித்துரைத்தல். யாழ் - யாழினிசையையும், பாழ் - பாழ் மனையையும் உணர்த்தலால் அவை முறையே கருவியாகுபெயரும் பண்பாகு பெயரும் ஆகும். மரீஇயார் - உயிர் அளபெடை.

ஏரி சிறிதாயின் நீர்ஊரும்; இல்லத்து
வாரி சிறிதாயின் பெண்ணுரும்; மேலைத்
தவம்சிறி தாயின் வினைஊரும்; ஊரும்
உரன்சிறி தாயின் பகை.

பழையவுரை

குளம் சிறிதாயின், நீர்போம்; மனையிற்புகும் வருவாய்
சிறிதாயின், மனையாள் கொழுநனை மதியாதி மேற்கொள்ளும்;
முன்னாள் செய்த தவம் சிறிதாயின், தீவினை வந்தி மேற்கொள்ளும்;
ஒருவன் வலி சிறிதாயின், பகை வந்தி அடரும்¹ என்றவாறு. (101)

பொருளுரை

ஏரி சிறிதாயின் - குளம் சிறிதானால், நீர் ஊரும் - நீர்
வழிந்து விடும்; இல்லத்து - வீட்டில், வாரி சிறிதாயின் - வருமானங்
குறைவானால், பெண் ஊரும் - மனையாள் நிலை கடந்து
செல்வாள்; மேலைத்தவம் சிறிதாயின் - முற்பிறப்பின் நல்வினை
குறைவானால், வினை ஊரும் - தீவினை பெருகும்; உரன்
சிறிதாயின் - ஒருமை வலிமை சிறிதானால், பகை ஊரும் -
பகைவர் மேற்கொள்வர். உரன் - வலி. ஊரும் - மிக்கு வழியும்
அடரும், மதியாது மேற்கொள்ளும்.

கருத்துரை

1. ஏரி சிறியதானால் நீர் வழிந்து போய்விடும்; 2. வீட்டில்
வருவாய் குறைவானால் மனைவி வரம்பு கடந்து பேசுவாள்; 3.
முன்னதைத் தவம் சிறிதானால் தீவினை மிகுந்து வருத்தும்; 4.
வலிமை குறைந்தால் பகைவர் பெருகுவர்.

விளக்கவுரை

ஏரி, வருமானம், தவம், உரன் இவை குறைவதால் வரும்
தீமை கூறப்பட்டது.

பா.வே. 101 : 3. நீரருகும்; 9. தவஞ்சிறிய; 13. உரம்சிறி, முரன்சிறி,
உரஞ்சிறிய.

உரை : 1. ஒருவலி சிறிதாயிற் பகை வந்தடர்க்கும்.

ஏரி சிறியதாயிருந்தால் தண்ணீர் வழிந்து அதன் கரைமேற் புரளுவது போல, வருமானம் குறைந்தால் வசதியாக வாழ்க்கையைச் செலுத்துவது கடினமானதைப் பற்றிக் கணவனை மனைவி இடித்துரைத்து ஒதுக்குவாள்; ஓர் அரசனுக்குப் படை பலம் குறைவாயிருந்தால் அவனைப் பகைவர் மேற்கொள்ளுவது போல முன்னைத் தவம் குறைவாயிருந்தால் தீவினை மேலிடும் என்பதாம்.

வாரி: தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். இடையறாது ஒழுகுதலென்னும் பொருளால் வருவாய்க்கு ஆயிற்று. பகை: பண்பாகு பெயர். தவம் என்னும் குறிப்பால் வினையைத் தீவினை என்று உரைத்துக் கொள்க. மேலை: பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். ஊர்தல் - மிகுதல். உரன் - வலிமை.

முற்றும்

செய்யுள் முதற்குறிப்பு

(எண்: செய்யுள் எண்)

அஞ்சாமை	27	கற்பக்கழிமடம்	29
அந்தணரின்	34	கற்றன்னர்	57
ஆசாரம் என்பது	95	கற்றார்முன்	10
இரும்பின்	35	கற்றான்தளரின்	74
இரை சுடும்	51	கன்றாமை	13
இளமைப்பருவத்துக்	93	குழித்துழி	30
இன்னாமை	17	கைத்தில்லார்	69
இனிதுண்பான்	60	கைத்துடையான்	66
ஈத்துண்பான்	61	கொடுப்பின் அசனம்	81
ஊர்ந்தான்	72	கோல்நோக்கி	28
ஊழியும்	73	சாவாத இல்லை	78
ஊன்உண்டு	67	சிறந்தார்க்கு அரிய	50
எண்ணொக்கும்	100	சொல்லான் அறிப	79
எருதுடையான்	54	திரியலூற்காணின்	65
எல்லா இடத்தும்	94	திருஒக்கும்	8
எள்ளற்க	3	திருவின் திறலுடையது	31
எள்ளற்பொருளது	52	திருவும் திணை	41
என்றும் உளவாகும்	59	தூர்ந்தொழியும்	76
ஏதிலார் என்பார்	44	தேவரனையர்	75
ஏரி சிறிதாயின்	101	நகையினிது	38
ஒன்றுக்கல்	86	நசைநலம்	26
கடற்குட்டம்	18	நல்லார்க்கும்	83
கண்டதே செய்ப	40	நலனும் இளமையும்	82
கண்ணிற் சிறந்த	56	நன்றிசாம்	46
கண்ணுள்ளும்	64	நாவன்றோ	80
கந்தில் பிணிப்பர்	12	நாக்கின் அறிப	77
கரப்பவர்க்குச்	39	நாற்றம் உரைக்கும்	47
கல்லா ஒருவர்க்குத்	84	நிலத்துக்கு அணி	11
கல்லில் பிறக்கும்	7	நீரான்வீறு	85
கள்வம் என்பார்க்கும்	9	நெய்விதிர்ப்ப	62
கள்ளாமை	87	பட்டாங்கே	91
கள்ளி வயிற்று	6	படியை படியகத்து	2
கள்ளின் இடும்பை	96	பதிநன்று	71

பல்லினான்	14
பழியின்மை	63
பறைநன்று	15
பறைபடவாழா	4
பிணிஅன்னர்	33
பிறக்குங்கால்	42
பின்னவாம்	68
புகழ்செய்யும்	24
புகைவித்தாப்	32
பெருக்குக	88
பெற்றான் அதிர்ப்பின்	21
பொய்த்தல் இறுவாய	19
பொறிகெடும்	45
போதினான்	49
போர் அறின்	43
மகனுரைக்கும்	70
மடிமை	89
மண்ணிஅறிப	5
மதிமன்னும்	1
மலைப்பினும்	25
மழைஇன்றி	48
மறக்களி	36
மறை அறிப	90
மனைக்கு ஆக்கம்	20
மனைக்குப் பாழ்	22
மாக் படினும்	99
மாண்டவர் மாண்ட	58
மையால் தளிர்க்கும்	37
மொய் சிதைக்கும்	23
யாறுள் அடங்கும்	53
யானையுடையார்	55
வடுச்சொல்	97
வளப்பாத்தியுள்	16
வன்கண்பெருகின்	92
வாலிழையார்	98

நாற்பொருள் அகர வரிசை
(எண்: செய்யுள் எண்)

அஃதன்றி அணங்கல் வணங்கின்று பெண்	90
அக்காலத்து ஆப்பனித் தாங்கிய (மாயவன்) குன்று	
எடுத்தான்	2
அகம்பொதிந்த தீமை மனம் உரைக்கும்	47
அகல்நீர்ப் புலத்து இயல்பு புக்கான் உரைக்கும்	70
அஞ்சாமை அஞ்சுக	27
அடல் வேண்டும் ஆக்கஞ் சிதைக்கும் வினை	13
அடியினால் முக்கால் கடந்தான் முழுநிலம்	2
அணிஅன்னர் அன்புடைய மாக்கள்	33
அதற்குரியான் தாவெணின் தாயம் வகுத்து (விடுக)	76
அந்தணரின் மிக்க பிறப்பு இல்லை	34
அந்நெறியே (தத்துவநெறி) இப்பால் உலகத்து	
இசைநிறீஇ உப்பால் உயர்ந்த உலகம் புகும்	29
அப்பொருள் காப்பார்க்கும் இல்லைத் துயில்	9
அரசனும் இல்வாழ்வார் இல்வழி இல்	48
அரிய அரியவற்றால் கொள்ப	35
அருக்குக யார்மாட்டும் உண்டி	88
அரும்புணர்ப்பின் பாடல் சாம் பண் அறியாதார் முன்னர்	46
அருளில் பிறக்கும் அறநெறி	7
அல்ல புரிந்தார்க்கு அறம் தோன்றா	10
அல்லவை செய்வார்க்கு அறம் கூற்றம்	84
அல்லாக் கடைகட்கும் தம்ஊர் என்று ஊர்இல்லை	83
அல்லாரை அல்லார் உவப்பது கேடு	55
அவாஅப் படும் அன்றோ பன்னூல் வலையில்	80
அவாவாம் அடைந்தார்க்கு உள்ளம்	68
அவைக்குட்டம் கற்றான் கடந்துவிடும்	18
அழித்துச் செறுவுழி நிற்பது காமம்	30
அறஞ்சேர்ந்த போகம் உடைமை பொருளாட்சி	95
அறன்ஓக்கும் ஆற்றின் ஓழுகல்	8
அறிவார் யார் நல்லாள் பிறக்குங் குடி	6
ஆசாரம் என்பது கல்வி	95
ஆற்ற மறைக்க மறையாதாம் காமம்	41
ஆற்றல் வகைய அறஞ்செயல்	72

இகழ்ந்து ஒருவன் பேணாமை செய்வது பேதைமை	24
இந்நிலத்தின் மன்னுதல் வேண்டின் இசை நடுக	17
இரந்தார்க்கு ஒன்று இல்என்றல் யார்க்கும் அரிது	50
இரப்பவர்க்குச் செல்சார் ஒன்று ஈவோர்	39
இரவு எழுஉம் இன்மைக் குழியுள் விரைந்து	16
இருந்த அவைக்குப் பாழ் மூத்தோரை இன்மை	22
இரும்பில் பிணிப்பர் கயத்தை	12
இரும்பின் இரும்பு இடைபோழ்ப	35
இருள்தீர்ந்த கண்ணரச் செய்வது கற்பு	24
இரைசுடும் இன்புறா யாக்கையுள் பட்டால்	51
இல்லத்து வாரி சிறிதாயினும் பெண் ஊரும்	101
இலம் என்னும் வன்மையின் வன்பாட்டது இல்	31
இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்	93
இல்லாமை வேண்டின் இரவு எழுக	17
இனிது உண்பான் என்பான் உயிர் கொல்லாது உண்பான்	60
இனியவே செய்ப அமைந்தார்	40
இனியன் எனப்படுவான் யார் யார்க்கேயானும் முனியா	
ஒழுக்கத்தவன்	60
இறக்குங்கால் நில் எனவும் நில்லா உயிர் எனைத்தும்	42
இன்மையின் இன்னாதது இல்லை	31
ஈத்து உண்பான் என்பான் இசை நடுவான்	62
ஈன்றாளோடு எண்ண கடவுளும் இல்	56
உண்டு எனக் கேட்டதே செய்ப புலன் ஆள்வார்	40
உருவோடு அறிவு உடையாள் இல்வாழ்க்கைப் பெண்	
என்ப	54
உரை சுடும் ஒண்மை இலாரை	51
உலகிற்கு அணி அன்னர் அன்புடைய மக்கள்	33
உலகின் விளிநோக்கி இன்புறாஉம் கூற்று	28
உள்அறிந்து சேர்தற் பொருளது அறநெறி	52
உள்கரந்து பாம்பு உறையும் புற்றுஅன்னர் புல்லறிவினார்	57
உள்கடினும் கீறற்க சிற்றிற் பிறந்தாரை	3
உள்ளம் குறைபட வாழார் உரவோர்	4
ஊடல் சாம் ஊடல் உணரா ரகத்து	46
ஊடி முகத்தான் நோய் செய்வர் மகளிர்	14
ஊர்ந்தான் வகைய கலினமா	72
ஊர்நலம் உள்ளாளால் உள்ளப்படும்	26
ஊரும் உரன் சிறிதாயின் பகை	101

ஊழியும் யாண்டுஎண்ணி யாத்தன	73
ஊன்உண்டல் செய்யாமை செல்சார் உயிர்க்கு	39
ஊன்உண்டு உழுவை நிறம் பெறுஉம்	67
எஞ்ஞான்றும் இரப்பவர்க்குச் செல்சார் ஒன்று ஈவோர்	39
எஞ்ஞான்றும் பிறந்தார்க்கு அரிய துணைதுறந்து வாழ்தல்	50
எடுப்பின் கிளையுள் கழிந்தார் எடுக்க	81
எண் ஒக்கும் சான்றோர் மரீஇயாரின் தீராமை	100
எண்ணின் இளமையோடு ஒப்பதும் இல்	34
எருதுடையான் வேளாளன்	54
எல்லா இடத்தும் கொலை தீது	94
எல்லாம் ஒருமைத் தான் செய்த கருவி	74
எல்லாம் பொருளில் பிறந்து விடும்	7
எல்லாம் வெகுண்டார்முன் தோன்றா கெடும்	10
எள்ளற்க என்றும் எளியர் என்று	3
எள்ளற் பொருளது இகழ்தல்	52
எற்றுள்ளும் இன்மையின் இன்னாதது இல்லை	31
என்செயினும் தாயின் சிறந்த தமர் இல்லை	34
என்பெறினும் கொள்ளற்க கொள்ளார்கை மேற்பட	3
என்பெறினும் முன்னவாம் முன்னம் அறிந்தார்கட்கு	68
என்றும் அறன்ஊக்கல் அந்தணர் உள்ளம்	86
என்றும் உளவாகும் நாளும் இருசுடரும்	59
என்றும் கொடுப்பாரும் கொள்வாரும் அன்னர்	59
என்றும் பிணியும் தொழில் ஒக்கும்	59
என்றும் வணங்கல் அணிகலம் சான்றோர்க்கு	90
என்றும் விடல் வேண்டும் தன்கண் வெகுளி	13
என்னும் அவாவாம் அடைந்தார்கட்கு உள்ளம்	68
ஏதிலார் என்பார் இயல்பு இல்லார்	44
ஏரி சிறிதாயின் நீர் ஊரும்	101
ஏலாதான் பார்ப்பான்	54
ஒட்டார் உடனுறையுங் காலமும் இல்	25
ஒன்பொருள் செய்வம் என்பார்க்கும் துயில் இல்லை	9
ஒருகுடியில் கல்லாது மூத்தானைக் கைவிடுப	65
ஒரு தொடையான் வெல்வது கோழி	54
ஒருவழி நாட்டுள்ளும் நல்ல பதி உள	64
ஒருவன் கெழுஇன்மை கேட்டால் அறிக	63

ஒருவன் மதிநன்று மாசுஅறக் கற்பின்	71
ஒருவன் முகன்உரைக்கும் உள்நின்ற வேட்கை	70
ஒருவன் வினைக்கு ஆக்கம் செவ்வியன் ஆதல்	20
ஒருவனை உள்ளற் பொருளது உறுதிச் சொல்	52
ஒருவனைப் பொய் சிதைக்கும் பொன்போலும் மேனியை	23
ஒன்றின் தனக்குஓத்த எஞ்சாமை எஞ்சும் அளவெல்லாம்	27
ஒன்று ஊக்கல் பெண்டிர் தொழில் நலம்	86
கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர்	18
கண்டதே செய்பவாம் கம்மியர்	40
கண்ணில் சிறந்த உறுப்பு இல்லை	56
கண்ணுள்ளும் காண்புழிக் காதற்றாம்	64
கண்ணோடார் செற்றன்னர்	57
கதம் தவிர் மந்திரத்தால் பிணிப்பர் மாநாகம்	12
கதிர் சேர்ந்த ஞாயிறு (மாயவன்) சக்கரம் ஒக்கும்	1
கந்தில் பிணிப்பர் களிற்றை	12
கயக்களி ஊரில் பிளிற்றி விடும்	36
கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தல்	39
கரப்பினும் கொன்றார்மேல் நிற்கும் கொலை	
91	
கரப்பு இடும்பை கள்வன் அறிந்துவிடும்	96
கரப்புச்சொல் கீழ்கள்வாய்த் தோன்றிவிடும்	97
கல்லன்னர் வல்லென்ற நெஞ்சத்தவர்	33
கல்லா ஒருவர்க்குத் தம் வாயில்சொல் கூற்றம்	84
கல்லாத பேதையான் வீழ்வானேல் கால் முரியும்	74
கல்லில் பிறக்கும் கதிர்மணி	7
கலம்பரப்பி நன்றுஊட்ட நந்தும் விருந்து	62
கள்வம் என்பார்க்கும் துயில் இல்லை	9
கள்ளாமை வேண்டும் கடிய வருதலால்	87
கள்ளி வயிற்றில் அகில் பிறக்கும்	6
கள்ளின் இடும்பை களி அறியும்	96
கற்பக் கழிமடம் அஃகும்	29
கற்றலின் வாய்த்த பிற இல்லை	31
கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலர்	75
கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலவர்	57
கற்றார்முன் தோன்றா கழிவிரக்கம்	10
கற்றார்வாய்ச் சாயினும் தோன்றா கரப்புச்சொல்	97
கற்றான் அதிர்ப்பின் பொருள் அதிர்க்கும்	21

கற்றானின் இளமை பாராட்டும் உலகு	65
கற்றான் தளரின் எழுந்திருக்கும்	74
கற்றானொருவனும் பாடுஇலனே, கல்லாதார் பேதையர் முன்னர்ப்படின	98
கன்றாமை வேண்டும் கடிய	13
காணாக் குருடராச் செய்வது மம்மர்	24
காதலி சொல்லில் பிறக்கும் உயர்மதம்	7
காதலித்து ஒன்று உற்றார் முன்தோன்றா உறாமுதல்	10
காதலி மாட்டு உள்ளம் வைப்பார்க்கும் துயில் இல்லை	9
காப்பினும் பெட்டாங்கு ஒழுகும் பிணையிலி	91
கிளைக்குழாம் இன்சொற்குழியுள் இனிதுஎழுஉம்	16
கிளைஞர்இல் போழ்தில் சினம் குற்றம்	93
கீழ் வீழ்ந்த வேர்அறின் வாடும் மரமெல்லாம்	43
குலஞ் சிதைக்கும் கூடார்கண் கூடிவிடின்	23
குலம்தீது கொள்கை அழிந்தக் கடை	94
குலனும் குடிமையும் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம்	82
குழனி அலைப்பினும் அன்னே என்று ஒடும்	25
குழித்துழி நிற்பது நீர்	30
குளத்துக்கு அணி என்பர் தாமரை	11
குற்றம் தமர் அல்லார் கையகத்து ஊண்	93
கூத்து ஒருவன் ஆடலால் பாடுபெறும்	85
கூற்றமே இல்லிருந்து தீங்கு ஒழுகுவாள்	84
கூற்றக கூறல்லவற்றை விரைத்து	3
கூறிய மாற்றம் உரைக்கும் வினைநலம்	47
கெட்டு அறிப கேளிரான் ஆய பயன்	5
கெடுப்பின் வெகுளி கெடுத்துவிடல்	81
கெடும்பொழுதில் கண்டனவும் காணாக்கெடும்	42
கெடும்ன்றோ மாறுள் நிறுக்குந் துணிபு	80
கேட்டு ஆக்கம் கேளிர் ஓரீஇ விடல்	20
கேடுஊக்கல் கேளிர் ஓரீஇ விடல்	86
கைத்துஇல்லார் நல்லவர் கைத்துண்டாகிக் காப்பாரின்	69
கைத்து உடையான் காமுற்றது உண்டாகும்	66
கொடுங்குழை நல்லாரை நல்லவர் நாண் உவப்பர்	55
கொடுப்பின் அசனம் கொடுக்க	81
கொடுமைதான் பேணாமை செய்வார்கண் நிற்குமாம்	89
கொண்டுஆளும் நாட்டான் வீறுஎய்துவர் மன்னவர்	85
கொண்டானின் துன்னிய கேளிர் பிறர்இல்லை	56

கொல்களிறு கோட்டான்நோய் செய்யும் குறித்தாரை	14
கோல்நோக்கி வாழும் குடியெல்லாம்	28
கோள் உணர்ந்தால் தத்துவம் ஆன நெறிபடரும்	29
சாலும் அவைப்படி கல்லாதான் பாடுஇலன்	98
சாவாத இல்லை பிறந்த உயிரெல்லாம்	78
சான்றோரை நயத்தில் பிணித்துவிடல்	12
சிலைப்பினும் நடடார் நடுங்கும் வினைசெய்யார்	25
சிறந்த அவைநலம் அன்பின் விளங்கும்	26
சிறந்த அறக்களி இல்லாதார்க்கு ஈயமுன்தோன்றும்	36
சிறந்த நகை வித்தாத் தோன்றும் உவகை	32
சிறந்தார்க்கு அரிய செறுதல்	50
சினச்செவ்வேல் நாட்டுஆக்கம் நல்லன்இவ் வேந்து என்றல்	20
சீர்சான்ற மென்கண் பெருகின் அறம் பெருகும்	92
சுருக்குக செல்லா இடத்துச் சினம்	88
செய்தாரின் நல்லர் சிதையாதவர்	69
செற்றாரைச் சேர்ந்தவர் தெற்றென உற்றது உரையாதார்	57
சென்ற விருந்தும் விருப்புஇலார் முன்சாம்	46
சேர்ந்து வழத்த வரம் கொடுப்பர் நாகர்	62
சேனைச் செறிவு உடையான் சேனாபதி	54
சொல்லான் அறிப ஒருவனை	79
சோவின் அருமை அழித்த மகன் (மாயவன்)	2
தகைஉடைய பெண் இனிது பேணி வழிபடின்	38
தத்தம் தகுதி இறுவாய்த்து உயிர்	19
தத்தம் நனையினான் நந்தும் நறா	49
தத்தம் வரிசையான் இன்புறுஉம் மேல்	67
தத்தம் வளத்துஅனைய வாழ்வார் வழக்கு	72
தம்கைத்து உடையார்க்கும் எவ்வூரும் ஊர்	83
தமருள்ளும் பெற்றன்னள் பேணி வழிபடுவார்	75
தருக்குக ஒட்டாரைக் காலம் அறிந்தே	88
தவமும் அரசுஇலார் இவ்வழி இல்லை	48
தவாவாம் அவாஇலார் செய்யும் வினை	68
தள்ளாமை வேண்டும் தகுதி உடையன	87
தன்னைப் பல்லோர் பழித்துழி நிற்பது பாவம்	30
தன்னொடு செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க	17

தனக்கு அணி தான்செல் உலகத்து அறம்	11
தனக்கு ஒவ்வாச் சொல்பட்டாற் சாவதாஞ் சால்பு	4
தனக்கு ஒன்று உறுவழி நிற்பது அறிவு	30
தனக்குப் பாழ் கற்றறிவு இல்லா உடம்பு	22
தனியன் எனப்படுவான் செய்த நன்று இல்லான்	60
தாய்என்பாள் முந்துதான் செய்த வினை	44
தாய்முலையின் பால்நோக்கி வாழும் குழவிகள்	28
தாவாத இல்லை வலிகளும்	78
தாழீயாத் தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர்	73
தான் கொடுக்குஞ் சோற்றான் வீறு எய்தும் குடி	71
தான் செல்லுந் திசைக்குப் பாழ் நடடோரை யின்மை	22
திரியழற் காணின் தொழுப	65
திருஒக்கும் தீதுஇல் ஒழுக்கம்	8
திருக்குழாம் ஒன்செய்யாள் பார்த்துநின் உண்டாகும்	66
திருவின் திறலுடையது இல்லை ஒருவற்கு	31
திருவும் திணைவகையான் நில்லா	41
தீதுஇல் வினையினான் நந்துவர் மக்களும்	49
தீய பரப்புச் சொல் சான்றோர்வாய்த் தோன்றா	97
துறப்பார் துறக்கத் தவர்	58
துக்கின் அகம்பொதிந்த தீமை மனம் உரைக்கும்	47
துக்குஇல் மிகுதி இறுவாய செல்வங்கள்	19
துர்ந்து ஒழியும் பொய் பிறந்த போழ்தே	76
தெரிந்து ஆள்வான் உண்ணாட்டம் இன்மையும் இல்	95
தெரியங்காற் பொய்யா வித்தாகிவிடும்	74
தெற்ற நகை ஆகும் நண்ணார் முன்சேறல்	61
தெற்றென அல்ல புரிந்தார்க்கு அறம் தோன்றா	10
தேரின் அரிய அரியவற்றால் கொள்ப	35
தேவர் அனையர் புலவரும்	75
தேவர் தமர் அனையர் ஓர்ஊர் உறைவார்	75
தேற்றம்இல் பேதை விடும்அன்றோ வீங்கிப் பிணிப்பின்	80
தொக்கு இருந்து எண்ணினான் எண்ணப்படும்	77
தொழுத்திறந்து கன்றுஊட்ட நந்தும் கறவை	62
தொன்மரபின் வேகமும் உறவன பாட்டு உள	53
தோட்ட குளத்துஅனைய தூம்பின் அகலங்கள்	72
தோம்இல் தவக்குட்டம் தன்னுடையான் நீந்தும்	18
நகை இனிது நடடார் நடுவண்	38

நகை இனிது நட்டார் நடுவண்	38
நசைநலம் நட்டார்கண் நந்தும்	26
நட்டார் வழங்கத் தளிர்க்குமாம் மேல்	37
நட்டு அமைந்த தூணின்கண் நிற்கும் களிறு	89
நல்லார்க்கும் தம்ஊர் என்று ஊர் இல்லை	83
நல்லார் நலம்தீது நாண்அற்று நிற்பின்	94
நல்லார் விடுகென்ற போழ்தே விடுக	76
நல்லாள் உடன்படிள் தானே பெருகும்	42
நலத்துக் கணியென்பர் நாணம்	11
நலம்மாறின் நண்பினார் நண்பு கெடும்	45
நலனும் இளமையும் நல்குரவின் கீழ்ச்சாம்	82
நள்ளாமை வேண்டும் சிறியரோடு	87
நன்றிசாம் நன்று அறியாதார் முன்னர்	46
நன்னெறிச் செல்வார்க்கும் தம் ஊர் என்று ஊர் இல்லை	83
நாஅன்றோ நட்பு அறுக்கும்	80
நாக்கின் அறிப இனியவை	77
நாடாமை நட்டார்கண் விட்ட வினை	27
நாற்றம் உரைக்கும் மலர் உண்மை	47
நிரப்பு இடும்பை பல்பெண்டிராளன் அறியும்	96
நிலத்து இயல்பு வானம் உரைத்து விடும்	70
நிலத்துக்கு அணி என்பர் நெல்லும் கரும்பும்	11
நிறைநின்ற பெண்நன்று பீடுஇலா மாந்தரின்	15
நிறைவனத்து நெல்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாம்	4
நீர் இடும்பை புள்ளினுள் ஓங்கல் அறியும்	96
நீர் நிலத்துப் புல்லினான் இன்புறாஉம் காலேயம்	67
நீர்பாய் மடைஅறின் நீள் ய்தல் வாடும்	43
நீர் வழங்கும் பண்டத்தால் பாடு எய்தும் பட்டினம்	85
நீரான் வீறுஎய்தும் விளைநிலம்	85
நுதிமருப்பின் ஏற்றான் வீறுஎய்தும் இளநிறை	71
நெஞ்சு அறியக் கோடாமை கோடி பொருள் பெறினும்	27
நெய் விதிர்ப்ப நந்தும் நெருப்பழல்	62
நெல்லின் அரிசியான் இன்புறாஉம் கீழெல்லாம்	67
நெறிபட்ட ஐவரால் தானே வினைகெடும்	45
நேர்ந்து ஒருவன் ஆற்றல் வகைய அறஞ்செயல்	72
நோக்குள்ளும் கண்ணினால் காண்ப அணியவற்றை	77
பகைஆகும் பாடு அறியாதானை இரவு	61
பகை ஒருவன் முன்னம் வித்தாக முளைக்கும்	3

பசைந்தாரின் தீர்தலின் தீப்புகுதல் நன்று	15
பட்டாங்கே பட்டு ஒழுகும் பண்பு உடையாள்	91
படியை (மாயவன்) மடியகத்து இட்டான்	2
படைஅறின் மன்னர்சீர் வாடிவிடும்	43
படைக்குட்டம் பாய்மாஉடையான் உடைக்கிற்கும்	18
பண்அதிர்ப்பின் பாடல் அதிர்ந்து விடும்	21
பண் அமைத்து ஏறிய பின் அறிப மாநலம்	5
பண் அழிந்து ஆர்தலின் நன்று பசித்தல்	15
பண் இனிது பாடல் உணர்வாரகத்து	38
பண்ணிய யாழ்ஒக்கும் நட்தார் கழறுஞ் சொல்	100
பதிநன்று பல்லார் உறையின்	71
பரப்பு அமைந்த தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை	39
பரம்அல்லாப் பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு	82
பல்லினான் நோய் செய்யும் பாம்பெல்லாம்	11
பழிஇன்மை மக்களால் காண்க	63
பற்றிய மண்அதிர்ப்பின் மன்னவன் கோல்அதிர்க்கும்	21
பறை நன்று பண் அமையா யாழின்	15
பறைபட வாழா அகணமா	4
பன்னூலும் தேர்தற் பொருள பொருள்	52
பாசத்துள் இட்டு விளக்கினும் கீழ்தன்னை மாசு	
உடைமை காட்டிவிடும்	99
பாட்டுள்ளும் பாடுஎய்தும் பாட்டும் உள	64
பாழ் ஒக்கும் பண்புடையாள் இல்லா மனை	100
பால்மொழியார் இன்கண் பெருகின் இனம் பெருகும்	92
பிணிஅன்னர் பின்நோக்காப் பெண்டிர்	33
பிணிபயிலும் புல்அன்னர் புல்லறிவின் ஆடவர்	33
பிறக்குங்கால் பேர் எனவும் பேரா	42
பிறப்பாரும் சாவாரும் என்றும் உளர்	59
பிறர் செய்த நன்றியை நன்றாக் கொளல் வேண்டும்	13
பிறன் ஆளும் நாடுஊக்கல் மன்னர் தொழில் நலம்	86
பிறனைக் கொலைஒக்கும் கொண்டு கண்மாறல்	8
பின்னவாம் பின் அதிர்க்குஞ் செய்வினை	68
புகழ்ச்சியால் போற்றாதார் போற்றப்படும்	63
புகழ் செய்யும் பொய்யா விளக்கம்	24
புகைவித்தாப் பொங்கு அழல் தோன்றும்	32
புண்ஒக்கும் போற்றார் உடனுறைவு	100
புலைஒக்கும் போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு	8

பூசிக் கொளினும் இரும்பின்கண் மாசு ஒட்டும்	99
பூவைப் புதுமலர் ஒக்கும் (மாயவன்) நிறம்	1
பெண்ணுள் உருஇன்றி மாண்ட உளவாம்	64
பெய்த கலம் சிதைக்கும் பாலின் கவையை	23
பெய்ய முழங்கத் தளிர்க்கும் குருகிலை	37
பெரிய அறன் ஒக்கும் ஆற்றின் ஒழுகல்	8
பெரிய பெரியரான் எய்தப்படும்	35
பெருக்குக நடடாரை நன்றின்பால் உய்த்து	88
பெருங்கடலுள் பல்விலைய முத்தம் பிறக்கும்	6
பெருஞ் சிறப்பின் நீர்உண்டார் நீரான் வாய்ப்புகுப	35
பெருவலிக் கூற்றமும் கூறுப செய்து உண்ணாது	41
பெற்றான் அதிர்ப்பின் பிணையன்னாள் தான் அதிர்க்கும்	21
பேணிய நாணின்வரை நிற்பர் நற்பெண்டிர்	89
பைத்து எழுந்து வைதாரின் நல்லர் பொறுப்பவர்	69
பொய்த்தல் இறுவாய நட்புக்கள்	19
பொய்யா நலங்கெடும் நீர்அற்ற பைங்கூழ்	45
பொருளின் தொகை இனிது தொட்டுவழங்கின்	38
பொருளின் நிகழ்சியான் ஆக்கம் அறிக	63
பொறிகெடும் நாண் அற்ற போழ்தே	45
போதினான் நந்தும் புனைதண்தார்	49
போர் அறின் வாடும் பொருநர்சீர்	43
மக்களின் ஒண்மையவாய் சான்ற பொருள் இல்லை	56
மக்களைக் கல்லா வளர விடல் தீது	94
மகன் உரைக்கும் தந்தை நலத்தை	70
மடம்அஃகப் புற்கம்தீர்ந்து இவ்வுலகில் கோள் உணரும்	29
மடிமை கெடுவார்கண் நிற்கும்	89
மண்ணி அறிப மணிநலம்	5
மதிமன்னும் மாயவன் வாண்முகம் ஒக்கும்	1
மருத்துவன் சொல்என்ற போழ்தே பிணிஉரைக்கும்	76
மலைப்பினும் வாரணம் தாங்கும்	25
மழைஇன்றி மாநிலத்தார்க்கு இல்லை	48
மழையும் தவம்இலார் இவ்வழி இல்லை	48
மற்று அதன் (போதின்) தாதினான் நந்தும்	
கரும்பெல்லாம்	49
மற்றுஅவள் (செய்யாள்) துன்புறுவாளாகில் கெடும்	36
மற்று அவன்(ஈத்துண்பான்) கைத்துண்பான் காங்கி	61
எனப்படுவான்	

மறக்களி மன்னர்முன் தோன்றும்	36
டறை அறிப அந்தண் புலவர்	90
மன்னர் கடும்பாரிமாக் காதலித்து ஊர்வர்	55
மனைக்கு ஆக்கம் மாண்ட மகளிர்	20
மனைக்குப் பாழ் வாள்நுதல் இன்மை	22
மாசுஅறச் சுட்டு அறிப பொன்னிள் நலங் காண்பார்	5
மாசுபடினும் மணி தன்சீர் குன்றாதாம்	99
மாண்டவர் மாண்ட வினை பெறுப	58
மால்இருள் நெய்யால் தளிர்க்கும் நிமிர்சுடர்	37
மான்வயிற்றில் ஒள் அரிதாரம் பிறக்கும்	6
முட்டினும் சென்றாங்கே சென்று ஒழுகும் காமம்	91
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத்தாளின் எதிர்மலர் மற்று அவன் (மாயவன்) கண் ஒக்கும்	1
முளைத்தபின் (பகை) இன்னா வித்தாகிவிடும்	32
முறையும் இறைவகையான் நின்றுவிடும்	41
முறையொடு வென்றி அறிப அரசர்கள்	90
முன்னம் முகம்போல முன் உரைப்பது இல	47
முனிதக்கான் என்பான் முகன் ஒழிந்து வாழ்வான்	60
முனியாதார் முன்னிய செய்யும் திரு	40
முனிவர் தவத்தில் தருகுவர் நோய்	14
மூக்கினான் மோந்து அறிப எல்லா மலர்களும்	77
மூவா இளமை இயைந்தாரும் இல்லை	78
மெய்க்கண் மகிழான் அறிப நறா	79
மெய்த்தாக மூத்தல் இறுவாய்த்து இளநலம்	19
மெல்இலை வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய் கூற்றம்	84
மெல்லென்ற அருளில் பிறக்கும் அறநெறி	7
மெல்லென்ற நீரான் அறிப மடுவினை	79
மேதக்க தந்தை எனப்படுவான் தன் உவாத்தி	44
மேலைத் தவம் சிறிதாயின் வினை ஊரும்	101
மையால் தளிர்க்கும் மலர்க் கண்கள்	37
மொய் சிதைக்கும் ஒற்றுமை இன்மை	23
யாண்டும் பிறப்பார் பிறப்பார் அறன் இன்புறுவர்	58
யாதும் வளமையொடு ஒக்கும் வனப்பு இல்லை	34
யாமமும் நாழிகையானே நடந்தன	73
யார்கண்ணும் ஒப்புரவினான் அறிப சான்றாண்மை	79
யார்கண்ணும் கண்ணோட்டம் இன்மை முறைமை	95

யார்மாட்டும் கொள்ளாமை வேண்டும் பகை	87
யார்யார்க்கும் காதலார் என்பார் தகவு உடையார்	44
யாறுஉள் ளடங்கும் குளம் உள	53
யானை உடையார் கதன் உளப்பர்	55
வடுச்சொல் நயம் இல்லார் வாய்த் தோன்றும்	97
வரை கொள்ளா முன்னை ஒருவன் வினைசுடும்	51
வரைந்தார்க்கு அரிய வகுத்தூண்	50
வளப்பாத்தியுள் வளரும் வண்மை	16
வளம்இல் குளத்தின் கீழ் நெல்சாம்	82
வளம்இலாப் போழ்த்தது வள்ளன்மை குற்றம்	93
வளமையில் கேடுஇன்றிச் சென்றாரும் இல்	78
வன்கட் கயம் பெருகின் பாவம் பெரிது	92
வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும்	92
வன்சொல் கரவுஎழுஉம் கண்ணின் குழியுள்	16
வாலிழையார் முன்னர் வளப்பு இல்லார் பாடுஇலர்	98
வானத்துளி நோக்கி வாழும் உலகம்	28
விசைமாண்ட தேர்நலம் பாகனால் பாடுஎய்தும்	26
விடுப்பின் உயிர்இடை யீட்டை விடுக்க	81
வித்தின் முளைக்குழாம் நீர்உண்டேல் உண்டாம்	66
வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றாம்	36
விறகின் எரியழற் காணின் இகழ்ப	65
வீறுசால் மன்னர் விழையுங் குடிஉள	53
வெட்கென்றார் வெஞ்சொல்லால் இன்புறுவார்	73
வெல்வது வேண்டின் வெகுளி விடல்	17
வேட்ட இனியவே செய்ப அமைந்தார்	40
வேண்டாதார் வேண்டா வினையும் பெறுபவே	58
வேந்தனையும் தன் அடைந்த சேனை சுடும்	51
வேளாண்மை வேள்வியோடு ஒப்ப உள	53
வைத்தாரின் நல்லர் வறியவர்	69

சொல் - தொடர் அகராதி

(எண் : செய்யுள் எண்)

அ (சுட்டு) - 2,9,29	அதற்கு - 76
அ (சாரியை) - 4,11,22,27,30	அதன் - 49
அஃக -29	அதிர்க்கும் - 21,68
அஃகும் 29	அதிர்ந்துவிடும் - 21
அஃது - 90	அதிர்ப்பின் - 21
அக்காலத்து - 2	அந்தண் புலவர் - 90
அகத்து - 2, 38,46,93	அந்தணர் - 86
அகம் - 47	அந்தணரின் - 34
அகம் பொதிந்த - 47	அந்நெறியே - 29
அகல் - 70	அப்பொருள் - 9
அகல்நீர் - 70	அமைத்து - 5
அகலங்கள் - 72	அமைந்த - 39,89
அகில் - 6	அமைந்தார் - 40
அசனம் - 81	அமையா - 15
அசனமா - 4	அரசர்கள் - 90
அஞ்சாமை - 27	அரசன் - 48
அஞ்சுக - 27	அரசனும் - 48
அடங்கும் (எச்சம்) -53	அரசிலார் - 48
அடல் வேண்டும் - 13	அரசு - 48
அடியினால் - 2	அரிசியான் - 67
அடைந்த - 51	அரிதாரம் - 6
அடைந்தார்க்கு - 68	அரிது - 50
அணங்கல் - 90	அரிய - 35,50
அணி - 11,33	அரியவற்றால் - 35
அணிகலம் -90	அருக்குக - 88
அணியவற்றை - 77	அரும்புணர்ப்பின் - 46
அத்து (சாரியை) - 1,2,4,11,12,14, 17,29,33,48,58,60, 67,70,72,82,93,99,101	அருமை - 2
	அருளில் - 7

அல்ல - 10
 அல்ல புரிந்தார்க்கு - 10
 அல்லவற்றை - 3
 அல்லவை - 84
 அல்லா - 82, 83
 அல்லார் - 55,93
 அல்லாரை - 55
 அலைப்பினும் - 25
 அவர் - 33
 அவள் - 66
 அவன் - 1, 61
 அவா - 68
 அவாஅ - 80
 அவாவாம் - 68
 அவை - 18,22,26,98
 அவைக்கு - 22
 அவைக்குட்டம் - 18
 அவைப்படிள் - 98
 அழல் - 32,62,65
 அழித்த - 2
 அழித்து - 30
 அழிந்தக்கடை - 94
 அழிந்து - 15
 அளவு - 27
 அற்ற - 45
 அற்று - 94
 அற்று (சாரியை) - 35,77
 அற்று நிற்பின்-94
 அற - 5,71
 அறக்களி-36

அறநெறி - 7,52
 அறம்-10,11,17,36,52,72,84,92,95
 அறன் - 8,58,86
 அறிக - 63
 அறிந்தார்க்கு - 68
 அறிந்து - 52,96
 அறிந்துவிடும் - 96
 அறிந்தே - 88
 அறிப - 5,77,79,90
 அறிய - 27
 அறியாதார் - 46
 அறியாதானை - 61
 அறியும் - 96
 அறிவார் - 6
 அறிவின் - 33
 அறிவினார் - 57
 அறிவு - 22,30,54
 அறிள் - 43
 அறுக்கும் - 80
 அன்பின் - 26
 அன்பு - 33
 அன்றி - 90
 அன்றோ - 80
 அன்னர் - 33,57,59,75
 அன்னாள் - 21
 அன்னே - 25
 அனைய - 72
 அனையர் - 75
 ஆ - 2
 ஆ(அக) -13,24,32

- ஆக்கம் - 17,20,63
 ஆக - 19,3
 ஆகி - 32
 ஆகிவிடும் - 32, 74
 ஆகின் - 66
 ஆகும் - 59,61, 66
 ஆங்கு - 91
 ஆசாரம் - 95
 ஆட்சி - 95
 ஆடலால் - 85
 ஆடவர் - 33
 ஆதல் - 27
 ஆப்பனி - 2
 ஆம் 4,36,37,40,41,64,
 66,68,89,99
 ஆய - 5
 ஆயின் - 101
 ஆர்(பன்மை விருதி) - 57,58
 ஆர்தவின் - 15
 ஆல்(உருபு) - 12,26,32,35,37,
 46,63,73,77,85
 ஆல் (எச்சவீறு) - 29,51
 ஆள் - 6
 ஆள்வார் - 40
 ஆளவான் - 95
 ஆளன் - 96
 ஆளும் - 85,86
 ஆற்ற - 41
 ஆற்றல் - 72
 ஆற்றின் - 8
 ஆள் - 2
 ஆன்(உருபு)-2,5,14,26,35,41,49,
 54,63,67,71,73,77,79,85
 ஆன - 29
 ஆனும் (ஆயினும்) - 60
 இ (சு' டு) - 17,20,29
 இகழ்தல் - 52
 இகழ்ந்து - 24
 இகழ்ப - 65
 இசை - 17,29,61
 இசை நடுக - 17
 இசை நடுவான் - 61
 இசைநிறீஇ - 29
 இட்டான் - 2
 இட்டு - 99
 இடத்து - 88
 இடத்தும் - 94
 இடும்பை - 96
 இடைபோழ்ப - 35
 இடையிட்ட - 81
 இந்நிலத்து - 17
 இப்பால் - 29
 இயல் - 48
 இயல்பில்லார் - 44
 இயல்பு - 44, 70
 இயைந்தாரும் - 78
 இரக்கம் - 10
 இரந்தார்க்கு - 50
 இரப்பவர்க்கு - 39
 இரவு - 16,17,61

- இரவெழுக - 17
 இரு - 59
 இருக்கும் (துணை) - 74
 இருசுடரும் - 59
 இருந்த - 22
 இருந்து - 77,84
 இரும்பில் - 12
 இரும்பின் - 35
 இரும்பின் கண் - 99
 இரும்பு - 35
 இருள் - 24,37
 இரை - 51
 இல் (இன்மை) - 8,16,18,19,25,31,
 34,47,48,49,50,56,78,80,82,93,95
 இல் (உருபு) - 7,12,14,15,27,29,31,
 36,42,56,65,78,80,84,93, 100
 இல் (சாரியை) - 33
 இல் (மனை) - 3,48,54,84
 இல்வழி - 48
 இல்வாழ்வார் - 48
 இல்வாழ்கை - 54
 இல்லத்து - 101
 இல்லா - 22,100
 இல்லாதார்க்கு - 36
 இல்லார் - 44,68,69,97
 இல்லான் - 60,98
 இல்லிருந்து - 84
 இல்லென்றல் - 50
 இல்லை - 9,31,34,48,56,78,83
 இலம் - 31
 இலன் - 98
 இலா - 15,93
 இலார் - 46,48
 இலாரை - 51
 இலி - 91
 இலை - 84
 இவ்வுலகில் - 29
 இவ்வேந்து - 20
 இழையார் - 98
 இளநலம் - 19
 இளமை - 65, 78, 93
 இளமைப்பருவத்து - 93
 இளமையும் - 82
 இளமையோடு - 34
 இறக்குங்கால் - 42
 இறக்கும் - 42
 இறுவாய்த்து - 19
 இறுவாய - 19
 இறை - 41
 இன் (இனிமை) - 16,92
 இன் (உருபு) -15,23,25,26,27,28,
 31,34,35,46,56,65,69,77,91,95
 இன் (ஆறனுருபு) - 2,5,23,
 28,38,63,66,67,72
 இன் - (ஏழனுருபு) - 8
 இன் (சாரியை) - 1,2,12,14,33,35,
 46,49,53,57,67,71,72,79,82,
 88,89,96,99
 இன் (எச்சவீறு) - 17,23,25,27,34,
 35,38,43,45,47,65,66,68,
 71,74,76,80,97,98,99,101

- இன்கண் - 92
 இன்சொல் - 16
 இன்பு - 28,51,58,67,73
 இன்புறா - 51
 இன்புறுவர் - 58
 இன்புறுவார் - 73
 இன்புறாஉம் - 28,67
 இன்மை - 11, 22,23,67, 95
 இன்மையின் - 31
 இன்மையும் - 95
 இன்றி - 48,64,78
 இன்று (எச்சம்) - 90
 இன்னா - 32
 இன்னாதது - 31
 இன்னாமை - 17
 இனநிரை - 71
 இனம் - 71,92
 இனிது - 16,38,60
 இனியவே - 40
 இனியன் - 60
 இனும் - 25,27
 ஈத்து - 61
 ஈயமுன் - 36
 ஈவோர் - 39
 ஈன்ற - 84
 ஈன்றாளின் - 56
 உ(சுட்டு) - 29
 உடம்படிள் - 42
 உடம்பு - 22
 உடன் - 25,100
 உடனுவையும் - 25
 உடனுவைவு - 100
 உடைக்கிற்கும் - 18
 உடைமை - 95,99
 உடைய - 33,38
 உடையது - 31
 உடையன - 87
 உடையார் - 44,55
 உடையார்க்கும் - 83
 உடையாள் - 54, 91,100
 உடையான் - 18,54,66
 உண்டல் - 39
 உண்டல் செய்யாமை - 39
 உண்டாகும் - 66
 உண்டாய் - 69
 உண்டார் - 35
 உண்டாம் - 66
 உண்டி - 88
 உண்டு - 40,67
 உண்டென - 40
 உண்டேல் - 66
 உண்ணாட்டம் - 95
 உண்ணாது - 41
 உண்பான் - 60,61
 உண்மை - 47
 உணர்ந்தால் - 29
 உணர்வார் - 38
 உணர்வாரகத்து - 38
 உணரார் - 46
 உணராரகரத்து - 46

உணரும் - 29	உலகு - 28,65
உப்பால் - 29	உவகை - 32
உம் (இடை) -9,11,13,22,25,27,31, 34,39,41,42,44,46,48,49,50, 51,52,56,58,59,60,64,68,73, 75,77,78,79,82,83,86,87,88, 90,91,94,95,97,98,99	உவப்பது - 55
உய்த்து - 88	உவப்பர் - 55
உயர் - 7	உவாத்தி - 44
உயர்ந்த - 29	உழி (இடம்) - 30,64
உயிர் (வாழ்நாள்) -19,81	உழுவை - 67
உயிர் - 42,60,78	உள் (உள்ளம்)-3,52,53,57,70,95
உயிர்க்கு - 39	உள் (உருபு) - 6,16,31,51,64,75, 77,80,81,96,99
உயிரிடையிட்ட - 81	உள்கரந்து - 57
உரவோர் - 4	உள்கடினும் - 3
உரன் - 101	உள்ள - 26
உரியான் - 76	உள்ளடங்கும் - 53
உரு - 64	உள்ளப்படும் - 26
உருவோடு - 54	உள்ளம் - 9,68,86
உரை - 51	உள்ளம் குறைபட -4
உரைக்கும் - 47,70,76	உள்ளம் வைப்பார்க்கும் -9
உரைத்து - 70	உள்ளல் - 52
உரைத்துவிடும் - 70	உள்ளறிந்து - 52
உரைப்பது - 47	உள்ளானால் - 26
உரையாதார் - 57	உள்ளும் - 64,77
உலகத்து - 11,29	உள - 53,59,64
உலகம் - 28, 29	உளர் - 59
உலகில் - 29	உளவாகும் - 59
உலகிற்கு - 33	உளவாம் - 64
உலகின் - 28	உற்றது - 57,66
	உற்றார்முன் - 10
	உறா - 10,51
	உறாமுதல் - 10

- உறின் - 66
 உறுதிச்சொல் - 52
 உறுப்பு - 56
 உறுவர் - 58
 உறுவன - 53
 உறுவார் - 73
 உறுவாள் - 66
 உறுவுழி - 30
 உறுஉம் - 28,67
 உறையின் - 71
 உறையும் (எச்சம்) - 25,57
 உறைவார் - 75
 உறைவு - 100
 ஊக்கல் - 86
 ஊட்ட - 62
 ஊடல் - 46
 ஊடலுணரார் - 46
 ஊடி - 14
 ஊண் - 50,93
 ஊர் - 26,75,83
 ஊர்ந்தான் - 72
 ஊர்நலன் - 26
 ஊர்வர் - 55
 ஊரில் - 36
 ஊரும் - 101
 ஊழியும் - 73
 ஊன் - 39,67
 எ (வினா) - 39,50,83
 எஞ்சாமை - 27
 எஞ்சும் (எச்சம்) - 27
 எஞ்ஞான்றும் - 39,50
 எடுக்க (வியங்கோள்) - 81
 எடுத்தான் - 2
 எண் - 100
 எண்ண - 77
 எண்ணப்படும் - 77
 எண்ணி - 73
 எண்ணின் - 34
 எண்ணினான் - 77
 எதிர் - 1
 எதிர்மலர் - 1
 எய்த - 35
 எய்தப்படும் - 35
 எய்தும் - 26,71,85
 எய்து (எச்சம்) - 64
 எய்துவர் - 85
 எரி - 65
 எரியழல் - 65
 எருது - 54
 எல்லா - 77,94
 எல்லாம் - 7,10,14,27,28,43,49,
 67,74,78,
 எல்லாவிடத்தும் - 94
 எவ்வூரும் - 83
 எழுக - 17
 எழுந்திருக்கும் - 74
 எழுந்து - 69
 எழுவும் - 16
 எள்ளல் - 52
 எள்ளற்க - 3

- எளியர் - 3
 எற்றுள்ளும் - 31
 என் (என்ற) - 7
 என் (என்ன) - 3,34
 என்ப - 11,54
 என்பது - 95
 என்பார் - 44
 என்பார்க்கும் - .9
 என்பாள் - 44
 என்பான் - 60,61
 என்பெறினும் - 3,68
 என்ற - 33,76,79
 என்றல் - 20,50
 என்றார் - 73
 என்று - 3,25,83
 என்றும் - 3,13,59,86,90
 என்ன - 56
 என்னும் - 31,68
 என - 40,42,44,60,61
 எனப்படுவான் - 44,60,61
 எனவும் - 42
 எனின் - 76
 எனைத்தும் - 42
 ஏ (இடை) - 4,40,42,45,58,60,64,
 73,76,84,88,91,98
 ஏதிலார் - 44
 ஏரி - 101
 ஏல் (எச்சவீறு) - 66,74
 ஏலாதான் - 54
 ஏற்றான் - 71
 ஏறிய - 5
 ஏறு - 71
 ஐ (உருபு) - 2,3,8,12,13,14,22,23,
 30,51,52,55,56,57,61,65,70,
 75,77,79,81,88,94,99
 ஐ (சாரியை) - 51,101
 ஐவரால் - 45
 ஒக்கும் - 1,8,59,100
 ஒக்கும் (எச்சம்) - 34
 ஒட்டார் - 25
 ஒட்டாரை - 88
 ஒடு (உருபு) - 90
 ஒண் - 66
 ஒண்பொருள் - 9
 ஒண்மை - 51
 ஒண்மையவாய் - 56
 ஒத்த - 27
 ஒப்ப - 53
 ஒப்பதூஉம் - 34
 ஒப்புரவினான் - 79
 ஒரீஇ - 20,86
 ஒரீஇவிடல் - 20,86
 ஒரு - 54,64,65
 ஒருமை - 74
 ஒருவர்க்கு - 84
 ஒருவழி - 64
 ஒருவற்கு - 31
 ஒருவன் - 20,24,32,51,63,
 70,71,72,85
 ஒருவனும் - 98

ஒருவனை - 23,52,79	கடை (உருபு) - 94
ஒவ்வா - 4	கடைகட்டும் - 83
ஒழிந்து - 60	கண் - 1,8,16,57,64,92,95
ஒழியும் (துணை) - 76	கண் (உருபு) - 4,13,23,26,27,73
ஒழுக்கத்தவன் - 60	79,89,95,99
ஒழுக்கம் - 8	கண்கள் - 37
ஒழுகல் - 8	கண்டதே - 40
ஒழுகும் - 91	கண்டனவும் - 42
ஒழுகுவாள் - 84	கண்ணரா - 24
ஒள் - 6	கண்ணில் - 16,56
ஒற்றுமை - 23	கண்ணினால் - 77
ஒன்றின் - 27	கண்ணுள்ளும் - 64
ஒன்று - 10,30,39,50,86	கண்ணே (உருபு) - 4,73
ஒன்றாக்கல் - 86	கண்ணோட்டம் - 95
ஒ(வினா) - 80	கண்ணோடார் - 57
ஒங்கல் - 96	கண்மாறல் - 8
ஒட்டம் - 95	கதந்தவிர - 12
ஒடார் - 57	கதம் - 12
ஒடு (உருபு) - 17,34,53,54,87	கதன் - 55
ஒடும் - 25,99	கதிர் - 1
ஒர் - 75	கதிர்மணி - 7
ஒரூர் - 75	கந்தில் - 12
கடந்தான் - 2	கம்மியர் - 40
கடந்துவிடும் - 18	கயக்களி - 36
கடல் - 18	கயத்தை - 12
கடலுள் - 6	கயம் - 36,92
கடவுளும் - 56	கரப்பவர்க்கு - 39
கடற்கூட்டம் - 18	கரப்பிடும்பை - 96
கடிய - 13,87	கரப்பினும் - 91
கடும் - 55	கரப்பு - 96,47
கடும்பரிமா - 55	கரப்புச்சொல் - 97

- கரந்து - 57
 கரவு - 16
 கரும்பும் - 11
 கருவி - 74
 கல் - 33
 கல்லா - 84,94
 கல்லாத - 74
 கல்லாதார் - 98
 கல்லாது - 65
 கல்லாமை - 93
 கல்லாமைக்கீழ் - 82
 கல்லில் - 7
 கல்வி - 95
 கல்வியே - 103
 கலம் - 23,62
 கலம் (அணி) - 90
 கலவர் -18
 கலினம் - 72
 கலினமா - 72
 கவிழ்தல் - 39
 கழறுஞ்சொல் - 100
 கழறும் - 100
 கழிந்தார் - 81
 கழிமடம் - 29
 கழிவிரக்கம் - 10
 கள் (பன்மை) - 19,28,37,68,
 72,77,78,83,90,97
 கள்வம் - 9
 கள்வன்-95
 கள்ளாமை - 87
 கள்ளிவயிற்றில் - 6
 கள்ளின் - 96
 களி - 36,96
 களிற்றை - 12
 களிறு - 14,89
 கற்ப - 29
 கற்பின் - 71
 கற்பு - 24
 கற்ற - 22
 கற்றலின் - 31
 கற்றறிவு - 22
 கற்றன்னார் - 57,75
 கற்றார் - 97
 கற்றார்முன் - 10
 கற்றாரை - 57,75
 கற்றான் - 18,21,65,74,98
 கற்று - 57,75
 கறவை - 62
 கன்றாமை - 13
 கூன்று - 62
 கூன்றாட்ட - 62
 காங்கி - 61
 காட்டி - 99
 காட்டிவிடும் - 99
 காண்க - 63
 காண்ப - 77
 காண்பார் - 5
 காண்புழி - 64
 காணா - 24,42
 காணின் - 65

- காதலர் - 57
 காதலார் - 44
 காதலவர் - 75
 காதலி - 7
 காதலித்து - 10,55
 காதலிமாட்டு - 9
 காதற்றாம் - 64
 காதற்று - 64
 காப்பார்க்கும் - 9
 காப்பாரின் - 69
 காப்பினும் - 91
 காமம் - 30,41,91
 காமுற்றது - 66
 காய் - 84
 கால் (பொழுது) - 2,42,74
 கால் (முறை) - 2
 கால்முரியும் - 74
 காலத்து - 2
 காலம் - 88
 காலமும் - 25
 காலேயம் - 67
 கிளை - 16
 கிளைஞர் - 93
 கிளையுள் - 81
 கீழ் - 43
 கீழ் (உருபு) - 82
 கீழ் (கீழாயினார்) - 67,99
 கீழ்கள் - 97
 கீழ்விழுந்த - 43
 கு (உருபு) - 4,10,11,20,22,27,
 30,31,33,36,39,44,48,50,
 60,68,76,83,84,90
 குட்டம் - 18
 குடி - 6,28,53,71
 குடிமையும் - 82
 குடியில் - 65
 குணம் - 94
 குருகிலை - 37
 குருடரா - 24
 குலம் - 23,94
 குலனும் - 82
 குழவி - 25
 குழவிகள் - 28
 குழாம் - 16,66
 குழித்துழி - 30
 குழியுள் - 16
 குழை - 55
 குளத்தனைய - 72
 குளத்தின்கீழ் - 82
 குளத்து - 72
 குளத்துக்கு - 11
 குளம் - 53,72
 குற்றம் - 93
 குறித்தாரை - 14
 குறைபட - 4
 குன்றாதாம் - 99
 குன்று - 2
 கூடார்கண் - 23
 கூடிவிடின் - 23
 கூத்து - 85
 கூழ் - 45
 கூற்றம் - 41,84

- கூற்றமும் - 41
 கூற்று - 28
 கூறல்லவற்றை - 3
 கூறற்க 3
 கூறிய - 47
 கூறு - 3
 கூறுப - 41
 கெட்டு - 5
 கெடுத்து - 81
 கெடுத்துவிடல் - 81
 கெடுப்பின் - 81
 கெடும் - 10,42,45,66
 கெடும் (எச்சம்) - 42
 கெடும் (துணைவினை) - 10
 கெடும்பொழுதில் - 42
 கெடுவார்கண் - 89
 கெழு - 63
 கெழுஇன்மை -63 கேட்டதே -
 40 கேட்டால் (கேடு) - 63
 கே'டு (கேடு) -20 கேடு -
 55,78,86 கேளிர் - 20,56,86
 கேளிரான் - 5
 கை - 3,65,95
 கைத்து - 61,66,69,83
 கைமேற்பட - 3
 கையகத்து - 93
 கைவிட்டு - 65
 கொடுக்க (வியங்கோள்) - 81
 கொடுக்கும் (எச்சம்) - 71
 கொடுங்குழை-55
 கொடுப்பர் -62
 கொடுப்பாரும் - 59
 கொடுப்பின் - 81
 கொடும் - 55
 கொடுமை - 89
 கொண்டானில் - 56
 கொண்டு - 8,85
 கொந்தி - 12
 கொல்களிறு - 14
 கொல்லாது - 60
 கொலை - 8,91,94
 கொள்கை - 94
 கொள்ப - 35
 கொள்வாரும் - 59
 கொள்ளற்க - 3
 கொள்ளா - 51
 கொள்ளாமை - 87
 கொள்ளார் - 3
 கொள்ளார்கை - 3
 கொளல்வேண்டும் - 13
 கொளினும் - 99
 கொன்றான்மேல் - 91
 கோட்டான் - 14
 கோடாமை - 27
 கோடி - 27
 கோடு -14
 கோல் - 21,28
 கோழி - 54
 கோள் - 29
 சக்கரம் - 1

சாம் - 4,46,82	கீறற்க - 3
சாயினும் - 97	கட்டு - 5
சார் - 39	கடர் - 37
சால் - 53	கடரும் - 59
சால்பு - 4	கடினும் - 3
சாலும் - 98	கடும் - 51
சாவதாம் - 4	கருக்குக - 88
சாவாத - 78	கரும்பு - 49
சாவாரும் - 59	கவையை - 23
சான்ற - 56,92	செய் - 68
சான்றாண்மை - 79	செய்க - 17
சான்றார் - 97	செய்த - 13,44,60,74
சான்றோர் - 100	செய்தநன்று - 60
சான்றோர்க்கு - 90	செய்தாரின் - 69
சான்றோரை - 12	செய்து - 41
சிதைக்கும் - 23	செய்ப - 40
சிதைக்கும் (எச்சம்) -13	செய்பவாம் - 40
சிதையாதவர் -69	செய்யும் - 14,24,40
சிலைப்பினும் - 25	செய்யும் (எச்சம்) -68
சிற்றில் - 3	செய்யாமை - 39
சிற்றந்த - 26,32,34,36,56	செய்யார் - 25
சிற்றந்தார்க்கு - 50	செய்யாள் - 66
சிறப்பின் - 35	செய்வது - 24
சிறிதாயின் - 101	செய்வம் - 9
சிறிது - 101	செய்வர் - 14
சிறியரோடு - 87	செய்வார்க்கு - 84
சிறு - 3	செய்வார்கண் - 89
சினச்செவ்வேல் - 20	செய்வினை - 68
சினம் - 20,88,93	செயல் - 72
கீர் - 43,92,99	செயினும் - 34
கீர்சான்ற - 92	செல் - 11

- செல்சார் - 39
செல்ப - 40
செல்பவாம் - 40
செல்லா - 88
செல்லாவிடத்து - 88
செல்லும் (எச்சம்) - 22
செல்லுலகத்து - 11
செல்வங்கள் - 19
செல்வது 17
செல்வார்க்கும் - 83
செலவு - 8
செவ் (செம்மை) - 20
செவ்வியன் - 20
செவ்வேல் - 20
செற்றன்னர் - 57
செற்றாரை - 57
செற்று - 57
செறிவு - 54
செறுதல் - 50
செறுவுழி - 30
சென்ற - 46
சென்றாங்கே - 91
சென்றாரும் - 78
சென்று - 91
சேர்தல் - 52
சேர்ந்த - 1,95
சேர்ந்தவா - 57
சேர்ந்து - 62
சேரல் - 61
சேனாபதி - 54
சேனை - 51,54
சொல் - 4,16,52,76,84,97,100
சொல்லான் - 79
சொல்லில் - :
சொலால் - 73
சொற்பட்டால் - 4
சோவின் - 2
சோற்றான் - 71
சோறு - 71
சூயிறு - 1
சூன்றும் - 50
தக்க - 44
தக்காள் - 60
தகவு - 44
தகவுடையார் - 4'
தகுதி - 19,87
தகுதியுடையன - 87
தகை - 49,90
தன்தார் - 49
தத்தம் - 19,49,67,72
தத்துவம் - 29
தந்தை - 44,70
தம் - 19,49,67,72,83,84
தம் மூரென்றுரில்லை - 83
தம்வாயிற்சொல் - 84
தமக்கு - 72
தமர் - 34,75,93
தமரல்லார் - 93
தமருள் - 75
தமருள்ளும் - 75

- தருக்குக - 88
 தருக்குவர் - 14
 தவக்குட்டம் - 18
 தவழ்நில் - 14
 தவம் - 18,48,101
 தவமிலார் - 48
 தவமும் - 48
 தவா - 68
 தவாவாம் - 68
 தவிர - 12
 தளளாமை - 87
 தளரின் - 74
 தளிர்க்கும் - 37
 தளிர்க்குமாம் - 37
 தறுகண்மை - 39
 தன் - 44,51,99
 தன்கண் - 13
 தன்னுடையான் - 18
 தன்னை - 30,99
 தன்னோடு - 17
 தனக்கு - 4,11,22,27,30
 தனக்கொவ்வா - 4
 தனியன் - 60
 தா - 76
 தாங்கிய - 2
 தாங்கும் - 25
 தாதினான் - 49
 தாது - 49
 தாமரை - 1,11
 தாமரைத் தளரின் - 1
 தாய் - 28,44
 தாய்முலையின் - 28
 தாயம் - 76
 தாயின் - 34
 தார் - 49
 தாவாத - 78
 தாழீயா - 73
 தாளின் - 1
 தான் - 11,21,22,42,44,
 45,71,74,84,89
 தானே - 42,45
 தானைக்கு - 39
 திசைக்கு - 22
 திணை - 41
 திரி - 65
 திரியழல் - 65
 திரு - 8,40,41,66
 திருக்குழாம் - 66
 திருவின் - 31
 திருவும்
 திறந்து - 62
 திறல் - 31
 தீ - 15
 தீங்கு - 84
 தீதிலொழுக்கம் - 8
 தீது - 8,49,94
 தீப்புருதல் - 15
 தீமை - 47
 தீய - 97
 தீர்தலின் - 15

தீர்ந்த - 24	தேவர் - 75
தீர்ந்து - 29	தேவர்தமர் - 75
தீராமை - 100	தேற்றம் - 80
துணிபு - 80	தேற்றமில் - 80
துணை - 50	உதாக்கிருந்து - 77
துணைதுறந்து - 50	தொக்கு - 77
துயில் - 9	தொகை - 38
துளி - 28	தொட்டு - 38
துறக்கத்தவர் - 58	தொட்டுவழங்கின் - 38
துறந்து - 50	தொடையான் - 54
துறப்பார் - 58	தொல் - 53
துன்பு - 66	தொழில் - 59,86
துன்புறுவான் - 66	தொழில் நலம் - 86
துன்னிய - 56	தொழு - 62
துரக்கின் - 47	தொழுப - 65
துரக்கு - 19	தொன்மரபின் - 53
துரணின்கண் - 89	தோட்ட - 72
துரம்பின் - 72	தோம் - 18
துர்ந்து - 76	தோன்றா - 10,97
துர்ந்தொழியும் - 76	தோன்றி - 97
தெரிந்தாள்வான் - 95	தோன்றிவிடும் - 97
தெரிந்து - 95	தோன்றும் - 32,36,97
தெரியின் - 74	நகை - 32,38,61
தெளிந்தனர் - 73	நசை - 26
தெற்ற - 61	நட்டார் - 25,37,38,100
தெற்றென்றார் கண்ணே - 73	நட்டார்கண் - 26,27
தெற்றென - 10,57	நட்டாரை - 88
தேர் - 26	நட்டு - 89
தேர்தல் - 52	நட்டோரை - 22
தேரின் - 35	நட்பு - 80

- டுக்கள் - 15
 நடந்தன - 73
 நடுக - 17
 நடுங்கும் (எச்சம்) - 25
 நடுவண் - 38
 நடுவான் - 61
 நண்பினார் - 45
 நண்டி - 45
 நந்தும் - 26,49,62
 நந்துவர் - 49
 நயத்திள் - 12
 நயம் - 97
 நயமில்லார் - 97
 நல் - 6,83,89
 நல்குரவின் கீழ் - 82
 நல்கூர்ந்தார் - 36
 நல்ல - 34,64
 நல்லர் - 69
 நல்லவர் - 55,69
 நல்லன் - 20
 நல்லார் - 76,94
 நல்லார்க்கும் - 83
 நல்லாரை - 55
 நல்லாள் (ஆண்மகன்) - 6
 நல்லாள் (திரு) - 42
 நலத்துக்கு - 11
 நலத்தை - 70
 நலம் - 5,19,26,45,47,86,94
 நலனும் - 82
 நள்ளாமை - 87
 நற்பெண்டிர் - 89
 நறா - 49,79
 நன்றா - 13
 நன்றி - 46
 நன்றியை - 13
 நன்றின்பால் - 88
 நன்று - 15,46,60,62,71
 நன்னெறி - 83
 நனையினான் - 49
 நா - 80
 நாக்கின் - 77
 நாகம் - 12
 நாகர் - 62
 நாட்டம் - 95
 நாட்டான் (நாட்டினால்) - 85
 நாட்டு (நாடு) - 20
 நாட்டுள்ளும் - 64
 நாடாமை - 27
 நாடு - 86
 நான் - 45,55,94
 நாணம் - 11
 நாணின்வரை - 89
 நானுவப்பார் - 55
 நாழிகையானே - 73
 நாளும் - 59
 நாற்றம் - 47
 நிகழ்ச்சியான் - 63
 நிமிர்சுடர் - 37
 நிரப்பிடும்பை - 96
 நிரப்பு - 96

நிரை - 2,71	நீள்நெய்தல் - 43
நில் - 42	நுதல் - 22
நில்லா - 41,42	நுதி - 71
நிலத்தார்க்கு - 48	நுதிமருப்பின் - 71
நிலத்து - 17,67,70	நூல் - 80
நிலத்துக்கு - 11	நூலும் - 52
நிலம் - 2,85	நெஞ்சத்தவர் - 33
நிற்கும் - 89,91	நெஞ்சறிப - 27
நிற்குமாம் - 89	நெஞ்சு - 27
நிற்பது - 30	நெய் - 37,62
நிற்பர் - 89	நெய்தல் - 43
நிற்பது - 30	நெய்யால் - 37
நிற்பர் - 89	நெருப்பழல் - 62
நிற்பின் - 94	நெருப்பு - 62
நிறம் - 1,67	நெல் - 4,82
நிறீஇ - 29	நெல்வின் - 67
நிறுக்கும் (எச்சம்) - 80	நெல்லும் - 11
நிறை - 4,15	நெறி - 7,29,45,52,83
நின்ற - 15,70	நெறிபட்ட - 45
நின்று - 41	நெறிபடரும் - 29
நின்றுவிடும் - 41	நெறியே - 29
நீந்தும் - 18	நேர்ந்து - 72
நீர் - 1,30,35,43,45,66,67,70,85, 96,101	நோக்கா - 33
நீர்பாய்மடை - 43	நோக்கி - 28
நீர் வழங்கும் - 85	நோக்குள்ளும் - 77
நீரான் - 35,79,85	நோய் - 14
நீரிடும்பை - 96	நோய் செய்யும் - 14
நீருரும் - 101	பகடு - 82
நீள் - 43	பகை - 32,61,87,101
	பசித்தல் - 15

பசைந்தாரின் - 15	பயிலும் - 33
பட்ட - 45	பரப்பி - 62
பட்ட கண்ணே - 4	பரப்பு - 39,97
பட்டாங்கே - 91	பரப்புச்சொல் - 97
பட்டால் - 4,51	பரம் - 82
பட்டினம் - 85	பரி - 55
பட்டு - 91	பரிமா - 55
பட - 3, 4,	பருவத்து - 93
படரும் - 29	பல்(பல) - 6,52,80,96
படியை - 2	பல்பென் டிராளன் - 96
படின் - 38,98	பல்லார் - 71
படினும் - 99	பல்லினான் - 14
படும்(செயப்பாடு)-26,35,63,77	பல்லோர் - 30
படும் - 80	பல்லிலைய - 6
படுவான் - 44,60,61	பழனத்து - 1
படை - 18,43	பழி - 63
படைக்குட்டம் - 18	பழித்துழி - 30
பண் (இசை) - 38,46	பழியின்மை - 63
பண்(ஒழுக்கம்) - 15	பற்றிய - 21
பண்(கலினம்) - 5	பறை - 15
பண்(வீக்குதல்) -15,21	பறைபட - 4
பண்பு - 91,100	பன்னூல் - 80
பண்புடையாள் - 91,100	பன்னூலும் - 52
பண்டத்தால் - 85	பாகனால் - 26
பண்டத்தின்கீழ் - 82	பாசத்துள் - 99
பண்ணமைத்து - 5	பாட்டு - 53
பண்ணமையா - 15	பாட்டுள்ளும் - 64
பண்ணிய - 100	பாட்டே - 64
பதி (ஊர்) - 64,71	பாடல் - 21,38,46
பயன் - 5	பாடறியாதானை - 61

பாடிலன் - 98	பிலத்து - 70
பாடு (பெருமை) - 26,61, 64,85,98	பிளிற்றி - 36
பாடுபெறும் - 85	பிளிற்றிவிடும் - 36
பாடெய்தும் - 26,64,85	பிற - 31
பாத்தியுள் - 16	பிறக்குங்கால் - 42
பாம்பு - 14,57	பிறக்கும் - 6,7
பாய் - 43	பிறக்கும் (எச்சம்) 6,42
பாய்மா - 18	பிறந்த - 76,78
பார்த்து - 66	பிறந்தவுயிர் - 78
பார்த்துறின் - 66	பிறந்தார்க்கு - 50
பார்ப்பான் - 54	பிறந்தாரை - 3
பாராட்டும் - 65	பிறந்துவிடும் - 7
பால் - 28,92	பிறப்பார் - 58
பால் (பகுதி) - 29	பிறப்பாகும் - 59
பால் (உருபு) - 88	பிறப்பால் - 58
பால் -23,29	பிறப்பு - 34
பாலின் - 23	பிறர் - 13, 56
பாவம் - 30,92	பிறன் - 86
பாழ் - 22,100	பிறனை - 8
பால்மொழியார் - 92	பின் - 5,32,33,68
பிணி - 33,76	பின்(எச்சவீறு) - 25,80,81,94
பிணித்து - 12	பின்னவாம் - 68
பிணித்துவிடல் - 12	பின்னோக்கா - 33
பிணிப்பின் - 80	பீடு - 15
பிணிபயிலும்புல் -33	புக்கான் - 70
பிணியும் - 59	புகழ் - 24
பிணை (விருப்பம்) 91	புகழ்ச்சியால் - 63
பிணையன்னாள் - 21	புகுதல் - 15
பிணையிலி - 91	புகும் - 29
	புகை - 32

புண் - 100	பெண்மை - 11
புணர்ப்பின் - 46	பெய்த - 23
புது - 1	பெய்ய - 37
புதுமலர் - 1	பெரிது - 92
புரிந்தார்க்கு - 10	பெரிய - 8,35
புல் - 33	பெரியரான் - 35
புல்(புன்மை) - 33,57	பெரு - 41
புல்லறிவின் - 33	பெருக்குக - 88
புல்லறிவினார் - 57	பெருகின் - 92
புல்லினான் - 67	பெருகும் - 42,92
புலவர் - 90	பெருங்கடலுள் - 6
புலவரும் - 75	பெருஞ்சிறப்பின் - 35
புலன் - 40	பெரும் - 6,35
புலனாள்வார் - 40	பெருவலி - 41
புலை - 8	பெருவலிக் கூற்றம் - 41
புள்ளனுள் - 96	பெற்றன்னர் - 75
புற்கம் - 29	பெற்றான் - 21
புற்று - 57	பெற்று - 75
புனை - 49	பெறினும் - 3,27,68
புனை தண்தார் - 49	பெறுப - 58
பூசி - 99	பெறுபவே - 58
பூசிக்கொளினும் - 99	பெறும் - 85
பூகப - 35	பெறுதம் - 67
பூவை - 1	பேனாமை - 24,89
பூவைப்புதுமலர் - 1	பேணி - 38,75
பெட்டாங்கு - 91	பேணிய - 89
பெட்டு - 91	பேணிவழிபடிள் - 38
பெண் - 15,38,54,90,101	பேணிவழிபடுவார் - 75
பெண்டிர் - 33,86,89,96	பேதை - 80
பெண்ணுள் - 64	பேதைமை - 24

பேதையார் - 98	போதினான் - 49
பேதையான் - 74	போது (பூ) - 49
பேர் - 42	போர் - 43
பேரா - 42	போல - 47
பை - 45	போலும் - 23
பைங்கூழ் - 45	போழ்தத்து - 93
பைத்து - 69	போழ்தில் - 93
பொங்கமூல் - 32	போழ்து - 45,93
பொங்கு - 33	போழ்தே - 45,76
பொதிந்த - 47	போழ்ப - 35
பொய் - 23,76	போழ்வர் - 18
பொய்த்தல் - 19	போற்ற - 63
பொய்யா - 24,45,74	போற்றப்படும் - 63
பொய்யாவித்து - 74	போற்றாதார் - 8,63
பொய்யாவிளக்கம் - 24	போற்றார் - 100
பொருநர் - 43	மக்கள் - 33
பொருள் - 9,91,21,27,52,56,95	மக்களால் - 63
பொருள - 52	மக்களின் - 56
பொருளது - 52	மக்களும் - 49
பொருளாட்சி - 95	மக்களை - 94
பொருவில் - 7	மகளிர் - 14,20
பொருளின் - 38,63	மகன் - 2,70
பொழுதில் - 42	மகிழான் - 79
பொறி - 45	மடம் - 29
பொறுப்பவர் - 69	மடி - 2
பொன் - 23	மடிமை - 89
பொன்போலு மேனியை - 23	மடியகத்து - 2
பொன்னின் - 5	மடுவினை - 79
போகம் - 95	மடை - 43
போகமுடைமை - 95	மண் - 21

- மண்ணி - 5
 மணி - 5,7,99
 மதம் - 7
 மதி (அறிவு) - 71
 மதி (சந்திரன்) - 1
 மந்திரத்தினால் - 12
 மம்மர் - 24
 மரபின் - 53
 மரம் - 43
 மரீஇயாரின் - 100
 மருத்துவன் - 76
 மருப்பின் - 71
 மலர் - 1,37,47
 மலர்க்கண்கள் - 37
 மலர்களும் - 77
 மலைப்பினும் - 25
 மழை - 48
 மழையும் - 48
 மற்று - 1,49,61,66
 மறக்களி - 36
 மறம் - 36
 மறை - 90
 மறைக்க - 41
 மறையாதாம் - 41
 மன்னர் - 36,43,53,55,86
 மன்னர்முன் - 36
 மன்னவர் - 85
 மன்னவன் - 21
 மன்னுதல் - 17
 மன்னும் - 1
 மனம் - 47
 மனை - 100
 மனைக்கு - 20,22
 மா - 4,5,18,48,55,72
 மா (பெரிய) - 12
 மாக - 5,71,99
 மாகடைமை - 99
 மாட்டு (உருபு) - 87,88
 மாண்ட - 20,26,58,64
 மாண்டவர் - 58
 மாந்தரின் - 15
 மாநிலத்தார்க்கு - 48
 மாயவன் - 1
 மாற்றம் - 47
 மாறல் - 8
 மாறின் - 45
 மாறுள் - 80
 மால் - 37
 மால் இருள் - 37
 மான் - 6
 மிகுதி - 19
 முக்கால் - 2
 முகத்தான் - 14
 முகம் - 1,47
 முகன் - 60,70
 முகனெழுந்தது - 6
 முட்டினும் - 91
 முத்தம் - 6
 முதல் - 10
 முது - 1

முதுநீர் - 1	முத்தோரை - 22
முந்து - 44	மூவா - 78
முரியும் - 74	மெய் - 74
முலையின் - 28	மெய் (உடம்பு) - 79
முழங்க - 37	மெய்க்கண் - 79
முழு - 2	மெய்த்தாக - 19
முழுநிலம் - 2	மெய்த்து - 19
முளை - 66	மெல் - 7,84
முளைக்குழாம் - 66	மெல்லிலை - 84
முளைத்தபின் - 32	மெல்லிலை வாழைக்கு - 84
முளைக்கும் - 32	மெல்லென் - 7
முறை - 41	மெல்லென்ற - 79
முறைமை - 95	மெல்லெனருளில் - 7
முறையும் - 41	மென்கண் - 92
முறையொடு - 90	மே - 44
முன் - 36,47,61	மேதக்க - 44
முன் (உருபு) - 10,36,46	மேல் - 3,37,67,91
முன்னம் - 32,47,68	மேலை - 101
முன்னர் - 8,46,98	மேற்பட - 3
முன்னவாம் - 68	மேற்றாம் - 36
முன்னிய - 40	மேற்று - 36
முன்னை - 51	மேனியை - 23
முனி - 60	மையால் - 37
முனிதக்கான் - 60	மொய் - 23
முனியா - 60	மொழியார் - 92
முனியாதார் - 40	மோந்து - 77
முனிவர் - 14	யாக்கை - 51
மூக்கினான் - 77	யாக்கையுள் - 51
முத்தல் - 19	யாண்டு - 73
முத்தானை - 65	யாண்டும் - 58

- யாத்தன - 73
 யாதும் - 34
 யாமமும் - 73
 யாதும் - 34
 யாமமும் - 73
 யார் - 6,44,60
 யார்க்கும் - 44,50
 யார்க்கேனும் - 60
 யார்கண்ணும் - 79,95
 யார்மாட்டும் - 87,88
 யார் யார்க்கும் - 44
 யார் யார்க்கே - 60
 யாழ் - 100
 யாழின் - 15
 யாறு - 53
 யானை - 55
 வகுத்து - 50,76
 வகுத்தூண் - 50
 வகைய - 72
 வகையான் - 41
 வடு - 97
 வடுச்சொல் - 97
 வண்மை - 16
 வணங்கல் - 90
 வணங்கின்று - 90
 வயிற்றில் - 6
 வரம் - 62
 வரிசையான் - 67
 வருதலால் - 87
 வளர - 51,89,94
 வரைகொள்ளா - 51
 வரைந்தார்க்கு - 50
 வளர - 94
 வளரவிடல் - 94
 வல் - 33
 வல்லென்ற - 33
 வலி - 41,92
 வலிகளும் - 78
 வலையில் - 80
 வழக்கு - 72
 வழங்க - 37
 வழங்கின் - 38
 வழங்கும் - 35
 வழி - 48,64
 வழிபடி - 38
 வழிபடுவார் - 75
 வழுத்த - 62
 வள்ளன்மை - 93
 வளத்தனைய - 72
 வளப்பாத்தியுள் - 16
 வளம் - 16,72,82,93
 வளமையில் - 78
 வளமையொடு - 34
 வளரும் - 16
 வறியவர் - 69
 வன் - 16
 வன்கட்கயம் - 92
 வன்கண் - 92
 வன்சொல் - 16
 வன்பாட்டது - 31
 வன்மையின் - 31
 வனத்து - 4

வனப்பு - 34,98	விட்டு-65
வாடி - 43	விடல்-17,94
வாடிவிடும் - 43	விடல் (துணை) 12,20,81,86
வாடும் - 43	விடல் வேண்டும் - 13
வாண்முகம் - 1	விடின் (துணை) - 23
வாணுதல் - 22	விடுக்க (வியங்கோள்) - 81
வாய் - 35,97	விடுக - 76
வாய்(நெறி) - 56	விடுக்கென்ற - 76
வாய்த்த - 31	விடுப்பின் - 81
வாய்த்து - 19	விடும் - 80
வாய் பூசுப - 35	விடும் (துணைவினை) -
வாய - 19	7,18,21,32,36,41,43,
வாயில் - 84	70,74,96,97,99
வாரணம் - 25	வித்தாகி - 32
வாரி - 101	வித்தின் - 66
வால் - 98	வித்து - 32,74
வாலிழையார் - 98	விதிர்ப்ப - 62
வாழ்க்கை - 54	விழையும் (எச்சம்) - 53
வாழ்தல் - 50	வியக்களி - 36
வாழ்வார் - 72	வியம் - 36
வாழ்வான் - 48,60	விருந்து - 62
வாழா - 4	விருந்தும் - 46
வாழார் - 4	விருப்பிலார் - 46
வாழும் - 28	விருப்பு - 46
வாழைக்கு - 84	விரைந்து - 3,16
வாள் (ஒளி) - 1, 22	விலைய - 6
வானத்துளி - 28	விளக்கம் - 24
வானம் - 28,70	விளக்கினும் - 99
விசை - 26	விளங்கும் - 26
விட்ட - 27	விளி - 28
	விளை - 85
	விளைநிலம் - 85

- விறகின் - 65
 வினை - 13,25,27,44,45,47,49,51,
 58,68,101
 வினைக்கு - 20
 வினைநலம் - 47
 வினையினான் - 49
 வினையும் - 58
 வீங்க - 80
 வீழ்ந்த - 43
 வீழ்வானேல் - 74
 வீறு - 53,71,85
 வீறெய்துவர் - 85
 வெகுண்டார் - 10
 வெகுண்டார்முன் -10
 வெகுளி - 13,17,81
 வெஞ்சொலால் - 73
 வெட்கென்றார் - 73
 வெதிர் -4
 வெம் - 73
 வெல்வது - 17,54
 வென்றி - 90
 வேட்கை - 70
 வேட்ட - 40
 வேண்டா - 58
 வேண்டாதார் - 58
 வேண்டின் - 17
 வேண்டும் - 13,87
 வேதம் - 53
 வேந்தனையும் - '51
 வேந்து - 20
 வேர் - 43
 வேல் - 20
 வேள்வியோடு - 53
 வேளாண்மை - 53
 வேளாளன் - 54
 வைத்தாரின் - 69
 வைதாரின் - 69
 வைப்பார்க்கும் - 9

அச்சில் வெளிவந்துள்ள நூல்கள்

1. நான்மணிக்கடிகை - தி.க.சுப்பராயச் செட்டியார் புத்துரையுடன் (1872)
2. நான்மணிக்கடிகை - கோ.இராசகோபாலப்பிள்ளை புத்துரையுடன் ஊ.புட்பரதச் செட்டியார் பதிப்பு, 1879.
3. நான்மணிக்கடிகை மூலம் - அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை (ப.ஆ.) வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம், 1900.
4. நான்மணிக்கடிகை மூலம் - தி.ச. ஆறுமுக நயினார், திரிசிரபுரம், (ப.ஆ.), தமிழ்ச்செல்வம் நீதி நூற்றொகை (இரண்டாவது பிரிவு எண்.2), 1901.
5. நான்மணிக்கடிகை மூலமும் பழையவுரையும், ரா.இராகவையங்கார், செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், 1903.
6. நான்மணிக்கடிகை மூலம் டி.ஏ.ராஜரத்னம் பிள்ளை (ப.ஆ.), பன்மணிக்கொத்து (இரண்டாவது பாகம்), 1908.
7. விளம்பிநாகனார் செய்த நான்மணிக்கடிகை மூலமும், மகாவித்வான் கா.இராமசாமி நாயுடு அவர்களால் இயற்றப்பட்ட விருத்தியுரையும், (பதிப்.) தஞ்சை எஸ். குமாரசுவாமிப்பிள்ளை, மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1910.
8. நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், 13, தமிழ்ச்சங்க முத்திரா சாலை, மதுரை, 1911.
9. நான்மணிக்கடிகை மூலமும் பழையவுரையும், பு. சிதம்பர புன்னைவனநாத முதலியார், செய்யுட் பாடக்கோவை (முதற்பாகம்), 1919.
10. விளம்பி நாகனார் அருளிச்செய்த நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும், (பதிப்.) வே. இராஜகோபாலையங்கார், கம்பர் விலாசம், சென்னை, இரக்தாஷி வருடம் (1924).
11. நான்மணிக்கடிகை புத்துரையுடன், கா.ர.கோவிந்தராஜ முதலியார், மதராஸ் ரிப்பன் அச்சு யந்திரசாலை, 1925.
12. விளம்பி நாகனாரின் நான்மணிக்கடிகை, மூலமும் உரையும், கழகம், 1933.

13. விளம்பி நாகனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை (பதிப்பு), ச.வையாபுரிப்பிள்ளை, சக்தி காரியாலயம், சென்னை, 1944.
14. நான்மணிக்கடிகை மூலம் - மர்ரே எஸ்.ராஜம் பதிப்பு, 1953.
15. விளம்பி நாகனாரின் நான்மணிக்கடிகை, சித்திரத் தெளிவுரை, பேரா.புலவர் இ. தேவநேயச்சித்திரன், சித்திரச்செல்விப் பதிப்பகம், ஆரூர், 1971.
16. விளம்பி நாகனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை (பாட்டும் உரையும்) உரையாசிரியர் தமிழ் அறிஞர் சாமி.சிதம்பரனார் இலக்கிய நிலையம், சென்னை - 94, 1985.
17. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு (தெளிவுரை) முதல் பகுதி தெளிவுரை ஆசிரியர் வித்துவான் துரை. இராசாராம், முல்லை நிலையம், சென்னை - 1, 1996.

திரை நூல்கள்

1. அகநானூறு, ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் உரையுடன், கழகப் பதிப்பு, 1968.
2. அபிதான சிந்தாமணி, ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், ஏசியன் எடுகேஷனல் சர்வீஸஸ், புதுதில்லி, 1982.
3. ஐங்குறுநூறு, பழைய உரையுடன், டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர், 1980.
4. கம்பராமாயணம், அ. இரங்கசாமி முதலியார் அண்டு சன்ஸ், சென்னை, பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடம், 1928.
5. கலித்தொகை மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும், (பதிப்.) இ.வை. அனந்தராமையர், மறுபதிப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1984.
6. குறுந்தொகை, மூலமும் உரையும், (பதிப்.) டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர், முதற்பதிப்பு, சென்னை, 1937.
7. சிலப்பதிகாரம், (பதிப்.) டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர், மறுபதிப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1985.
8. சீவகசிந்தாமணி (பதிப்.) டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர், மறுபதிப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1986.
9. திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரையுடன், பாரதி பதிப்பகம், சென்னை - 17, 1966.
10. திருப்பாவை, பி.இரத்தின நாயக்கர் சன்ஸ், சென்னை -1.
11. தொல்காப்பியம், கழகப்பதிப்பு, 1966.
12. நற்றிணை, பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி அய்யர் உரையுடன், கழகப்பதிப்பு, 1962.
13. நாலடியார், பழைய உரையுடன் தஞ்சை சரசுவதி மகால் வெளியீடு, 1980.
14. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம், மயிலை மாதவதாசன் பதிப்பு, சாது அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1943.
15. பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும், (பதிப்.) டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர், மறுபதிப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1986.
16. பதிற்றுப்பத்து, பழைய உரையுடன், (பதிப்.) டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர், 1980.
17. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை - 600 098.

16. பிங்கல நிகண்டு, கழகப் பதிப்பு, 1978.
19. பிரபந்த தீபிகை, வேம்பத்தூர் முத்துவேங்கட சுப்பையா நாவலர், பதிப்பும் உரையும், ச.வே.சுப்பிரமணியன், அன்னிதாமக, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை - 113,1982.
20. புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, (பதிப்.) டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர், கபீர் அச்சுக்கூடம், சென்னை,1963.
21. புறநானூறு, பழைய உரையுடன், (பதிப்) டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர், ஏழாம் பதிப்பு, 1971.

